LENEŠICE.

OBECNÍ KRONIKA.

II. díl.

ROK 1934 - 1948.

Tato druhá kniha kroniky

obce Lenešic

byla pořizena r. 1934.

Má 338 stran.

Pomůcky

pro lepší orientaci v kronikářových zápisech:

a) **Obsah** kroniky na str. 332.

b) **Věcný seznam** na str. 333-338.

c) **Jmenný rejstřík** ve zvláštním pořadači.

d) **P = Přílohy** v krabici příloh.

Úraz. Za Žateckou branou u host. „na Růžku v Lounech" zastavilo osobní auto. Při opouštění auta vyrazil někdo rychlostní páku a uvolněné vozidlo dalo se po svahu do pohybu. Po krátké jízdě samo se stočilo k chodníku, kde přitisklo ku zdi skladníka cukrovaru v Lenešicích Václ. Vorku a rozdrtila mu několik žeber. Zraněný, ač stár 63 let, vrátil se z nemocnice uzdraven.

Doplnil 7/8 1948
Jan Tvrzník

Přehled měsíčních srážek v r. 1934.

měsíc	mm.	měsíc	mm.
leden	31	červenec	32·05
únor	40·1	srpen	90·08
březen	14·8	září	17·-
duben	63·1	říjen	28·3
květen	3·9	listopad	47·7
červen	34·02	prosinec	26·5

celkem 429·9.

1934.

Počasí: Leden přinesl několik mrazíků, mrzlo as do poloviny měsíce, po mrazech se oteplilo, teplé počasí trvalo několik dní, ku konci měsíce znovu slabě mrzlo.

V měsíci lednu celkem mírná zima.

V únoru as do polovice mrzlo v druhé polovici měsíce počasí se zlepšilo, dostavilo se však několik prudkých větru.

Měsíc březen bez mrazu, dostavilo se však několik chladných a větrných dnů.

V dubnu na začátku začal padati sníh a dostavilo se několik studených větru. Dne 10. napršelo 33½ mm. po dešti dostavila se vedra a trvala až do konce měsíce.

V květnu na začátku vedra trvala, od polovice měsíce počasí počalo se měniti a začal vát studený vítr.

V měsíci květnu ani jednou neprší, měsíc sucha"

V červnu dne 2. dostavil se déšť zasáhl pouze malou část katastru ty pozemky v Lukou, ostatní pozemky zůstaly bez deště. Sucho začíná ničiti obilniny a píci.

Měsíc červenec parný, dostavilo se několik menších dešťů, ty však na vzrůst obilnin a píce neměli žádného účinku.

Měsíc srpen parný, teplota dosrsila až 35° cel., dostavilo se několik dešťů a to 1, 4, 5 a 26, celkem napršelo 71 mm.

Déšť na obilniny a píci neměl již účinku, částečná záchrana okopanin a chmele.

Srpen měsíc parný

V měsíci září trvalo pěkné teplé počasí, dostavilo se několik větru a napršelo ~~30~~ 17 mm.

V měsíci říjnu pěkné teplé počasí, dostavilo se několik větru s deštěm.

Listopad měsíc velice pěkný, teplo a slunečno, pro hospodáře k obdělání polí velice příznivé počasí i několik dešťů se dostavilo.

Měsíc prosinec nevykazal ani jeden studený den, převládalo pěkné počasí a dostavilo se několik dešťů.

Rok sucha: Vzhledem ke katastrofálnímu suchu provedla místní komise pro živelní škody soupis škod způsobených suchem. Přihlásilo se celkem 136 poškozených.

Okresní úřad v Lounech poskytl postiženým majitelům pozemků rozvrhou podporu v úhrnné částce 82.000 Kč. Mimo této podpory poskytnuty zemědělcům levné nákupy krmiv.

Obilniny a pícniny byly suchem úplně zničeny a škoda na plodinách odhadnuta na 80%.

Jedině chmel se zachránil, však přičiněním hospodáře, poněvadž byl zavlažován a voda čerpala se z řeky. Řeka byla značně vyschlá, ale přece poskytla dostatek vody k zavlažování chmele.

Mlynáři měli nedostatek vody, podali stížnost na hospodáře, že zavlažují pozemky bez povolení. Okresní úřad k stížnosti však nepřihlížel. Hlavně pan Fr. Jirásek z Loun, měl jako mlynář na zřízení zavlažování, velký zájem.

Volba presidenta republiky.

Dne 24.5. provedena byla ve Vladislavském paláci na hradě Pražském, volba presidenta republiky.

Volba zahájena byla v 9 hod 50 m. dopoledne a volbu řídil předseda poslanecké sněmovny Dr Malypetr

V 10 hod. 20 m. oznámil předseda, že volba byla skončena a výsledek vyznělo:

profesor T.G. Masaryk obdržel 327 hlasů

K. Gotvald -"- 38 -"-

prázdných lístků 53

Po čtvrté zvolen byl presidentem republiky

profesor T.G. Masaryk.

1934

Vražda Jugoslavského krále Alexanda I. a Francouzského ministra zahraničí Louise Barthoua.

Zločinou rukou byl dne 9 října 1934 v 17 hodin v jihofrancouzském městě Marseille zastřelen

Jugoslavský král Alexandr I.

a francouzský ministr zahraničí

Louise Barthoua.

Další výstřely zasáhly Francouzského generála Georgesa a admirála Mocheze a jugoslavského generala Alexandra Pimitroviče.

Kromě těch byly zraněni 2 policisté a tři diváci, mezi nimi dvě ženy.

Tragedie odehrála se v Marseili na Bursovním náměstí, vrahem byl jistý Petr Kellemen, původu Chorvát, a atentát nebyl činem jedince. Společníci Kellemenovi byli zatčeni a dozvali, že byli členy organisace teroristů se sídlem v Maďarsku.

Vrah byl na místě davem lidu usmrcen.

Pohřeb krále Alexandra I konal se dne 18. října v Bělehradě na pohřbu zastoupena byla československá delegace a armáda.

Rozpuštění obecního zastupitelstva v Lenešicích.

Zemský úřad v Praze rozpustil dle § 106 obc. zř. obecní zastupitelstvo, poněvadž následkem poměrů v něm zavladnuvších, nebylo s to aby plnilo své povinnosti po zákonu mu uložené a nebylo lze očekávati, že by se tento stav v dohledné době změnil.

Okresní úřad po slyšení okresního výboru jmenoval pro správu obce obecní správní komisi:

Členové správní komise:

Josef Heuler rolník, Kopřiva Robert, rolník, Schönfeld Václav stalkář za stranu agrární; Svítek Josef pensista drah, Myšák Vác. zříz. drah, za stranu čsl. nar. socialistů: Hruška Josef dělník, Kůrka Antonín dělník, za stranu komunistickou: Nezbeda Karel za stranu živnostenskou, Grunzl Ferdinand za stranu národ demokracie Václav Skura za stranu lidovou: Kliha Antonín za stranu sociál. demokratickou,

Předsedou správní komise jmenován byl p. Josef Heuler, místopředsedou p. Josef Svítek.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

Zkus vraždy a sebevražda v čp 56

V sobotu dne 14. července o 2 hod. noční probuzení ze spánku najemnicí v čp. 56 vystřeli revolveru v bytě deputatníka Miloslava Kožiška

Miloslav Kožíšek nar. 9.1. 1905 v Praze, příslušný do Královic u Plzně, ženat, otec jednoho dítka, 4 roky starého jménem Slavomír.

Již delší čas nežil Kožíšek se svojí ženou Annou rozenou Hruškovou v dobré shodě a velmi často docházelo mezi manželi k výstupům, poněvadž Kožíšek podezříval svojí ženu z nevěry, což dne 14. července vyvrcholilo a tragicky skončilo.

Kožíšek tento večer navštívil svého bratra Bohumila a stěžoval si mu, že se svojí ženou nemůže žít, bratr jej nutil, aby od své ženy odešel a že může bydleti u něho, k čemuž na konec Kožíšek svolil a odešel do svého bytu s úmyslem, že si přenese své věci k bratrovi a že bude žíti od své ženy odloučeně jak již jedenkráte byl učinil.

Kolem 11 hod. noční vrátil se do svého bytu s úmyslem, že si odnese své věci. Při této příležitosti dostal se se svojí ženou do prudké hádky, která trvala až do druhé hodiny noční, kde hádka skončila závěrem revolverových ran. Kožíšek ve tmě vystřelil na svoji ženu dvě rány, jedna rána zasahla Kožíškovou do hlavy a druhá do levé ruky, hošík Slavomír třetí ranou zasažen byl do krčního svalstva. Kožíšek v domění, že svojí ženu zastřelil, vypálil jednu ránu proti sobě, kterou byl zasažen do prsou. Jelikož u Kožíška nenastala okamžitě smrť, vyběhl na ulici a běžel směrem do luk „Obor" kde se na stromě oběsil. Státní obvodní lekař ošetřil raněné a nechal je dopraviti do okr. nemocnice v Lounech, zranění bylo vesměs lehčího rázu.

Pohřeb konal se dne 16./7. za hojné účasti obecenstva.

Kožíšek byl znám jako pracovitý a těšil se dobré pověsti.

Slavnosti: Na Boží hod velikonoční dne 1 dubna konala se u pomníku padlých na náměstí slavnost „Božího míru" se vzpomínkou na padlé ve světové válce.

Dne 5 července večer byla obec. slavnost, oslava památky Mistra Jana Husa.

Nezaměstnanost: Nezaměstnanost stále trvá, počet nezaměstnaných jest stále stejný jako v roce 1933. Přídel lístků dochází od okresního úřadu v stejném počtu jako v roce 1933.

Kampaň: letošního roku kampaň započala dnem 18. října a skončila dnem 10 listopadu, trvala o 8 dní déle jako v roce 1933.

Přehled osetě a osazené půdy

1934.

Plodiny které se pěstují po řídku a na malých výměrách		
Druh plodin	ha	a
Hrách	5	89
Čočka		58
Bob		14
Peluška na krmení	2	59
Mák	6	42
Chmel	56	65
Brambory ranné	26	-
Čekanka	12	01
mrkev krmná	6	66
Zelenina na poli		06
Zelí		14
Kukuřice na zeleno	9	90
Louky dočasné	74	43
Celková výměra osetě a osazené půdy	1226	93

Plocha věnovaná hlavním plodinám v zárodcích malých a velkých		
Druh plodin	ha	ar
Pšenice ozimá	186	88
Pšenice jarní	77	93
Žito ozimé	20	87
Ječmen jarní	246	03
Oves	69	16
Směska na zrno	20	25
Brambory pozdní	78	78
Cukrovka	119	09
Krmná řepa	11	05
Jetel dvousečný	34	39
Vojtěška	77	15
Směska na zeleno	25	-
Polní pastva	59	56
Černý úhor	5	58
	1025	46

Novostavby domu:

Postaven domek Josefa Ronáče čp. 473
Jaroslava Předaka " 474
Fran. Píšera " 476
Vác. Nezbedy " 476

Narození dětí:

Narodilo se 28 dětí: 19 vyznání řím. kat.
8 " československého
1 bez náboženského vyznání

Úmrtí:

Zemřelo 28 osob: 11 mužů, 10 žen, 7 dětí.

Důlní katastrofa na dole „Nelson" II v Oseku u Mostu.

Z českého hornického kraje severu, došla ve středu 3. ledna večer děsivá zpráva. Na dole „Nelson" II, vybuchly důlní plyny. Těžní věž a povrchové důlní zařízení bylo výbuchem úplně rozmetáno, katastrofa nezjistitelného rozsahu.

Dne 3 ledna odehrála se nejstrašlivější hornická tragedie v republice. Z celého osazenstva 143 mužů byli zachráněni jen 4 havíři a to skoro jen zázrakem.

Ze šichty 136 horníků, 8 dozorců zachránilo se 4 lidé. Deset horníků mrtvých bylo vyneseno na povrch, dva lidé zabiti na povrchu, **130** zůstalo v dole.

Žaloba 142 mrtvých, 118 vdov a 189 sirotků.

Přehled měsíčních srážek v roce 1935.

měsíc	mm	měsíc	mm	poznámka
leden	9·0	červenec	15·2	
únor	12·1	srpen	19·5	
březen	23·1	září	27·0	
duben	74·9	říjen	76·3	
květen	25·5	listopad	35·2	
červen	34·1	prosinec	6·0	
		celkem	358·1	

1935.

Počasí: V lednu dostavilo se několik mírných mrazu, slabě několikráte padal sníh a často vál studený vítr.

V únoru dostavilo se několik tuhých mrazu za silného studeného větru. 17. února nastala obleva za teplého větru a voda v řece Ohři vystoupila a zaplavila část pozemku v luhou.

V březnu na začátku dostavilo se několik tuhých mrazu až 18° cel. Od poloviče měsíce počalo se počasí měnit a 18 nastalo úplné vyjasnění a zavládlo krásné slunné počasí. Od 25. počalo se počasí měnit a dostavilo se několik sněhových vánic se studeným větrem. Březen přinesl dosti vláhy.

Duben začal deštěm, deštivé a chladné počasí trvalo až do poloviče měsíce, od poloviče měsíce se poněkud oteplilo, koncem měsíce se znova ochladilo a dostavilo se několik dešťů.

Květen neosvědčil se krásnou pohodou, dostavilo se několik sněhových srážek a noční mrazíky až 4° cel., nepříznivé a drsné počasí trvalo až do 24tého potom se poněkud oteplilo a dostavilo se několik dešťu a bouřek.

Vyšlá řepa pomrzla.

Červen vynikal teplým počasím. Na začátku dostavilo se několik dešťu a vítr silného tlaku. Od 5. do 9. několikráte bouřilo a dostavila se velká vedra až 35° st. bouřky neprinesly dešťě, úroda jak se okázala pěknou potřebuje však nevyhnutelně dešťe. Následkem nedostatku dešťě hospodáři zavodňují kolem řeky Ohře. Voda v řece vyhřála se až na 26° st. cel.

Červenec na začátku parný, kolem 4tého se obloha zamračila, teplota poklesla a začal vátí studený vítr, dne 6tého slabě naprselo. Od 9tého se počasí počalo jasnit a nastalo znova teplé počasí. Od 25tého se poněkud ochladilo. Měsíc červenec, měsíc suchý, úroda suchem zničená.

V srpnu, pěkně, teplo, sucho, za celý měsíc naprselo 5 mm. Suchem úroda zničena.

Na začátku září převládalo krásné teplé počasí, dne 8.ho naprselo 17 mm dešť neměl již na úrodu účinku. po dešti se poněkud ochladilo, kolem 12.tého se počalo oteplovati a do konce měsíce trvalo pěkné teplé počasí.

Říjen dosti chladný a větrný. V tomto měsíci dosti vydatně prselo, naprselo 42 mm. Obilí ozimé okazuje se dobré.

Listopad vykazoval dosti příjemnou podzimní pohodu, kolem 15.tého počalo se počasí poněkud horšiti a dne 18.tého důkladně naprselo, po dešti se poněkud oteplilo a do konce měsíce převládalo drsné sychravé počasí.

Prosinec neosvědčil se zimním měsícem, do 4.tého převládala pěkna pohoda od 5.tého počalo slabě mrznouti a začal poletovati sníh a teplota klesla na 5° cel.

Rok sucha:

Rok tento dlužno pro rolníka zaznamenati mezi léta nejhoršího řádu. Ač rok 1934 byl též velice suchý a neúrodný nebyl pro rolníka tak zlý jako rok tento.

Obilniny něco lepší než rrok 1934, okopaniny však daleko horší, pice velice málo.

Obecním úřadem proveden byl soupis neúrody za účelem nouzové podpory a za náhradu pozemkové daně, přihlasilo se 163 postižených suchem. Do konce roku 1935 nedostalo se nikomu žádných podpor.

Přehled sklizně za léta 1933 - 1934 - 1935 ho I kraji.

Druh plodin	Skutečná sklizeň 1933	Normal. sklizeň 1933	Úbytek na sklizni r. 1933	Druh plodin	Skutečná sklizeň v roce 1934	Normal. sklizeň	Úbytek na sklizni 1934	Druh plodin	Skutečná sklizeň 1935	Normal. sklizeň	Úbytek na sklizni 1935
Pšenice	7	7	–	pšenice	1	7	6	pšenice	3	7	4
ječmen	8	8	–	ječmen	2	8	6	ječmen	4	8	4
žito	5	6	1	žito	1	6	5	žito	2	6	4
brambory	30	40	10	brambor	25	40	15	brambor	2	40	38
řepa	20	80	60	řepa	40	80	40	řepa	25	80	55
jetel	15	20	5	jetel	5	20	15	jetel	5	20	15
seno	6	12	6	seno	2	12	10	seno	3	12	9
škody 41%	91	173	82	škody 51%	76	173	97	škoda 70%	44	173	129

Přehled osevní plohy:

Plodiny pořídku a na malých výměrách pěstované			Plodiny pěstované v drobných a velký závodech		
Druhy plodin	h	a	Druhy plodin	h	a
chmel	56	65	Pšenice ozimá	233	17
hrach	-	58	-v- jarní	66	38
Vikev	-	87	žito	80	50
bob	-	72	ječmen	251	73
čekanka	11	62	osev	55	20
mrkev krmná	5	63	směsky	30	62
zelenina na polí		24	bramborů	151	75
kukuřice na zeleno	10	27	řepa	133	26
celkem	86	58	krmná řepa	14	46
			jetel chousečný	17	41
Úhrnem oseto a osázeno	1301	36	rojtěšky	105	87
			celkem	1140	35
			louky trvalé	74	43

Oslava narozenin presidenta republiky.

K narozeninám presidenta republiky T. G. Masaryka, který dožil se úctyhodného stáří 85 let uspořádala místní osvětová komise a pokrokové spolky předvečer 6. března ve Fügnerově domě důstojnou oslavu, na které promluvil řídící učitel Hajšl z Dobroměřic, po přednášce koncertovala hudba kapelníka Schrantla.

K narozeninám presidenta republiky T. G. Masaryka usnesla se 4/3 obecní správní komise jmenovati pana presidenta čestným občanem naší obce. Pan president jmenování přijal a potvrdil. P 57

Rozparcelování rolnické usedlosti čp. 3. Roberta Kopřivy

Dne rozprodány byly pozemky ve výměře asi 40 korců náležející Robertu Kopřivovi. Budovu čp. 3 odkoupil rolník a soused. p. Václav Roth z čp. 4.

Požár stodoly Frant. Zörnerové v čp. 115.

Dne 15. ledna kolem 3 hod. v noci vypukl z neznámé příčiny požár ve mlýně Frant. Zörnerové. Do základu s hořela stodola a sklizeň. Škoda odhadnuta na 50.000 Kč. kryta částečnou pojistkou.

Svoboda Adolf smrtelný úraz.

Dne 1. dubna o 2 hod. odpoledne pracovali dělníci Adolf Svoboda z čp. 45, Antonín Kůrka z čp. 380 a Josef Vondráček z čp. 19. na opravě chmelnice, v oboře náležející rolníku Josefa Paulovi z čp. 16. Poněvadž zabezpečení chmelnice bylo chatrné, praskly dráty tažené kladkou, což mělo za následek, že prudkým odrazem se uvolnily provisorně uvázané drátěné kotvy a konstrukce chmelní padla. Současně se zřítil dělník Adolf Svoboda, stojící na žebříku z výše as 6 metrů a dopadl zády na přioraný řádek na zem a zůstal ležeti v bezvědomí. Svoboda byl dopraven autem do bytu své manželky, kde veškeré pokusy přivésti jej k vědomí byly marné a Adolf Svoboda za dvě hodiny po úraze, při dopravě do nemocnice do Loun, svému zranění podlehl a zemřel.

Sčítání drůbeže a vepřového bravu

K 1. červenci provedeno bylo sčítání drůbeže stav následující kohoutů kusů 196 - slepic 2924.- kuřat 1581 - husí 1453 kachen 407 - perliček 18 úhrnem 6.579.

Přírůstek proti stavu drůbeže v roce 1930 o 659.

K 1. červnu provedeno sčítání vepřového bravu a napočteno: plemené kance - 2
" prasnice 56
ostatních prasat 419 celkem 477 kusů.

Novostavba domků:

Postaveno čp. 477 Josefem Stříbrským, 478 Josefem Dvořákem, 479 Frant. Vávrou, 480 Frant. Novákem, 481 Adolfem Fricem, 482 Frant. Richtrem.

Volby do poslanecké sněmovny a senátu.

V neděli dne 19. května provedeny volby do obou sněmoven.

1935

Volilo se ve čtyřech volebních místnostech a obec rozdělena na dva volební obvody, obvod pravý a obvod levý:

Pro poslaneckou sněmovnu určena místnost v hostinci p. Antonína Ilka čp. 9 /obvod pravý/, v hostinci u Mračku čp. 12 /obvod levý/.

Pro senát určena volební místnost v hostinci u Cyprianu čp. 91 /obvod pravý/, v hostinci u Kostků čp. 43 /obvod levý/.

Výsledek voleb pro poslaneckou sněmovnu:

Kandidační listina	č. 1	Republik. strany zemědělského lidu, obdržela		180 hlasů
"	"	2 strany sociálně demokratické,	-/-	156 -/-
"	"	3 -/- národně socialistické,	-/-	253 -/-
"	"	4 -/- Komunistická	-/-	443 -/-
-/-	-/-	5 -/- lidové	-/-	73 -/-
-/-	-/-	9 der deutschen christlichsozialen	-/-	2 -/-
-/-	-/-	10 strany živnostenské		120 -/-
-/-	-/-	12 sudetendeutschen (Konrad Henlein)		2 -/-
-/-	-/-	13 národní obec fašistická (Gajda)		2 -/-
-/-	-/-	16 národní sjednocení (Dr. Kramář)		160 -/-
		odevzdano celkem hlasů.....		1391

Oprávněných voličů celkem zapsáno..... 1493
K volbě nedostavilo se celkem 102 voličů.

Výsledek voleb pro senát:

Kandidační listina	č. 1	republik. strany zemědělského lidu obdržela		180 hlasů
-/-	-/-	-/- 2 sociálně demokratická strana	-/-	127 -/-
-/-	-/-	-/- 3 strany národně socialistické	-/-	232 -/-
-/-	-/-	4 -/- komunistické	-/-	375 -/-
-/-	-/-	5 -/- lidové	-/-	69 -/-
-/-	-/-	9 der deutschen christlichsozialen	-/-	1 -/-
"	-/-	10 strany živnostenské	-/-	109 -/-
-/-	-/-	16 -/- národního sjednocení	-/-	133 -/-
		odevzdano celkem hlasů.....		1203

Oprávněných voličů ve volicích seznamech zapsáno... 1301
K volbě se nedostavilo celkem 98 voličů.

Do poslanecké sněmovny volilo se od 21 roků, do senátu od 26 let.

1935

Volby do zemského zastupitelstva země České.

Volba konala se v neděli dne 26. května. Obec rozdělena na dva volební obvody. Obvod pravý hostinec u Vtků, obvod levý hostinec u Mračků.

Výsledek:

Kandidatní	listina	č. 1	republik.	strany obdržela	196	hlasů
"	"	" 2	strany	social. demokr.	140	"
"	"	" 3	"	národ. socialistické	247	"
"	"	" 4	"	komunistické	402	"
"	"	" 5	"	lidové	64	"
"	"	" 10	"	živnostenské	103	"
"	"	" 21	"	Heinlainové (německé)	2	"
"	"	" 22	"	národ. sjednocení	127	"
				odevzdáno platných hlasů	1281	

Oprávněných voličů zapsaných ve voličských seznamech celkem 1383 k volbě se nedostavilo 102 voličů

Volby do okresního zastupitelstva

Volba konala se v neděli 26. května. Obec rozdělena na dva volební obvody: Obvod pravý hostinec u Cypriana obvod levý hostinec u Kostků.

Výsledek:

Kandidatní	listina	č. 1	strany	republikanské obdržela	199	hlasů
"	"	" 2	"	social. demokratické "	139	"
"	"	" 3	"	národ. socialistické "	245	"
"	"	" 4	"	komunistické "	390	"
"	"	" 5	"	lidové	73	"
"	"	" 10	"	živnostenské	108	"
"	"	" 20	"	národ. sjednocení	125	"
				Odevzdáno platných hlasů	1279	

Oprávněných voličů zapsáno celkem 1383
K volbě nedostavilo se 102 voličů.

Volby byly konány od 8 hod ranní do 1 hod polední s naprostým klidem a rozvahou voličstva.

Vypracování voličských seznamu obecním úřadem bylo velice vzorné neb scházel ve voličských seznamech pouze jeden volič na 1493 voličů.

Padesátileté oslavy Národní jed. severočeské.

Odborem Národ. jed. severočeské pro Lenešice a okolí pořádána byla dne 9. června pod protektorátem obecní správní komise a všech místních korporací manifestační oslavy 50 výročí založení jejího odboru v Lenešicích. P 5a

Pořad slavnosti:

V 10 hod. dopoledne ve Tůmerově domě jubilejní valná hromada, kterou řídil jako předseda pan Bedřich Pišoft rolník z čp. 34, jednatel p. Jan Forzník učitel v.v.

Odpoledne o půl druhé byl sraz všech spolků a hostí u nádraží a průvodem se odešlo k pomníku padlých ve světové válce, kde při vztyčení státní vlajky zahrána byla státní hymna a nato ujal se slova zástup. ústřed. jednot S.C. P 5a
Dr. Tašner z Duchcova.

Po prostoru konal se koncert v obecním sadu na náměstí hudby kapelníka Aug. Schránila.

Účast na slavnosti byla velká a výtěžek 4000 Kč věnován ústřední jednot S.C. v Praze. Památník slavnosti je v archivu BX-7853

Padesátileté jubilea kněžství arciděkana Josefa Čápa.

V neděli dne 21. července po celý den konala se oslava k padesátiletému jubileum kněžství Josefa Čápa, arciděkana.

Dopoledne odbývala se slavnost církevní, odpoledne v hostinci na "poště" konala se hudební akademie. P 6b

Volby obecního zastupitelstva v Lenešicích.

Dne 1. prosince vykonány obecní volby: Zástupcem dohlédacího úřadu jmenován řídící učitel Kříž z Loun a učitel Vorlíček z Lenešic. Volební výsledky následující:

Kandidační listina	č. 1.	obdržela	205 hlasů	(národní sjednocení)	5 mand.
-"-	-"-	č. 2	-"- 333	-"- (str. komunistická)	7 mandatů
-"-	-"-	č. 3	-"- 184	-"- (sociálně demok.)	4 -"-
-"-	-"-	č. 4	-"- 100	-"- (živnostenská)	2 -"-
-"-	-"-	č. 5	-"- 242	-"- (republikánská)	5 -"-
-"-	-"-	č. 6	-"- 60	-"- (lidová)	1 -"-
-"-	-"-	č. 7	-"- 240	-"- (národ. sociál.)	6 -"-

K volbě dostalo se 1385 voličů a odevzdáno platných hlasů 1364, neplatných hlasů 21.
Starostou obce 17 hlasy Josef Svěrák podúředník drah v.v. z čp. 459. I náměstkem starosty zvolen Václav Skůra mistr malířský z čp 231. II náměstkem zvolen byl Antonín Klíha kopič drah z čp 342.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR • LENEŠICE •

1.

Kandidátní listina

Národního sjednocení pro volbu obecního zastupitelstva v Lenešicích dne 1. prosince 1935.

1. Ing. Přidal František, technický úředník, čp. 149
2. Los František, topič st. drah, domkář, čp. 26
3. Schwarz Otto, ředitel továrny, čp. 139
4. Svoboda Karel, zřízenec cukrovaru, čp. 319
5. Fridrich Filip, zednický mistr a maj. domu, čp. 405
6. Svoboda Josef, železničář, čp. 378
7. Jirásek Josef, dělník, čp. 418
8. Mašek Josef, zedník, čp. 412
9. Klíma Josef, železničář a domkář, čp. 242
10. Ledvina Karel, zřízenec cukrovaru, čp. 253
11. Cífka Alois, zámečník, čp. 32
12. Zvěřina Karel, ředitel cukrovaru, čp. 149
13. Kaiser Josef, elektrikář, čp. 149
14. Grunzl Ferdinand, strojmistr, čp. 149
15. Černá Marie, soukromnice, čp. 315
16. Schránil Augustin, vážný, čp. 149
17. Roháč Josef, zřízenec, čp. 385
18. Hynek Karel, úředník, čp. 465
19. Kloub Václav, dělník, čp. 119
20. Ing. Černý Augustin, továrník, čp. 440

vesměs bytem v Lenešicích.

14. Kořán Adolf, dělník, čp. [illegible]
15. Jansa Jan, dělník, čp. 150
16. Vinický František, obchodní zástupce, čp. 419
17. Váleček Václav, dělník, čp. 147

vesměs bytem v Lenešicích. **2.**

14. [illegible]
15. Vondra Václav, stroj. topič st. drah, čp. 332
16. Ježková Julie, zeměd. dělnice, čp. 446
17. Beránek Jan, žel. zřízenec, čp. 132
18. Kožíšek František, železn. zřízenec, čp. 264
19. Kočí Jan, železn. zřízenec, čp. 285
20. Benda Jaroslav, dělník st. drah, čp. 119

vesměs bytem v Lenešicích. **3.**

9. Staňková Anna, obchodnice, čp. 218
10. Hruška Bedřich, truhlář, čp. 452

vesměs bytem v Lenešicích. **4.**

9. Kůrka Václav, malorolník a zřízenec drah, čp. 136
10. Cochner Josef, rolník, čp. 48
11. Dittrich Antonín, rolník, čp. 42
12. Schönfeld Václav, statkář, čp. 105
13. Houška Václav, zeměd. dělník, čp. 30
14. Kaiser Václav, malorolník, čp. 49
15. Heuler Theodor, rolník, čp. 17

vesměs bytem v Lenešicích. **5.**

25. Šrámek Jan, dílenský st. drah, čp. 165 **2**

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

2.

Kandidátní listina

Komunistické strany Československa
(Sekce Komunistické internacionály)
pro volbu obecního zastupitelstva v Lenešicích dne 1. prosince 1935.

1. Strachota Karel, zedník, čp. 431
2. Formánek Antonín, živnostník, čp. 468
3. Čapek Josef, strojní zámečník, čp. 445
4. Vacek Václav, dělník, čp. 51
5. Hausenblás Hynek, zedník, čp. 436
6. Kořan Václav, topič, čp. 119
7. Ječný Antonín, holič, čp. 375
8. Roth Josef, dělník, čp. 20
9. Vaněk Josef, dělník, čp. 85
10. Dohnálek František, dělník, čp. 119
11. Zelenka Václav, dělník, čp. 131
12. Salač Josef, dělník, čp. 259
13. Fric Adolf, dělník, čp. 167
14. Kořan Adolf, dělník, čp. 147
15. Jansa Jan, dělník, čp. 150
16. Vinický František, obchodní zástupce, čp. 419
17. Váleček Václav, dělník, čp. 147

vesměs bytem v Lenešicích. 2.

15. Vondra Václav, stroj. topič st. drah, čp. 332
16. Ježková Julie, zeměd. dělnice, čp. 446
17. Beránek Jan, žel. zřízenec, čp. 132
18. Kožíšek František, železn. zřízenec, čp. 264
19. Koči Jan, železn. zřízenec, čp. 285
20. Benda Jaroslav, dělník st. drah, čp. 119

vesměs bytem v Lenešicích. 3.

9. Staňková Anna, obchodnice, čp. 218
10. Hruška Bedřich, truhlář, čp. 452

vesměs bytem v Lenešicích. 4.

9. Kůrka Václav, malorolník a zřízenec drah, čp. 136
10. Cochner Josef, rolník, čp. 48
11. Dittrich Antonín, rolník, čp. 42
12. Schönfeld Václav, statkář, čp. 105
13. Houška Václav, zeměd. dělník, čp. 30
14. Kaiser Václav, malorolník, čp. 49
15. Heuler Theodor, rolník, čp. 17

vesměs bytem v Lenešicích. 5.

25. Šrámek Jan, dílenský st. drah, čp. 165

K volbě dos... platných
hlasů 1364...
Starostou ... drah v.v.
z čp. 459 ... Skůra
mistr mal... ...en byl
Antonín ...

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

5

3.

Kandidátní listina

Československé sociálně-demokratické strany dělnické pro volbu obecního zastupitelstva v Lenešicích dne 1. prosince 1935.

1. Kliha Antonín, stroj. topič st. drah, čp. 342
2. Bureš Josef, zámečník st. drah, čp. 312
3. Schránil Antonín, stroj. topič st. drah, čp. 377
4. Klein František, stroj. topič st. drah, čp. 202
5. Roth František, truhlář, čp. 428
6. Šedivý František, tesař, čp. 133
7. Otta Václav, stroj. topič st. drah, čp. 86
8. Šrůma Antonín, stroj. topič st. drah, čp. 76
9. Kalík Václav, kotlář st. drah, čp. 13
10. Los Alois, zámečník st. drah, čp. 318
11. Vydra František, stroj. topič st. drah, čp. 121
12. Strejček Jaroslav, cihlář, čp. 237
13. Klouček Jaroslav, zámečník st. drah, čp. 379
14. Coufal Bohumil, slévač kovů, čp. 171
15. Vondra Václav, stroj. topič st. drah, čp. 332
16. Ježková Julie, zeměd. dělnice, čp. 446
17. Beránek Jan, žel. zřízenec, čp. 132
18. Kožíšek František, železn. zřízenec, čp. 264
19. Kočí Jan, železn. zřízenec, čp. 285
20. Benda Jaroslav, dělník st. drah, čp. 119

vesměs bytem v Lenešicích. 3.

9. Staňková Anna, obchodnice, čp. 218
10. Hruška Bedřich, truhlář, čp. 452

vesměs bytem v Lenešicích. 4.

9. Kůrka Václav, malorolník a zřízenec drah, čp. 136
10. Cochner Josef, rolník, čp. 48
11. Dittrich Antonín, rolník, čp. 42
12. Schönfeld Václav, statkář, čp. 105
13. Houška Václav, zeměd. dělník, čp. 30
14. Kaiser Václav, malorolník, čp. 49
15. Heuler Theodor, rolník, čp. 17

vesměs bytem v Lenešicích. 5.

25. Šrámek Jan, dílenský st. drah, čp. 165

vesměs bytem v Lenešicích. 7.

K volbě a... platných
hlasů 136...
Starostou ... ník drah v.v.
z čp. 45... ...av Skůra
mistr ma... ...len byl
Antonín ...

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

4.

Kandidátní listina

Čsl. živnostensko-obchodnické strany středostavovské pro volbu obecního zastupitelstva v Lenešicích dne 1. prosince 1935.

1. Richter Josef, zahradník a obchodník, čp. 404
2. Sklenka Vladimír, obchodník, čp. 50
3. Kopřiva Karel, cementář, čp. 213
4. Pánský Theodor, obchodník, čp. 122
5. Reich Rudolf, obchodník, čp. 245
6. Kaiser Vilibald, řezník, čp. 156
7. Kopecký František, pekař, čp. 12
8. Vrba Ladislav, kominík, čp. 382
9. Staňková Anna, obchodnice, čp. 218
10. Hruška Bedřich, truhlář, čp. 452

vesměs bytem v Lenešicích. 4.

9. Kůrka Václav, malorolník a zřízenec drah, čp. 136
10. Cochner Josef, rolník, čp. 48
11. Dittrich Antonín, rolník, čp. 42
12. Schönfeld Václav, statkář, čp. 105
13. Houška Václav, zeměd. dělník, čp. 30
14. Kaiser Václav, malorolník, čp. 49
15. Heuler Theodor, rolník, čp. 17

vesměs bytem v Lenešicích. 5.

25. Šrámek Jan, dílenský st. drah, čp. 165

vesměs bytem v Lenešicích. 7.

K volbě ... platných
hlasů 13...
Starostou ... ník drah v.v.
z čp. 45... ...av Skůra
mistr ma... ...len byl
Antonín

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

5.

Kandidátní listina

Republikánské strany zemědělského a malorolnického lidu, Domoviny domkářů a malorolníků a Odborové jednoty republikánských zaměstnanců pro volbu obecního zastupitelstva v Lenešicích dne 1. prosince 1935.

1. Soukup Bedřich, hosp. správce družst. pastviny, čp. 70
2. Steiger Karel, malorolník, čp. 258
3. Schweiger Jiří, zeměd. dělník, čp. 454
4. Pišoft Josef, rolník, čp. 38
5. Drahota Antonín, tovární skladník, čp. 324
6. Weber Jan, rolník, čp. 37
7. Viesner Jiří, zeměd. dělník, čp. 1
8. Pišoft Václav, rolník, čp. 34
9. Kůrka Václav, malorolník a zřízenec drah, čp. 136
10. Cochner Josef, rolník, čp. 48
11. Dittrich Antonín, rolník, čp. 42
12. Schönfeld Václav, statkář, čp. 105
13. Houška Václav, zeměd. dělník, čp. 30
14. Kaiser Václav, malorolník, čp. 49
15. Heuler Theodor, rolník, čp. 17

vesměs bytem v Lenešicích.

5.

25. Šrámek Jan, dílenský st. drah, čp. 165

7.

20

K volbě a ... platných
hlasů 13...
Starostou ... ník drah v.v.
z čp. 45... ...av Skůra
mistr ma... ...en byl
Antonín

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

2

7.

Kandidátní listina

Československé strany národně-socialistické
(předseda senátor Václav Klofáč)
pro volbu obecního zastupitelstva v Lenešicích
dne 1. prosince 1935.

1. Svítek Josef, podúředník st. drah v. v., čp. 459
2. Myška Václav, legionář, dílenský st. drah, čp. 186
3. Zeibert Karel, legionář, poštmistr, čp. 28
4. Šleicher František, dílenský st. drah, čp. 356
5. Keller Augustin, soustružník kovů, čp. 371
6. Hynek Václav, vrch. oficiál st. drah v. v., čp. 353
7. Potměšil Jaroslav, podúředník st. drah v. v., čp. 230
8. Fojt Bohumil, úředník cukrovaru, čp. 284
9. Mašek Karel, zřízenec st. drah, čp. 317
10. Domecký Vojtěch, soustružník kovů, čp. 290
11. Novák Josef, holič, čp. 191
12. Nosek Jan, vrátný st. drah, čp. 155
13. Švec Matěj, podúředník st. drah v. v., čp. 18
14. Kolařík Václav, oficiál st. drah v. v., čp. 90
15. Vávra František, zedník, čp. 473
16. Krejčí František, dílenský, čp. 351
17. Širc Josef, vlakvůdce st. drah, čp. 194
18. Jůn Bohumil, stroj. topič, čp. 340
19. Šůra František, listonoš, čp. 461
20. Horák Josef, stroj. topič st. drah, čp. 251
21. Skála František, vrátný st. drah v. v., čp. 60
22. Roth Leopold, zřízenec st. drah, čp. 87
23. Tvrzník Jan, odborný učitel v. v., čp. 9
24. Rybář Emil, písař st. drah, čp. 160
25. Šrámek Jan, dílenský st. drah, čp. 165

7

Úřední zpráva k odstoupení presidenta republiky:

Na poledne v sobotu dne 14 prosince pozval president republiky

profesor T. G. Masaryk

do Lán předsedu vlády dr. Milana Hodžu, předsedu poslanecké sněmovny Jana Malypetra a předsedu senatu dr. Soukupa.

Hosté se sešli v hale lánského zámku, kde je pozdravil dr. Šámal. Hosté uvedeni byli do presidentské pracovny, kde je již čekal pan president a členové jeho rodiny: syn Jan, dcery Alice a Olga a vnučka Anna po zemřelém synu Herbertovi. Přítomen byl také presidentův lékař dr. Maixner.

Kancléř dr. Šámal předstoupil a promluvil takto:

Pane předsedo vlády, pane předsedo sněmovny a senátu!

Pan president mě pověřil a přikázal mně, abych jeho jménem Vám přečetl dnešní jeho prohlášení a výraz jeho pravé vůle. Z desek vzal pak kancléř list a četl:

„Presidentský úřad je těžký a zodpovědný a vyžaduje proto plné síly. Vidím že již nestačím, a proto se ho vzdávám. Byl jsem čtyřikráte zvolen presidentem republiky a snad mi to dává legitimaci abych vás poprosil a celý národ československý i spoluobčany národností ostatních, abyste při správě státu pamatovali na to, že státy se udržují těmi ideály, z nichž se zrodily. Sám jsem si toho byl vždycky vědom.

Potřebujeme dobrou zahraniční politiku a doma spravedlnost ke všem občanům ať jsou kterékoliv národnosti.

Rád bych Vám ještě řekl, že za svého zástupce doporučuji dr. Edvarda Beneše. Pracoval jsem s ním za hranicemi i doma a znám ho.

Mám plnou důvěru, že vše půjde dobře a dá-li Bůh, budu se na Vás ještě chvíli dívat jak to vedete.

Vás pane ministerský předsedo prosím, abyste vzal mou resignaci na vědomí a zařídil co je třeba.

Kancléř dočetl, obrátil se k panu presidentovi a tázal se: „Správně, pane presidente?" „Ano" odpověděl klidným hlasem president Masaryk. Kancléř dr. Šámal: „Račte pane presidente potvrdit, že je to pravý výraz Vaší vůle. President odpověděl jasným hlasem „Je" Nastalo chvíli ticha Pan president je přerušil slovy: Snad bychom se mohli posadit. „Usedli".

Slova se ujal předseda vlády Dr. Hodža, po jeho slovech promluvil předseda poslanecké sněmovny Jan Malypetr, a předseda senátu Dr. Soukup.

Když se hosté rozjížděli ze zámku, snímána byla s baně hlavní zámecké věže presidentská vlajka.

Posledním aktem presidentského úřadu, který president Masaryk vyřídil, byla amnestie na politická provinění a armádní rozkaz.

Vláda se usnesla podati návrh zákona o státní poctě zakladateli a prvnímu presidentu československé republiky P. G. Masarykovi, kterým se mu ponechávají na dožití presidentský plat a sídlo na zámku v Lánech.

Volba nového presidenta republiky.

Volba nového presidenta, první nástupce provedena byla dne 18. prosince. Členové Národního ~~sho~~ shromáždění a senatu zaujali svá místa ve Vladislavském sále na hradě Pražském, přesně o půl 11 hodině.

Sotva zákonodárci zaujali svá místa, povstal na předsednické tribuně předseda poslanecké sněmovny Jan Malypetr a zahajil schůzi a po krátkým projevu přistupuje se k volbě nového presidenta republiky.

V 11.20 hod. je sčítání skončeno a výsledek prvního kola vyzněl následovně:

Dr. Edvard Beneš	obdržel	340 hlasů
Dr. Bohumil Němec	"	24 "
prázdné lístky		76 "

Předseda sněmovny oznamuje, že zvolen byl presidentem republiky Dr. Edvard Beneš.

V historické síni propuká nadšení a potlesk a jednadvacet dělových výstřelů za hřmělo nad Prahou.

Po volbě přijel nový president na hrad, kde složil ústavní slib, že bude dbati blaha republiky i lidu a šetřiti ústavních a jiných zákonů.

12. Lžec. zavítal do Len. čsl. rozhlas svým propagač. zájezdem a veřejnou produkcí. Jeho vysílání bylo ze školy. Vydařilo se.

Volicské seznamy: Stav voličů ke dni 15./12. 1935 čítá 1529 více o 36 voličů proti stavu k 15/6. 1935

Narození: Během roku narodilo se celkem 26 osob.

vyznání řím. kat.	10 osob	s toho	5 mužů,	5 žen.
-"- českoslov.	15 "	s toho	9 -"-	6 "
bez vyznání	1 "		1 "	
	26 osob	-"-	15 mužů	11 žen.

Úmrtí: Během roku zemřelo 27 osob. Mužů 18, žen 9.

Sebevražda: Dne 1. listopadu obešil se na Brodě Ruský emigrant, Filip Holodecký nar. 11/6. 1893 Podlesna-Rusko, bytem v Lounech.

Nezaměstnanost dosud trvá, počet nezaměstnaných pohybuje se od 100 až do 130. Nezaměstnaní dostávají lístky na potravininy, ženatý 2 na týden v ceně 20 Kč. svobodný 1, v ceně 10 Kč., od obce dostávají zaměstnání, 2 až 3 dny v týdnu, za 1 hodinu se platí 3 Kč.

Ve dnech 6, 7 a 14 července 1935 uspořádala na místní vojen střelnici Čsl. střelecká jednota v Lenešicích závody družstev (3 člen), jednotlivců a konečně i žáků závody ve střelbě do terče. Účast závodníků veliká. Starostou jednoty byl Jos. Heulor, náčel. Fr. Pešek.

P 66a

Doplnil J. Pozník 26. 9. 1947

19. list. 1935 odvezeno ze soudní budovy v Lounech mimo jiné 9 gruntovních knih obce Lenešic let 1792-1948 k uložení v Archivu země České.

1936.

Počasí: Leden vstupuje do nového roku pěknou jarní pohodou, mrazu po celý měsíc nebylo, pěkné počasí převládalo až do konce měsíce a teplota dovršila některý den až 8° cel.

Únor: od 1 do 4 převládalo pěkné počasí a teplota dovršila až 4 stup. cel. a v těch dnech i slabě pršelo. Od 5 do 9 počasí se zhoršilo vál studený vítr a slabě sněžilo a teplota klesla na bod mrazu 4 stup. cel. Od 10 do 15 se vyjasnilo a mrzlo a mráz dovršil a 16 st. cel. od 16 do konce měsíce byla obloha zamračena, pršelo a ranní mlhy.

Březen: Od 1. do 16. byla obloha zamračená, vál studený vítr a některý den slabě pršelo, od 17. do 31. převládalo jasné a teplé počasí a noční mrazíky a ranní mlhy.

Duben: Do 3 dubna hezké teplé počasí od 4 tého se obloha zamračila a nastalo chladno, vál studený vítr a dostavilo se několik nočních mrazíků, chladné počasí potrvalo až do 26 tého. po 26 se obloha vyjasnila a do konce měsíce převládalo teplé počasí.

Květen byl neobyčejně vlhký, srážky činily 170 mm poměrně studený, pro vzrůst obilí velmi příznivý, takže úroda pro letošní rok bude dobrou.

Měsíce:	Teploty		Srážky	Dnů						Poznámka
	nejvyšší	mráz	mm	mlhavých	zatažených	proměnlivých	dětivých	jarných	oblačných	
Leden	12	-9°	31	9	4	7	2	11	-	
Únor	9	-14°	37.1	3	15	3	2	6	-	
Březen	18	-7	9.5	6	7	1	4	13	-	
Duben	21	-5	38.2	-	1	2	8	9	10	
Květen	23	- -	126.8	-	4	6	7	4	10	
Červen	29	-	39.2	-	-	8	4	15	3	
Červenec	33	-	123.5	-	-	6	7	11	7	
Srpen	28	-	56.4	-	3	6	4	15	3	
září	27	-	40.3	-	6	2	5	10	7	
Říjen	15	-	25.1		4	7	4	3	13	
Listopad	12	-3	31.8	3	9	9	2	5	2	
prosinec										

Po suchých letech uspokojil letošní rok úrodou. Zně vydaly hojnou úrodu více však slámy. Ta musela býti zavážena do stohů neboť ve stodolách nebylo místa.

Pícnin narostlo dostatek, jakož i zemáků. I řepy byla hojná sklizeň.

Klein Antonín usmrcení

V pátek, dne 13. března dopol. usmrcen byl splašenými koňmi cukrovarský kočí Antonín Klein, 46 roků starý, ženatý, otec tří dětí bytem Lenešice čp. 66. Koně splašili se na nádvoří rohnického akcijního cukrovaru v Lenešicích.
Když chtěl Klein koně utišiti, byl jimi stržen a smykán po dlažbě. Utrpěl těžké zranění na hlavě a prsou.
Byl ošetřen místním lékařem, MUDr. Hrbkem a odvezen do lounské nemocnice a tam svému těžkému zranění podlehl.
Soudní pitvou byla zjištěna bezprostřední příčina smrti.
Pohřeb zemřelého konal se v Lenešicích, účast na pohřbu velká, neb Klein byl známý jako člověk dobrý a pracovitý.

Rudolf Kestřánek, sebevražda

Dne 8. května o 4 hod. odpol. pokusil se spáchat sebevraždu oběšením jistý 25 letý dělník bez zaměstnání Rudolf Kestřánek z Lonn, z nešťastné lásky.
Kestřánek se chtěl oběsit na stromě u řeky na „Telecíně". Pozoroval jej řeznický pomocník Václav Šleicher z čp. 151 který se právě u řeky nacházel za včas jej uřízl, as po půl hodině byl Kestřánek přiveden k vědomí a dopraven do lounské nemocnice. Jeho milenka, která v Lenešicích t.č. dlela, pohybné pověsti, byla dopravena policejnímu úřadu v Lounech.

Úmrtí.

V neděli dne 10. května zemřel ve věku 57 let řídící učitel Oldřich Tvrzník, rodák z Radonic n/Ohř. Pohřeb konal se dne 13. V o 10½ hod. dopol. za velké účasti obecenstva, hlavně učitelstva z celého okolí. Působil na zdejší škole ve školním roce 1898/9 a po druhé od r. 1918. Roku 1933 převzal správu školy, uvedl ji do vzorného pořádku, což bylo již velmi nutné. P6

6. srpna zemřela býv. industr. učitelka Jos. Andrtová. P9

Život jeho i působení bylo bezvadným těšil se proto všímu právem všeobecné přízni svých žáků i všeho občanstva. Čest jeho památce. P6

Úmrtí Bedřicha Pišoffa.

Dne 17. května zemřel Bedřich Pišoff statkář z čp. 34 ve věku 58 let.

Bedřich Pišoff byl dlouholetým starostou hasičského sboru, člen hasič. žup. výboru, předsedou Národní jednoty severočeské a předsedou čsl. červeného kříže pro Lenešice a okolí. Byl náhle raněn mrtvicí a smrť nastala okamžitě. Těšil se dobré pověsti, byl dobrým spolkovým pracovníkem a funkce ty konal rád, nenáročně spíše k vlastní škodě.

Pohřbu zúčastnilo se mnoho hasičstva, občanstva z celého kraje. P7-8

Oslava:

Dne 28. června oslavil sbor dobrovolných hasičů své 60ti leté trvání založení sboru.

Oslava národního svátku

Dne 28. října konala se oslava národního svátku. Tato důstojná oslava konala se ve Fügnerově domě spojena s tělocvičnou akademie.

Oslava pořádána místním osvětovým sborem a Těl. jednotou Sokol.

Republika Československá v den národního svátku hostila vzácného hosta a spojence Rumunského krále Carola II.

Oslava:

Dne 5. července večer, konala se oslava památky Mistra Jana Husa.

Obecní plocha 1936

Malé závocky	výměra h	a
Pšenice jarní	16	40
" zimní	42	-
ječmen	83	50
žito	26	-
brambor	136	-
řepy	35	-
krmné řepy	5	-
vojtěšky	13	46
celkem	357	36
Malé závocky	357	36
Velké závocky	776	01
Chmele	56	
Louky	42	
úhrn plochy.	1231	37

Velké závocky	výměra h	a
pšenice ozimá	192	46
pšenice jarní	9	02
žito	62	50
ječmene	150	99
Oves	41	01
jetel	2	37
řepy	108	06
směsky	93	80
brambor	42	-
vojtěška	134	22
celkem	776	01.

Zábavy v roce 1936.

Bio představení	71 -	Taneční zábav	43 -
Akademie	1 -	dětský den	1 -
Divadelní představení	10 -	koncerty	2
Slavnost	1	Kabaretní večery	2
celkem Zábav	132.		

Úmrtí: Zemřelo mužů 19 žen 15 celkem 34.

Narození: Narodilo se celkem 17 osob

Československého vyznání:	4 muži 2 ženy
římskokatolického "	5 . 5 -/-
bez vyznání	1 . . —

Založení sadu.

Obec Lenešice založila letošního roku nový ovocný sad na Chlumě zv. „Rasovně".

Vysázelo se následující stromoví:

Švestek:	hrušní:	Jablonní:	Ořechn:	Višní
300	160	150	135	50.

Celkem 795 ovocných stromků a usneseno příštího roku ve výsadbě pokračovati.

Nezaměstnanost.

Počet nezaměstnaných pohyboval se letošního roku kolem 130 osob. Nezaměstnaným dostalo se zaměstnání od obce, dva až tři dny v týdnu a od okresního úřadu poukázek na potraviny, ženatý 2 v ceně 20 Kč. svobodný 1 v ceně 10 Kč.

V letní dobu nezaměstnanost poklesla a nastalo zlepšení proti letem předešlým.

Přehlídka zdatnosti mládeže.

Okresní branný výbor pro předvýchovu mládeže v Lomech nařídil na 1. května přehlídku zdatnosti mládeže.

Obec Lenešice byla přidělena k XII okrsku Postoloprtskému.

Několik neděl před 1. květnem zacvičovala se mládež v pochodovém cvičení, ve střelbě a ve cvičení překážkovém. Cvičení vedl: Bohumil Kalík, František Kraus, Josef Šedivý, Josef Jirásek, vesměs vojíni v záloze.

Dne 1. května uposlechla naše mládež vyzvání a dostavila se s batočky na zádech na nádvoří obecního úřadu, a to v plném počtu: 156. Za zvuku hudby ale také za vydatného deště vyrazila o sedmé hodině ranní do blízkých Postoloprt.

Svým ~~nad~~ nadšeným a ukázněným pochodem způsobila v Lenešicích i v Postoloprtech značnou pozornost a rozruch. V čele průvodu za státní vlajkou pochodovali i členové obecního zastupitelstva se starostou obce p. Jos. Svítkem.

V kasárnech Jana Jiskry z Brandysa byl průvod uvítán vřelým proslovem p. podplukovníka

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

Sedláčka a okr. hosp. p. J. Polánkem ze Žatce.

Závodilo bylo v 6 disciplinách, střílení malorážkou a hod granátem v to počítaje.

Po závodech dostalo se mládeži k obědu hutného polevkového guláše, který se ji vydával do vojenských příborů a znamenitě chutnal.

Jedna dávka gulaše s chlebem stála 2 Kč., chudým dětem zaplatila obědy obec Lenešická.

Odpoledne pokračovalo se v závodech, po ukončení předvedlo vojsko několik cvičení s kulomety. Na to seřadila se mládež a pan podplukovník Sedláček poděkoval mládeži a všem přítomným hostům. Pro povzbuzení k další činnosti odevzdal vítězům v závodech bronzová vyznamenání. Lenešičtí se drželi jak patrno z následujícího seznamu vyznamenaných: Fybi Vladimír, Oktabec Emanuel, Heuler Jos., Čáka Václav, Sedláček Fr., Kliha Jos., Grasl Karel, Prchlík Vrat., Šírc Miroslav, Stanislav Vladimír, Klein Oldřich, Kalaš Karel, Netík Jaroslav, Lenk Jos., Kožíšek Vac., Kožíšek Oldřich, Houška Zdeněk, Beranek Josef, Lamrich Emil, Hruška Pravoň, Klein Václav, Šmíd Fr., Čáka Oldř., Kaiser Fr., Fridrich Vl., Daniel Em., Cochner Jos., Krupička Miloš, Fronk Miroslav, Kaiser Miroslav, Houška Boleslav, Hartman Fr., Formanek Vac., Suk Vac., Blaha Oldřich, Krupičková Jos., Zeibert Jan, Prchlík Miloš, Lajbl Frant., Heuler Vratislav, Hruška Miroslav, Krejčí Václav, Kopřiva Jos., Cůma Karel, Jauda Karel.

Bronzová vyznamenání (Ardivní sbírka.)

V nejlepší náladě vracela se naše mládež doprovázena zase hudbou do svého domova

a ještě i po letech bude míti na tento 1 máj tu nejlepší vzpomínku.

Obecní knihovna

Obecní knihovna umístěna v úředních místnostech, kampeličky na Masar. náměstí čp. 28 vykazuje v r. 1936 následující výsledky: V 66 půjčovních hodinách vypůjčilo si 139 čtenářů 5.106 knih zábavných, 84 naučné a 66 časopisů, tedy celkem 5.256 svazků.

V knihovně bylo zařazeno 2.445 knih. Knihovníkem byl p. Jos. Novák.

Jako ustanovený vládní komisař obce vykonávající funkci letopisecké komise nahlédl jsem do pamětní knihy této a shledal jsem, že pamětní kniha tato jest po stránce úpravy, jakož i zápisy v ní v pořádku.

Obecní úřad v Lenešicích, okr. Louny.
28. RIJ. 1937

Vládní komisař:
Dr Kolinský

OBEC LENEŠICE OKRES LOUNY

ZALINA

12. prv. 1936 zemřela postmistrová v. v. Otuše Nápustková roz. Slunečková, dlouholetá členka ob. zastupitelstva a

P 10 obětavá kult. pracovnice. Pohřbena žehem v Mostě.

Dophil J. Tvrzník
10/9. 47

18. dubna sehrál zde v sokolovně odb. N. J. S. ze Břvan. div. předst. „Starostovic Barička". Napsal A. Hlas - A. Müller.

P 11 Řeči měl A. Šebek.

1936

21. a 24. květ. 1936 pořádala místní Střel. jednota

P 66 II. střelecké závody na vojen. střelnici.

1937

Honitba. Dle seznamu členů honeb. společenstva pro volbu honebního výboru dne 10. června 1937. bylo ze 155 členů (majících 408 hlasů) přítomno jen 28 členů se 158 hlasy. Nejvíce hlasů měli: Pastvina 49, Jana Glaserová 29, V. Schönfeld 28, obec 15.

1937.

Oslavy: Dne 7. března dožil se 87 let president Osvoboditel T. G. Masaryk. Spolky a korporace uspořádaly předvečer 7. března průvod obcí a po průvodě konala se přednáška v Sokolovně.

V den narozenin 7. března uspořádala Těl. Jed. Sokol ve Fügnerově domě sokolskou akademie.

Červený kříž uspořádal o velikonocích 28. března průvod k pomníku padlých ve světové válce, kde promluvil na heslo „Míru bdělost" pan Rudolf Folek.

Osvětový sbor v Lenešicích oslavil ve čtvrtek dne 27. května 57. narozeniny presidenta republiky dr. Edvarda Beneše.

Při revisi zalepeno.

Odpoledne konal se koncert v zahradní restauraci u Kaiserů. Večer v 8 hod. prošel průvod obcí. Na náměstí promluvil o životě pana presidenta odborný učitel p. Havelka z Lomu.

Po proslovu odebral se průvod do Sokolovny, kde konala se tělocvičná akademie a koncert.

Ve dnech 5 a 6. června pod protektorátem pana vládního komisaře JUDr. Alaise Koliny konala se slavnost na paměť výročí vítězné bitvy Čsl. vojsk u Zborova.

./.

Umrtí:

V pondělí dne 15. března zemřel v nemocnici v Praze ve věku 58 let,

Václav Schönfeld,

obuvník v Lenešicích čp. 105.

Václav Schönfeld těšil se dobré pověsti, byl dlouholetým starostou Tě. Jednoty Sokol v Lenešicích, místopředsedou odbočky zemědělců, členem dozorčí rady okresní zemědělské pojišťovny v Lomech a jednatelem Družstevní pasteviny v Lenešicích.

Pohřeb konal se 19. března v Lenešicích za velké účasti občanstva, spolků a korporací. P12

Záplava myší:

V měsíci březnu a dubnu začaly se množiti myši a polní hraboši, čímž ohrožena byla úroda.

Okresní úřad v Lomech oběžníkem čj. 9.905 naúčtil hromadné hubení a doporučil přípravek „fosforovou pastu".

Přípravek objednala obec a prodávala 1 kg za 15 Kč. který se dobře osvědčil a těm zamezeno dalšímu množení myší.

K hubení myší vypotřebovalo se 166 kg. fosforové pasty, dodal ji materialista Urban z Loun.

Rozpuštění obecního zastupitel. v Lenešicích

Zemský úřad v Praze výnosem ze dne 24. 4. 1937 pod čj. 262/2 odd. 1 p. 1937 rozpustil obecní zastupitelstvo v Lenešicích, ponévadž nebylo poměry v něm zavládnuvšími to, aby plnilo povinnosti po zákonu mu uložené, a nebylo lze očekávati, že by se

tento stav v dohledné době změnil.

Po slyšení okresního výboru v Lounech, byl do nových voleb obecního zastupitelstva jmenován vládní komisař pro správu obce.

Vládním komisařem jmenován byl komisař politické správy v Lounech JUDr. Alois Kolina.

K péči vládního komisaře jmenován byl okresním výborem v Lounech poradní sbor; Členové poradního sboru jsou: Karel Zeibert, Josef Sýkora, Karel Steiger, Josef Heuler, Otto Schwarz, ing. Karel Půdal a Karel Kopřiva.

Utopení: Dne 4. července při koupání utonul v řece Ohři na Brodě vojín cyklist. praporu č. 4 z Loun. Záchranné práce vykonala čela rojnů z Loun.

Sčítání drůbeže k 1/7.

drůbež			housat hus		kačat kachen		krocanů kusů		Perličky
kuřat	kohoutků	slepic	letošní	starší	letošní	starší	letošní	starší	–
2456	170	2984	1732	157	892	26	44	3	8

Celkový stav ku dni 1/7. 1937 činil 8.472 kusů.

Sčítání vepřového dobytka.

Stav vepřů započtený k 1/7. 1937 činil 664 kusů.

Druh stromů	Přírůstek na podzim 1936 a na jaře 1937.	Úbytek	Poznámka
jabloní	663	8	
hrušní	444	46	
třešní	138	12	
višní	537	–	
švestek	26	19	
slív	87	4	
ořechů	12	7	
meruněk	9	2	
rybízů	183	–	
angrešt	177	–	
	2276	98.	
přírůstek	2178.		

35.

Výkaz seemí plochy na jaře 1937.

Druh plodiny	závod malý osetá		závody velké osetá		celkem osetá	
	h	a	h	a	h	a
pšenice ozimá	11	50	191	46	202	96
pšenice jarní	4	31	34	70	39	01
žito ozimé	4	60	28	77	33	37
ječmen jarní	29	35	143	85	173	20
oves	2	29	79	40	81	69
směska	15	-	22	15	37	15
brambory pozdní	136	-	39	27	175	27
cukrovka	35	-	134	64	169	64
krmná řepa	6	-	11	21	17	21
jetel dvousečná	14	-	41	71	55	71
vojtěška	12	-	19	39	31	39
směska zelená	14	38	22	15	36	53
celkem osetá	284	43	768	70	1053	13
Plodiny po řídká pěstované na malých výměrách.						
Hrách	8	19				
čočka	1	72				
mák	2	87				
chmel	57	-				
brambory ranné	2	58				
čekanka	12	65				
zelí	2	-				
okurky	1	-				
kukuřice na zelené	11	79				
louky travalé	74	-				
celkem osetá	173	80				
osevní plocha celkem orná	1.226	93.				

Záznam povětrnosti 1937.

1937

Měsíc	Teploty: nejvyšší	Teploty: mráz	Srážky	Dnů: zatažených	Dnů: proměnlivých	Dnů: jasných	Dnů: oblačných	Přešlo a sněžilo během roků	mlhy	Poznámka
leden	9	11	39	14	3	8	7	10	3	
únor	5	5	30	10	6	3	9	10	–	
březen	13	4	26.6	10	11	7	3	9	2	
duben	16	–	46.2	4	21	6	–	19	2	
květen	28	–	43.01	7	12	12	5	7	6	
červen	30	–	47.2	8	9	8	5	12	–	
červenec	31	–	56.8	6	9	8	8	8	–	
srpen	31	–	62.9	8	6	9	8	14	–	
září	28	–	25	9	11	7	4	10	–	
říjen	19	0.5	34.6	9	8	7	6	10	–	
listopad	13	6	20.04	8	6	10	6	8		
prosinec	7.	10.2	24.2	16	10	3	2	11		
			456.6	109	92	88	63	128	21.	

Počasí v roce 1937 příznivé, úroda dobrá.

Dne 1. září převzal po zemřelém řediteli učiteli Oldřichu Tvrzníkovi správu obecné školy nový ředicí učitel pan Jaroslav Cyprián.

1937

37.

Prezident Osvoboditel mrtev.

Nebylo suchého oka po vlastech Čechů a Slováků, při čtení zprávy, že T. G. Masaryk odešel do domu věčného ve věku 87. let 6 měsíců a 7 dní.

Zemřel v úterý dne 14 září ve ~~dne~~ 3 hod. 29 mm ráno na zámku v Lánech č. 2.

Podle úředních zpráv lékařů, zemřel pan president klidně a klidně.

U lůžka umírajícího, mimo členů rodiny byl přítomen, pan president republiky dr. Edv. Beneš. šéf vlády Dr. Milan Hodža a osobní lekař Dr. Maixner.

Při revisi zalepeno.

Dr. Maixner naklonil se naposledy k spící tváři a hrudi T. G. Masaryka, obrátil se k presidentu dr. Benešovi

„Prezident osvoboditel je mrtev"

Členové rodiny se se zesnulým rozloučili políbením ruky a čela, president republiky políbil zesnulého na čelo, předseda vlády rozloučil se hlubokým úklonem.

V celém obvodu státním nařízeno vyvěšení státních vlajek do půl žerdí a smuteních praporů.

V naší obci ještě téhož dne, večer v 8 hod. uspořádána u pomníku padlých na náměstí smuteční trýzna. K shromážděnému obecenstvu promluvil tajemník obce Václav Kožíšek.

Ostatky zesnulého byly převezeny z Lán do Prahy a vystaveny na katafalku v „Sloupové síni" na Hradě Pražském.

Veřejnosti bylo umožněno přijíti se rozloučiti s otcem nás všech a pokloniti se tak jeho památce.

Od sobotního rána nastupuje československý národ k nejsmutnější národní pouti, defilovalo před katafalkem s ostatky presidenta Masaryka a vzdalo poslední ~~cesta~~ poctu svému otci.

Statisíce pochodovalo v slzách, dvě noci a tři dni. V řadách bylo viděti, dělníky, pány prosté ženy, dámy, mladá devčata i starce.

Kdo se vydal na pouť před půlnocí, vrátil se ráno.

Pohřeb konal se 21. září z Pražského Hradu na prostý Lánský hřbitůvek.

Smuteční reč pronesl president republiky dr. Edv. Beneš obřad byl zahájen přesně v 10 hod. dopoledne.

Čtyři dělové výstřely oznámily začátek průvodu. Průvod projel Prahou na Wilsonovo nádraží. Pohřeb byl prostý a jednoduchý. Šest uhlově černých koní táhlo dělovou lafetu na které upevněna rakev, bez věnců, květin, pouze zahalena státní vlajkou.

Byl jsem také na pohřbu a co popisuji jsem viděl.

Za rakví kráčel jediný z členů zesnulého Jan Masaryk, za ním pan president.

dr. Edvard Beneš.

vysocí úředníci presidentské kanceláře, skupina zástupců hlav cizích států, členové vlády, generalita čsl. armady, důstojnictvo a nepřehledné řady Ruských Francouzských a Italských legionářů.

Z řad přihlížejícího obecenstva přihlásil se ke mě krajan Bohuš Fišer čs. vojín Zeměpisného ústavu v Praze a státní policista Rudolf. Průvodek konající čs. službu v Praze při pohřbu pana presidenta.

Pochodujících řadách Ruských legionářů viděl jsem pochodovati i legionáře z naší

obce, pp. Jaroslava Cypriana řídícího učitele, Karla Zeiberta vrch. poštmistra a Teofila Sklenku zř. drah z čp. 50.

Mezi sborem důstojníku zahledl jsem krajana poručíka Minist. nár. obrany Antonína Fridricha.

Jinak z naší obce bylo na pohřbu mnoho lidí a hlavně v plném počtu přišli se poklonit. bratů legionáři.

V r. 1937 zemřelo v Len. jen 19 lidí.

25/9. Aby zvýšila svoji klientelu, uspořádala místní Kampelička v Sokolovně „Družstevní den", při němž promítány vhodné filmy a to odpoledne pro mládež a večer pro dospělé. P 13a

Doplnil J. Fozník 1/947.

Pěl jednu Sokol oslavila svoje 30. výročí svého založení a své činnosti dramat. P 13b

Částečný regulační plán Lenešic (Místní trať, Dlouhá Hona a Přední Horka), vypracovaný Ing. Jos. Brnešem, byl schválen okr. úřadem v Lounech 8. kv. 1937 č. 6484/37.

Za komisaře dr. Koliny zřízen byl chodník ve Brance a podle silnice až ke „Křížku". Je prací imenta že K. Kopřivy. Byla to dobrá věc, která ušetří mnoha lidem chůzi v odpomění blátě.

1937

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

1938

Dne 17. dubna bylo „prohlášení míru čsl. červeného kříže" na heslo „Pravda Vítězí"

Promluvil p. Rudolf Wolek u pomníku padlých na náměstí.

Pohřeb Jos. Neuberta obec. tajemníka

P 14-5

Dne 24. dubna ~~konal~~ se na místním hřbitově pohřeb zesnulého Josefa Neuberta, Lenešického rodáka.

Josef Neubert působil v Lenešicích 25 r. jako obecní tajemník. Býval majitelem rolnické usedlosti č. 3. Jako prostý sedlák položil zdravé základy v obecní samosprávě, což bylo také při pohřbu vzpomenuto bývalým starostou obce panem Josefem Pišoftem rolníkem z čp. 38.

Josef Neubert zemřel v Praze u svého syna v pondělí dne 21. dubna ve věku 90 let.

Chladný měsíc duben

Třeba zaznamenati, že měsíc duben byl velice chladný, dostavilo se několik mrazů až -9 stup. C.

Chladné počasí úplně zničilo vegetaci, která po mírné zimě a teplém březnu značně pokročila. Květy na ovocných stromech byly, mrazy úplně spáleny. Včely zůstaly v úlech. Ty, které vylétly pomrzly.

Ovocné stromy.

Obec Lenešice vysazela letošního roku na „Rasovně" následující ovocné stromy.

Jabloní	210 kusů	Švestek	30 kusů
Hrušní	270 "	Ořechů	30 "

Celkem vysázeno 536 ovocných stromů.

Stavba zvoničky.

P16 b

Členové čsl. církve v Lenešicích vybudovali z vlastních prostředků zvoničku nákladem okrouhle 20.000 Kč. mimo práce členstva.

Zvonička byla v neděli dne 15/5. za velké účasti občanstva vysvěcena. Po obřadech konal se na náměstí promenádní koncert, který byl hojně navštíven a za krásné letní pohody se ku vší spokojenosti zdařil. F

Kolumbárium Ve zvoničce je 6 schránek pro popelní urny.

Odhalení pamětní desky Fác. Dvořákovi

Místní obec legionářů uložila si za povinnost oslaviti 20 výročí naší samostatnosti odhalením pamětní desky Italskému legionáři

Václavu Dvořákovi

na místní obecné škole.

Slavnost konala se v neděli dne 22. května odpoledne a byla zahájena panem Václavem Sedlákem, ruským legionářem tč. předsedou legionářů v Lenešicích.

Projev a vzpomínku učinil pan učitel Koubek z Loun, legionář.

Slavnost byla tichá a konala se ve velice vážné a pohnuté době v době nebezpečné pro náš stát a národ. To vše bylo panem řečníkem připomenuto. Pan řečník vzpomněl proč kvácel

Při revisi zalepeno.

br. Václav Dvořák a připoměl, že dnes v tak vážné době jsme povinni státi na stráži a v případě potřeby položiti své životy za národ a stát.

Václav Dvořák byl narozen dne 13./4 1895 příslušný do Lenešic, syn kočího z čp. 23 a 56, chodil v Lenešicích do školy a v Lenešicích vyrostl. Vyučil se obuvnictví a vždy pracoval ku spokojenosti zaměstnavatele.

Práce jej těšila a vždy dbal, aby zachoval si štít cti a zakládal si na dobrém jméně.

Vroce 1914 ve světové válce narukoval do armády, v r. 1915 odjel na Italskou frontu kde byl zajat.

Při revisi zalepeno.

Jsa upřímným vlastencem dobře věděl, co je jeho povinností, kam jít za hlasem českého svědomí, a proto v Padule vstoupil do čsl. legie a zařazen byl k 32. střel. pluku.

Šťastně přestál světovou válku dočkav se Osvobození naší vlasti. Když se navrátil k svým drahým v obleku Italského legionáře s četnými, stužkami na prsou, šel za několik dní. bránit vlast proti Maďarům na Slovensko.

Ještě počátkem května psal rodičům a těšil se na leteckou pouť. Ale již nepřijel.

Povinnost volala jej na jiné místo.

Nadešel den 23. květen, krásný májový den plný záře a vůně. S ním počala i bitva s bolševiky u Kapolně na Slovensku.

Pojednou se skupině našich hrdinů vybuchl granát a rozmetal několik mladých těl, mezi nimi i Václav Dvořák.

Dodýchal v zemi, kterou svou krví osvobodil.

Jeho hrob v Sajo je krásným pomníkem statečnosti a nelíčené lásky k vlasti.

Po dobu prozatímní přítomna byla dosud žijící jeho stará ustaraná matka, jeho bratři, sestry a ostatní příbuzní.

Pamětní deska předána byla do opatrování správě obecní školy.

Obecní volby.

Na den 12. června vypsány byly volby obecního zastupitelstva.

V naší obci volilo se dva obrody:

Pravý obrod = Hostince u Vlků

Levý obrod = " u Kračků

Průběh voleb byl klidný.

Celkem zapsáno 1.507 voličů a odevzdáno hlasů 1.379, 190 voličů se k volbě nedostavilo.

Volba byla skončena o 2 hod. odpol. a počteno bylo 7 kandidátních listů.

/.

1.	Čsl. demokracie dostala	199	hlasu	4 mandaty
2.	Národní sjednocení -"-	168	"	3 "
3.	Čsl. národ. socialisté -"-	215	"	5 "
4.	Živnostníci	76	"	2 "
5.	Komunisté	466	"	10 "
6.	Lidovci	76	"	2 "
7.	Agrárníci	183	"	4 "
	platných hlasu	1.379		30 mandátů

Volba starosty a náměstků.

Dne 14. února provedena byla volba starosty za přítomnosti JUDr. Alaise Koliny vládního komisaře.

Starostou 16 hlasy zvolen byl komunista Antonín Formánek, I. náměstkem starosty 16 hlasy zvolen byl Antonín Kliha, ze strany soc. demokr. II. náměstkem zvolen byl lidovec Václav Škůra. 16 hlasy.

Do volby starosty podán byl protest Zemskému úřadu v Praze a volba byla zrušena.

Vládní komisař uřaduje dále.

Sčítání drůbeže. ku dni 1/7.

V Lenešicích bylo napočteno

Kuřat	2.202	Kachen	607
Kohoutu	167	Krocanu	32
Slepic	5.533	Perliček	12
Husí	1.732	Holubu	593

celkem napočteno 8.878 kusů.

Králíků napočteno 2.330 kusů.

Soupis vepřového bravu

Plemeníků 7 kusů, Prasnic 63 kusů ostatních prasat 574 kusů, celkem 644.

Sliutavka
Kulhavka

V měsíci září úředně byla zjištěna ve stáji rolníka Jana Šulce z čp. 5. u skotu sliutavka a kulhavka.

Epidemie se rychle šířila na veškeré hospodářské usedlostě a místy měla sliutavka a kulhavka silný průběh, takže v několika dnech uhynulo 22 kusů krav.

Nejvíce postižen byl statkář Julius Glaser z čp. 8.

Ve dvou dnech uhynulo v tomto statku 18 krav. Antonínu Dittrichovi rolníku z čp. 42 jedna kráva. Rudolfu Reichovi z čp. 15 2 krávy a Jaroslavu Foglovi z čp 40 jedna kráva.

Dobrý prostředek proti sliutavce a kulhavce bylo očkování. Kdo si nechal očkovati dobytek měl aspoň jistotu, že mu nezdechne.

Očkování prováděl zvěrolékař Dr Adolf Gutvird z Loun, později zvěrolékař Robert Mráz z Loun.

Zamořeny tyto statky.

číslo domu	Jmeno majit. usedlosti	číslo domu	Jmeno majit. usedlosti
1	Heuler Josef	15.	Reich Rudolf
3.	Roth Václav	16.	Paul Josef
5.	Šulc Jan	17.	Heuler Theodor
8	Glaser Julius	23.	Polák Miloslav

číslo domu	Jmeno majit. usedlosti	číslo domu	Jmeno majitele usedlosti
24	Mildorf Václav	100.	Kalaš Josef
26	Los František	105.	Schönfeld Boh.
30.	Stanislavová Marie	107.	Roháč Jakub
33.	Glaser Arnošt	111	Kastner Vilem
34.	Pišoft Václav	121	Vydra Frant.
36.	Rukner Josef.	151	Sleicher Václav
37.	Vebr Jan	157.	Talovitz Vilem
38	Pišoft Josef.	162	Lehman Antonín
40.	Kašparková Anna	163	Svoboda Karel
42	Dittrich Antonín	186	Myšková Marie
47.	Dittrichová Božena	196	Svoboda Antonín
49.	Kaiser Václav	240	Svoboda Josef.
52	Müller Frant.	250	Kopřiva Oldřich
53.	Novák Jos.	358	Steiger ~~Josef~~ Karel
54.	Havránek Arnošt.	320	Steiger Josef
55.	Bartoš Josef.	348	Hruška Bedřich
58	Kalaš Frant.	402	Kopřiva Josef
66	Kleinová Anna	411	Fořt Alois
70.	Družstevní pastrina		
89.	Lehečka Frant.		

Střelecká jednota.

P 66

P 16

5. a 6. června 1938 byly konány na vojen. střelnici v Len. IV. střelecké závody Čsl. obce střelecké – jednota Lenešice za značné účasti závodníků ze střelec. jednot i z řad vojenských. – (Viz str. 276)

T. j. Sokol zúčastnila se početně X. sokol. sletu.

Odevzdání části území Německé říši.

Dne 21. května [po prvé] vláda [po druhé] učinila mimořádná opatření. Bylo povoláno několik ročníků do zbraně.

Z naší obce narukovalo celkem 23 záložníků.

Po revisi zalepeno.

Během jednoho měsíce napětí zmizelo. - 3 povolaní záložníci byli propuštěni.

Nastalo vyjednávání mezi vládou a Sudetoněmeckou stranou. Jednání však nemělo kladného výsledku.

Po druhé byla vláda nucena učiniti vojenská opatření. Tentokráte ve větším rozsahu.

Z naší obce narukovalo celkem 127 záložníků k různým útvarům.

Po vyhlášení mobilisace dne 24. září počalo obyvatelstvo národnosti české i německé opouštěti Sudetské území, ze strachu před válkou.

Po silnici od Běvanu a Postoloprt, jezdily transporty uprchlíků. Auta, povozy, lidé s ručními vozíky projížděli naší obcí dnem i nocí.

Státní silnice od Rany do Dobroměřic se hemžila auty a povozy s uprchlíky.

Naše obec během několika dnů byla zaplněna uprchlíky. Obsazeny byly všechny prázdné byty.

Obecenstvo vycházelo uprchlíkům všestranně vstříc.

Dne 25. září odpoledne o 4 hod. přijel na

zdejší nádraží transport uprchlíků

Uprchlíci pocházeli z Mosteckého okresů: Ze Záluží, Horní Jiřetína, Janova, Německých Kralup, Trnovan a Chomutova.

Uprchlíci byli ponejvíce národnosti německé.

Ubytování byli v rolnickém cukrovaru čp. 149 a u rolníka Arnošta Glasera č. 39.

Tento transport v několika dnech byl poslán do Kladna.

Do 21. listopadu ubytovalo se v naší obci 358 uprchlíků. Mezi uprchlíky bylo také několik rodin židovských, které během několika dnů na rozkaz okresního úřadu v Lomnech musely obec opustiti.

Ve čtvrtek 29. září v Mnichově sešla se konference čtyř velmoci: Německa, Italie Francie a Anglie. Velmoci se dohodly na okamžitém odstoupení sudetoněmeckého území říši Německé.

Evakuace vojska státních úřadů i civilního obyvatelstva započala dnem 1. října a končila dnem 10. října.

Celé karavany aut, povozů projížděly naší obci dnem i noci.

Německé vojsko postoupilo až na hranice našeho katastru a zabralo část pozemků u Břvan a samotu „Zájezd č. 109.

V budově tč. bydlel kočí Antonín

MÍSTNÍ ... LENEŠICE

Orasl, který po zabrání budovu opustil a odstěhoval se do obce čp. 11. (Viz „Vlastiv. sborník" z r. 1938-39!)

Zastavení železniční dopravy.

Dne 10 října zastavena byla veškerá železniční doprava z Mostu do Loun.

Doprava mezi novým Československem a Německem byla obnovena dne 14 listopadu 1938.

Toho dne přijel do naší stanice první Říšskoněmecký vlak. Vlak byl málo obsazen.

Na nádraží zřízena byla celnická pasová komora a provádělo se celní prohlídka (Viz. Vlastiv. sborník z r. 1938-9!)

V domě číslo 84 u Františka Gabriela zřízeno bylo oddělení pohraniční stráže.

Pozdější poskytla místnosti obec v č. 28.

Službu na hranicích konalo 22 finančních strážníků.

Celnická stanice byla rozšířena na 14 mužů.

Úprava nových hranic.

Dne 14. října konala se smíšená komise ve věci upravení hraničních závad, ze zástupců čsl. úřadů a úřadu německých.

Obec Lenešickou zastupovali: pp.: Václav Milldorf rolník z čp 24, Josef Heuler rolník z čp. 1, Theodor Heuler č. 17 Václav Pišoft z čp 34, Václav Kožíšek obecní tajemník Forst. Jaroslav vrch. celn. stráž. plynně ovládající čsl. a německý

Všude kde hranice byly překročeny bylo vráceno zpět. Tím i samota „Zájezd“ byla uvolněna pro Žnešice. Rodina Grasla se však zpět nestěhovala.

Útěk židů ze sudetského území.

Třináct židů překročilo u Běvau a v Zájezdě, bez povolení nové hranice.

Byli zadrženi pohraničními finančními stráží a předáni četnictvu.

Okresní úřad v Lounech nařídil nepustiti židy do vnitrozemí, zříditi pro ně u hranic neutrální pásmo, tam židy nastěhovati a střežiti.

Neutrální pásmo bylo zřízeno u státních hranic obce Běvau u Žižnerova mlýna čp. 15.

Židé si v tomto prostoru zřídili stan, kde si vařili a spali.

Ubytování nebylo valné, stravování však dobré. Místní židé i s okolí uprchlíky podporovali.

Židé pocházeli ze Žatce a Kadaně.

Dne 10. prosince došlo četnické stanici nařízení, že židé mají býti dopraveni do Prahy. Na večer přijelo auto mlynáře Steina z Loun (žida) a uprchlíky odvezlo.

Nedostatek uhlí.

Po zabrání území a dolů, projevil se v naší obci velký nedostatek uhlí.

Uhlí zdražilo z 10 Kč až na 22 Kč.

Doprava po železnici nebyla žádná a autodopravou nestačilo se obyvatelstvo

zásobiti. Nejvíce uhlí dopravoval pan Josef Kopřiva z čp. 91 z hostince pana Ant. Cypriana.

Sociální akce pro uprchlíky.

Stravovací akce ujmul se čsl. Červený kříž a obětavé sestry místního Sokola.

Od 23. září do 4. října po dobu 10 dnů stravoval červený kříž uprchlíky ubytované v rolnickém akc. cukrovaru z dotace social. péče.

Náklad činil	Kč 669.30
Dary na požívatinách a šachvu činili	Kč 330.70
celkem.....	Kč 1.000.

Občerstvovací stanice na nádraží

Tato akce po dobu evakuace vedena byla dobrovolnými sestrami červeného kříže a sester Sokolek.

Vyvařovalo se ve stanici u pana přednosty Jan. Černého

Na tuto akci bylo vyprošeno u lidumilných obchodníků, řezníků a občanů na požívatinách za..... Kč. 2.850.

Místní spolek Červeného kříže věnoval -"- 150

celkem Kč. 3.000

Uprchlíkům rozděleno 1200 litrů výživné bramborové polévky a pro děti 130 litrů bílé a černé kávy.

Celkem rozděleno přes 3.000 porcí.

Výživovací stanice v Sokolovně.

Stanice byla vedena dobrov. sestrami Červen. kříže za pomoci sester Sokolek a obětavých spoluobčanek.

Vyvařovalo se u sokolníka Václava Kornalíka a to v době od 11 do 27. října (17 dnů).

U obchodníků řezníků, rolníků a v želez. konsumu bylo vyprošeno požívatin za Kč. 2.984·70.

Okresní úřad v Lounech přispěl na tuto akci Kč. 745·30

Kč. 3.730 "

Za 17 dnů obslouženo bylo na 730 uprchlíků, snídaní, obědem a večeří.

Mimo toho opatřily sestry, jedné matce (uprchlici) dětský kočárek a různé oděvní součástky v ceně Kč. 160.

Babiččina komora.

Z této sokolské akce bylo vydáno pro uprchlíky na požívatiny, šactvo, prádlo, obuv a na penězích celkem Kč. 1538.-

Banka „Slavie" v Praze darovala prostřednictvím odboru Nar. Jedn. Severočeské uprchlíkům ze Břvan Kč 500

celkem Kč. 2.038.

Slavnost vánočního stromku pořádaná dne 20. prosince za vedení pana řídícího učitele Jaroslava Lypriana vynesla školním dětem chudých rodičů

a uprchlíků celkem ..... Kč. 5.620 –

Z této akce bylo podáleno 123 dílek šatstvem a obuví.

Všech 240 dětí podáleno bylo pečivem, ovocem a školními potřebami.

Na šaty, prádlo a obuv připadla částka Kč. 4.000
Za školní potřeby, ovoce a pečivo vydáno " 1.620
celkem Kč. 5.620.

Vánoční nadílka.

Červený kříž příspěv obnosem	Kč.	1.414·50
Okresní péče o mládež	"	" 1154·25
Kompeličko Lenešice	"	" 900 –
Ženská komise Národ. sjednocení	"	" 300 –
Legionářská jednota	"	" 100 –
Rodičovské sdružení	"	" 350
celkem	Kč.	4.218·53.

Celková akce pro uprchlíky vyžádala si náklad cca Kč. 15.548.

Je vděk jaký kus obětavé práce bylo vykonáno.

Stav uprchlíků

Do naší obce nastěhovalo se do 21/11. 38 120 rodin uprchlíků s počtem 358 osob.

Demobilisace záložníků.

Demobilisace byla provedena postupně. Někteří záložníci zůstali ve službě až do vánočních svátků.

Povětrnost v r. 1938.

Měsíce	Srážky mm.	Teploty Maxim.	Teploty Minim.	Povětrnostní záznam.
Leden	27·50	10·2	- 15	zima celkem mírná ponejvíce proměnlivo
Únor	6 1/2	10	- 9	velice příznivé počasí, teplo, slunce svítilo 132 hod.
Březen	4·7	21	- 8	březen velice teplý a slunečný, mrazy slabé
Duben	30·8	17	- 4	pro vegetaci velice nepříznivý krátký mrazy zničily
Květen	62·6	27	+ 4	květen dosti slunečný, dostavovalo se ještě mrazu (11 slabších mrazů)
Červen	55-	30	+ 6·2	červen slunečný celkem příznivý
Červenec	115·7	31·8	+ 9	slunečný, bouřky s deštěm
Srpen	72·4	31	+ 2	počasí celkem příznivé, bouřky
Září	29·3	30	+ 7	" " " "
Říjen	18-	20	- 2	počasí příznivé
Listopad	28·1	17	- 2	celkem dobré
Prosinec.	39·3.	10	- 16.	dosti příznivý dostavilo se 15 mrazu.
celkem	489·9			

R. 1938 zemřelo v Lan. 28 osob.

1938

Dodatky:

Z denníku p. Jana Šírce, vlakvedoucího v. v., bytem v Lenešicích čp. 194. P 56

„V září 1938 byl jsem ustanoven jako vedoucí vlaků mezi pohraničními (přestupními) stanicemi Len. a Břvany. Od něm. zřízenců přebíral jsem služebně vlaky od Mostu a odevzdával vlaky od Lonu. Při tom jsem viděl ve Břv. všechnu onu zločinnost, prováděnou na pochajících českých lidech. Nebyl brán ohled na to, zda je to stařec, žena či dítě! Přišel gestapák – revolver v ruce a řval jako zvíře: „Alles heraus! Tschechische Bagage! (Pakáč!) Tschech. Gesindel!" Byl pravidelně opilý, jako jeho kolegové. Cestující (ale jen Češi) musili z vozů ven, a to za každého počasí. Zvláštní radost měly tyto němstvůry, když hodně pršelo, nebo byl-li mráz a vánice. Při nechali nebohé stát venku hodinu i déle, a zatím jejich druzi ve vozech řádili. Otvírali zavazadla, jež musila zůstat ve vozech, přehrabovali se v nich a zabavili, vlastně ukradli vše, co se jim uzdálo. Kdo projevil sebemenší nespokojenost, byl ztlučen a zavřen o hladu na jeden nebo dva dny. To aby si rozmyslil podruhé něco namítati proti přehlídkám, nebo říkati, že se mu něco ztratilo. Gestapácká pracka zasahovala však i dále! Když si někdo postižený myslil, že když již je v odjíždějícím vlaku ze Břvan

má vyhráno, a dal slovem nebo posuňkem na jevo své rozhorčení, hrozně se zklamal! Pelefen volal hned pohraniční stráž na stanici v Len, aby zajistila osobu tak a tak vypadající, sedící v tom a tom voze, a odeslati ji zpět do Břvan. Stalo se tak někdy a pak se dotyčný chudák měl!

Když jsem poznal, jak to chodí, varoval jsem naše lidi a pomáhal jim, jak jsem mohl. Za ten půl roku bylo na sta případů, že jsem je nahránil od všelikých strastí. Dělal jsem to s velkou chutí, jen když jsem mohl gestapákům „splésti jejich koncert", ač při tom šlo někdy vážně i o mne.

Při přehotném úprku našich lidí ze Sudet ztratily se někdy rodičům děti, převezena byla zavazadla – nejčastěji rance peřin. Co tu bylo shonu a i pláče! Nebylo divu, vždyť ku př. jen 8. října převezl jsem ze Břvan do Len 280 nákl. vozů, napěchovaných nábytkem a dom. zařízením. Zaplnily stanici i cukrovar úplně. V ty dny byla hrozná služba! Měl jsem ji i po celý týden. Když jsem přišel domů po 4 dnech, byla to vzácnost. Staral jsem se všemožně, aby zatoulaná zavazadla, hledající svého majitele po celé republice, vrátila se zase sem, do Len, ale aby i cizí poškozenci byli uspokojeni. Ke cti tehdejších poměrů u nás budiž podotknuto, že se s těchto věcí neztratilo ani to nejmenší!"

1939.

Sbírka na českou kolednu.

Sbírka byla provedena v měsíci lednu a vybráno celkem ..... Kč. 11.000.

Otevření měšťanské školy v Lenešicích

Dne 6. února otevřena byla měšťanská škola. a to 3 třídy.

Prvním ředitelem jmenován byl odborný učitel p. Antonín Mach z Loun.

Pro měšťanskou školu byly propůjčeny místnosti v čp. 391. Jedna třída byla zřízena v čp. 28 a 14.

Volba obecního starosty.

Dne 14. února provedena byla volba obecního starosty a náměstků v přítomnosti vládního komisaře Dr. Alaise Kolínu.

Starostou obce zvolen byl 24 hlasy Josef Heuler rolník z čp. 1.

I. náměstkem zvolen byl Karel Zeibert poštov. revident

II. náměstkem zvolen Václav Škůra, malíř pokojů.

Obci dostává se po dlouhé době opět občanské správy. Předpokladem je náležitá součinnost a vzorná spolupráce. Jen tak se dá pokračovat zdárně v úspěšné práci, zahájené vládním komisařem Dr. Kolínou.

Povodeň:

Obleva ve dnech 17, 18 a 19 února způsobila, že voda vystoupila z břehů řeky a zaplavila luka. Povodeň však byla mírná a nedošlo nikde ke značným škodám.

Promoce:

Jaroslav Mojžíš z Lenešic čp. 299 syn Josefa Mojžíše, penzisty státních drah byl 1.r. na Karlově universitě v Praze promován na doktora veškerého lékařství.

Jako sekundář nastoupil místo v okresní nemocnici v Lounech. P 17

Stavba obecních činžovních domů

Obec Lenešice postavila vlastním nákladem 2 obytné činžovní domy za obnos 700.000 K. Se stavbou započato 24/6. 1939.

Každý dům má 10 bytů po dvou místnostech.

Druhá povodeň.

Následkem stálých dešťů, vystoupila dne 2. prosince voda z řeky a zaplavila celá luka. Tak vydatně již luka nebyla po několik roku zaplavena.

Doprava uhlí ze Sudet

V měsíci listopadu zahájena byla doprava uhlí auty ze Sudet na zdejší nádraží. Na nádraží se uhlí nakládalo na vagony a dopravovalo do Prahy.

Nakládalo se až 40 vagonu denně.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LEHEN

Německo - Polský konflikt.

Dne 1. září vznikl vojenský konflikt mezi Polskem a Německem. Polsko bylo vojensky přemoženo a během 1. měsíce obsazeno Říšskoněmeckým vojskem.

Jelikož se doba stala nejistou, vydány Říšskoněmeckými úřady přísná bezpečnostní opatření.

Dnem 1. září nařízeno úplné zatemnění bytů, pouliční světla zhasnuta, takže byla po ulicích úplná tma.

V naší obci po ulici konalo službu Lpo. a organové dohlíželi aby ~~se~~ předpisy o zatemňování byly přesně dodržovány.

Pro naší obec platila tato přísná nařízení 14 dní. Po 14 dnech bylo obci dovoleno rozžáti veřejná světla, pro byty však zatemnění trvalo.

Auta při nočním jízdě musela míti světla zastřeno a k tomu se užilo modrých plíniček.

Odvody dělníků na práci do Německa.

U státního ústavu práce v Lounech konalo se do konce roku 1939 několikráte odvádění dělníků do Německa. Z naší obce odjelo také několik dělníků do Říše za prací.

Zavedení potravinových lístků

Všeobecným nařízením zavedeno bylo od měsíce září vydávání potravin~~ových~~ na lístky.

Na lístky vydávají se tyto (~~lís~~) potraviny. Chleba, maso, cukr, mléko, tuky umělé sádlo, krupice, vejce, čaj, káva, těstoviny rýže.

První vydávání provedl obecní úřad v hostinci u Vlků.

Později zřízena byla kancelář pro vydávání lístků v budově u Kostků v čp. 43.

K vydávání lístků přiděleny byly okresním úřadem v Lounech 2 finančníci a tři potřebné síly dodala obec.

Každá rodina měla kmenový list a na tento obdržela lístky.

Dodávka mléka:

Dne 28. listopadu vydáno okresním úřadem nařízení o odvádění mléka do rolnické mlékárny v Lounech

Z naší obce odvádělo mléko 36 držitelů dojnic.

Sběrna mléka ustanovena byla ve statku paní Marie Stanislavé č. 30.

Odběr uhlí:

Za účelem správného zásobování uhlím bylo zavedeno odběr uhlí na kmenové přihlášky

Každá rodina byla povinna vyzvednouti si u obecního úřadu kmenovou přihlášku na uhlí, vyplniti a do 18. listopadu tuto u některého obchodníka uhlím odevzdati.

Pronájem hospodářských usedlostí.

Od 1. ledna pronajata byla usedlost č. 33 patřící Amoštu Glaserovi

Usedlosti najal Václav Duška, uprchlík ze Skupic u Žatce. Glaser Arnošt koncem roku 1938 zemřel a jeho manželka původu židovského, odstěhovala se Lenešic do Hronova.

Určení vnucené správy na židovský statek č. 8 a 56.

Na židovský statek Juliuse Glasera byla určena vnucená správa.

V měsíci srpnu dosazen byl na tuto usedlost vnucený správce který dvůr spravoval.

Vnuceným správcem ustanoven byl Václav Plachý.

Julius Glaser, jako žid zbaven byl veškeré moci a neměl práva na statku rozhodovati.

Sčítání vepřového bravu ku dni 1/7. 1939.

Plemeníků licentovaných	4 kusy.
Plemených prasnic 1/2 roku až 1 r.	22 kusů
" " 1 r a starších	52 "
Selat pod 8 neděl	138 "
Běhouni přes 8 neděl do 1/2 roku	275 "
Prasata půl roční a starší	29 "
celkem	520 kusů.

Zavedení lístků na mýdlo.

Každá osoba dostala od obecního úřadu 1. útržkový lístek na mýdlo a ten platil až do konce února 1940.

Tím se zamezilo překotnému nákupu.

Březnové události.

Měsíc březen byl z těch měsíců v nichž kroky dějin přivodily změny celého našeho životního řádu. Hodiny a ony zrály už od počátku března k událostem, jejichž mezníkem se stal 15. březen, kdy po návštěvě státního presidenta Dr. Háchy v Berlíně přijal Vůdce a říšský kancléř český národ do ochrany Německé říše.

Zatčení:

Dne 16. března večer byli zatčeni četnictvem předáci komunistické strany: Antonín Ječný z čp. 375. Antonín Formánek z čp. 468, Josef Dillrich dělník z čp. 139, František Kokoška dělník z čp. 119, a Miluše Ječná úřednice z čp. 375.

Dillrich a Ječná byli za několik dnů propuštěni. Ostatní byli z Loun dopraveni na Pankrác do Prahy

Dne 18. dubna byly propuštěni na svobodu.

Oslava

Dne 20. dubna k 50 narozeninám vůdce a říšského kancléře Adolfa Hitlera nařízen okresním úřadem celodenní klid

Nikde se nepracovalo.

Nařízeno vypsíchi prapory.

1947

Jen sem došlo kronikářovo péro! Dál už mu nedovolila německá zlovůle, z jejíž popudu musili již dříve úředničtí censoři zalepovati každou sebemenší zmínku na naše milované presidenty, a na vše, co připomínalo náš svobodný stát. Naše děti neměly ani poznat dějiny českého národa! Proto byly i všecky obecní kroniky zabaveny a 11. list. 1940 odvedeny na okr. úřad a odtud později do Archivu země České v Praze, kde na štěstí unikly osudu mnoha cenných písemných památek. Po našem osvobození byly nám zase vráceny. – Kronika školní byla po dobu okupace jen zapečetěna. Lenešice mají obecní kroniky dvě: z r. 1846 a 1934.

4. července 1946 byla ustavena v Lenešicích letopisecká komise, jejíž úkolem je pokračovati v zápisech, a hlavně vylíčiti budoucím ona neblahá léta okupace, zachytiti aspoň částečně ony velké oběti umučených v koncentračních táborech, ztráty na svobodě, majetku, zdraví a klidu, na všechna ta utrpení a strádání v oněch nešťastných letech 1938–45, jak jsme je zde v Lenešicích prožívali.

V Lenešicích, v únoru 1947

Předseda letopisecké komise: [signature]
člen letopis. " : [signature]
" " " : [signature] [illegible]
kronikář: Jan Pocrník, učitel v. v.

1947

Dle směrnic, danýchkronikářům na okresním kronikářském v Lounech dne 16. února 1947, mají zápisy do obecních kronik začínati:

a) převzetím kronikářovým a

b) zápisem obce dle stavu 15. ún. 1947.

Kronikář **Jan Tvrznik**, učitel v. v., narodil se 9. července 1881 v Radonicích n. O. - Po vychození měšť. školy v Lounech, nižší reálky na Král. Vinohradech a učitel. ústavu v Praze nastoupil 1. září 1900 učitelské místo ve Vinařicích, okr. Louny. Odtud je však hned 18. září odvolán do Loun.

Kronikář. Vyžádalť si ho na okr. šk. inspektora tehdejší okr. učitel Vítězslav Květ, aby měl výpomoc v provozování chámové hudby, na níž byl tehdy kladen obzvláštní důraz.

V Lounicích působil Jan Tvrznik až do svého penzionování (pro nemoc) 1. srpna 1936 se dvěma přestávkami. Za první světové války byl v l. 1915-18 propuštěn z vojenské služby a působil na měšť. škole v Lounech. - Na počátku šk. roku 1919 otevřel státní český školu ve Březnech, ale působil na ní jen do konce října t. r.

Lounicím působil věrným i za svého odpočinku a rád se k tomu pak, že jeho pod měl ve svém

majetku „horní panskou hospodu" (dnes čp. 19) a chalupu čp. 42 (v l. 1762-1824)

Se zálibou věnoval se kult. dějinám, zejména Lenešic a okolí; od r. 1943 rovná a pořádá obecní archiv. Výsledkem jeho studií v pracech archivních je jeho místopisná publikace „Soupis místních jmen a pomíst. názvů", jež vyšla r. 1946 a řada článků ve „Vlastiv. sborníku" a j. časopisech. – Zúčastňoval se všech kult. podniků v obci, když byla r. 1902 založena obecní knihovna, byl jejím prvním knihovníkem. Řadu let byl činovníkem v „Mít. odb. Nár. jedn. Sev." a v „Sokole".

Popis Lenešic

dle stavu 15. února 1947.

Lenešice, farní obec na l. břehu Ohře, je po Lounech největší obcí lounského okresu. Ke dni 1. února má dle soukromého sčítání zásob. oddělení 1895 obyvatel v 521 domech. Dle národnosti: 1879 Č. a Sl., 4 N. a 12 Mad. Lenešice leží 3 km severozáp. od Lonu pod vrchy západní skupiny čes. Středohoří, ze které se lenešický Chlum se svými 296 m n. m. vypíná jen něco málo přes 100 m nad okolní krajinou. Takřka celý lenešický katastr (1368 ha) je nížina. První stupeň chrámu na náměstí má výšku 180·6 m n. m. Popis Lenešic.

Od podrobného popisu Lenešic v této knize může býti zcela dobře upuštěno, ježto byla již o o Lenešicích vydána tiskem celá řada publikací, zejména dějepisných.

Uvádíme aspoň tyto:

1947

Publikace o Lenešicích.

1. Jan Veselý „Geschichte des fürstl. Schwarzenb. Domaine Postelberg" (Lenešice) B X 7897
2. P. Fr. Štědrý: „Lenešice".
3. Jeron. Šubrt: „Lenešice". Vyd. r. 1926.
4. " " : „Doplňky k dějinám Lenešic" – Ročenka „Kampeličky". R. 1931.
5. Pamětní spis „Pěl. jedn. Sokol". R. 1922.
6. " " „Nár. jedn. Severočeské". R. 1935 } J. Tvrzník
7. " " Kampeličky R. 1940
8. Články o Lenešicích ve „Vlastivědném sborníku" nyní „Lounský kraj". Ročn. IV., V. a IX.

Kroniky.

Vedle kroniky obecní vedeny jsou v obci: kronika farní a školní.* Pěknou spolkovou kroniku má i sbor dobrovol. hasičů a Pěl. jedn. Sokol. (Pato od r. 1907 – ve třech knihách.)

9. Jan Tvrzník: „Soupis místních jmen a pomístních názvů obce Lenešic". Vydala svým nákladem „Míst. rada osvětová" r. 1946.
10. Seznam majitelů domů dle stavu 1/9. 1945.

Ztracená kronika.

Kniha k zaznamenání různých událostí, zřízená 4. července 1752, o níž se zmiňuje Jer. Šubrt, není Bohužel k nalezení. Ztratila se asi za okupace.

---

* Ve škole (obecné) nachází se také bohatý archiv z cennými písemnostmi a zápisy, jež i ze 17. stol. Soupis obsažen v Šubrtově knize „Lenešice" str. 89.

Místní Národní výbor (MNV)

dle stavu 15. ún. 1947.

Počet: 30 členů

Předseda: Ant. Klika, stroj. topič Č.S.D. čp. 342.

I. náměstek Václ. Ječný, úředník Č.S.D. čp. 375.

II " Běla Sklenková, bank. úřednice v v. čp. 515.

Členové M.N.V.:

za stranu K.S.Č. (celkem 19) mimo při uvedené:

4. Ant. Šindelář, úředník čp. 521
5. Vlad. Sklenka, obchodník " 62.
6. Mir. Roth, úředník cukrovaru " 149.
7. Jos. Šteiga, zaměstnanec Č.S.D. " 320.
8. Fr. Jirásek, " " " 430.
9. Ant. Kornalíková, v domácnosti " 294
10. Jar. Čáka, zaměstnanec Č.S.D. " 442
11. Frant. Bartoš, stroj. zámečník " 466.
12. Stan. Fiala, dělník " 458
13. Fr. Libecajt, mlynář. dělník " 158.
14. Fr. Novák, stroj. zámečník " 428
15. Václ. Šlajchr, topič Č.S.D. " 151
16. Fr. Roth, truhlář " 428
17. Kar. Bureš, strojvedoucí Č.S.D. " 181
18. Václ. Feis, dílenský " 334.
19. Anna Rothová, v domácnosti " 159

1947

za stranu lidovou (3)

20. Al. Sedláček, kolářství čp. 228.
21. Boh. Schönfeld, statkář " 363
22. Václ. Skůra, malíř pokojů " 231.

za stranu social.-dem. (3)

23. Ant. Kraus, skladník " 225.
24. Fr. Vávra, zaměstnanec Č.S.D. " 479
25. Anna Mladá, v domácnosti " 313

za Čsl. str. nár. soc. (5)

26. Frant. Šlajchr, zaměstnanec Č.S.D. " 356
27. Old. Štágler " " " 217.
28. Václ. Hudeček " " " 164
29. Kar. Mašek " " " 317
30. Jos. Svítek, pensista " " 459.

Členové rady: (celkem 10)

Mimo uvedené:

za KSČ.: Ant. Šindelář, Fr. Novák, Frant. Libecajt (6)

za str. lidovou: V. Skůra,

" " soc. dem.: Ant. Kraus

" Čsl. str. nár. soc.: Old. Štágler a J. Svítek

MĚSTNÍ ZÁPODNÍ VÝBOR LEHEŠICE

Komise:

finanční (10 členů); předs. Al. Kašpar
zemědělská " " Václ. Šlajchr
vyšetřovací " " Ant. Kraus
stavební a zdravotní: (10 členů) předs. Kar. Mašek
bytová: " " Ant. Kraus
chudinská a socialní " " Př. Jirásek
osvětová : " Václ. Ječný
na sestavení porotců: (4 čl.) " Kar. Siegl.
letopisecká : (4 čl) " Ant. Kliha, jako předs. M.N.V.
knihovní rada: " J. Roth

Újezdní školní rada:

předs. : Václ. Ječný, úředník Č.S.D.

Místní školní rada:

předs. : Václ. Skůra, malíř pokojů.

Družstvo pro rozvod elektr. energie:

předs. Ad. Lapka, jedn. Old. Štágler

Knihovna:

Otevřena v úterý a v pátek od 19 do 21 hod.

knihovník : Václ. Kopřiva

71.

1947

Obeni úřad:

Václ. Kočíšek, tajemník,
Ant. Šindelář, účetní
Václ. Kopřiva, pokladník
Jarosl. Přidrich
úředníci v zásob. odděl.: Jos. Novák a
Lad. Klatovský
knihovník: Václ. Kopřiva
archivář a kronikář: Jan Pořízník
domovník: Boh. Kočíšek, sluha Roth, ponocný
K. Brožek

Školy:

Újezdní měšt. škola: 4 třídy. 116 žáků
ředitel: A. Havelka; odb. učitelé: Fr. Pilec, Jos. Vorlíček, A. Švecová, Vl. Bureš a Lud. Kostorová-Sojková. - Učit. dom. nauk: A. Mikulášová; Učitelka, cestiny (6 hod. týdně po 10 Kčs) Zd. Martínková. školník: Jar. Zemán.

Obecná škola: (3 třídy) 106 žáků
říd. učitel: Jar. Cypriau; učitelé: Boč. Ingrišová, Lud. Skůrová. - školnice M. Beránková.

Rodičovské sdružení: předs. Jos. Aschenbrenner.

Mateřská škola: Zd. Martínková

Obecní knihovna: 2064 svazky. Předs. Jos. Roth

Farní úřad církve řím. kat.:
administr. Old. Vinduška

Náboz. obec Církve čsl.:
předs. Josef Svítek

Politické organisace:

1. Komunist. str. čsl. předs.: K. Mádr
2. Strana lidová " Al. Sedláček
3. " soc. dem. " Václ. Sedlák
4. Čsl. strana nár. soc.: předs. Jos. Svítek:

Korporace, spolky a sdružení:

Sbor dobrovol. hasičů: předs. P. Los
Pěl. jedn. Sokol: starosta P. Šlajchr — T. j. S.
Sport. klub „Slavy" - předs. K. Nosek
Div. spolek „Fyl": předs. Ad. Brožek 155.
Svaz čsl. mládeže: " Mir. Roth — SČM.
Spolek přátel SSSR: předs. Jar. Čáka
Čsl. Červený kříž: " Václ. Skůra
Jednota Obce legion.: " v stržem P. Holec
Ochrana matek " Vl. Honsková
Svaz brannosti: " praporčík K. Šindeláž — SB
Severozápadočeský aeroklub skup. Lenešice: inž. F. Přidal
Spolek „Krematorium" - odbor " : Jos. Novák
Revol. odborové hnutí (ROH) ustaveno 5/10 1945 - předs. Jos. Mařek — ROH

Kino ve Fügnerově domě (Sokolovna) Majetek T. j. S.
Ve státní správě - Správce Jos. Novák

Lékař: M. U. Dr. Karel Nováček. (Ordinace v radnici.)

Porodní asistentky: Julie Lehmanová. - Jindřiška Štěhlová.

Kampelička (Spořit a záložní spolek) Čp. 473.
Starosta: Václ. Pišoft, účetní Fr. Pýcha
Úř. hod.: úterý a sobota: 9-12 hod., čtvrtek 15-18 hod.

1947

SNB (Stráž národní bezpečnosti.) Čp. 33.
Velitel stanice: vrch. strážm. Fr. Holec,
praporčík: Em. Pražan a Ant. Jelínek,
štáb. strážm.: Jos. Šilhánek
strážm.: Kar. Kudrna.

Stanice dráhy Praha-Most:
přednosta: Jos. Reinberger
tratmistr: Mikuláš Richter

Pošt., telegr. a telef. úřad: (v zadn. budově)
přednosta: Václ. Poustka
listonoši: Fr. Šura, Jos. Svoboda a Ant. Máslo.

Továrny a větší průmysl. podniky:

1. Cukrovar. – Nár. podnik.
Správce Luděk Müller a inž. Fr. Přidal.
Předs. závodní rady: Fr. Novák.

2. Velimská továrna na kávoviny. – Nár. podnik.
Správce Vl. Potovič, dílovedoucí Al. Kašpar
Předs. záv. rady: Karel Prouza.

3. Továrna na kovové obaly J. Černý a syn. Národ. podnik
Správce inž. Št. Ryska.
Předs. záv. rady: Jan Mádl.

4. Mlýn (na Mlýn. potoku) Čp. 115. Maj. Kar.
Průšová z Dobroměřic. Nájem. V. Stejskal.

5. Cihelna.
V nečinnosti.

6. Výroba cement. zboží K. Kopřiva a syn. Čp. 213.
7. Specialní závod na ohýbaní dřeva: Al. Sedláček. Čp. 221
8. Pilíálka firmy „Baťa". – Čp. 29. – Vedoucí R. Slepička.

Řemesla a živnosti:

Autodoprava (nákl.): Cyr. Kolář 51., Jos. Kopřiva 213., Boh. Prošek 409 a Jar. Kůrka 376.

Cukrářství: V. Cífka 32.

Drogerie: Ph. Panský 122, V. Pištěk 365.

Elektro-radio závod: Fr. Kokš 229

Fotograf: Mir. Grimtorád 233.

Holičství: Jar. Müller (a kadeřnictví) 229, Boč. Ritichová 259 a Ant. Zelenka 353.

Hostince: A. Cyprian 91, Vilib. Kaiser 156 (hist. pokoje), M. Kostková 43., Kotíková (tov. hostinec) 278, Jar. Mraček 112, Ant. Langr (kantýna cukr.) a Vl. Vlk 19.

Kapelnictví: Jos. Hajndl (Hud. sbor sokol. župy Sladkovského) 335. – Jar. Fridrich (Hud. sbor hasič. župy Hyn. Nejedlého) – Jan Kalaš – Jan Bauer (hraje pod Fridrichem)

Konsumy: „Budoucnost" – vedoucí A. Salač. „Železničářské nakupní družstvo v Nusle" Jar. Andrle

Klempířství: Vil. Ledvina 423.

Kolářství: Al. Sedláček 228

Košíkářství: K. Nezbeda 288

1947

Kominictví: Lad. Vrba

Kovářství: Jindř. Stejskal 93
Vojt. Kraus 325

Krejčovství: Jos. Havránek 374. V. Hudeček 343.
Lad. Martinovský 501.

" dámské: Pěrerie Stejskalová 253.

Malířství pokojů: Vojt. Mašek 444, V. Skůra

" písma: Jan Přidrich 269

Obchod kolonial. zb: V. Roháč 25, Th. Panský 122
Vl. Sklenka 50, M. Prefrová-Richterová 404.

" potravinami: R. Chabr 305, A. Pejček 205,
M. Marková (stánek), K. Kopecký 245.

" mlékem: V. Ječný 375 K. Kopecký 245

" uhlím: Cyr. Kolář, Jos. Kopřiva 213
Marta Kůrková 45

Obchodní dům: P. Kapr 293

Papírnictví: M. Umhöhová 31.

Pekařství: Jos. Aschenbrenner 45 Kar. Novák 78

Obuvnictví: Jar. Hauptvogel 33, Rud. Slepička („Baťa") 29.

Povoznictví, provozované koni: K. Punčochář 476.

Řeznictví: Jos. Císka 32., Vilib. Kaiser 156,
Kar. Kučera 22, Ant. Langr (cukrovar)

Prádelna (mandl) M. Svobodová 64., A. Confalová 171
M. Veselá 495

Sedlářství: Matěj Prokop 369

Trafiky: Helšusová (kiosk) Kotíková 478.
Jan Petrlík (kiosk)

Truhlářství: Bed. Hruška, Jos. Šedivý 118

Zedn. mistr: Pil. Přidrich 405

~~Zahradnictví: M. Pěfrová Richterová 404~~

Na zemědělsk. půdě v Lenešicích o výměře 1079.74 ha vlastní nebo najaté, pracovalo 186 pěstitelů. – Pastvina, lesy a neplodná půda nejsou tu uvedena. Zemědělství.

Nad 50 ha obhospodařili: Dvůr Pastvina (136.71 ha), Jul. Glaser (123.23 ha) a Boh. Schönfeld (90.50 ha).

Nad 20 ha (i s chmeln.) mělo 10 hosp. Jos. Heuler 50.59 ha, Kar. Kučera 44.89 ha, V. Pürofl 44.05 ha, J. Paul 33.78 ha, Teodor Heuler 33 ha, Mir. Mildorf 30.02 ha, Jos. Pürofl 28.41 ha, V. Roth 24.81 ha, M. Stanislavová 22.68 a Em. Ditrich 20.52 ha.

Od 3 – 20 ha obdělávalo 28 zemědělců, méně než 3 ha orné půdy mělo 145 drobných zemědělců.

Dle tohoto odstupňování výměry řídily se ceny plodin.

Chmel pěstován 39 hospodáři na ploše 25.22 ha. Nejvíce chmelnic měli: Jul. Glaser (2.5 ha), K. Kučera (2.24 ha) J. Heuler (2.10 ha) a B. Schönfeld (2 ha) Chmel.

Na polní práci je dosazeno do Len. 5 vojen. zajatců, mimo uvedené již rodiny německé a maďarské.

Zásobovací úřad rozděluje obyvatelstvo obce na Zásobování.

a) samozásobitele (obilím, masem, tukem a vejci) v počtu 901

b) nesamozásobitele (pobírají vše na lístky) " 990 + 4 N.

c) dle stáří: do 6 let 189, do 12 let 112, do 20 l. 197 a starších 1393.

Němci 4. – Maďaři dostávali lístky jako my.

1938

Doplňky ke kronikářským zápisům z let 1938 - 1940

Protože bývalý kronikář p. Jar. Přidrich nemohl v této době psáti dle pravdy a jak by byl chtěl, doplňuje letopisecká komise jeho záznamy ještě těmito statěmi:

1938.

Nebezpečí zabrání Lenešic.

Při zabrání Sudet v říjnu 1938 byly vážné obavy, že dojde i na Lenešice, třebas jsme byli obcí rysu českou. Na zdejší stanici dráhy začaly docházeti z něm. ředitelství drah v Drážďanech služební oběžníky, sazebníky jízdních lístků, nákladních tarifů a všemožné tiskopisy, z nichž bylo patrno, že zdejší nádraží může býti nazár stanicí německou. Jen ji obsadit!

Přednosta Jar. Černý vracel však v těchto několika rozhodných dnech všecka německá akta zpět, třebas se mu na jeho telegr. a písemné dotazy v Praze nedostávalo žádných určitých směrnic, jak si má počínat. Rozhodovalť se při tom také o tom, stanove-li se přestupní stanicí mezi Protektorátem a Říší Lenešice či Louny. Lenešice se uhájily! Buzy na to komise

z Prahy připravovaly plány k rozšíření nádraží směrem k Dobroměřicím. K uskutečnění však nedošlo pro změny v březnu příšt. roku. (O živém ruchu na nádraží v Len. byl r. 1939 otištěn ve „Vlastiv. sborníku", souřadně se zprávou, jak něm. ordnéři z Rané obsazovali Zájezd.)

O Lenešice projevili tehdy zájem i sedláci ze Břvan a důtklivě zvali zvláštním poslem lenešické hospodáře k „poradě" na hranicích katastru u Zörn. mlýna. O čem se mělo být zaděno, netřeba dokládat. Přito jim věck nesedli na lep.

Hranice ohleštěné republiky posunuly se až k Lenešicím – stali jsme se hraničáři! Lenešice a Dobrom. musely při erární silnici k Rané zbudovati strážní budku 3.68 x 3 m pro finanční stráž. O kus dále na zanské půdě byla zase bouda německá. Po zřízení Protektorátu pozbyla naše strážnice účelu a v r. 1941 byla odstraněna. Náš podíl (½) na stavbě a zbourání stanovil dobrom. stavitel Fr. Kučera na 3.200 K. 6117.75 K včetně úroky a soudní výlohy za vymáhání doplatku.

Přechod přes hranice.

Německá bouda zůstala, podobně jako druhá na silnici u Zörn. mlýna a třetí (jen malá) u Řemenářova kříže. Něm. finančníci v nich hlídali, aby tudy nikdo nepřešel bez propustky. Naše lidé těžko propustku sháněli, taky až na „landrátu" na Kladně; riskovali tedy raději nebezpečí trestu a zavření, a přecházeli v noci podle Chlumu na Hrádek,

jiné podle trati do Břvan nebo Přeškem k Vrbce. Byli to většinou lidé, kteří byli v Sudetech nebo v Říši nasazeni na práci a chtěli navštíviti své rodiny nebo známé. Bylo jich ne sta, ale tisíce. Naši lidé byli jim při tom nápomocni radou i skutkem. Mnozí z přebíhajících byli však přece chyceni a pak běda jim, i když nebyli tělesně ztýráni. Uvádím na příklad Jar. Přidricha, t. č. člena orchestru drážďan. zpěvohry, virtuosa na kontrabas, který byl pak nasazen k nejhrubším pracem na zákopech západní fronty. Při náletu na Drážďany zničen byl dům, v němž bydlil a kde zanechal svoje šatstvo, prádlo a i svůj hudební nástroj (kontrabas) v ceně 5000 Kč. Vše bylo zničeno a víc se s tím neshledal.

Nasazování do práce.

V této těžké době snažil se místní Sokol udržovat v obci kulturní činnost na výši, jak o tom svědčí „Literárně-hudební večery" s novým požadem i provedením.

P 17b

KRÁJOVÝ ÚŘAD ... LENEŠICE

1939

20. ledna oznamuje okr. úřad v Lounech, že členové rozpuštěné strany komunist. zbavují se všech, hmkcí v obec. zastup. a ve všech komisích. (O zatčení někt. členů viz str. 63. této kroniky!) Rozpuštění strany komun.

V březnu dostal vývoj polit. událostí rychlý spád. 14. bř. večer vyslechli jsme v host. u Kaiserů zprávu o Háchově cestě do Berlína, a o nešťastném rozhodnutí Slovensko, s bojích na Ostravsku, a rozrušeni se rozcházíme. Ráno 15. března hlásí radio konec čsl. státní samostatnosti a utvoření Protektorátu Čechy a Morava. Taky, že něm. vojsko nastoupilo již k jeho obsazování. Jak hořké to byly chvíle! 15. březen!

V našem kraji postupovali Němci ku Praze po silnicích od Rané a Postolopit na Louny. Do Lenešic nevstoupili. Počasí toho dne bylo velmi ošklivé, sněhová vánice mrazila až na kost. Naše nálada byla k zoufání; objevily se i slzy!

V mnohých domácnostech se narychlo „uklízelo"; taky ze sokolovny odnášely se cennější předměty (prapory, kroniky a p.) (~~odnášely~~) do bezpečí. Byla obava, že mohou do Len. vtrhnout „ordnéři" ze Břvan nebo z Rané.

Po několik dní musily být hostince uzavírá-

1939

ny již o 30. hod.; představení bica začínala v 15. a v 18. hod. – Stanice finanč. stráže (pohraniční) byla brzy na to zrušena; její zařízení odvedeno do Loun. (Její kancelář byla v čp. 84 a pak v čp. 28.)

Začínala první epocha našeho utrpení! Při špatném zasobování, jež se čím dále tím více stupňovalo, bylo to ono násilné honění do práce, ono protivné šikanování se zatemňováním, byl to strach z náhlých domovních prohlídek. K tomu otravovalo nás ještě i radio a tisk svými „vítěznými" zprávami, jež zprvu zakolísaly i leckterým dobrým Čechem.

Naslouchání cizímu rozhlasu.

Ale jak se rozšířilo chytání cizích stanic, „na černo", bylo hned veseleji. Sám jsem neměl tak silný aparát, abych mohl chytit „Kroměříž", ale jen jsem ráno vystrčil paty z domova, kde kdo mi tajemně sděloval: „Mluvil Londýn"! A oči mu radostně zářily! Za to zlý rozruch způsobilo zahřčení gestapáckého auta. Měli jsme je tu i několikrát denně, na četn. stanici v čp. 33. bylo gestapo více než doma.

Celá obec semkla se v tajném odporu proti všemu germánskému. Jen tu a tam objevil se u některých jednotlivců nedostatek národní cti a hrdosti, jenž všechny dobré Čechy tak bolel. Pak ku př. přijely do Loun vozy „Bayern", aby jako v jiných městech rozdávaly „hladovějšímu prý čes. obyvatelstvu" potraviny. Hlásily to jejich reproduktory a zatím v r. 1939 byly ještě krámy našich živnostníků plné a nejeden ně-

Německá „podpůrná akce".

mecký voják vyvalil oči, když dostal za marku celý pletenec vnitřů. A celá tato „dobročinná akce" nebyla ničím jiným, než jedním z četných německých podvodů na obsazovaných národech. Rozdávané dárky nebyly vořeny z Říše, ale zekvirované až u nás a okres je musil dodatečně zaplatit. A tu se staly případy, jež nutno kaceřovati. Někteří naši lidé běhali do Loun a přinášeli si odtud v bandaskách polévku; taky fasole, kávoviny a p. Kdyby to aspoň byli lidé potřební, ale byli mezi nimi, kteří se dali k tomu zlákat chamtivostí, a doma, když jim to nechutnalo, lili to do kanálu nebo prasatům do koryta.

7. dubna zemřel ve slanské nemocnici Václ. Kolařík, bývalý starosta obce a důvěrník Čsl. str. nár. soc. + P 18

25. dubna započato s nasazováním našich lidí na práci v Sudetech a v Říši. Úřad práce v Lounech se začal „činit". Poznamenal jsem si v deníku, že 6. květ. šlo z Len. najednou 13 osob. Nasazování do práce

30. května zemřel v Černčicích náš bývalý obecní tajemník Jos. Winter. + P 19

2. června dala obec příslib domov. práva emigrantu (ukrajinskému běženci) Štěp. Vaszlykovi, který se nesměl vrátiti do své vlasti, obsazené Poláky. Vaszlyk za světové války bojoval proti Polákům. V Lenešicích se trvale usadil, založil čes. domácnost a postavil si domek čp. 439. Příslib domov. práva.

1939

19. června odevzdala svoje tělocvičné nářadí Předděho. Pěl. jednota místní škole. Stal se tak po násilném rozpuštění strany komunist. a zákazu činnosti.

FDT. J.

21. června konala se informační schůzka o výměně pozemků u Břvan, za pozemky v Kocově. Jednalo se o výměnu asi 20 ha. O výměnu měli zvýšený zájem břvanští, „aby prý se jim lenešičtí při polních pracech nedívali do oken." Výměna se pak uskutečnila.

Výměna pozemků.

5. července byla před sokolovnou slavnost odevzdání vlajky sokol. dorostenkám. Dle sokol. kronika projevovala se činnost jednoty jak cvičením, tak i pořádáním div. představení, člen. večerů a i Mikulášské zábavy. Sem tehdy ještě německá bota nevstoupila!

Slavnost TjS.

7. července začali Němci v našem okolí s vyhazováním bunkrů, součástí to našeho druhého obraného pasma; nedodělaného a nevyužitého. Z luk od lounských Lázní ke Břesnu byly slyšet prudké výbuchy.

Vyhazování bunkrů.

V srpnu byl utvořen odbor Nár. Matice, který převzal jmění a i činnost po odboru Nár. Jednoty Severočeské, který působil zdárně v Len. od r. 1885 a po zabrání Sudet byl samozřejmě rozpuštěn. Předsedou nové korporace byl krajčí Václ. Hudeček st. a jednatelem učitel Jan Pozerník.

Odbor Národ. Matice.

CPO

1. září bylo započato s civilní protileteckou obranou

a poučováním o plynové válce. Několikrát přednášel na toto thema traumista Rud. Wollek a dr. Šnohý z Louny. Vedoucím CPO byl vrch. četn. strážm. v. v. Fr. Zeman. Kolik hodin jsme procvičili při přednáškách ale hlavně pak na hlídkách, zbytečně, i tenkrát, když již nálety byly. Hlídky byly dvouřelenné; dávaly po ulicích pozor, aby měli všude zatemněno. Pouliční světla nesvítila vůbec – později sebrány i dráty – i kapesní svítilny měly mít jen modré světlo. A přišly chvíle, že náboj do svítilny byl jen stěží k dostání a tak jsme za tu dobu užili tmy dost a dost. – Hlídky.

Chození na hlídky bylo všeobecně považováno za zbytečnou sekatum, ale ani rozpisování hlídek nepotřilo k příjemné funkci, protože „postižení" vždycky nemlčeli a nastala výměna názorů" – Strážnice CPO byla zprvu v obecním domě čp. 28, pak v trafice pí Charvátové na náměstí a posledně v nové radnici. Nařízení o nočn. zatemňování bylo z 11. ho 1940, přísné provádění začlo 31. říj. 1940. Strážnice. Zatemňování.

Pro nedostatek bytů, a aby se čelilo nezaměstnasti, usneslo se obec. zástup. 4. září vystavěti dva obytné domy (viz str. 59.) Rozpočet na jeden byl 355.000 K, ale stálým stoupáním cen materialu a pracovních sil byl značně překročen. V násl. roce bylo usnešeno postaviti ještě dům třetí. Při tom musila obec vyměniti stavel. pozemek manželů V. a R. Komalíkových o výměře 3·59 arů za pozemek obecní na Dl. Honech (28·77 arů), jejž obec získala již dříve při pozemkové Obecní obytné domy.

1939

parcelaci. Ježto na tomto pozemku vázl knihovní dluh a pozemek měl být odevzdán čistý, vyžádalo si povolení ku stavbě dlouhého jednání s úřady. Na stavbu prvých dvou domů byla dožádána zapůjčka u Ústř. sociální pojišťovny", na třetí dům u „Všeob. pensijního ústavu" v Praze.

Školní nábytek

2. list. dodala fa Adam z Kunratic školní nábytek: 24 lavice po 260 K, tabuli za 1300 K, dvě židle po 50 K a kčtedne za 518·40 K mimo 3% dán z obratu.

7. dub. musela obec. policie odevzdat své autom. pistole (4) záře 7·65 mm a 1 bubínk. revolver. – Neodevzdány 3 šavle, jež nebyly používány. Místo nich byly 4 gumové obušky.

Nár. souručenství

26. dubna při náboru do Nár. souručenství se přihlásilo 818 mužů. Předsedou byl mř. T. Přidal. (Pol. strany rozpuštěny 27/1.39 vlád. nař.)

Statistika.

V dotazníku pro statist. úřad udává se počet obyvatel 2729 (z toho 34 N. a 10 židů); výměra plodné půdy 1303·77 ha, neplod. 13·74 ha, stavební plocha 16·09 ha a pozem. daně prostých 48·28 ha. Majitelů plodné půdy nad 20 ha bylo 13.

Cena ha pozemku 8000 K (v r. 1914 jen 900 K); budovy čp. 119 a 260 za 120.000 K, čp. 56 za 90.000; čp. 259 prodáno za 42.000 K.

Mzdy.

Mzdy: čeleď ke stravě 180 K měs., deputátníci 180 K měs., deputát a k vánocům měsíční plat. Mužští dělníci denně 1·90 ženy 1·20 K, ve žních 2·20 K a 1·40 K.

Soupis koní.

11. září napočteno v Len. tříletých koní: 30 lehkých, 28 polotěžkých a 50 těžkých = 108.

11. říj. byl v jednodenním kurse pro ohlédače jatečního dobytka (v Lounech) Jar. Přidrich.

Přístavba.

V době od 15/8 – 16/10 provedl stav. V. Kučera přístavbu školy

1940.

Rok 1940 byl velmi zušnýmu a to nejen pro provádění velkých obecních staveb, ale hlavně pro soustavné zavádění německého úřadování, uplatňování němčiny ve školách i na veřejnosti a odstraňování všeho, co připomínalo nám českou minulost. Náměstí Masarykovo muselo být přejmenováno na náměstí Knížete Václava Svat., Štefanikova ul. na Hřbitovní, ulice Legií (za sokolovnou) dostala jméno prodloužené ulice Boženy Němcové, Pyršovo nám. zůstalo bez pojmenování. Návrh změn názvů ulic a přeložení jmen do němčiny obstaral polic. strážm. Boh. Marek, ale nešetřil při tom pravidel čes. pravopisu. Schválení přejmenování ulic dával sám „pan landrát" na Kladně. Přejmenování ulic.

Podobně jako tabulky s názvy ulic musely být německo české všechny vyhlášky obecního úřadu, později i spolkové. Jak pak se rozkřikl lounský hejtman na zdejšího starostu – telefonicky si ho zavolal – že viděl ještě v Lenešicích viseti vyhlášku jen českou: „Vy si v těch Len. dejte pozor!" a hrozil prstem! (Byl to pan Palme, pocházející z českoněm. rodiny!) – Němci ve svém úsilí odstraňovat všecko české šli až do směšnosti. Z domovních tabulek muselo zmizet i písmeno „Č", značící číslo domu. – Páké firmy obchodníků a řemeslníků musily mít německé znění napřed. – A tak jsme začínali poznávat, co to je, Uplatňování němčiny

1940

když Hitler vezme někoho „pod ochranu"!

Agenda obec. úřadu se velice rozrostla. Vedle tajemníka V. Koříška byli v důchodu a polic. oddělení zaměstnáni: A. Šindelář, Jar. Přidrich, V. Kopřiva a Boh. Marek, převzatý z Postoloprt, kde býval strážníkem. V závobov. oddělení byli Kar. Koříšek, J. Novák, V. Charvát a Ed. Senft (tito převzatí od finanč. stráže a konečně J. Stránský. Senft a Stránský, až Češi, přihlásili se později za Němce a špatně se tak odsloužili české obci, jež jim dala existenci. Ponocným byl P. Přidrich, pol. hajným Ol. Richter a sluhou Boh. Koříšek. Od října 1939 byl sem přidělen asi na rok býv. čsl. důstojník P. Novosad.

Obecní úřad

12. února zlomila si nohu žačka Jind. Kornalíková. Stalo se to na náledí u panských stodol (veřejná cesta) Žaloba na obec pro zanedbání povinné péče skončena smírem. Obec byla pojištěna, a Jindra obdržela od pojišťovny 15.000 K.

Úraz žačky.

24. února vyzýváno občanstvo vyhláškami odevzdávati letáky, skazované létadly. To se opakovalo vícekráte, hned 9. dubna podruhé. Letáky byly české, něm. a angl. a přinášely zprávy, jež nám naše noviny a naše radio nezdělovalo. Byla po nich sháňka, ale že by je někdo donesl na četn. stanici, jsem za celou tu dobu neslyšel.

Odevzdávání letáků

P 21-22

24. března 1939 ~~25. února~~ jsme museli odevzdávati na obecním úřadě zbraně a střelivo. Potvrzení jsme sice obdrželi,

ale zbraně nikdo víckrát nespatřil. Jen asi třem občanům byly později vráceny jejich lovecké pušky. Po převratě se ukázalo, že bylo přece jen dost „kurážných," kteří si revolver nebo i pušku schovali a neodevzdali. P20

Odevzdávání zbraní.

21. března byla schválena směna pozemků mezi J. Heulerem a obcí na rozšíření dvora měšt. školy. Heuler postupoval obci parc. 43/4 ve výměře 310 m² a získával parc. 43/1 ve výměře 465 m².

Výměna pozemků.

Zákon o židovském majetku a jeho zabrání přivodil i v Len. pronikavé změny. Po správci na statku Jul. Glasera V. Plachém (Čech) přišel čistý Němec Walter Heine. Říkalo se mu všeobecně „Afrikán," neboť býval správcem v afrických koloniích, než je Angličani Němcům zabrali. Spravoval i hospodářství R. Reicha, v Lounech tak zv. „Červený dvůr" a od 15. 1. 1941 i lenešickou Pastvinu. Do obecních záležitostí se sice nemíchal, ale na polích byl hotový otrokář. Na adjunkta F. Reitra opovážil se i napřáhnouti kůl, studenty, vypomáhající v „Červ. dvoře" docela fackoval (vypravuje Hl. Los ml.!) – Běda tomu, kdo by si chtěl něco s polí odnésti! Násilím zatáhl ženské do auta a zavezl na četnostanici k zjištění a potrestání. (Neznal česky.) Byl vysoké postavy a šel z něho skutečně strach. Později byl přeložen ku Praze na něco „většího". Tam si nepočínal jinak, a po převratě přišla do Len. správa, že byl v revolučních dnech „oddělán".

Správce Walter Heine.

1940

Také do Gláserovy továrny na cikorii dosazen jako němec. pozorovatel nějaký Arn. Vápeník, z poloviny čes. původu, ale něm. vychování a smýšlení. Hochštapler, jakými se v té době v Protektorátu hemžilo. Příležitost k obohacování se a lehkomyslnému životu zavedla ho na scestí. Před svým zatčením se v Libochovicích zastřelil (r. 1941)

Správce Fr. Gabriel.

Daleko neberpečnější než Heine byl jeho nástupce Fr. Gabriel, Čech odněkud z Moravy, ale bídný. Podobně jako Heine bydlil v čp. 8, přepychově – židovské zařízení býv. majitelů i natahané sem odjinud mu patrně – nepáchlo! Svého postavení dovedl vymít pro sebe, a když se stal místopředsedou správní komise, vládl v obci jako paša. Němčinu a něm. pozdrav uplatňoval, kde mohl. Když však musil v r. 194 na vojnu a už to na frontách praskalo, honem se hlásil k Čechům. – Špatně se za něho sloužilo správci Jozefu Beránkovi (v čp. 8), adjunkt Fr. Reitrovi v Pastvině a i úředníkům na obci! Po převratu byl na něho vydán zatykač, ale nikde není po něm ani slechu.

Újezdní měšt. škola.

3. dubna byla podána žádost o přeměnu měšt. školy na školu újezdní, což se stalo. Patřilo do ní i žactvo z t. zv. Malých Dobroměřic. Školné pro žáka 4. ročníku stanoveno na 250 K, aby jím byl přibližně

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LEHEŠ

celk. náklad s jeho vydržováním: rozpočet zněl na 20.100 K.

Na počest Hitlerových narozenin nařízena, 16. dub. sbírka mosazi a j. ušlecht. kovů. Sbírka kovů.

Od dubna zaváděny něm. čes. legitimace. 17. června je zde vydával úředník z Loun. Po prošlé lhůtě platila se pokuta 50 K. A bylo hodně takto postižených. Občan. legitimace.

29. dubna válcovala se okr. silnice ke Břvanům. Okr. pracovní úřad přikazoval k tomu nezaměstnané dělnictvo.

14. května přišel zákaz všech tanečních zábav, z důvodů, že na vojáky na frontě. Ale v prosinci bylo přeci povoleno taneč. místu Slavíkovi z Loun požádati taneční kurs, ale přísně jen pro zapsanou mládež. (U Vlků) Taneční zábavy.

19. května (o pouti) byla z donucení provedena podomní sbírka ve prospěch Něm. Červ. kříže. Taky jsem musil chodit žebrat a bylo mi líto, když se lidé ze strachu nutili k dobrovolné štědrosti a nosili peníze až za námi. Sbírka vynesla 1900·50 K. Něm. Č. kříž. P 23

3. května byla ustavena zvláštní komise, dozírající, aby žádný pozemek nezůstal neobdělán. (Jn. Heuler, Boh. Pousek, K. Štajgr a Bed. Soukup) Hospodářská komise.

Ta nařídila 5. června majitelům potahů obdělati Hausenblásovo pole na Chlumě. Větší hospodáři musili dát 2 potahy, chalupníci jeden. Sazba za

1940

denní potažitou práci (10 hodin) byla u koňských potahů 120-138 K, u volských 96 K, u krav 72 K.

30. kv. zahynul v koncentr. táboře Weimar-Buchenwald 19 letý hoch Václ. Krupička z čp. 393. Byl dosazen do Německa na nucenou práci. Neví se ani proč odsouzen do koncentr. tábora a zde umučen. Byla to první naše oběť! Urnu s jeho popelem si jeho matka vyžádala a uložila 20. července na místním hřbitově.

Rekl. tabule.

19. června byly odstraněny ze silničních rozcestí reklamní tabule, mezi jinými i tabule biografu „u křížku".

Pamětní deska.

24. června odstraněna destička s nápisem z malé mohyly u Masarykovy lípy. Několik dní před tím zmizela za noci pamětní deska legionáře V. Dvořáka, zasazená v průčelí obecné školy. Po převratu se „pachatelé" přihlásili. Byli to někteří legionáři s bratrem padlého Josefem Dvořákem.

Vyvěšování vlajek s hákovým křížem.

25. června měly Lenešice tuto „atrakci". Policejní strážmistr Marek vyhlašoval po obci nařízení o povinném vyvěšení vlajek: německé s hákovitým křížem a vlajky protektorátní a to na oslavu německých vítězství. Aby hlášení bylo účinné, musil s ním chodit trubač hasič. sboru Šubrt a troubením lidi zvolávat. Říkali jsme, že je to jako „na cirkus", ale veselo nám při tom nebylo! Němci měli tehdy úspěchy!

Pomník obětí války.

26. června byly otlučeny okovy z pomníku na

náměstí, neznámo kým a na čí rozkaz. I tento symbol svržené poroby někomu překážel!

5. srpna bylo v obecním zastupitelstvu rozhodováno o přidělení bytů ve dvou obecních domech, právě dokončených. Žádostí bylo tolik, že zájemcům nemohlo býti zdaleko vyhověno. Přednostní právo pro své pojištěnce uplatňovala „Ústě soc. pojišť.", která na stavbu poskytla úvěr. Nájemné stanoveno po 1660 K v prvých dvou domech a 840 K ve třetím domě (od 1/7. 1941.)

Přidělení bytů v obec. domech

13. srpna odešly z Len. židovské rodiny Rud. Reicha a K. Kleina z čp. 245 do koncentr. tábora v Terezíně, celkem 6 osob. K. Klein byl pro nemoc vyřazen z transportu a brzy na to zemřel v lounské nemocnici. R. Reich zahynul v plynových komorách v Osvětimě, neznámo kdy. Návratu z Ter. se dočkala jen jeho manželka a dcera Inka, provdaná za obchodníka Köpla, který se již před zabráním našeho státu zachránil odjezdem do již. Ameriky. Odtud se dal úřední cestou oddat s Inkou, aby i tato mohla za ním odjeti. Ale té se to již nepodařilo; přišla i o svou výbavu, zasílanou do Equadoru napřed. — Z Terezínského ghetta vrátily s Reichovými a Kleinovou i dvě dcery Jul. Glasera, křesťanky, ale ze smíšeného manželství, dopravené do Terezína později, podobně jako 5. června 1944 jejich otec Jul. Glaser.

Židé a smíšená manžel.

Protože jejich manželky byly židovky, zkoušeli zadosti koncentr. tábora v Březnici u Benešova: stavitel Václ. Kučera a truhlář Vilém Doubek (od 25/7. 1944.) Manželka správce cihorky Oty Schwarze zahynula se dvěma syny v Osvětimě; Schwarz při letec. havarii, když se r. 1945 vra-

1940

cel z Anglie do Čech.

Statečně si ještě i v tomto roce vedla T. j. S. Nejen že ve cvičení neochabovala, ale vystupovala i na veřejnost div. představeními, vždy po pečlivé přípravě. Ve dnech 20.–22. srpna uspořádala loutkařskou výstavku, bohatě vybavenou a ladně uspořádanou, kterou navštívilo 682 osob. – 13. října sehrál Sokol ještě operetku „Valčík panny Apolénky", ale když chtěl brzy na to uspořádati Pělocvičnou akademii, tu již „páni na Kladně" řekli: „Ne!" Ale Sokol se nedal a předvedl svůj nacvičený program při veřejné cvičební hodině, jež se úřadům nemusila hlásit.

T. j. Sokol.

19. října uveden v chod druhý promítací stroj v sokolském biografu. Byly tím odstraněny trapné přestavky mezi jednotlivými díly promítaného filmu. Obecenstvo přijalo to s povděkem.

Bio.

27. září byla ustanovena na mateřskou školu Zd. Martínková z Loun. Škola vydržována obcí, která pro ni zakoupila a upravila domek čp. 401. Vystavěl jej truhlář Vil. Doubek st. a pro finanční potíže postoupil Šatovi z Nečich.

Mateř. škola.

9–10. října došlo konečně v našem katastru k přesnému vyznačení protektorátních hranic. Dle zachovaného protokolu musila k němu obec dodati 123 kolíků.

Ohraničení katastru.

V téže době byla k vyzvání úřadů vykonána prohlídka po domovních půdách. Vedle četn. asistence byl v komisi kominík, člen hasičského sboru, staveb. znalec

a zástupce obec. úřadu. Všechny hořlaviny musely být z půd odstraněny pro nebezpečí z náletů. O všech závadách byl sepsán obšírný zápis. Protipožární opatření.

26-28. října byla zvýšena kontrola předpisů o policejní hodině a o zvocování. Úřady měly strach, abychom nevzpomínali a neoslavovali! Policejní opatření.

25. list. byla povolena Jar. Vávrovi prodejna mléka. Dosud byla jen jedna, u Ječných. Prodejna mléka.

17. prosince započato s bouráním ohradní zdi bývalé panské zahrady, aby v těchto místech rozšířeného náměstí vznikl kulturní dům, vlastně nová radnice. K její stavbě byla obec donucena neudržitelnými poměry. Kanceláře obec. úřadu, dosud v budově újezdní měšť. školy, musily této ustoupiti, neboť měla své třídy rozstrkané v nevhodných nájmech (čp. 14., 28., 91.). Byl tedy ob. úřad přestěhován 6.8.1941 zatímně do čp. 28. Při tom však obecní knihovna, pro niž se nenašlo vhodného umístění, musila putovati odtud na půdu měšť. školy! Byla sice již tenkrát hodně vybrakována, bez knih, připomínajících naši republiku, a bez knih legionářských, ruských, angl. a j. překladů. Ty všechny byly na indexu a četnickými zásahy odstraňovány. Ale přes to nemělo dojíti k tomuto nevhodnému uskladnění, ani neuzavřeném. Knihovna dočkala se tak zkázy, které si po své skoro 40 leté úspěšné činnosti vskutku nezasloužila! Kulturní dům. Knihovna.

1940

Plány radnice jsou od inž. Pav. Bareše z Prahy. Stavba zadána fě. Staněk-Henzl z Libochovic. Vyžádala si nákladu ca 1,200.000 Kč. K financování stavby radnice muselo být rovněž použito zápůjček, jichž obstarání dalo hodně starosti. Zvyšování cen stav. materialu stavbu docela ohrožovalo. Při hledání nových příjmů jednáno též o prodeji obec. domu čp. 28. K jeho odprodeji fě. Baťa za 70.000 K však nedošlo; ta se zajímala více o stavb. parcelu u panských stodol, ale později pro nejisté poměry upustila i od tohoto projektu. – V této době (od 2./7. do prosince) měl starosta J. Henler dovolenou. Zastupovali ho radní K. Zeibrt a V. Skůra.

Dovolená obec. starosty.

+

29. pros. zahynul v Dušníkách při posuzování železn. vozů mladý malíř Milos Kučera z čp. 189., přidělený ke dráze ústavem práce. Dostal se mezi nárazníky a byl ihned mrtev. Žalost rodičů a sourozenců byla nesmírná. P 24

Vedle bohaté činnosti sokolské projevil v r. 1940 i velmi úspěšnou činnost místní Boxingklub, který čítal 25 členů. Jeho předsedou byl J. Kastner. Současné noviny přinášely stesky, že se tomuto klubu nepodařilo získati v obci cvičební místnost, a že jeho členové musí trenovati i – na louce. Našli však později svůj azyl v sokolovně.

Boxingklub.

Umrtí.

R. 1940 zemřelo v Len. 28, v předchár. roce 27 osob.

Okresní péče o mládež věnovala na ošacení leneš. dítek v období 1939/40 částku 11.269·40 K. (34 dítky předškolní a 194 žáci.) Rozdáno jim 90 párů střevíců, 17 zimníků, 36 chlapeckých a 40 dívčích obleků at.d.; celkem 226 kusů. Okr. péče o mládež.

V místní pozadně Ochrany matek, jež měla svoji místnost ve školce, pak v hist. u Kaiserů a na konec v nové zadnici, úřadoval bezplatně každé druhé úterý od 14-16 hod. dr. Otto Hrbek. Předsedkyní byla Vl. Houšková důvěrníkem ob. tajemník V. Kožíšek. Ochrana matek

Na auto Červ. kříže v Lounech, jež na požádání vozilo nemocné do nemocnice, věnovala obec 3000. Červ. kříž

V r. 1940 zemřelo v Len. 28 osob, 13 náb. žen. kat, 15 Čsl. Umrtí.

Hospodářské zprávy.

Paušalovaná daň pro hospodáře za r. 1939 činila na ha půdy 36·70 K. Daň.

Lesní hospodářství hlášeno jen ve dvou případech:
Pastvina na parc. 3486/2 výměra 4.8037 ha (později zrušeno)
B. Schönfeld " 2489/1 " 6.9285 "

Chmelná plocha musela být v r. 1940 zmenšena. V srpnu bylo obci předepsáno odvést 100 q ranných brambor. Chmel.

11. června bylo v Len. napočteno 86 koní, starších tří let. Soupis koní.

1940

30.5. bylo v obci očkováno 75 vepřů proti července. Zvěrolékaři placeno 12-18K za vepře dle váhy.

Statistika.

Dle výroční zvěrolékařské zprávy bylo na jatkách řezníků odporaženo: 244 kusů hověz. dobytka, 190 telat, 324 vepřů a 3 ovce. Počet hlášených psů v Len. byl 275; ob. dávka byla 15 K.

Odváděný jateční dobytek musel mít váhu nad 350 kg, vepři nad 75 kg.

Od domácích porážek vepřů platilo se dle váhy (40 až 125 kg) od 13·50 - 73·50 K. Přehlídka zvěrolékařova byla jen ve středu a ve čtvrtek odp.

Za vydržování čistokrevního plemeníka (vepře) žádáno hospodáři 2500 K ročně. - Na skočném vybráno 304·50 K.

Mzdy dělnictva.

23. července byly přiznány zeměd. dělnictvu žňové přídavky: mladým 125 K, starším 150 K ročně; za hodinový výkon ve žních byl přídavek 23-43 hal.

Od česání chmele (věrtel = 30 litrům) platilo se 40 feniků = 4 K

Uhlí.

Uhlí bylo přidělováno rodinám na zvláštní výkazy (q ročně). O uhlí na výmlat a na sušení chmele musilo se zvlášť žádat. V r. 1940 to bylo 1.134 q na výmlat a 242 q na sušení chmele.

Cena uhlí byla u Marty Kůrkové 22 K z cent, u Jos. Kopřivy, A. Martinů a F. Šnajdra za 18-23 K dle jakosti.

Statistika včelařů (dle zprávy V. Peise): Včelařství.

r. 1939 počet včelařů 19, včelstev 119

r. 1940 " " 27 " 165

Jedno včelstvo dalo průměrně 5 kg medu po 22 K a 25 kg vosku po 38 K.

3/ prosince při sčítání dobytka napočteno:

koní 108 (v tom 11 hříbat do 3 let) Sčítání

hověz. dobytka: 497, v tom 43 telat do 3 měs., 3 býci, zvířectva.

48 volů, 195 dojnic a 90 krav tažných.

vepř. dobytka: 605, v tom sebata do 8 neděl 153, do 1/2 roku 325, kanci 3, prasnic 60 a chovn. vepřů 64

ovcí 450, koz 246 (v tom 4 kozli a 28 kozbat),

slepic letošních 548, starších 833, husí 300, kachen 103

krocanů a krůt 31, králíků 636.

Počet zvířat byl jistě vyšší, zejm. u vepř. dobytka a drůbeže; lidé z důvodu sebezáchrany udávali čísla nižší, hlásili nepravdivě uhynutí drůbeže a p. Vystavovali se tím ovšem přísným trestům.

12/ určila Komise pro chov hosp. zvířat v Lomech, že naše obec musí vydržovati 4 býky (pro 353 plem. krav a jalovic) a 1 kance (pro 72 prasn.)

Dodatky:

19. července utopila se v Ohři manželka železničáře z čp. 61. Marie Zelenková, roz. 5. srpna 1907. K zoufalství dohnaly ji neutěšené poměry zásobovací, stále se stupňující, jež její slabé nervy nemesly. Utonutí.

26. list. založen v host. „u Pošty" div. spolek „Tyl" Předsedou byl Ant. Sinkule, účetní Kádnerovy továrny Spolky.

1941.

V tomto roce vypukla válka s Ruskem. Německá zloba tím zuřivěji se obrátila proti všemu slovanskému, zejména proti členům bývalé strany komunistické a proti členům Sokola, v nichž především spatřovala tajné spojence Rusů. Následovaly domovní prohlídky, zatýkání a odvážení do koncentračních táborů. Lenešice mají na to ty nejsmutnější vzpomínky!

Po hospod. stránce nutili nás Němci k nejvyšším pracovním výkonům a při tom vymačkati z Protektorátu co nejvíce. Vymyslili si proto heslo „Výrobní bitva". Otevřeně se proti tomu postavit znamenalo zhoubu, tedy aspoň se sabotovalo! – Lístky na potraviny nikomu nepostačovaly, proto se nařízení obcházela, jak se dalo. Soucitní přeštítelé přenechávali známým nějaké to kilo obilí (někdy i metrák), pantáta Stejskal mlel „na černo" a čile vyměňoval, ať si kdo přijel s vozíkem nebo jen přišel s tlumokem. Bývalo ve mlýně živo i v noci. Nebylo však možno vždy a všem vyhověti a mnozí ve svém sháněním uchylovali se i do mlýna v Zeměchách. Ale ani úřady neleniły a komaly náhlé pře-

Sabotáž.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

hlídky. O těch viz str. 122.

24. ledna hostoval tu (v sokolovně) divad. soubor herců z Prahy s oblíbeným Pištěkem. Přebas místo ohlášené hry předvedli obecenstvu známou již angl. hru „Popelka Petsi", měli úspěch jedinečný. Divadlo

31. ledna zakoupila zde A. Zímová ze Pitěna hosp. usedlost čp. 41. (po Jan. Rusovi) za 81.630 K. Hospodářství přišlo do dražby pro velké předlužení: ani všichni věřitelé nebyli uspokojeni. Prodej usedlosti

10. února při sněhové oblevě přišla náhle velká voda od Chlumu a zatopila nejen pískovnu u nádraží ale i i hřiště před sokolovnou, ulici u dvora a celou část obce v tak zv. „Školce" a „Za školkou". Voda přišla zcela nečekaně. Sokolník nemohl ráno dveřmi z budovy a musil vylézti oknem. V domě čp. 36. na náměstí se ráno probudili a měli vodu v kuchyni až pod postelí. Vnikla tam otvorem ve zdi z ulice „U dvora". V pískovně zaplavila voda plochu asi 70 ha (částečně i katastr dobroměřický) a udržela se zde několik let, než byla majiteli pískovny odčerpána. V zimě měla tu mládež nádherné kluziště – i hokej se tu hrál –, v létě tu zas kroužilo nad hladinou vodní ptactvo a pro potěchu rybářů objevily se tu i ryby. Jikry sem zaneslo ptactvo, rybí násadu dodal však hlavně rybář Jan. Kaiser Povodeň.

1941

z malých Dobroměřic. –

Vládní vojsko.

Taky byla obava z nové povodně, neboť na řece byl ještě silný led, který při svém odchodu nepává klikaté řečiště. I bylo proto povoláno vládní vojsko, aby trhavými náložemi uvolnilo ledové bariery. Přijelo, ale led se zatím hnul bez jejich zásahu.

Divadlo.

25a

Činnost v Sokolovně udržována ze všech sil. Ještě 16. února, tedy týden po zátopě, bylo schráno div. představení „Lucka". Ale projektovaný zeštačně hudební večer nebyl již Sokolu povolen, ač bylo žádáno třikráte. Rozmrzelost z toho byla veliká, neboť byl již na večer pozván básník Petr Bezruč, který zvěděv to, poslal jednotě srdečný dopis a zakončil jej těmito verši:

Dopis P. Bezruče.

„Jak mám poslat povzbuzení?
Veselých not v duši není.
Lze jen bratřím na hranicích
dát srdečné pozdravení.

Sokol snese zkoušky lité,
že jste pevni, dobře víte,
čekejte, že po dnech teskných
zase slunce uvidíte!"

Prorocký dopis mistra Bezruče má Sokol, řečlivě uschovaný.

16. břez. sehrál místní ochotn. spolek „Pyl" hru „Šťastní otcové". Hráno v hrot. na Poště, na ~~[illegible]~~ jevišti, které patřilo Sboru dobr. hasičů a bylo naprosto nedostačné. Již 3. led. bylo na něm sehrána jako první předst. Jiráskova „Kolébka". Divadlo. P 25 b

V březnovém zásobovacím období provedl kronikář Jan Pvezník dle kmenových listů soukromé sčítání místního obyvatelstva a zjistil: Soukromé sčítání.

841 domácnost, 2598 obyvatelů (1251 mužů a 1347 žen.)

Nejrozšířenější příjmení byla: Svoboda 21, Fridrich 20, Röth 18, Hruška 16, Müller 14, Havránek 12, Kůrka a Kopřiva po 8, Novák 6 atd.

Křestní jména mužů: Josef 207, František 151, Václav 149, Karel 100, Jaroslav 73, Antonín 45, Jan 40, Jiří 32 atd.

Křestní jména žen: Marie 364, Anna 182, Božena 57, Františka a Zdeňka po 31, Věra 29 atd.

V obecní pastoušce žil již po několik let – upoután na lůžko – slepý a hluchý almužník Václav Štajner, nar. 7. 1. 1852. Po výměnkáři Václ. Svítkovi z čp. 114, roz. 1. 1. 1852, byl to nejstarší občan lenešický. Jeho ošetřování vyžádalo si za ta léta značných nákladů. Nejstarší občan. P 26

21. března odešla z domova bez opovědění

1941

+ Marta Wollková, dcera tratmistra v. v. R. Wollka. 11. června bylo její tělo vyloveno z Ohře u lounského výstaviště. Za důvod sebevraždy udává se vrozený neduh. Bylo jí teprve 30 let. P27

Dělnická kolonie.

11. dubna byla obec. zastupitelstvem zamítnuta žádost fy J. Černý a syn za odprodání obecních pozemků na Dl. Honech ke stavbě dělnické kolonie. Tato firma rozšířila pak svoji továrnu na Slovensku ve N. Městě nad Váhem. Jednalo se o výměnu 1 ha. Krásné plány jsou od inž. arch. J. Vosyky a inž. Bareše

Zastavení sokolské činnosti.

Smutné velikonoce měl Sokol. Z Bílé soboty na Boží Hod (12. dubna) byla úředně zastavena sokolská činnost. V noci byli činnovníci jednoty probouzeni k odevzdání spolkových knih a za jejich přítomnosti zapečetěny místnosti v sokolovně (až na byt sokolníkův) a rovněž i všecky skříně. Druhý den za benevolence téhož četnictva bylo členstvu dovoleno odděliti v sokolovně „soukromý" majetek od spolkového. Bylo toho využito, jak jen bylo možno. Sokolské bio zůstalo v činnosti, ale v provozu něm. instituce „Preuhändler", jež převzala všecky závazky. Správcem bia zůstal přednosta Jar. Černý a s ním i bývalý personal. Při tomto zákroku proti Sokolstvu však nezůstalo. 9. října večer hlásilo radio, že sokolské jednoty jsou rozpuštěny a jejich jmění zabaveno. Hnutí sokolské však neumlčeno ani v Lenešicích. Schůzováno

a cvičeno dál, tajně ovšem, dokud všichni mladí nebyli někam do říše nasazeni na práci. Ze zapečetěných skříní vyneseny odvážnými členy mnohé cenné věci – loutky a p. – spolkové prapory a vlajky vyměněny za méněcenné, aby při pozdějším povinném sběru látek ušly zkáze. (Podrobné vylíčení je v kronice sokolské.)

10. května dotazoval se Pracovní úřad po počtu osob, zaměstnaných ve větších podnicích. Odpověď:

a) Obec staví III. obytný dům a zaměstnává:
3 zedníky, 1 tesaře, 2 dělníky, 1 učenníka a 1 zedn. mistra — Pracovní síly.

b) stavitel V. Kučera staví 2 rodinné domky (1 zedník, 2 betonáři, 2 děl. a 2 učenové)

c) cementář K. Kopřiva zhotovuje v obci chodníky (2 beton. a 2 děl.)

d) fa J. Černý a syn (44 kovoděl., 5 učňů, 55 žen a 16 úředníků.)

e) Velimská továrna (1 strojník, 1 topič, 22 děl., 7 žen a 2 úředníci)

f) cukrovar (11 kovoděl., 38 děl. a 9 úředn.)

g) kovář Jind. Stejskal (1 dělník a 1 učeň)

h " Vojt. Kraus (2 " a 1 ")

27. května byl proveden úřední odhad medlosti čp. 5. (nedílu), patřící po pozemk. parcelaci býv. panskému ml. šaláři (poručníkovi) Janu Šulcovi. Ten

1941

Odhad usedlosti.

byl vážně nemocný a na hospodářství nestačil. Zadlužené hospodářství přidělil Pozemkový úřad Vnucené správě a nařídil odhad, při němž byly oceněny:

budovy za 158·111·52 K
pole " 290·521·20 "
inventář a zásoby 23·253·– "
celkem 471·885·72 "

Přechodné ubytování vojska.

Koncem května bylo tu po 4 dny ubytováno něm. vojsko, v hostincích i po soukr. domech, u Vlků prý jich byla celá stovka. Chvástali se svým bezským vítězstvím a slibovanou odměnou, jež prý se každému něm. vojáku dostane: prý i statek po v Čechách podle svého výběru! Jeden z těchto něm. mluvků byl vkrátku rozhodnut pro čp. 16.: „dceru by si vzal, a staří pak by tu mohli u nich zůstat!" (Mluvilo se tehdy o tom, že po válce bude český národ vystěhován!) – Vojáci odešli a hospodáři, kteří dodali do hostinců slámu na ubikace, dlouho se domáhali jejího zaplacení.

Polní pochůzka.

25. června ve 4 hod. odp. byla vykonána (z nařízení úřadů) polní pochůzka a odborová rozprava o stavu úrody; všichni majitelé půdy nad 5 ha byli povinni se jí zúčastniti. Pochůzku vedl hosp. referent okr. úřadu inž. Vodička.

27. června byl pohřeb zdejšího děkana P. Jos. Čápa, dlouholetého předs. míst. škol. rady. Působil v Lenešicích od r. 1904, proto účast při pohřbu byla mimořádně velká. Chudým občanům řím. kat. vyznání odkázal 500 K. – Jeho nástupcem stal se administrátor P. V. Lochman. +

P 28

P

28. června byl pohřeb člena ob. zastup., v. oficiála st. drah (skladníka) Václ. Hynka. Byl známý jako velký milovník ovocného stromoví. Za drahou zřídil si ovocnou zahradu se vzácnými druhy, ale ošetřoval i ovocné stromoví obecní a vysazoval i stromky před sokolovnou. Nedlouho před svou smrtí vyšetřoval škody na ovocných stromech, vzniklé pomrznutím. Udával jejich výši: +

P 29

12% jabloní, 50% hrušní, 40% švestek a 20% ořechů. Z jabloní byla nejvíce postižena žlutá reneta, z hrušní Clapova máslovka, zatím co jakubka a solanka oddolala. – Nástupcem V. Hynka v péči o ovocné stromoví stal se K. Pichík, pensista drah čp. 292.

1. července byl suspendován říd. učit. Jaroslav Cyprián, ~~[illegible]~~, ač teprve 45 letý a měl velmi dobrou kvalifikaci. Důvod: byl legionářem. Odstěhoval se do Přeboce a 1. září 1945 se zase vrátil. V jeho nepřítomnosti působil zde říd. učitel Vojta Válek, dram. spisovatel. Za něho byly však histor. a národopisné sbírky odstraněny ze školy a uloženy v lounském museu. Další pensio-

Nucené pensionování.

1941

nování legionáři: K. Zeibet, postmistr (našel si zaměstnání v cukrovaru), silničář F. Kastner, listonoš F. Dujják a celá řada zaměstnanců dráhy. Z řad četnických musil do civilu Ant. Blím a Em. Pražan, por. Bím.

N.Č. kříž.

13. července vynucena v obci sbírka na Něm. Červ. kříž, jež vynesla 1.158·50 K a s příspěvky místních továren činila celkem 6.758·90 K.

Oslavy něm. vítězství.

Od 19. července do 2. srpna byla podobně jako v celém Protektoratu propagace „V", což mělo značiti „Victoria" čili oslavu německých vítězství. Plakáty s „V" vylepovány na tabulích, na nazvích, vratech, rozdávány do krámů, do bytů, krátce všude se to tím prožluklým „V" jen hemžilo. V zapjetí se však vyrojily řady vtipálků, kteří to četli: „Vepřová?" (nebyla totiž nikde v krámě k vidění.), nebo docela jako slovní hříčku: „Vy, voli, věříte ve vítězství vůdcovo?"

Policejní přihlášky

Od 21. – 31. července byly v hostinci u Kostků vyhotovávány policejní přihlášky pro osoby starší 15 let. Akci vedl pol. strážmistr Boh. Mauk. Za vyhotovení této přihlášky platilo se po 2 K. –

V červenci vymohl si na obci správce Vnucené správy Heine, že musila vyčistiti stronku (Mlýnský

potok), aby se prý nezaplovala luka. Byla v obci zavedena tak zv. ruční povinnost pracovní, ale stronka byla přeci jen vyčištěna silami námezdnými. Okres přispěl na vydání částkou 10.000 K. Projekt vypracoval inž. Lub. Kafka z Prahy. Rozpočet byl na 128.000 K.

Čištění potoka.

Po zapuštění komunistické strany utvořil se na Lounsku z bývalých jejích příslušníků illegální spolek. Mimo jiné tiskli a rozšiřovali letáky protiněmeckého obsahu (rozváželi je až za Prahu) a noviny „Rudé Právo". Členové spolku byli po většině zaměstnanci lounských dílen a mezi nimi samozřejmě i řada z Lenešic. V červenci 1941 došlo k zatčení čelného člena, Zeleného z Loun. V nešťastnou tu dobu tiskly se letáky právě v Lenešicích v čp. 437 u Karla Kornalika, jemuž jezdil sem vypomáhati jeho kamarád z lounských dílen, lenešický rodák, ale bydlící v Oboře u Loun, Jaroslav Bureš. Pušili neberpečí, a Kornalík zakopal stroj v kůlně na dvoře a material zničil. Ale nebylo to nic platné! V pondělí 28. července byli při nástupu do práce v dílnách zatčeni gestapem a krvavě vyslýchani na četn. stanici. V ½ 10 ráno vykonalo gestapo domovní prohlídku u Kornalíků a to za četných výhrůžek manželce, dceři a švagrové Běle Sklenkové, jež s nimi bydlila. Stroj se nenašel. V bití a tyrání vy-

Zatýkání.

P 30

1941

sčtřovaných se pak v Lounech pokračovalo, ale ti se nepřiznali. Teprvé po vyhůřce, že seberou jeho dřenu a dceru, nepřizná-li se, kde je hledaný stroj, pověděl K. Kornalík pravdu. Gestapo zajelo pak do Lenešic podruhé, tentokrát již najisto. Paní Kornalíkové nařídili, že musí v kůlně stroj vykopat. „Stáli nade mnou a žvali na mne, abych rychle dělala", vypráví pí. Kornalíková. „Stroj odvezli, ale při tom mi vzali také radio, všechny potraviny (cukr, mouku, hrnec sádla, konservy a p.) a i stříbrné peníze, a to naše i sestry Běhy. A museby jsme jim ještě potvrdite, že nebudeme žádati náhrady." Pak jednalo gestapo, z jehož účastníků poznala později pí. Kornalíková na Kladně pověstného Thomsena a Felkla!

Karel Kornalík.

Kornalík a Bureš byli pak odvezeni do Kladna, kde ve vyšetřování se pokračovalo. Jen jednou bylo rodině Kornalíkovic možno sejíti se a za dozoru četníků několik minut si pohovořiti. Paní Kornalíková jezdila však do Kladna často – podobně jako ostatní manželky zavřených – aby aspoň svého muže viděla, něco k jídlu mu podstrčila. Stávalo se to za pomoci soucitných kladenských občanů, když „vyšetřování" byli vedeni ven na práci. Bylo to však pro všechny spojeno s risikem. Při jednom takovém přistižení odnesl to Kornalík samo-

vazbou na 17 dní, v cele, tak malé, že se v ní mohlo jen stát. Říkali jí „komín".

Z Kladna byli Kornalík s Burešem odvezeni 16. pros. na Pankrác a odtud po dvou dnech do koncentr. tábora v Mauthausenu. ~~Umístěn byl na tak zv. šestivátce, bloku smrti a~~ Při bídné stravě honěn jako všichni jeho druzi do práce v lomech. Ač býval vždy zdráv a silnější tělesné konstrukce, nemohl ani on vydržeti zhoubný pracovní systém tohoto tábora. A když vyčerpán a se zlomenou nohou nemohl do práce, byl (umístěn na t. zv. šestivátce, bloku smrti, a) 22. července 1942 surovou gestapáckou soldateskou ubit. Tak skončil život poctivého a pracovitého českého dělníka, žádného otce rodiny, jako jeden z mnohých, padnuvších za vlast a lepší a spravedlnější zítřek svých kamarádů! K. Kornalík narodil se 25. pros. 1900 v Lenešicích jako syn dělnické rodiny, čítající 5 dětí. Soustružníkem hovů vyučil se v továrně Schmiedově v Lounech.

Zásah gestapa proti K. Kornalíkovi nebyl však ještě skončen. Musela být trestána i rodina! Zastaveny jí všechny platy od dráhy; polovina domů čp. 437, patřící K. Kornalíkovi, propadla ve prospěch něm. říše a jeho manželka musela z používání této poloviny domu platiti nájem.

1941

Přístavba domu čp. 437

Paní Kornalíková roz. Shlenková nebyla z těch, jež by se dali zastrašit něm. terorem. Svědčí o tom, jak odvážně podnikla přístavbu svého domu, přes zákaz něm. úřadů. Pen byl vystavěn z stavitelem Jos. Hausenblásem. Měl v I. patře velkou terasu, střecha byla rovná. Když při deštích v r. 1941-2 zatékalo do bytu – nájemnice se musila docela vystěhovat – žádala na Kladně o povolení k pořízení střechy šikmé. Byla zde odmítnuta, ale ona se s tím nespokojila. Její bratr Dáňa, dík svým známostem, opatřil jí příznivé dobrozdání o nutnosti přístavby (u techn. odděl. okr. úřadu ve Slaném), druhý bratr, Josef, zase povolení na příděl materiálu (u minist. práce v Praze). Firma Staněk-Hensl pustila se do práce, ač vlastní povolení ku stavbě chybělo a bylo několikráte obecním úřadem dožadováno. Paní Kornalíková to vždy nějak vymluvila a štavba byla r. 1943 šťastně dokončena. Ale kolik osob by bylo zatčeno, kdyby to bylo prasklo? Stavbu samozřejmě nemohla financovati pí. Kornalíková; učinili tak společně její sourozenci, kteří i jinak ji všemožně podporovali.

Jarosl. Bureš

Neméně tragický, ba snad ještě horší byl skon druhého zatčeného a mučeného v táboře Mant-

hausenském: Jaroslava Bureše. Dle sdělení kamarádů byl roztrhán psy, které na něho gestapáci poslali.

V pátek 1. srpna byla zatčena další dvojice lenešických železničářů - komunistů: Karla Mádra a Antonina Malečka, zaměstnaných v lomských dílnách. I oni prošli krutou cestou výslechů a tyrání až do Mauthausenu. Maleček, slabého zdraví, podlehl již 11. bčer. útrapám mauthausenského pekla jako první z lenešických obětí. Zemřel dle výpovědí kamarádů ve spánku, smrt byla k němu milostivější než jeho trýznitelé! – Mádr, obdařený zdatnější zdravotní disposicí, přečkal šťastně pobyt v koncentr. táboře, delší než tři léta, a vrátil se v květnu 1945 ku své rodině. Mimo něho byl to již jen Jarosl. Šíře.

15. srpna zatčen na udání jednoho svého zaměstnance - vlajkáře (K. Leufera?) továrník inž. Ang. Černý. Že prý má uschováno velké množství masových konserv. Měl. Firma Černý je objednala jako kompensaci od továrny na konservy, které dodávala plechové krabice. Měla to být jakási „železná zásoba" v případě hladu. Teď propadly ve prospěch Něm. Červ. kříže. Ing. Černý vyšetřován na Kladně a na Pankráci; 18. led. 1942 byl u soudu osvobozen. Dělnictvo závodu mu přichystalo hlučné přivítání, a moc

Zatýkání.

1941

nechybělo, a bylo by došlo k novému vyšetřování.

Hubení krys.

6. srpna a v dalších dnech prováděno v obci hubení krys a to firmou Šebek ze Záběhlic. Pato si účtovala 4.600 K a majitelé domů přispívali na tuto akci po 10-20 K. Hubení se osvědčilo.

Odvodňování.

Téhož dne konána komise na odvodňování pískovny za nádražím, ale první pokus o odvodnění se nezdařil. (Začato 25. led. 1941.)

Obec. úřad.

6. srpna přestěhoval se ob. úřad z čp. 391. do čp. 28.

Moruše.

15. srpna hlásí obec „Spolku pěstitelů bource morušového", že v Lenešicích je jen 7 stromů morušových: 3 na pozemku obecním a 4 na pozemku Cukrovaru. („u křížku".)

Cesta přes Mořinu.

Od 6 září 1941 - 30. června 1942 byla úředně uzavřena polní cesta přes Mořinu do Lonu, protože na tak zv. jízdárně bylo započato s vybíráním písku (fa. Jos. Hajšl). Ale na lenešické obecenstvo to neplatilo! Chodilo se tudy dál - i jezdilo na kolech a s vozíky - třeba dál od řeky, i když byl sestup a zase výstup z vybrané pískové jámy jak se patří obtížný; pro kolaře to byl docela bravurní kousek.-

Když r. 1945/6 otevřel pískovnu K. Kopřiva i v katastru lenešickém, na tak zv. „farském poli", byla

původní cesta svedena o něco níže k řece a znovu upravena. Není ovšem již tak vysoko nad řekou jako původně.

19. srpna byl zatčen v dílně Klásek, výroba harmonik Louny, zdejší občan Josef Čapek. Při tom mu zabavili i kolo, na němž jezdil do práce, a to se ví, rodině nevrátili ani nenahradili. Do jeho bytu v Lenešicích přijeli 2 gestapáci a všechno přeháželi; hledali letáky a j. „velezrádný" materiál. Plačící manželku uštěpačně odbývali: „Proč jste si ho lépe nehlídala!" – Mučednická cesta Čapkova vedla též přes Kladno, Terezín (v únoru 1942) do Mauthausenu, kde dotrpěl již 27. dub. t. r., jsa stár necelých 34 let. (Nar. 10. pros. 1908) Zatčení.

Na podzim stavěny v Len. katastru jehlance, z tyčí zrobené; jimi jsou označeny triangulační body pro výšku míst v terénu. Mají také sloužit pro orientaci letcům. Bylo jich celkem 9. Triangul. jehlance.

Od 12/9 přijal sloven. st. příslušnost inž. Aug. Černý. Změna stát. příslušnosti.

29. září stalo se neštěstí v rodině pokladníka cukrovaru J. Kožíška. Jejich Pepíček, ani ne dvouletý, padl při svém pobíhání na ostrou kosu a vzdor rychlé lékař. ochraně vykrvácel. Stalo se to na návštěvě u příbuzných v Oboře. Neštěstí dítěte.

P 31

1941

Výjimečný stav.

28. září byl velkými plakáty ohlášen výjimečný (civilní) stav, omezující policejní hodinu a právo shromažďovací. Podrobnosti těchto opatření byla též obci hlášena telefonogramem. Služba u telefonu na obec. úřadě musila být držena i přes poledne. Pak se uvedl v úřad protektora kat. „Heydrich".

Hlídky.

S vyhlášením výjim. stavu souviselo i zavedení stálých hlídek pro střežení dálkového elektr. vedení z Červenic do Prahy. U stožáru při postolop. silnici za myslivnou se hlídky rozcházely: jedna šla směrem k řece, druhá k hranicím katastru u Vrbky a to vždy v blízkosti linky. Doba hlídání byla pro jednu skupinu hlídačů od 19-24 hod, pro druhou od půlnoci do 6 hod. ráno. – Obstarání hlídek, za něž byl starosta obce zodpověděn, vyžádalo si hodně lidí a jejich výkonů, a bylo to namnoze plýtvání lidskými silami, podobně jako u stálých požárních hlídek v době žní od 17. července do 18. září.

Zatčení.

22. října byl po svém návratu z práce na Hydrawerku zatčen ve svém bytě čp. 112. šedesátiletý zedník Karel Strachota, přední člen komunist. strany v Lev. Domovní prohlídku provedli členové četnické stanice a byl jimi i odveden k soudu do Louv. Po třídenní vazbě – při níž se mu

dostalo jediné a jistě poslední benevolence ze strany úřadů, bylo povolení pro jeho rodinu: donésti mu v poledne oběd, – byl převezen gestapem do Kladna. A odtud začalo 2. února 1942 jeho strastiplné putování, jaké neprožil žádný z ostatních lenešických obětí nacismu: Pečerín, odtud koncem února do Mauthausenu, do Dachau a posledně do Langerhausenu. Ze všech těchto míst dostávala rodina zprávy, posledně 11. břez. 1945. To se již blížila k S. americká armáda a Němci počali tábor vyklizovati; cílem byl Belsen. Při pochodu vězňů, pochodu hladu a smrti, nemohl již starý, vyčerpaný Strachota postačiti, a byl dle sdělení očitých svědků smovými gestapáky zastřelen. Stalo se to 10. dub. 1945. Úředně za mrtvého byl prohlášen 10. ún. 1947. – V Mauthausenu umučený Jos. Čapek byl jeho zetěm.

K. Strachota.

„31. října šel klidně za svým zaměstnáním do lounských dílen", vypráví rozechvělým hlasem manželka Oldřicha Fridricha z čp. 350. „a více se nám nevrátil. Zatkl ho gestapo, odvezlo do Kladna a 15. pros. do Mauthausenu. Tam musil dřít o hladu a bití. – 7 neděl jsem o něm vůbec nevěděla. Ku konci ledna přišel z M. německý dopis. Byl jen od muže česky podepsán, „že prý je zdráv a že se mu dobře vede." Zatím už to asi schudákem šlo

Zatčení.

115b

1941

ku konci. Když už dělat nemohl a ani bití nepomohlo, vpíchli mu do srdce benzínovou injekci a tak se ho smrovci zbavili. Bylo to 18. bč. 1942."

O. Fridrich

Old. Fridrich byl ruským legionářem a taky první věc, kterou gestapáci při prohlídce v jeho bytě zabavili a roztrhali, byl jeho legionářský kroj. Ale sháněli i jiné věci a sebrali radio a potraviny. Za kus uherského salámu, který měli Fridrichovi připravený pro nejhorší dobu hladu, musela pí Fridrichová zaplatit pokutu 560 K, že prý nechala salám zplesnivět – paragraf o kažení zásob na to byl! Ale ten salám nemusil být tak zkažený, když se do něho sami pustili a neublížil jim! – Rovněž i činži z domku musela rodina platit a to do lounské spořitelny. Pak se mstili Němci na těch, kdož se opovážili postavit se v cestu jejich panovačným choutkám. Old. Fridrich byl zatčen, protože rozšiřoval letáky a přispíval ke sbírkám pro rodiny zatčených svých druhů.

Téhož dne ráno zatčen byl v lounských dílnách druhý lenešický občan Rudolf Hausenblás. V poledne přijelo do Len. gestapo a celý byt přeházelo – i na půdu vlezlo. Hledali nějaké dokumenty, ale ty byly již spálené. Sebrali tedy aspoň podzářkovou kůži v ceně 1000 K. Rud. Hausenblás byl vyučen obuvníkem, a i když byl již

u dráhy, ševcoval pro své známé po domácku. S kozí se gestapáci nespokojili; zapsali si i 3 husy, 6 králíků (!), kozu, uhlí, asi 3 q, ač bylo stvrzenkami prokázáno, že bylo na lístky, dále brambory a kunnou řepu ze zahrádky. Paní H. se všemožně bránila a tak i něco uhájila. Ale činži z domku musela platit (1010 K ročně) a byl jí zabaven i dědický podíl po mužově matce, zemřelé krátce před touto neblahou dobou. – R. H. byl převezen do Kladna a ještě před vánocemi do Mauthausenu, kde již 14. bčer. 1942 dotrpěl. Byl měkké, citlivé povahy a jistě těžce snášel odloučení od rodiny a od domova. Při tom byl však ve svém přesvědčení pevný, nesmlouvavý, netající se svým odporem k nacismu a všemu německému. Proto asi byl také mezi prvními lenešickými obětmi.

Rud. Hausenblás.

Gestapo „poctilo" pí H. svou návštěvou ještě na podzim 1942 a zas vymáhalo zle husy, králíky, třebas je tato získala již po smrti manželově. Převelkou horlivostí vynikal prý při tom polic. štáb. strážmistr Marek a správce Gabriel (místopř. správní komise)

31. října byl zrušen pensijní fond obecních zaměstnanců a tito převedeni do Všeobecného pens. fondu.

Obecní zaměstnanci.

1941

4. list. došlo na další dvojici našich železničářů, zatčených v lounských dílnách. Byli to: Václav Kornalík a Jaroslav Širc. Oba byli zavřeni do Kladna a vyšetřování, že jsou i oni zapojeni jako „buňky" komunist. podzemního odboje, že rozšiřují illegální tisk a podporují rodiny zatčených. Kornalík doznal, že podpořil svoji švagrovou Marii Kornalíkovou, což si gestapo ihned ověřilo a – Kornalíka po 7 dnech propustilo. – Širc byl zavřen do Mauthausenu, ale šťastně přestál muka tohoto tábora a vrátil se 27. V. 1945 domů. Obzvláště jemu vděčí mnoho kamarádů, že z něho gestapáci „nevymlátili" ani jedno jméno!

Zatýkání.

28. list. přišlo si gestapo přímo do továrny na kávové náhražky pro dělníka Josefa Ditricha a dovolilo mu jen, aby se převlékl. V bytě učinilo důkladnou prohlídku, ale nic nenašlo, protože Ditrich byl velmi opatrný a letáky a p. neschovával doma. Taky se tím v rodině netajil, že si Němci přijedou i pro něho. Ditrich byl tiché povahy, nenápadný, horlivý čtenář a patřil k nejagilnějším členům komun. strany, v níž byl postupně jednatelem, pokladníkem a cvičitelem v. ládeře. Již v r. 1939 byl ještě s jinými činovníky této strany zatčen, ale po dvou dnech zase propuštěn. Pěntokrát to bylo horší! Čekalo i na něho Kladno a pak Mauthausen, s celou svojí zvířeckou

zběsilostí, které Ditrich podlehl a raději svůj život dobrovolně dokončil. Bylo to 9. dubna 1942.

Osudný den, 28. list., byl i pro další oběť nacistické zlovůle, pro Antonína Ječného! Ten jako každodenně svážel mléko pro lounskou mlékarnu. Když se po „tůře" večer zastavil v hostinci „u Pošty", aby se trochu občerstvil, již tu byli pro něho, a hned do Kladna „k výslechu". A jako u většiny ostatních skončilo to v Mauthausenu, po nelidském utrpení, ne mnoho Zatýkání. delším než půl roku, dne 16. července 1942. Úřední lékařský nález zněl na „zánět srdečních blan" – obvyklý to způsob Němců zakrývati před cizinou pravé příčiny příšerné úmrtnosti v koncentr. táborech. Kamarádi, kteří A. J. přežili, mluví však jen o „benzínových injekcích"! – A. Ječný pocházel z chudé dělnické rodiny. Jeho otec vedl po léta v Len. dělnickou organisaci a jako obětavý režisér uvedl na scénu dělnické „Besedy" a později Všeodb. spolku „Budoucnost" velkou řadu divadel. představení. Není divu, že v politickém zaměření šel i syn za otcem a to již od mládí. Pomu také přivodilo, že musil zanechati své původní zaměstnání – holičství. V březnu 1939 je zatčen ponejprv a týden vyslýchán v pověstné „pražské čtyřce". Po 5 týdnech je propuštěn – s napomenutím! Po ho však nesdvrátilo. Pím uvilovněji kolportuje illegální Rudé

1941

Právo, sbírá příspěvky pro „Rudou pomoc" a podporuje všemožně tajné hnutí na Lounsku. Za uskutečnění svých ideálů položil svůj život, jako celá řada jeho kamarádů!

Zatýkání v Lenešicích stalo se běžným a žádná rodina si nebyla jista, zda-li také na ni nedojde. Taky denní společnost hostince u Kaiserů byla podobně jako návštěvníci jiných hostinců stále ve střehu, že si pro ni přijede gestapo. Vedly se tu hovory a přetřásaly válečné události dle poslechu cizích stanic a ne vždy dost opatrně. Hostinského p. Vilib. Kaisera měly také něm. úřady „na mušce". Jednou byl udán, že při „posl. leči" podával hostům maso bez lístků, podruhé musel osobně odevzdati na Kladně svoje radio. Bylo to na nějaké udání a všichni jsme myslili, že si tam ponechají i jeho. – Taky se tu navazovaly styky s „přeběhlíky", často hodně upachtěnými. Neměli propustky, a vystupovali proto z vlaku již v Bečově nebo ve Břvanech, a odtud poli do Lenešic, kde našli bezpečný útulek buď na bloku u přejezdu ranské silnice, kde je i pohostili noční výhybkáři (J. Růžka, Dundr a bří. Krupičkové), a nebo se odvážili i do Kaiserovic hostince. Bývalo to denně, čím dál tím hustěji. Lenešice byly prý proto známy po celé Říši!

Vilib. Kaiser.

Přechod přes hranice.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

3. pros. prováděli sčítací komisaři soupis zvířectva. Obec byla rozdělena na 6 obvodů. Dnes možno prozradit, že zvířectva bylo ve skutečnosti více, než udáno (zejm. vepřů a drůbeže), neboť mnozí přes to, že se hrozilo tresty, udávali číslo menší; také zvýšovali počet zvířat „uhynulých". Napočteno: Soupis zvířectva.

koní (bez vojenských)	106, (v tom 9 hříbat)
hov. dobytek	480 (4 býci, 54 tažní voli, 114 dojnic a 128 krav tažných)
vepř. dobytek	609 (4 kanci, 73 prasnice a 163 chovných vepřů)
ovcí	323 (7 beranů a 93 do jednoho roku)
kozy	422 (6 kozlů a 268 koz dojných)
husy	1113, (3. října jich bylo 1418)
kachny	607 (" " " 847)
slepice	2635 (z toho kuřat 649, a zvěrních sl. 985)

31. prosince při kruhovém honu bylo zastřeleno zajíců, z nichž 88 muselo být odvedeno pro kantýnu něm. stát. policie v Praze. Hon.

Zprávy místních škol: Okresní péčí o mládež bylo na obecné škole ošáceno 10 dětí, na měšt. škole 7 dětí za částku okrouhle 7.000 K, z toho připadlo na místní prostředky 5084 K, zbytek na subvence protektor. Ošacování žactva.

1941

V r. 1941 zemřelo v Len. 36 osob.

Hospodářské zprávy.

Zemědělská komise.

K zvládnutí agendy zemědělské, jež se přičiněním něm. úřadů tolik rozrostla a tolik zatěžovala, byla zvolena zvláštní komise, v níž byli: Bed. Soukup, Václ. Plachý, Václ. Mildorf, Am. Havránek, Fr. Kastner a K. Kořišek. Druhý této zeměd. kom. byl však Karel Kořišek, jenž měl všechny předpisy v malíčku.

Cenu pozemků a nájemné z nich ocenila tato komise násl.: role: od 5.200 - 28.000 K za ha (dle bonity)

louky: " 2.900 - 6.250 " "

zahrady: 15.400 - 22.910 " "

chmelnice 58.000 - 70.000 "

Nájemné za 1 ha rolí 750 - 1750 K "

" luk 535 - 2275 " "

" chmelnic 2.600 - 4.000 " "

Sklizeň.

Dle udajů pěstitelů sklizeno v r. 1941:

920·05 q pšenice, 151·21 q žita, 1686·96 q jičm., 446·02 q ovsa, 394·41 q směsky.

Po odečtení dávek samozásobitelských byla dodávková provinnost 562·85 q pšenice a 13·83 q žita.

Řepkou bylo oseto 18·51 ha, mákem 1 ha a sklizeno 291·11 q řepky a 13·83 q máku.

Sena musela obec odevzdati 242 q (Vrnucená správa 27·15 q nejméně Mar. Kostková: 33 kg.)

Osevní plocha pro rok 1941/2 stanovena: 82 ha pro pšenici a 18·75 ha pro žito.

Vedle nadpočetných výkazů přesvědčoval se okr. úřad i náhlými přehlídkami o stavu zásob u pěstitelů. Obilí, nepodložené číslem ve výkaze, bylo bez náhrady zabaveno a postižený trestán na penězích a vězením. Tak ku příslušnáč V. Stejskal. Bylo u něho 5. ledna nalezeno něco přes 5 q „prebytečného" obilí. Vyvázl tentokrát lehce, jen nějakou pokutou. Ale když byl později (3/2 1943) nachytán podruhé, mlýn uzavřen a on si pokyl dlouho na Pankráci, v cele a částečně v (Gemské) nemocnici. Dvakrát mu hrozila „sekera". Vyšetřování se vlekl – „jeho služeb" rádi používali i německé úřední osobnosti. Válka se však táhla do nekonečna a Stejskal byl 7/1.44 odsouzen na 6 roků. Před odpykáním trestu uchránila ho jen úplatnost něm. soudního aparátu, poskytující mu samé odklady, a konečně květnový převrat. Kolik peněz a životních potřeb si vyžádal tento proces, mlynář nikomu ani neřekl. Ale jistě hodně – Němci nebyli skromní!

Nehlášené přehlídky.

Také polní pych byl přísně stíhán. Přestal jej sám okr. úřad. Pokuty byly až 300 K.

Pokuty.

Rovněž je v r. 1941 zaznamenáno 17 trestů pro

1941

špatné zatemnění u kapesních svítilen. Přistižení zaplatili po 10-20 K. Později postupováno přísněji.

Pokuty. Stal se případ, že dělník Václav Kolář, dojíždějící denně do šachty ve Skyřicích, byl na zpáteční cestě za tmy zastaven četníkem pro nedostatečné prý zatemnění svítilny na kole. Neobešlo se to bez kontraverse a okr. úřad mu pak vyměřil 500 K pokuty.

Stavba zadnice a obec. domů kladla velké požadavky na obecní finance; rovněž i vydržování početného úřednického aparátu. Aby byla docílena aspoň jakási rovnováha v obec. rozpočtu, byly zavedeny obecní dávky, jež v r. 1941 vynesly:

Obec. příjmy.

dávka ze zábav	12.154·35 K
z přírůstku hodnot nemov.	1.563·30 "
ze psů	5.941·75 "
ze hry v karty	7.450·– "
z elektr. energie	2.738·80 "
za vylepování nářečí	1.658·60 "
	20.040·– "
za udělení dom. práva	20·–
z úřední výkony	3.792·–
za povolení taneč. zábav	1.260·–
poplatky stavební	3.341·90

poplatky hřbitovní 9·801·– K

Obec. přirážky činily 360·622·15 K, nájemné z polí a budov 52·307 K, za používání věžej statku 43 K.

Měsíční požitkový výkaz obec. zaměstnanců (11) uvádí rozpiětí služného jednotlivců od 1170 – 2235 K. Úřední hodiny byly od 8–13 a od 14–18 hod.; v sobotu od 8–14 hod.

Cena uhlí (dle nařízení okr. úřadu) byla odstupňována dle pěti skupin dolů a dle toho, zda je to, kostka či ořech, na 20 – 32·50 K. – Písek z obec. pískovny počítán fč. Staněk-Heml po 7·50 K za m³ bez dovozu. Odebrala ho 260·5 m³. Ceny.

Dodatky:

Po postmistru K. Zeibertovi, který byl dán do pense, protože byl legionářem, ustanoven postmistrem v Lenešicích Jihoslovan Ant. Kliment. Jeho otec byl Čech, usazený dlouhá léta v Bosně nebo Chorvatsku. Paní postmistrova byla však Češka, roz. v Munich. Pýnci. Postm. Kliment působil zde až do převratu. Nový postmistr.

1941

Plemenníci.

Dle rozhodnutí Komise pro hosp. zvířectvo v Lounech musely Len. opatřiti pro 336 krav a jalovic, starších 1 roku) 4 plemeníky a pro 60 prasnic 1 plemenníka (dle stavu 1. bč. 1941.) Náklad s vydržováním plemenníků byl 14.448 K.

Čistění potoka.

Na příkaz Oberlandrátu v Kladně (zásah správce Heineho) musila obec dáti vypracovati projekt na úpravu „Mlynského potoka." Vypracoval jej inž. Lubomír Kafka z Prahy. Náklad činil 123.000 K.

Chmel.

Chmele bylo sklíceno jen 122 balíky (loni ještě 435 a v r. 1939 docela 1170 balíků.) Za to průměrná cena za 50 kg stoupla: r. 1939 Kč. 330, v r. 1940 již 620 K a letos docela 1.550 K.

Dávky.

Kolik vynesly ob. dávky r.		1939,	1940,	1941
a) za používání věřej. statku	v plné výměře	38.-	159	43.-
b) za udělení domov. práva		5.-	55	20.-
c) za úřední výkony		2.648	12.751.60	3.972.30
d) dávka z nápojů		24.364.55	18.727.20	520
e) z přepych. bytů		-	-	1.500
f) z návěstí		605.-	635.-	1.658.60
g) ze spotřeby elektr. proudu		2.252.10	3.262.20	2.738.80
h) hřbitov. poplatky	polovinu	1.988.35	5.553.-	9.801.-
ch) stavební "		3.499.10	2.612.70	3.341.90
i) z použ. místností		-	-	52.307.-
j) ze hry v karty		301.-	4.030.-	7.450

1942.

Nejhorší válečný rok pro Lenešice! Vyvrcholení německé zběsilosti! Jméno Mauthausen zapsalo se v něm otřásajícím způsobem v paměť naší i příštích generací! Vždyť toto prohleté knízdo nelidských surovostí ušťvalo a ubilo v době od 11. března do 22. července devět našich nevinných občanů!

7. ledna žádá briskně správce Heine, aby obec zřídila na Dl. Honech odvodňovací příkop a obci hrozí. Samozřejmě muselo mu být vyhověno. — Odvodňování

11. led. provádělo „Národní souručenství" (předs. inž. Václ. Černý) podomní sbírku zimních potřeb pro něm. vojáky na frontě. Většina žádaných napsala do sběracích listin: „nemám, co bych mohl dáti". — Sbírka.

24. ledna přispěla obec „Okr. péči o mládež" na ošacovací akci částkou 1916 K. — Okr. péče o mládež.

24. ledna byl zakoupen pro obecní úřad nový — Psací stroj.

1942

psací stroj „Mercedes" za 3.510 K.

Sáňkování

Na svahu pod cukrovarem, kde leželo hodně sněhu, zřídily si děti samovolně sáňkovací dráhu. Pěkně se jim tu jezdilo! Ale pole bylo oseto (ozimem) řepkou a byla tu způsobena značná škoda. Rodiče musili zaplatiti pokutu po 20 K.

11. února bylo odvezeno na nebytém nákladním autu z Loun do Perezína 30 rukojmí a to proto, že prý nebyla poskytnuta pomoc německému vojen. invalidovi, když při shlouznutí na chodníku upadl. Mezi odvezenými byl i býv. lenešický učitel Ot. Beran, který v Perezíně zemřel 5. květ. t. r. a byl v Lounech pochován. Účast veřejnosti při pohřbu byla však přísně zakázána.

+

Odklizování sněhu.

17. února uhradil okres naší obci 70% výloh, spojených s odklizováním sněhu na silnicích. Dle hlášení silničáře K. Sedláčka činily tyto výlohy: za 71½ hod. práce potažité po 21·50 K a 84 hod. prací ručních po 4·50 K = 1904 K; 70% = 1332·30 K.

Rekvisice zvonů.

22. února sejmul stavitel Zahrádka z Loun zvony z kostelní věže (ponechán jen malý ve věžičce),

a druhý den i oba zvony z Husovy zvoničky. Rekvisici zvonů byl dle p. Zahrádky obětován i zvonek z obecné školy, který prý nemusil být uváděn v soupisu. – Také žádosti, aby kostel. zvon Methoděj byl ponechán k účelům signal., nevyhověno.

26. února zemřel po delší trapné nemoci bývalý dlouholetý úředník cukrovaru Boh. Fojt, působící v Lenešicích od r. 1897. Byl řadu let předsedou míst. škol. rady, starostou T. j. Sokol a velice činný a obětavý funkcionář všech národních a pokrokových institucí v Lenešicích. Jako dobrý pracovník zasedal i v sokol. župě Sladkovského a jeho známost šla daleko za hranice okresu. Jeho tělo bylo zpopelněno v Praze za velké účasti přátel a známých. Čest jeho památce! + B. Fojt. P 32

28. února uspořádala Místní osvětová komise (uč. Vojáček a Vorbíček) v hut. „na Poště" Mozartův koncert. Z Prahy pozván koncert. pěvec Kunc, z Louny učitelka hudby Weinfurtnerová. Z místních účinkovali vedle orchestru Aug. Schránila uč. Vojáček (housle) uč. Marta Mašková (zpěv) a žačka Vojáčková (klavír). Úroveň koncertu byla velmi pěkná, a když mistr Kunc přidal z „Jakobína" arii „Jen ve zpěvu!", v čemž vystihli jsme tichou demonstraci proti něm. snahám zatlačovati oslavami Mozartovými umělce české, odcházeli jsme z koncertu uspokojeni. Mistr Kunc byl za svůj Oslavy Mozartovy. P 33a

1942

krásný zpěv srdečně aplaudován. Do Lenešic přijel pak koncertovati ještě jedenkrát.

Výstava „Ráj sovětů"

Ve dnech 23. ún. – 28. bč. bylo obcí vysláno (na příkaz okr. úř.) 41 osob na výstavu „Ráj sovětů," kterou ve Slaném otevřelo minist. propagandy, aby podobně jako v jiných městech šířila nenávist k SSSR.

Statistika.

3. bč. při soupisu vepř. dobytka napočteno v Len. 634 kusy; z toho 4 kanci, 51 prasnic a jen 91 vepř na chov.

Hlídky.

Od 18. března prováděla kontrolu zatemnění jen četnická stanice.

Povodeň.

24/3 velká voda – zatopená sokolovna.

13. dubna prodáno 5 starých školních lavic po 15 K.

Biřmování

19. dubna udílel v Len. svátost biřmování bisk. dr. A. Weber z Litoměřic.

P.O.

22. května byly vyvěšeny tabulky na domech členů P.O. (požární a protilet. ochrana). Zde se měly v čas potřeby hlásiti nálety a požár. Byli to členové: Fr.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

Los čp. 26, Al. Sedláček čp. 221, Jos. Kůrka čp. 425, Vlad. Sklenka čp. 62. a J. Šubrt čp. 402. Byli to vesměs členové Sboru dobr. hasičů, který v této době čítal 42 členy.

30. května vyplatily Středočes elektr. podniky v Praze, jejichž členem je i elektráreňské družstvo v Len., naší obci úroky z jejího vkladu 11.000 K a to v částce 3.316·65 K. Elektráren. družstvo.

30. května byli voláni do Lonu ke zkoušce z němec. jazyka všichni obecní zaměstnanci. Většina z nich neobstála ani když zkoušku opakovali. Na svých místech zůstali, až bylo jim vyhrožováno, že kdo neobstojí, bude poslán na práci do Říše –; nebyloť pro za ně vhodné náhrady. Zkoušky z němčiny.

Do konce května minila být provedena na sběr starého papíru skartace obec. registratury z doby před r. 1912. Renovi skartace provedl v červnu archivní rada dr. O. Bauer z Prahy. Obec. archiv.

Jako rána blesku zapůsobila i v Len. zpráva o atentátu na protektora Heydricha v Praze dne 27. květ. A hned na to následovala hrozná doba nejistoty vyhlášením represalií proti českému národu. Nestačily hrůzy Lidic a Ležáků, každý desátý Čech měl být

1942

odstřelení (dle přání „ušlechtilé" vdovy po Heydrichovi)
A právě v těch dnech poskytly Lenešice bezpečný útulek
jednomu z účastníku zmíněného atentatu, byť ne pří-
mého, ale již gestapem pro účast zajištěného. Byl to

Ukrývání osoby, hledané gestapem.

P 336

Jaroslav Svatoš, nar. 7. ún. 1918 v Týništi, okr.
Rychnov n. Kněž. (Paní Stanislavová maj. provázenoství s Lem.
je prý jeho sestra.) Při převážení z Petschkova paláce
na Pankrác vyzval se z drápů svých vrahů a uprchl
do Lenešic. Cestu vykonal vlakem – pod lavičkou.
U Lenešic vyskočil z vlaku a ukryl se ve stohu na
Dl. Honech. V Lenešicích se vyznal a nebylo proto pro
něho žádnou těžkostí dostati se v noci do některé
stodoly. Bylo to u Mildorfů, čp. 24. Zde se skrýval
skoro celé tři roky, což se i nám zdálo být neuvěři-
telným. Z počátku se živil, jak se to dalo. V noci udo-
joval kravám mléko, z pařáku, a z koryta ubíral pra-
satům brambory. Až ho jednou přistihl kočí Jarosl.
Antoš, muž jistě zlatého srdce, podobně jako později i další po-
máhači smluvené a odvážné zachraňovací akce. Byl to
především druhý kočí ve statku, legion Jan Berka, který
tajně sháněl pro Svatoše potraviny a vzácné tehdy
cigarety. Mnoho vypomohla rodina pekaře Nováka, za-
svěcená do toho záslužného, ale velice nebezpečného pod-
niku. Později se to samozřejmě dozvěděli i Mildorfo-
vi, ale i ti zachovali statečně mlčení a dovolili zřídi-
ti pro Svatoše skrýš. Měsíce plynuly a věcen se již

odvážil za soumraku chodit na besedu, nejčastěji koláři Fr. Přidrichovi, bydlícímu naproti v čp. 13. Jaké to bylo risiko z prozrazení! Vždyť v Len. bylo usazeno tolik Němců! Štěstí však bylo na jeho straně. Dočkal se 5. květ. 1945, kdy mohl se zbrami v očích všem svým zachrancům poděkovati. Krátce na to získal v Poleradech u Mostu hospod. usedlost, na níž si přivedl z Lenešic nevěstu, dceru rolníka K. Šteigra z čp. 258.

7. června při sbírce na třetí válečné „Dílo pomoci Něm. Červ. kříže" bylo vybráno 5.219 K. Něm. Červ. kříž.

19. června pronajala obec Fr. Dražanovi z čp. 410 obecní potok k rybolovu a to v délce 900 m od ústí potoka do řeky. Též část řeky na Pelecině. Roční nájemné bylo 100 K. Rybolov.

29. června byl v Táboře zastřelen zdejší zodák, rotmistr vládního vojska Alois Kůrka, nar. 11.XII 1901. Příčina: Heydrichiada. Jeho rodina, zbavená živitele, a bez prostředků, marně se ucházela u domovské obce Lenešic, o podporu. I kdyby nebyl zde vládl Gabriel, nebylo to za tehdejších poměrů možné! Poprava.

Od 10. července zavedena na obec. úřadě služba v sobotu odp. a v neděli dop., a to pro jednoho ze zaměst- Úřední hodiny.

1942

nancu.

Mateřská školka, otevřená od 1. říj 1941 do konce června 1942, měla 26-29 dětí. Vyučovacích půldnů bylo 294.

Žňový útulek.

20. července otevřen na dva měsíce zemědělský žňový útulek pro děti.

Umučen v koncentr. táboře.

12. července dotrpěl v konc. táboře v Manthausenu železn. zaměstnanec Josef Svoboda z čp. 384., nar. 21. 1. 1884. Zatčen byl 13. říj. 1941, při čemž byly rodině zabaveny všechny zásoby, i to, co potřebovala k svému živobytí. Kdesi upozornil na tyto úřady, a pak spoluúčast na illegálním hnutí zpečetila Svobodův osud.

Ponocný.

1. srpna byl dán do výslužby ponocný Fr. Fridrich. Svoji službu, zdědiv ji po svém dědovi, vykonával velice žádně. Hrobnictví si však ponechal. Lenešický hřbitov, krásně upravený, je chlubou jeho i celé obce.

Sběrna mléka.

6. srpna byla na návrh předs. mlečné komise V. Druška postavena u parku na náměstí (proti čp. 33.) dřevěna bouda, k níž byly časně ráno donášeny nádoby (bandy) s mlékem a odtud dopravovány buď na nádraží nebo přímo do mlé-

kárny v Lounech. Tam se mléko „ošetřilo", t. j. zbavilo tuků a vrátilo k rozdělení pro nesamozásobitele. Stížností bylo dost i od producentů. Cena mléka byla tak nízká (za l =), že skutečně nevěděli, zda peníze jsou za mléko (proplácela je „Kampelička"), či za donášku ke sběrně. Dělo se to i v zimě před 6. hod. ranní.

27. srpna byl jmenován důvěrníkem známkovny chmele Kar. Šteigr z čp. 258. – 37 pěstitelů sklidilo 8.859 kg chmele, nejvíce V. Duška (1244 kg), nejméně V. Zelenka (18 kg) — Chmel.

Školní rok započat na obou školách 1 září. obecná měla 5 tříd se 167 žáky, hlavní (měšt.) 3 třídy se 157 žáky. – Němčině vyučováno již od první (!) třídy obecné. Pro dospělé požádány večerní kursy, pro začátečníky a pro pokročilé. Musili se na to přispívati 1 K za hodinu. Vyučoval horlivě odb. uč. J. Vejáček. Kursy začaly 10. list. — Školní rok. — Kursy němčiny.

10. října bylo rozpuštěno ob. zastupitelstvo a nastoupila správní komise: — Správní komise.

předseda: Fr. Zeman, v. četn. strážmistr v. v.

místopřed.: Fr. Gabriel, správce Pastviny a židovsk. majetku.

člen: Fr. Los, topič Č. M. D. a majitel hospodářství čp. 26.

náhradník: Prokop Matěj, sedlář

1942

Předsedovi určena roční odměna 7.200 K; rozhodování strhl však na sebe Gabriel a jednal dle svého. Úřední hodiny pro strany stanoveny jen od 8–12 hod.

Za úřadování spr. komise provedeno všeobecné nařízení o zrušení místní policie. Při obecní strážníci „přeřazeni" k těmto „funkcím":

Zrušení místní policie.

1. Jar. Fridrich, jako noční hlídač
2. Boh. Marek, " kancel. oficial. – Za znalost němčiny, kterou hodně uplatňoval, vymohl si zvláštní příplatek, 80 K měsíčně. Také knihovnictví uchvátil po dosavadním knihovníku Novákovi – byloť za to ročně 1000 K. Knihovnu však neuspořádal ani nedal do chodu.

Německá úřední řeč.

3. Václav Kopřiva, pomocná síla.

Začlo se úřadovat německy, pro obecenstvo německo-česky

P 34

Pokuty.

18. října potrestala spr. komise pokutou po 20 K osm mladých „sabotérů", kteří se nedostavili ku sběru starého šatstva po obci.

+

20. října zemřel náhle zdejší rodák, polic. agent v Praze, Rudolf Šrámek v stáří 32 let.

P 35

Školní příspěvek.

20 října vyzvány Dobroměřice, aby doplatily povinnovaný příspěvek na újezdní školu 6.326 K.

21. října začal Pracovní úřad v Lounech přikazovati ženy na 10 dní k zajištění pracovní výroby (sklízeň řepy). Jen k Vnucené správě bylo jich určeno 30. Neobešlo se to bez hlučných protestů a odkazování se na nemoc. — Ženy a pracovní povinnost.

Dle vlastního hlášení pěstitelů ke dni 28. října byla sklízeň následující: pšenice 3199·18 q, žita 768·35 q, ječmene 2524·30 q, ovsa 1051·21 q, směsky s ovsem 174·55, s luštěninami 314·11 q, řepky 7·20 q, máku v čisté kult. 93·07, máku, přísetého v okopaninách 11·81 q. — Sklízeň.

Koncem října bylo po usnesení spr. komise dne 24.10. určeno k vykácení as 70 suchých stromů v obci na palivo. Bylo to 26 javorů, 15 jasanů, 9 topolů a 17 akátů. Z toho koupil Ol. Kučera 6 stromů po 35 K, K. Novák 11 po 60 K a 7 po 35 K, a Fr. Fridrich 3 za 130 K. — Suché stromoví.

30. října zjišťována sklízeň brambor. Byla lepší než se očekávalo. Osázená plocha byla 69·64 ha, předpokládaný výnos 86 q po ha stoupl na 119 q po ha, takže skutečná sklízeň byla 6·681 q. Na kontigent odvedeno 247·53 q bramb. ranných a 2.719·95 q zimních, nejvíce Vnucená správa: 695 q z osevné plochy 10·98 ha. — Brambory.

1942

Obecní komise.

30 října ve schůzi správní komise ustaveny nové komise: osvětová, chudinská, zdravotní, dvě disciplinární (úřednická a zřízenecká) a knihovní. Tato vlastně zesazena, ač měla upřímnou snahu dále pracovati. Ob. knihovna, odevzdaná 16. pros. novému knihovníkovi, čítala 1629 svazků. –

Knihovna.

Zásobovací úřad.

V zásobovacím oddělení byly časté personální změny. Ed. Senft zemřel 17/6 nemocnicí, J. Stránský odešel na vojnu. Od 1. října byla přijata Vlasta Burešová s platem 3·50 K za hodinu. – Kontrolorem výběru obec. dávek nápojových a ze hry v karty byl ustanoven tajemník V. Kořížek.

Kostelní patronát.

27. list. hlásí děkanský úřad v Lounech, že je patronátním úřadem pro kostely v Lounech, Lenešicích, Hřivicích a Pnětlukách.

Nová radnice.

28. 1. prosince přesídlil obecní úřad z domu čp. 28. do nové radnice. Současně s ním i pošt. a telef. úřad. Přemístění telefon. vedení si vyžádalo několikadenní práce zřízenců pošt. úřadu v Lounech (vedoucí Vočahlík), a proto pošt. úřad zahájil zde činnost až 22. pros.

3. prosince bylo provedeno sčítání zvířectva.

vepřů: 651 (v tom 4 kanci, 98 prasnic a 230 chovn. vepřů)

hovězí dob.: 550 (5 býků, 73 volů, 155 dojnic a 80 krav tažných)
koně : 104 (18 do 3 let)
ovce : 316 (6 beranů a 35 ovcí mladých)
kozy : 473 (6 kozlů a 90 koz mladých)
drůbež : 1500 (148 kohoutů, 468 kuřat)
husy : 934
kachny 194
krocani a krůty : 94
králíci : 3489 (9 angorských)

Soupis zvířat.

3. pros. věnila obec zápůjčku 40.000 K u Záložny pro obchod v Lounech na úhradu mimořádného obec rozpočtu.

Zápůjčka.

8. pros. byly otlučeny na průčelí sokolovny známé sokolské emblémy: S. Nedaly asi spáti některému našemu „vlastenci" a musely zmizet. Zmizely, ale v kabině býv. sokol. bia byly konány dál schůzky „věrných". Tam také začlo se tajně střádat na obnovu sokolovny. Dříve nebral personál bia nic za své úkony a tím zvětšoval čistý zisk tohoto svého podniku. Nyní, za německého režimu, musely být zaměstnancům odměny vyúčtovány, ale bratří a sestry se jich zřekli a peníze byly uhládány v Kampeličce na smýšlené jméno. K tomuto „černému fondu" přibývaly i peníze za prodaná,

T.j. Sokol.

1942

ale „nevyúčtovaná" sedadla (přístavky) na galerii, a ten krásně rostl a po převratu dosáhl výše . (Pond se vším právem mohl nazvat „černý", když do jeho existence byli zapojeni: Jar. Černý, inž. Aug. Černý a Mar. Černá.) – Ale také členové „Sport. klubu Slavoj" projevovali v těchto vážných a nelepečných dobách svoji odvážnost a neohroženost. Na svém hřišti zbudovali si, také „na černo", kamennou klubovnu. Vystavěl ji V. Kučera nákladem.

Sportklub „Slavoj."

Mnoho prací vykonali si ovšem členové „Slavoje" sami, bezplatně. Za pozemek zaplatil „Slavoj" již r. 1939 (před příchodem Němců) Kč 9112.–

Vyživovací akce.

12. pros. poukázaly protektorátní úřady obci částku 19.459 K na výlohy obce, spojených s akcí vyživovací a zásobovací.

Umrtí

V r. 1942 zemřely v Len. 34 osoby.

Hospodářské zprávy.

Statkové archy.

Pro lepší kontrolu o sklizni byly zavedeny u hospodářů statkové archy a pomocné knížky. Byla to trýzeň, vyplňovati složitým způsobem tyto výkazy o stavu a každé změně v počtu dobytka, v množství odvedeného mléka, odevzdaného obilí a p.

Obec měla v r. 1942 70·24 ha rolí a luk, vesměs pronajatých 29 nájemců luk platilo dle velikosti dílu 337 - 705·50 K - 20 zahrádkářů za vypůjčení obec. stříkačky na postřik ovoc. stromoví platilo po 15 K.

Sklizená plodiny se prodávaly fě Honška nebo Okr. hospod. družstvu v Lounech, jež platilo za q pšenice 202 - 214 K, za q žita 177 - 185·70 K. Vnucená správa dostala za 13 q hráchu 5850 K (po 450 K), V. Pivoft za 6·90 q řepky 3.463·80 K (po 562 K) - Kg hořčice byl za 5·40, kg máku za 9 K. - 24/11 dodána posl. řepa do cukrovaru ~~Dobrá~~ Sklíčen (250 q na ha) i cukernatost dobrá. Prodej plodin.

Podle počtu dobytka musila obec zakoupiti určitý počet čistokrevných plemenníků a to: 4 býky, 2 kance, 5 beranů a 10 kozlů (!) Byloť v Lenešicích pro nedostatek kravského mléka hodně koz. S umístěním kozlů u pěstitelů byly velké potíže. Nikdo nechtěl být jejich chovatelem, a když se k tomu i uvolil, za pár dní kozla nechtěl. Vydání s chovem plemenníků přesunuto na pěstitele. Krav bylo 293 a skočné pro jednu stanoveno na 36 K.; u 85 prasnic na 47 K. - Cena kuřat do 7 měs.: 17-23 K, za starší dle váhy: 15·50 K za kg. Čistokrevní plemennici.

Také povinné odvádění husí působilo mnoho hořkostí. Zcizování zakázáno. Kat. Fišerová s čp. 50 platila 500 K pokuty, když přistižena, jak převáží 2 husy svým příbuzným. Pokuty.

140
MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

1942

Obecní dávky.

Obec. dávky byly dobrým pramenem příjmů obec. pokladny. Pak ku př. dávka z elektr. energie vynesla v I. pol. 892·70 K, za II. pol. docela 2.101·75 K. Přes to velká vydání a pak aby mohla žádati obec o subvenci z vyrovnávacích fondů, byla zvýšena dávka z místnosti z 25 na 50 K, z hry v karty z 1 K na 2 K a p. Proti vyměření dávky z přepychového bytu v čp. 8, odvolal se v květnu „obezverwalter" Heine, že prý jako vyšší úředník něm. hospod. úřadu má na takový velký služební být nárok a že na něho se nemůže předpis o přepychovém bytu vztahovati. Samozřejmě mu bylo vyššími úřady vyhověno.

Potřebný štěrk kupovala obec od správy lomů „Silika" v Chvalčicích. Cena štěrku: za 10 tun 486 K

Divadelní společnost

P 36-7

Koncem listop. a začátkem prosince schrála v hist. „Pošty" žádu divad. představení společnost J. Dvorského. Hrála velmi slušně. Málo chvályhodné pro lenešické obecenstvo bylo, že na první představení „J. K. Tyl" od Šamberka dostavilo se tak málo zájemců, že se ani nehrálo. Později se návštěvy zlepšily. Ze hry „Na Waldštejnské šachtě" věnoval žed. Dvorský K 500.– místní náboř. obci Církve českomoravské (t. č. ne československé!)

Přehled povětrnosti v r. 1942.

Měsíc:	Vodní srážky celkem mm	Vodní srážky nejvyšší mm	Vodní srážky dne:	Teplota nejvyšší:	dne	Teplota nejnižší:	dne	Sníh výška v cm.	Sníh dne	Dle záznamu správce „Jastřiny" p. Ved. Soukupa.
Leden	21	4·3	31/1	5·2°	4/1	-25·2°	26/1	16	21/1	Zimní měsíc. - Nepatrné mrazy - Od 25.1 sníh.
Únor.	19	3·4	15/2	5·9°	28/2	-25·8°	9/2	4	7/2	Sníh zdržel jedním na orání
Březen	18·9	11·6	6/3	14·8°	31/3	-13·1°	14/3	12	7/3.	Od 20.3 stoupala voda výše. 24.3 vylétaly prvé vždy z úlů.
Duben	9·6	3·2	2/4	17·1°	18/4.	-1	2·7/4	-	-	Studený měsíc s průměrnou průměrnou teplotou 8·3°, chudý však na srážky - Jižní větry.
Květen:	49·3	12·3	13/5.	29·8°	29/5.	-1·2°	1/5.	-	-	Do 9. hu pucho - 14/5. kvetla jěpka, od 16-18/5. velmi vydatné stromoví.
Červen	27·2	10·8	16/6.	30·5°	7/6	4·5°	27/6	-	-	Noci poměrně studené. Déšť pásmem.
Červenec	73·1	16·2	9/7	30·2°	6/7.	8°	19/7	-	-	16/7 padá po celé jěpka, 25/7 pito. Úrody postihl pásmem chladnem.
Srpen:	43·9	19·3	23/8	32·7°	29/8.	4·8°	7/8	-	-	Bouřky ale bez deště - 27/8 činí chmele. Sklizeň o 3 měsíc normálu.
Září:	68·2	29·3 3/9 38·8 a 4/9		30·2°	4/9	4·5°	20/9	4·5	30/9	Teplota činěl nad 30°. - Vlhko dělá obtíže brambor.
Říjen:	36·4	15·4	19/10	24·5°	9/10	1·3°	23/10	-	-	Nom. prům. čepl 11·4° - Průměrný na srážky měsíc - 15-17/10 silné větry.
Listopad:	44·1	15·6	3/11	13°	2/11.	-9°	25/11	2	24/11	průměr. teplota 3·37°.
Prosinec:	11·8	4·9	6/12	9·6°	9/12	-8·7°	29/12	-	-	5. prv. trávy je tobolka. - Žádný sníh.

Celoroční výška vodních srážek 420·4 mm.

Dle protokolu z 25/7. 1942 převzala obec majetkové předměty míst. Hasičů, sbor od práva vlastnictví jako jmění věcné.

Hasiči

1942

Dodatky:

Vyživovací poměry.

Již v r. 1942 byly vyživovací poměry hodně ztížené, až se přiví jíte tu a tam jednak tvrdé monky, nebo z mlýna z domácích pekyňček. Mléko však někde dnes nějakou tu pánvičku - obchází. Kuřáci se jsou chu vyšpásli z uhlového kuřiva, piva bylo málo - máme poznamenáno v jiném deníku, že 17. února byly Lenešice půlce bez piva, a to bylo před částí. Milenky pánové kávy bude muset přijmati, že i ta musela z domácnosti z lomských kavárem. Ve „Slávii" byla naposledy podávána 29. béče., a to již byla dost deaké: 20 K šálek.

Vynucované prohlášení.

17 června, tedy téměř po Hájdichradě, Liščích a Lesáčích musíte se chodit po okrese s pravidlem a prohlášením věrnosti Hitlerovi a jeho přímu. Každý dospělý muž a jáno musel prohlášení vlastnoručně podepsat.

Rodina Hausenblásů.

13. prosince byla v [Loncovicích] [Lonkovicích] [Lonkovicích] [Lonk

ovval. Manželka, roz. Bochskánlová z Března u Loun, byla sice rodem Němka, ale za dlouhá léta v Lenešicích se českému životu přizpůsobila. Děti vychovány česky a jejich znalost něm. jazyka byla až na syna Josefa chatrná. Teprvé za okupace to doháněly. Josef nedostudoval vyšší prům. školu v Praze, absolvoval potom ústav „Bauschule" v Dessavě. V Len. provedl řadu staveb domků s rovnými střechami. Když se rodina H. na nátlak něm. příbuzných, značně bohatých, přihlásila k něm. národnosti, byl Josef povolán do vojska a padl někde na ruské frontě před Stalingradem. Dvě jeho sestry Anna a Marta, české učitelky(!), staly se úřednicemi u něm. škol. úřadů. Další sestra, Marie, odstěhovala se 14. dub. 1945 i se svojí matkou z Lenešic (když už to „praskalo") do Vilky, ač právě tyto dvě, mimo přihlášení se k Němcům, neměly nic na svědomí.

17. ún. 1942 hlásila obec okr. úřadu (oddělení lesnicko-techn.) Praha-Venkov, že honitba v Len. je pronajata z volné ruky na dobu od 1/2.40 do 31/1. 1946 řed. cukrovaru K. Zvěřinovi za roční nájem 7.000 K. – 22/9 jmenuje okr. úř. honební společenstvo: B. Schönfeld, K. Zvěřina, J. Heuler, V. Pröft a K. Šteigr. Honitba.

V r. 1942 byli chovateli plemenníků:

Jos. Heuler čp. 1 : dvou býků a 1 kance
Vnucená správa čp. 70. 1 býka a 1 „ , 3 beranů
Boh. Schönfeld čp. 363. 1 „ a 1 „ .

Chovatelé plemenníků.

Úspěšný byl „Týden spořivosti" v místní Kampeličce. P 39a

1943.

Pento rok projevoval se vedle hospodářského útlaku a zhoršující se vyživovací situací, stupňovaným nasazováním našich lidí na práci v Říši a zvýšovaným úsilím „přeorientovat" naše lidi. Ovšem marně! Měly tomu napomáhati nové tak zv. „naše" instituce jako „Kuratorium pro výchovu mládeže", Spolek pro spolupráci s Němci", „Liga proti bolševismu a p. Byla vynucována účast na členství i na návštěvě jejich podniků.

Národní souručenství.

Na února byla svolána místním spolkem „Nár. souručenství" schůze „na Poště" (předs. byl Bed. Soukup, řečníkem byl Milka z Loun) Obecenstvo mělo být „poučeno" o současné situaci, a o poměru nás k Němcům. Schůze skončila fiaskem, neboť se dostavilo jen pár lidí. Pýjasi pět! Za to strhl Lenešice hněv lounských úřadů. Od 5. ún. musily být hostince zavírány již o 9 hod. Předsedové leneš. spolků byli 9. ún. předvoláni na úřad do Loun a uloženo

jim ihned svolati své členstvo a odhlasovati „dobrovolné" rozejití se! Týkalo se to odboru „Nár. Matice", div. spolku „Týl" a Sport. klubu „Slavoj", „Sbor dobr. hasičů" a „Kompelička" dostaly „pardon". Muselo být poslechnuto, ale „Slavoj" hrál po nějakém čase dál pod jménem „S. K. Lenešice". Jeviště hasičské odvezeno do Lomu – po převzatu vráceno. Rozpuštění spolků.

4. února při náhlé prohlídce zabaveno ve mlýně 525 q obilí („na černo") a mlýn na nějaký čas uzavřen. Uzavření mlýna.

19. února nařídil místopř. správní komise Gabriel rekvisici kropicích konví, aby jich použil při pěstění zeleniny na polích, jím obhospodařovaných (Pastvina, býv. židovské statky obou Glasarů a Reicha). Gabriel byl správcem zabraných statků i v jiných obcích a převáděl si tamodtud živý inventář – podobně i hosp. stroje – do Lenešic, jak se mu to hodilo. V létě jsem spatřil v ohraženém výběhu* na „býčí louce" pásti se krásného závodního koníka s „bysko". Patřil prý býv. minist. předsedovi Janu Malypetrovi z Klobuk, jehož velkostatek byl též zabrán. – Výběhy pro dobytek. Taky na práci honil do Lenešic lidi z Klobuk a odjinud, jen aby se svým nadřízeným mohl vykázati, že jeho hospodaření je to nejlepší. (*Druhý ohražený výběh pro dobytek, Gabrielem zařízený, byl v Rybníkách, v rohu rozcestí silnic do Břvan a Postol. – Byly obehnány ostnatým drátem, napájeným elektr. proudem!)

21. února zemřel V. Plachý, hosp. správce Glaser hosp. + P 41

1943

+ 2. března zemřel v Praze následkem úrazu, získaného při zápase nadějný lenešický sportovec, člen Boxing klubu Fr. Lajbl z Lenešic, jsa stár teprve 21 rok. P 39 b

A

Tři pohřby. 3. března měly Lenešice v jeden den tři pohřby: dělníka Šoreba, dále manželky hospodáře Šromba, přistěhovaného sem z Pětipsů (tchán četn. strážm. Kobery) a konečně holčičky Kleinovic.

Bezpečnostní služba. 3. března hlášeno úřadům do Loun, že se v Len. utvořila bezpečnostní služba; jejím velitelem je Ant. Vlad. Vlk; velitelem požární služby (PO) je Fr. Los st.; činných členů P.O. (hasičů) bylo 34.

Soupis zvířectva. 3. břez. při soupise vepřového dobytka a drůbeže napočteno: 667 kusů vepř. dob. (z toho 5 kanců, 75 prasnic a 146 chovn. vepřů. – Slepic napočteno 1165, kohoutů 16.

Kabaretní večer. 17. března pořádala v Len. „Kraft und Freude" z Prahy kabaretní večer pro dělnictvo místních tří továren. Dělnictvo mělo vstup volný; výlohy zaplatily ony tři závody. Kočovné pořádání těchto večerů mělo cíl nakláněti dělnictvo pro něm. myšlénku, ale hlavně, aby hodně dělo a nezabotovalo.

Někdo projevil však nesouhlas s podobnými něm.

akcemi a to způsobem, jenž mohl míti pro Len. špatné následky. Přehodil drát na elektr. síť, vedoucí podle Mlýnku ku Břvanům a způsobil tak světelnou poruchu (krátké spojení). Začal hořeti i sloup elektr. vedení. Přivolaná četn. stráž chtěla závadu odstranit, ale v pomnjící tmě dotkla se drátu a popálila si ruku. Pachatel nebyl vypátrán a mluvilo se již o potrestání obce: 20 rukojmí odvést do Pereruna. Na štěstí celá věc byla četn. stanicí utrtlána. Sabotáž.

23. března vběhl pod náklaďní auto sedmiletý školák Karel Stehlík, bydlící se svou matkou v cihelně, a byl hned mrtev. Stalo se to při ranní cestě do školy na silnici od Nov. dvora. Druhé děti a s nimi i sestřička Karlíkova vypověděla, že to dělal úmyslně a často již před tím. Šofér byl osvobozen. P 40 Usmrcen autem.

Pro stoupající drahotu bylo zvýšeno Bož. Kalašové-Kastnerové ošetřovné za V. Šteinera ze 100 K na 130 K týdně. (Od 16. dub.) Ošetřovné.

24. dubna o Bílou sobotu nesměl se o Vzkříšení konat obvyklý průvod po náměstí. I v tom viděli Němci: srocování. Zákaz průvodů.

28. dubna byli odvezeni do koncentr. tábora v Svatibořicích na Moravě Boh. Pourek z čp. 37 a jeho sestra, pro-

1943

vdana Bož. Dušková. Důvod: jejich bratr – redaktor – pracoval podle udání něm. policie v Anglii, v illegál. odboji. (Po převratu se však ukázalo, že žil po celou tu dobu v přestrojení v Praze). Gestapo nebralo ohled ani na to, že je při Dušková v pokroč. stavu těhotenství, a jedno děcko má na ruce. V koncentr. táboře to přeci však uznali a 22. června ji propustili s mnoha napomenutími!

Koncentr. tábor

29. dubna odevzdávali jsme na obec. úřadě svoje radiové přijímače – moc prý se „chytala cizina"! Fa. Kyntner z Lonu měla z aparátů vyňati „krátké vlny," aby se mohla poslouchati jen „Praha". Na chytré a dovedné posluchače tato „operace" neplatila. Opatřili si do radia zvláštní kovovou „vsuvku" a poslouchali „cizinu" dál.

Radiové přijímače.

Mráz.

1. května zničil noční mrazík květy ovocných stromů.

2. května byla rozbouzána na náměstí trafika, náležející pí. Chavátové. Její starba byla svého času povolena pevnímu manželu majitelky a válečn. invalidovi Bedř. Ebertovi. Pabák, přidělovaný této trafice byl pak prodáván v soukromém bytě v čp. 260. – R. 1946 byl tento prodej zrušen a v obci zbyly jen prodejny tři.

Tabáční bouda.

Ceny životn. potřeb, hospod. zvířat stoupaly. Pak ku př. 7. května prodal Boh. Schönfeld dvouletého koně za 15.000 K. Se schválením úřadu koupil jej Fr. Šťáhlík. Ceny.

V květnu zahájilo svou činnost (cvičení mládeže) „Kuratorium". 15 kv. hlásili, že na hřišti „Slavoje" byla účast 178 cvičenců. Často pak byli viděni, jak pochodují obcí se zpěvem. Vedoucím muž. mládeže jmenován už. Vlad. Bruš, vypomáhal mu V. Sedláček ml. U žen. mládeže se činnost vůbec neprojevila, ač byla k ní, nakomandována Krist. Mohlová a hned brzy za tuto Jar. Palečková. Veřejnost dívala se na zřízení „Kur" velmi nesympaticky a vymyslila pro „Kur" název „Krematorium". Kuratorium

Na 21. května jsme byli upozorňováni, aby byla otevřena okna. Očekával se velký výbuch při tahání kamene na Chrabřeckém Chlumu. (Mělo se tím získat větší množství štěrku.) Do Chrabřec se sjelo hodně zvědavců, ale detonace byla slyšena již jen slabě na Stříbrníku. Bylo vidět, jak se vrch zahalil v mračno prachu a to bylo vše. Diváci se rozcházeli zklamaní! Chrabřecký Chlum.

V tuto dobu začalo se silněji uvažovati o konci války a hodně se předpovídalo. 30. květ. jsem usuzoval, že za rok. Neuhodl jsem, právě jako V. Košťál a jiní. Správně hádal R. Wollek: v r. 1945. Konec války?

150
MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

1943

Protiletecká ochrana.

Neberpečí náletů se stupňovalo a tím i horlivost úřadů v nařizování ochranných opatření. Nebylo dne, aby poštou nebo fonogramem prostřednictvím četnické stanice nepřišlo něco „nového". Pak ku př. 10. květ.: Vnitřní okna v úřadech i v soukromých bytech vysadit, vnější polepit proužky papíru, aby otřesem nepraskla. Musely být zajištěny náhradní místnosti pro osoby, jež by byly po náletu bez přístřeší. Obec učinila 16. července toto opatření. Určila 2 tř. v obec. a 2 tř. v újezdní škole pro 60 osob v každé budově, sály: u Vlků pro 150, u Mračků pro 200 a u Cyprianů pro 30 osob. a 25 náhr. bytů. Potřeba slámy stanovena po 10 kg pro osobu.

Protože se dal očekávat příchod poškozených odjinud, byl pro ně 9. července sestaven bytů, jež se pro tento účel v čas potřeby zabírají: 75 pokojů, 3 kuchyně, 12 prádelen, 9 podkrovních místností, 2 hostinské pokoje, 1 zasedací síň a hostin místnost v cukrovaru a 3 místnosti kancelářské. –

Od 15. září byla P.O. s velitelem J. Fricem rozvržena na 3 čety, jež měly své místnosti v radnici, u Cyprianů a u Kaiserů; ošetřovna určena v cukrovaru. Čítáme ku pomoci 26 domovních družstev. Dohlížela, aby u dveří příbytků byl džber s vodou a pytlíky s pískem.

Tahy v péči o naše zdraví, či snad spíše o zdra-

ní dobytčat byly již úřady přecesponovány. Ve Břvanech vypukla kulhavka, a v Len. proto 19. června zákazaly filmové představení! Zákaz film. předst.

20. června zřízena v Len. ošetřovna pro děti, aby matky mohly na práci. Útulek.

25. června konalo se v Len. tak zv. „polní kázání" tj. úřední přehlídka úrody a vykonaných polních prací. Všichni větší hospodáři musili chodit s komisí a dát se poučovat! Polní kázání.

7. července vynutil si správce Gabriel usnešení správní komise, že se pěšiny přes luka, veřejný statek parc. č. 4113 a 4116, ruší a opatří se nápisem zákazu chození. Mělo se tak stát vyvlastněním 1 m² za 24 K. Pahulky také skutečně na lukách zapíchnuty, ale s odchodem Gabrielovým zase odstraněny, neboť toto protizákonné ujednání bylo zrušeno. Zrušení veřejných pěšin.

Téhož dne byla v obci velká zkouška protiletecké poplachu. Jakmile zazněla siréna (cukrovar), nesměl se nikdo bez důvodu zdržovati na ulici. Všechny hlídky a stráže P.O. byly v pohotovosti. Obcí projela na kole hasičská spojka a troubila poplach. Bylo to tenkrát přísné, ale později, když to šlo „do opravdy", lidé se neschovávali. Zkouška poplachu.

1943

Věleňování do práce.

Německý pracovní aparát potřeboval stále víc a víc robotů na práci v Říši. „Vyhledával" všechny „přebytečné" síly ať to bylo v dílně či v úřadech. 21. června došlo na zaměstnance našeho obec. úřadu a musili do Louny k „odvodu". Odnesli to Boh. Kořínek a zejména Václ. Kopřiva, který byl déle než rok nasazen do práce někde u Vratislavi.

Nábor česáčů na chmel.

Také na polní práce a pak „na chmel" věleňoval „pracák" kde koho: muže do 65 let, ženy do 45. V Len. postihl nábor na chmel 12 mužů a 165 žen. Ostatní byli skutečně nenahraditelní nebo již několikrát „přebraní". (Na Němce se tato povinnost nevztahovala.)

Národní Matice.

10. července přijelo do Len. gestapo, aby si vyzvedlo spolkové knihy místn. odboru „Národ. Matice", kterážto organisace byla v těchto dnech zapuštěna. Předsedou odboru byl do zazejítí se odboru (již v únoru) Václ. Hudeček st., jednatelem Jan Pšenník. Návštěva gestapa patřila samozřejmě nám. Byli jsme však štáb. strážm. Sobota upozorněni předem na jich návštěvu, proto mne nijak nepřekvapilo, když mne večer vyhledal v host. u Kaiserů a předvedl do Hudečkova bytu. Tam již čekalo gestapácké auto. Po krátkém výslechu musil jsem dojíti do svého bytu pro ony věci, ale Němci v autu – patách za mnou. Spolkové knihy a spisy měl jsem připraveny, že je příležitostně

P 42

osobně dopravím do Prahy do Ústředí. Nečekali jsme totiž na úřední rozpuštění a činnost odboru zastavili již v únoru t. r. po (únorovém) zásahu okr. úřadu. Nevelké jmění jsme v účetních knihách zakryli – bylo to jen několik set Korun. Zbytek něco přes sedm K jsme poukázali do Prahy, a stvrzenkou jsem se vykázal. Něm. důstojník byl spokojen. Na četnické stanici byl se mnou sepsán protokol a tím celá věc skončena. Důstojník jednal slušně. Odvezené knihy, razítka, spolkové papíry a obálky jsme již víc nespatřili. Za to zápisníky odb. Nár. jedn. Severočeské, které byly uloženy ve skříni Čsl. Červ. kříže (u Kariera), byly při rozpuštění této instituce rovněž zabaveny, a uloženy na četn. stanici – též zápisníky sokolské. Zde je dobře střežil strážm. Kobera a hned po převratu nám vrátil. Jsou nyní uloženy v obec. archivu. – Ukryté peníze Nár. Matice darovali jsme potřebným Čechům, přišedším do Len: Fr. Svěchota z Postoloput a V. Váňa z Moerse (Povýní, kde přišel bombardováním o veškerý majetek.)

14. července tu měla vojen. posádka z Lonu bojové cvičení. „Dobývala Len" a nešetřila střelbou. Na vojácích bylo však již vidět, že již nejsou žádná „elita". Vojenské cvičení.

19. července zřízen útulek pro děti pracujících žen. Dět. útulek.

29. července utonul v řece při koupání na Brodech Utonutí.

1943

něm. voják. Pochován však v Len. nebyl, ač jeho tělo bylo tu vyloveno.

8. srpna byl v Záběhlicích u Prahy zastřelen gestapem zdejší zodák Václav Kůrka, instalatér. Kůrka byl brzy po zřízení Protektorátu nasazen na práci v Říši, ale tamodtud utekl a skrýval se na různých místech. Zapojen do podzemného odboje komun. skupiny „ÚV" stal se brzy jedním z předních a odvážných pracovníků, ale také gestapem horlivě hledaným. Po je konečně překvapilo v Záběhlicích. Kamarádu se podařilo uprchnout, Kůrka padl na ulici, a jeho tělo tam leželo od 8 hod. večer do půlnoci. Po převratu byla mu na tomto místě odhalena pamětní deska. –

V. Kůrka.

Do tragického skonu a do poměrů illegal. odboje dal nahlédnouti výslech kamaráda Kůrkova, Kar. Vydry, jenž býval v Len. skladníkem v konsumu „Budoucnost" a později v konsumu „Bratství" v Berouně. Byl činným s Kůrkou v téže illeg. skupině. Po svém zatčení byl přinucen sloužiti gestapu, a po převratu soucen před lidovým soudem v Praze. Vypověděl, že v jejich skupině měl naproton důvěru dlouholetý komunistický činovník Fiala, který však ve skutečnosti byl nejnebezpečnějším zrádcem jejich práce. Když to po mnohých ztrá-

tách vyšlo na jevo, měl prý Kůrka za úkol Přalu odstranit. To se mu, bohužel, nepodařilo. Zločinec Přala nebyl dopaden. Pro Vydru dopadl soud dobře – osvoboren. P 48

12. srpna našla náhlá kontrola u řezníka Langra (v cukrovaru) vepře, zabitého „na černo". Vepř patřil kancel. oficiálu Boh. Markovi, jemuž během vyšetřování byly dokázány další nedovolené machinace v jeho úřadování na obci. Marek byl zbaven místa, a 1. říj. t. r. odsouzen do věření na 1¼ roku, k pokutě 1000 K a ztrátě cti na dva roky. Langr si odpykal roční trest v jednom z rakouských koncentráků. (Na Langra mně upozornil úřady podnapilý občan z Lonu, který po hostincích vykládal a ukazoval velký kus salámu, koupený prý u Langra „bez lístků".) Osudné zabití vepře „na černo".

Do služeb ob. úřadu, hlavně pro něm. korespondenci, byl přijat Lad. Klatovský.

20. shořel dřevěný domek v pískovně za nádražím. Bylo to nomové obydlí jednoho ze zaměstnanců pískovny, jež je většinou již v katastru Dobroměřic. Oheň.

27. srpna sbíraly školní děti mandelinku (na brambořištích.) Jindy to zas byly proužky staniolu, Školní mládež.

1943

sharované létadly, nebo staré hadry; k tomu to vtlouknání němčiny, a dle toho to také ve škole s jejich prospěchem vypadalo. - Mandelinka se tehdy nenašla žádná.

Dražba. 3. září konala se v domě čp. 33. dražba na nábytek a domácí zařízení po rodině Glaserově. Přístup měly jen rodiny německé. Nakupovalo se lacino! Podobně stalo se se zařízením po rodině Reichovic, který ponejvíc koupila Nina Scheitlerová, příbuzná v rodině Leop. Richtera.

Církev Čsl. Od. 5. září 1943 do května 1945 konala místní nábožen obec církve Čsl. (tehdy jen československé) svoje Bohoslužby v host. u Kaiserů. Dosud byly konány v obecné škole, ale úřady to nadále nedovolily.

8. září odešel z Len. na rojnu spadvce Gabriel. Ale co to bylo platné, že jsme se jednoho „zloducha" zbavili, když na jeho místo přišel další,

J. Stephan třetí již „německý velikán": Josef Stephan ze Žatce, v občan. povolání kriječ a polní hajný. Do Len. si ho dosadil nějaký E. Watschel ze Žatce, jemuž byla v Len. „úředně" pronajata honitba. Lenešic se „páni" v Lounech a nebo na Kladně ani

neztali. Stephan měl zde Watschelovi hlídati zajíčky a pro Gabrielovi „zdědil" i místopředsedu místo na radnici. „Ujal" se vlády 6. pros. Snažil se nevybočiti z úlohy dobromyslného šéfa – úřadování mu však bylo španělskou vesnicí – věřil, že německý režim potrvá tu věčně. Vymazoval se velkou starostlivostí o své souhmenovce, ať již to byli ti domácí, nebo ti, kteří sem nalezli v posledních dvou letech války, a kteří se tu rozmnožili jako – mšice! Když se koncem dubna 1945 stal v Len. těžkým, Stephan se odtud tajně vytratil. Po převratu byl však v Žatci vypátrán – zajistil ho štáb. strážm. Moravec – a zemřel v ve vyšetřovací vazbě v Postoloprtech. – 4. květ. byl zvolen předsedou F. Los, ale jeho úřední funkce trvala jen do rána.

Správní komise.

29. září zde podruhé na přehlídce obec. registratury dr. Otto Bauer, rada Archivu země České. Schválil postup roztřídění a urovnání cenných spisů pro místní archiv, jež bezplatně prováděl Jan Pvrník, učitel v. v. Tento byl pak brzy na to jmenován správní komisí čestným obec. archivářem.

Ob. archiv.

11. října převzal ř. uč. Válek budovu a zařízení sokolovny do vlastnictví „Kuratoria". Byla to však vlastně jen smluvená formalita. Něm. opis protokolu

Kuratorium.

1943

zachován. Název „sokolovna" nebo „Pugnerův dům" byl zaměněn za „Dům mládeže". Ale neujalo se to.

Pasení vepřů.

19. října došlo v obci k urážlivému nařízení hospodářské komise. Dle něho měli pensisté pásti dvepřový dobytek, vyháněný do luk jako za starých časů. Pobíhání poplašených zvířat, vyhnaných z chlívců, způsobilo však v obci hotovou paniku, již stupňovaly ještě i ostré slovní srážky rozlobených „pasáků" s členy hospod. komise. Nařízení bylo potom odvoláno, a i od pasení vepřů upuštěno, neboť to nebylo účelným.

Hájenka ve Třesku.

V říjnu 1943 musela být rozbořena hájenka ve Třesku, majetek Boh. Schönfelda. Nebyla toho času obydlena a podle zdání úřadů mohla by prý sloužit za úkryt parašutistům, zběhům a p. Čp. 127 přeneseno na býv. sušárnu, přeměněnou na byty.

S.K. „Slavoj".

24. října byl na hřišti S.K. Slavoje (S.K. Lenešice) fotbalový zápas se starým rivalem S.K. Čechií Louny. Tyto zápasy byly vždy pro četné diváky a fanoušky obou klubů zkouškou nervů. Vítězství se přiklonilo na stranu lounských, v hladišti a i mimo hřiště došlo mezi obecenstvem k nepěkným zjevům. A stávalo se to, bohužel, při zápasech těchto dvou klubů tradičním.

Tancovačky nebyly v těchto dobách povolovány, peněz bylo dost, a lidé se chtěli nějak bavit. Býval proto velký nával do biografu. Ač se hrálo třikrát v týdnu, často se na mnohé návštěvníky již nedostávalo lístků, a bývala proto u pokladny tlačenice. 27. října byly docela vyvráceny domovní dvéře a u pokladny vymáčknuto okno. Hrál se český film „Harmonika" Bio.

9. list byl jmenován pověřencem protiletecké obrany Leop. Pošeptný; jeho zástupcem byl V. Hudeček st. PO

Celé léto konaly se hlídky PO u hasičské zbrojnice a to ve dnes v noci. Kde kdo již na to huboval. Od 1. pros. byly zavedené hlídky placené, k nimž se přihlásilo několik pensistů. Na uhražení výloh vybíráno od každé rodiny, jež měla svůj kmenový list 5 K za jedno období (4 neděle). Dělo se to při vydávání potravinových lístků. Hlidky.

Na podzim vydaly okr. úřady předpisy o používání sklepních místností jako protiletecké krytů, i když tyto místnosti nejsou k tomuto účelu vybudovány. Do 4. pros. musil každý majitel domu předložit obecnímu úřadu dvoje plány sklepů a to s těmito udaji: obrys Sklepy jako kryty.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ ... LENEŠICE

sklepení, jeho polohu, rozměry, východy a p. Všechny tyto plánky jsou uschovány; mnohé jsou zhotoveny odborníkem, zajímavější jsou však ty, zhotovené po domácku pro jejich velkou rozmanitost kreslířské techniky.

Přednáška.

5. pros. byla v host. „u Pošty" přednáška redaktora Vlacha z Prahy o nebezpečí bolševismu. Bylo zváno pozvánkami na jména; každá pozvánka měla kontrolní utržek. Místo Vlacha přijel jiný řečník; přednáška vyslechnuta bez nějaké zvláštní odezvy.

Rekvisice.

6. pros. měli samozásobitelé odevzdávati z přídělů ušlecht. obilí, ponechaného jim na výživu, po 26 kg na osobu. Vyvolalo to odpor – příděly byly vypočítány jen tak-tak, aby se vyšlo. – Ohražení se podala i vnucená správa. Ale odvést se muselo; aspoň něco.

Hromadné porážky vepřů.

16. pros. bylo – pokud se dalo zjistit – zabito 35 vepřů a 15 koz, což je ještě rekordem. Příčinou tohoto hromadného pozáření bylo, že se mnozí chovatelé polekali klamnými zprávami o obzvlášť velkých rekvisicích drobného zvířectva

19. pros. bylo při kruhovém honu zastřeleno 457 zajíců. Po již střeleli „páni Němci". Hon.

21. pros. byl vysílán z pražského radia koncert železničářské hudby lounských dílen za řízení leneš. kapelníka Jos. Hajndla. Provedení se líbilo. Podruhé hrála v rozhlase 19. ún. 1944. Radio.

22./12 vrat do přísahy polní hajný Jos. Svoboda Hajný.

23. pros. chodil po obci vybírati na Něm. Červ. kříž sám místopředs. správní komise Stefan. Aby to více působilo, byl v uniformě. Na některých místech prý mu byl i příspěvek 1000 K málo! Taky byla vynucena vysoká částka: 7.629 K 60 hal. N.Č. kříž.

Kuřáci dostávali k Vánocům mimořádný příděl: 160 cigaret a 2 vizčínka, což tito při tak ohromném nedostatku kuřiva přijali s velkým potěšením. Vždyť se za cigaretu „koupenou na černé" platilo i přes 10 K; předmětem výnosného obchodu byly i cigaretové papírky. Shánka po kuřivu vedla kuřáky k tomu, že pěstovali tabák po domácku a sami si jej pak připravovali. Jakost takového tabáku byla ovšem velmi různá, ale každý pěstitel „domoviny" byl přesvědčen, že zná tu nejlepší manipulaci při výrobě a že jeho tabák je ten nejlepší. Říkalo se také, že se kouří „z českých luhů a hájů". Dát někomu „ubalit" bylo vítaným projevem Kuřáci.

1943

kamarádství.

Stolní tenis.

Ve válečných letech byly omezovány kulturní podniky a upadal i společenský život. Přím potěšitelnějším byla snaha o ušlechtilou zábavu, jež se v r. 1943 projevila u mládeže ve hře stolní tenis – hrálo se v hust. „u Vlků", „na Poště" ale i na faře.

Hra v šachy.

Slibně si také vedl kroužek šachistů (J. Lifka ml., stud. Dražan, Vondra, Vávra, G. Hetzer) Škoda, že se po roce rozešel.

Úmrtnost.

V r. 1943 zemřelo v Len. 37 osob.

Změna držebnosti.

16. bč. 1943 odkoupil od Oty Pišera, kováře st. dílen v. v. domek čp. 117 Gustav Hetzer za 13.000 K.

Hospodářské zprávy.

Koupě budovy čp. 5.

V r. 1943 koupila obec ve dražbě hospodářské budovy od čp. 5 (býv. maj. Jan Šulc) za cenu 52.897 K. Obci předány protokolárně 27/10 1944, ale v r. 1947 doplatila obec Stát. posem. úřadu 5.000 Kčs.

Subvence.

Z vyrovnávacího fondu obdržela obec za r. 1943 379.300 K, a na úhradu schodku, vzniklého pro-

vážením nosových staveb, 22.350 K.

Při rekvisicích meděných drátů bylo v Lenešicích zabaveno vedení u 286 hromosvodů. — Rekvisice kovů.

Předpis dodávek ušlechtělého obilí pro Len. činil v tomto roce: 2.932 q pšenice a 593 q žita. — Dodávky obilí.

Přejímací ceny plodin byly: 1 q pšenice 206 K, žita 183·80 K, ječmene 200 K, ovsa 167 K a hrachu 460 K.

Při sčítání zvířectva 3. června zjištěn tento stav: — Soupis zvířectva.

vepř. dobytek	699 kusů	(z toho 5 kanců, 72 prasnice a 105 chovných vepřů)
hovězí "	476	(128 dojnic a 72 krávy tažné)
ovcí	360	(3 berani a 108 jehňat)
kozy	522	(3 kozli a 183 mladých koz)
důběř	1623	(66 kohoutů, 569 slepic letoš., 988 starších)
husí	2295 husí letoš., 349 star. a 25 husáků,	
kachen	124 " , 96 " a 26 kačerů	
krocani	102	

Svoji dodávkovou povinnost nesplnilo do konce roku 9 přestitelů hověz. dobytka a 147 chovatelů důběře. — Kontingent.

Chmele sklizeno 192 balíky; prům. cena 2100 K za 50 kg (podobně jako v r. 1942) — Chmel.

Zapsáno správcem B. Sonkupa.

Přehled povětrnosti v r. 1943.

Měsíc:	Vodní srážky: celkem:	nejv.	dne:	Teplota: nejvýš. °C	dne:	nejníž. °C	dne:	Sníh cm	dne:	
Leden	11·1	3·8	9/1	6·2°	24/1	-23·6°	17/1	4	9/1	Nepatrné vrstvy sněhu. Mrazivého teplý měsíc. Dne 9. ledna den nejdelší, noc nejkratší. Stromy mají mízu. Sníh.
Únor	3·7	1·3	13/2	15·2°	26/2	-6·1°	24/2	-	-	
Březen	8·1	3·4	20/3	17·8°	26/3	-7·2°	5/3	-	-	Na konci měsíce pařáto. Průměr. teplota 10·11°; o p. 1942 jen 1·36° Kvetou stromy. - Vlaštovky 29/3. Mezi příchod stromy. - Průměr. teplota 13·7°. - Chudý na srážky. Spíše studenější! Oblíbené počasí nynější. - Orno - Lon. máb. Na přádly chudý. - Oblíbí dárek dobrou sklizeň. - Okopaniny upěchány. Průměr. teplé. 20·5° - Bobu plníce dobrá a úrodě, dobrá. Okopaniny slabé. Chmel dal po teplé 15 vrtelů. Jakost brambor špatné. - Dešťů množily přípravy k sklizni. Celý měsíc nepršelo. - Výborný stav ozimů. Řepa dala až 180 q na ha. Sklizeň - půli měsíce je pěk. Měsíc chudý na srážky. Sucho. - Prům. teplota 1·01°C. Obilí v dobrém stavu
Květen	19	8·6	27/5	30·2°	15/5	-2·8°	9/5			
Červen	60·3	8·2	10/6	27°	21/6	3°	4/6			
Červenec	23·6	8·5	9/7	32·8°	29/7	8°	10/7			
Srpen	51·9	18·7	14/8	37·6°	3/8	7·3°	13/8			
Září	66·6	21·3	27/9	29·3°	17/9	2°	4/9			
Říjen	0·6	0·1	6-7/10 a 29/10	19·6°	7/10	-3·5°	14/10			
Listopad	19·9	5·7	27/11	14·7°	7/11	-8°	12/11			
Prosinec	5·9	2	1/12	7·3°	29/12	-7·8°	5/12	3	11/12	

Vodních srážek bylo celkem 282·5 mm.

18. list. 1943 předala obec Ing. Pavlu Rarešovi

shotovení pozorovacích (regulačních) plánů. Počátečí honorář 81.000 K stoupl prodejní na 115.000 K.

Okr. úřad předepsal pro r. 1943 Lenešicím chovati 4 plem. býky, 2 kance, 5 beranů a 9 kozlů (snířeno později na 4). Obec zakoupila býky „Šampiona" (váha 540 kg, cena 9000 K) a „Oldřicha" (váha 440 kg, cena 10.000 K). Převzaty na chov „Vnucenou správou" čp. 8 za roční odměnu 5.500 K. Býci pojištěni u Zajišťovací dobytčí pojišťovny, každý na 15.000 K. – Neonáze byly s umístěním kozlů. Kozel, zakoupený u R. Mazákové z Mnich. Týnce, musil být vrácen, neboť byl neschopný. Kozlíci „Bingo", „Lumpík", „Ponda" a „Béda" vyhovovali. Dle smlouvy z 23./6. převzala je do opatrování M. Šmídová z čp. 421. za roční plat 1200 K pro každého a příděl trávy z obec. luk. Místo trávy zvýšeno později chovné na 1500 K. – Plem. kance „Petáka" měl od obce v chovu Th. Heuler (chovné 4.000 K.), který jej však ještě téhož roku odkoupil od obce a to se závazkem, že jej bude i nadále připouštěti k veřej. plemenitbě. – Za kozlíka „Bingo" bylo zaplaceno 2.445 K.

Plemenníci.

2. ún. 1943 byla potrestána M. Stanislavová z čp. 96 pokutou 1000 K a věžením 7 dní, že v mléce, jí dodaném do mlékárny dne 24. led., bylo zjištěno nejméně 24 % přidané vody.

Pokuta.

1944.

Rok 1944 se vyznačoval vystupňovanou hospodářskou tísní; všeho je nedostatek a zle to úřady vymáhají. Také cíl náletů se k nám přibližuje.

Zdravotní stav.

16. ledna bylo v Len. sedmkrát nemocniční auto pro pacienty! Podvýživa, nedostatek paliva se ukazuje. I dříví je na poukazy!

Knihovna.

26. ledna oznamuje správa věřej. knihovny v Lounech, že dozorcem obec. knihovny v Len. je jmenován J. Janík. O českou knihu však tu nešlo, nejvýš o ty, jež byly již psány v duchu „usměrněném".

Letáky.

28. ledna sbíraly zas děti staniolové pásky a letáky, shazované z létadel. Později už toho bylo však tolik, že si toho ani žádný nevšinul.

Dodávka mléka.

Proti předepsaným velkým dodávkám mléka brání se i Vnucená správa, pro nízký stav dojnic a nedostatek píce. Uvádí 30. led. ve svém odvolání k okr.

zásob. úřadu, že má na 386 ha obhospodařované orné půdy místo 96 jen 52 dojnice a nemůže proto splniti dodávku předepsaných „mléčných jednotek" (1 mléč. jednotkou se rozuměla: 1 kg mléka s obsahem 55% tuku) Viz str. 171.!

30. ledna konala v hostinci u Kaiserů svoji pobožnost církev methodistická, kterou chtěl zde propagovati p. Pencl z Malých Dobroměřic. Účastníky byli však většinou cizí hosté, kteří sem za tímto účelem podnikli zájezd. Po několika dalších marných pokusech zakotviti v Len. akce p. Pencla ustala. Církev methodistů.

4. ún. ukládá obr. úřad obci dodati lounským zahradníkům 250 q koňského hnoje. Dodáno jen několik fox, ale svědčí to o tom, jak dalelo již zacházelo řízené hospodářství. Koňský hnůj.

5. bř. vystoupil pohostinský „na Poště" divad. soubor z Prahy hrou, vlastně „šlágrem": „Po se musí vidět!" Mnozí neuspokojení účastníci vyjadřovali se však druhého dne, že se to „nemusilo vidět"! Kabaret.

6. března darovalo Minister. osvěty do naší knihovny 21 knih „poučného obsahu". Na štěstí stal se z nich jen „lešák". Knihovna.

V noci 10. března vypukl ve strojovně vebínské továrny (dočasný maj. Krüger a spol.) oheň, který Oheň.

1944

byl na štěstí brzy uhašen. Od rozpálené transmise vznítily se piliny. Oheň spozoroval výhybkář Vojt. Krupička, konající službu na blízkém bloku a vzbudil nočn. továrního hlídače. Jako odměnu dostal – 100 K(!)

Kontrola statk. archů.

13. března prováděl zde kontrolu statkových archů a pomocných knížek inž. Jan Forman z Loun. Prohlínaná sekatura! Nabýt zručnosti a ochoty úředníka zásob. odboru Karla Kořiška, bylo by pokut jako máku! – Za půl roku – 24. srpna – byla kontrola opakována.

Krádež čistokrevního vepře.

15. března byl zatčen dělník „Pastviny" Šourek pro krádež čistokrevného vepříka, z houfu, dodaného do Pastviny na chov. Pro byl ovšem velký zločin a zahájeno hned to nejpřísnější pátrání. Když byly v domě čp. 56, kde Šourek bydlil, nalezeny zbytky prasátka, Šourek se přiznal. Nacpávali v panské stodole slamníky, a on v nestřeženém okamžiku klepnul jednoho z vepříků v sousedním chlévci a v slamníku z Pastviny vynesl. Mnoho se mu však nevtalo. Jako trestanec byl nějaký čas viděn, jak vypomáhá v hostinci „Dalibořka", a docela si své zaměstnání v kuchyni liboval. Do Lenešic se již však nevrátil. Byl i s rodinou přestěhován do Volenic

(Volenický dvůr měl tehdy také omezenou správu.)

16. března bylo pro sestavení nového pozemnostního katastru obce Lenešic započato s tachametrickým měřením do polygonové sítě. Prováděl je inž. Lad. Vysloužil z Loun za honorář 158.000 K a příplatek 77.900 K. Od něho je též polohopisný plán parcelace pozemků kol ul. B. Němcové. Vyměřování katastru.

3. dubna byla na leneš. lukách „honička". Ne však na zajíce! Něm. vojáci střídali tu uprchlíky, buď rus. zajatce nebo své kamarády-zběhy. Střelby bylo dost. Výsledek se nedal zjistit. Honička.

3. dubna zaveden zas „letní čas". Neobešlo se to bez reptání. Na polích se však pracovalo dle času normálního. Letní čas.

6. dubna byla velká voda. Povodeň.

11. dubna odváděny do Loun hospod. vozy a koňské postroje. Německá armáda se rychle stěhovala z Ruska a Polska! Železnice nestačily! Odvod selsk. povozů.

19. dubna oznamovaly vyhlášky, že pod přísným trestem nesmí nikdo přechovávati bez hlášení cizí osoby, zejména podezřelé. Chozeno i po domech a každý majitel bytu musil podpisem potvrditi, že četl onu vyhlášku. Přechovávání cizích osob.

170 MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

1944

Assanační komise.

25. dubna jmenoval Stephan členy assanační komise: K. Kučeru, Mir. Mildorfa a Mil. Poláka. Obec musela pro assanační četu zakoupiti 10 protiplynových masek a 2 obleky.

Přednáška.

P 44a

30. dubna přednášel „na Poště" redaktor Hlušička z Prahy své zkušenosti o Rusku na thema „15 let v SSSR." Aby byla účast, zvalo se pozvánkami s kontrol. ústřičkem!

Svod koní.

3. května byl v Lounech (Poděbr. tř.) svod koní a nákup pro brannou moc. Z Lenešic bylo u svodu 61 koní. Potéž se opakovalo 20 pros. Výsledek nezaznamenán.

Rob. Kopřiva.

Téhož dne utopil se býv. zdejšímu občanu Rob. Kopřivovi, majiteli usedlosti Seník (katastr Postol.), kůň a to při obdělávání polí u řeky. Zavinil to ruský zajatec, u Kopřivy zaměstnaný, který potom ze strachu uprchnul. Kopřiva byl potom pro oba tyto přestupky něm. předpisů vyšetřován – trvalo to celý den – a nic by se mu bylo nestalo, nebýt jeho známé „otevřenosti", ve které Němcům přímo řekl, „že to do června všechno prohrají!" Vyřádalo si to hodně pří-

mluv a hostění vlivných Němců, aby to skončilo jen několika týdenním zavřením.

6. května vyměřena zolníku V. Rothovi z čp. 3 pokuta 1500 K za to, že nehlásil svůj šrotovník. Pokuta.

10. května žádal zolník K. Ditrich z čp. 47. o snížení kontingentu. Bylo mu předepsáno 4.605 mléčných jednotek – mohly se uhradit mlékem, masem, olejnami a p. Uváděl, že má při 15·35 ha jen 2 dojnice – o jednu přišel. Žádost zamítnuta s poukazem, že může kontingent uhraditi zvýšenou dodávkou vepřového masa. (1 kg živé váhy vepřů se rovnal 6 ml. j., hov. a skop. masa 5 ml. j.) Kontingent.

11. května obdrželo 24 hospodářů 637 q kainitu na pozemky, zamořené můrou osenní. Kainit.

12. května začaly Lenešice první nálet ve svém okolí. Odpoledne po jedné hodině napadla amer. létadla Hydrawerk u Mostu. Bomby a protilétadlovou střelbu bylo slyšet jistě i daleko za Louny. Večer a ještě druhý den byla nad zasaženým místem vidět veliká záplava. Z několika set obětí mrtvých nebyl na štěstí nikdo z Lenešic, jen dva zanění: Horška a Kokš. O prožitých hrů- Nálety. P 46

1944

zách vypravěly se strašné věci. P 46

Pak již byly nálety na denním pořádku. A ně-
které žádné. Pak ku př. 21. července před polednem
Nálety a v noci podruhé. Ač se týkaly míst na severu od
nás a vzdálených desítky km, třásla se v Len.
okna a dvéře jako za velkého větru. Nádobí v
policích poskakovalo. Krátce Boží dopuštění!
V mnohých rodinách budili v noci děti, na rychlo
oblékali a za stálého naříkání chtěli utíkat z
domova do polí. Nechtěli se dát uklidnit pře-
svědčováním, že bombardování je daleko.

Pracovní úřad v Lounech nelenil, kde koho
nasadil někam na práci. Neušel tomu ani míst-
ní kostelník, malíř V. Skůra. A tak jsem 15. V.
Kostelní zvonění. viděl na své vlastní oči, že si musel jít zvonit
poledne sám pan administrátor P. V. Lochman.
A když měly nastat chmele, chodily od pracovního
úřadu „posvánky" k návštěvě do Loun, aneb hned
Nasazování do práce. příkaz někam do Sudet. Mne ještě tenkrát uchrá-
nilo lékařské vysvědčení.

Na 17. kv. (neděle) připadla v Leneš. pout.
Pouť. Byla tak ubohá, jako snad nikdy před tím.
Žádný krám na náměstí, žádný ten „zábavní podnik.

Oběd velmi chudý, pivo, jehož býval časem přeci nějaký ten hlt – vůbec žádné. V mnohých rodinách se proto holdovala kořalce, vyrobené po domácku.

23. května nedovolena domácí porážka vepře rolnice Barb. Novákové z čp. 53, protože měla předepsaný kontingent 1758 mléč. jednotek, a dodala prý za 3/4 roku jen 227. Byla na to přísná evidence. Kontingent.

27. květ. došlo při zápase na Slavoji ke zvačce mezi obecenstvem, nespokojených s řízením hry. Obecenstvo bylo rozvášněno, soudce musela doprovoditi na nádraží četn. asistence. SK. Slavoj.

K 31. května byl proveden soupis majitelů hospodářství a osob, pracujících na těchto objektech

Nad 100 ha jsou 2 majitelé; zaměstnáni jsou 48 m. a 10 ž = 152 osoby.

"	50 "	"	2 "	"	"	12 " a 121 "	= 133 "
"	20 "	"	6 "	"	"	18 " a 54 "	= 72 "
"	10 "	"	13 "	"	"	19 " a 48	= 67 "
"	5 "		11 "	"	"	12 " a 30	= 42 "
"	2 "		29 "	"	"	23 " a 29	= 52 "
"	0·5 "		47		"	8 " a 20	= 28 "

Soupis zemědělců.

celkem 110 majitelů půdy obhospodařuje 1.236·37 ha půdy. Pracuje na ní 140 mužů a 306 žen = 446 osob s

1944

hlavním povolaním v zemědělství.

Divadlo.

P 44b-5

2. června sehrála místní N.O.U.Z. v „Domě mládeže" (sokolovně) div. hru „Pustina" od místn. žid. uč. Vojt. Válka a 30. tím. ve Válkově režisi překlad něm. frašky „Za zamního kuropění", hru hodně protěžovanou, ale dějem hodně frivolním. Jako požadatel uvedena Veřejná osvětová služba (V.O.S.) První hra, dram. založení, měla nesporně vyšší úroveň, byť zásluhou podařené herecké dvojice Válek – M. Veselá, bylo při druhém představení smíchu nadbytek. – Vyúčtování nemožno zjistit.

Prodej hosp. zvířat.

Jakýkoliv prodej hosp. zvířat podléhal schválení. 12. června povoluje „Svaz chov. hosp. zvířectva" B. Schönfeldovi odprodej tříletého berana, těžkého 71 kg, za 6000 K. Beran byl odeslán do Lnářů u Blatné.

Polní kázání.

20. června provedeno v Len. „polní kázání" a to ing. dr. V. Zázvorkou z Lomu.

Premie řepařům.

20. června poukazoval cukrovar v Doksanech přeštitelům cukrovky premie za pole osázené cukrovkou: za ha 2½ kg, za korec 71 dkg. (Týkalo se to polí, původně v katastru pastolopetském, z nichž řepa

patřila do cukrovaru v Post., případně do Dokran (Páč agencie)

Na dobu od 11-26. srpna dovolil okr. úřad někt. hospodářům domácí šrotování (J. Heuler, J. Paul, V. Pišoft a Mil. Mildorf, B. Schönfeld.) Po této době byly zase šrotovníky zapečetěny za četn. asistence. Ale že by se i pak v Len. nešrotovalo – na černo – nedá se říci! Domácí mletí.

2. září bylo povoláno do Loun k výslechu hospodáři, kteří dle hlášení mlékárny dodávali mléko s tučností nižší 2.7%. Bylo jim pohroženo přísným zakročením a také hned 4. září bylo v 37 domácnostech zajištěny odstředivky a máselnice. Zase za účasti četn. asistence. Dodávky mléka.

Letci obou válčících stran při svém přeletu odhazovali prázdné nádoby od benzínu, většinou gumové. Nádoby byly sbírány, aby mohly být znovu upotřebeny. 16. září byl vyzván četn. stanicí občan Ad. Aschenbrenner (pocházel z Rudolic, ale za protektorátu bydlil zde v čp. 268), aby dovezl takovou shozenou nádobu z Kocova. Byla mu pak vyplacena stanovená odměna 100 K. Nádoby od benzínu.

1944

Kuřáci.

29. září byli málo potěšeni kuřáci, neboť jejich příděl na dní byl pouhých 25 cigaret.

29. září jsem viděl na nádraží vykládati z vlaku 45 krásných štrakatých krav. Prý z Polska, jež se vyklirovalo. Převzala je samozřejmě „Vnucená správa".

Knihovna.

6. října otevřena obecní knihovna. Knihy půjčoval ob. tajemník V. Kořišek.

Nálety letců neustávaly. 23. září odnesly to Skyřice, jak o tom vypravovali zdejší dělníci, zaměstnaní tam na šachtě „Marianě". - 16. října ve 12.15 (dle úředn. hlášení) měli jsme nálet a letecký souboj v největší své blízkosti.

Nálet.

Jedna puma dopadla na Mildorfovic pole pod Chlumem a vybuchla. Šel jsem, vlastně pospíchal - z Lomu, a ve Brance jsem slyšel ránu, jako když na blízku uhodí. Odpoledne jsem se šel podívat pod Chlum. Po pumě zbyla ~~zbyla~~ trychtýřovitá jáma asi 3 m hluboká a v průměru asi 10-12 m. Země byla rozmetaná daleko přes sousední pole. Jiná škoda nebyla způsobena. Puma patrně letec jen v polích „odložil". Pěnto nálet

Bomba.

byl vysvětlován ve spojitosti s vysazováním ruských parašutistů (17) na Lounsku, z nichž tři byli „na Mělcích" dopadeni něm. posádkou.

Naši lidé již nedbali upozorňování hlídek PO. a jen a jen sledovali cizí létadla. Již podle sluchu rozeznávali hukot motorů létadel německých a spojeneckých. Jen před střepinami granátů, vypálených něm. protiobrannou (flaky) se přeci schovávali. Jedna taková střepina byla nalezena až u strážn. domku čp. 143. PO

Nejkrásnější podívaná byla při náletu na Hydrawerk o Boží Hod 25. pros. Krajina pod sněhem a při tom krásný, slunný den. V jasné modré obloze malebně se výsovaly kontury amer. létadel, postupujících od jihu, v přesně vyrovnaných sledech; leskly se stříbrem a zanechávaly po sobě kouřovou dráhu. A co jich bylo! „Letecký den!" volal kde kdo! Za to u Mostu bylo zle! Nálet.

13. list. upravena nepřetržitá doba pracovní pro úřadování na obci: od 7·30 – do 17·30 (v sobotu jen do 17 hod. Polední přestávka byla jen ½ hod. Pracovní doba.

15. list vykupovalo v Len. Hospodářské družstvo od hospodářů (39) seno. Luk hlášeno 170·69 ha; z Seno.

1944

ha se muselo odvésti 109·46 kg, tedy z celé obce 184·34 q. Nejvíce dodala Vnucená správa: 5.820 kg.

RSPO

Nálety stupňovaly horlivost úřadů ve vydávání nových a nových předpisů. Musela být v obci utvořena Družstva rozšířené svépomocné ochrany protilet obrany: RSPO. Takové družstvo měla každá skupina domů, samozřejmě i tovární podniky, ale nebylo zapomenutoami na – kostel. Velitelem tohoto družstva byl K. Kožíšek. – Nálety byly hlášeny telef. na četn. stanici, jež uvědomila o tom školy. Žactvo mělo být posláno domů. Stalo se však, že děti byly ještě na ulici a ozvala se cukrov. siréna, hlásící blízkost létadel. Při pal byl zmatek tím větší.

Bomba na Bezděkově.

28. list. shozena letci neznám. původu bomba na Bezděkově, ale nevybuchla. Pozemek čpar. 2349, patřící J. Henlerovi. Puma vyryla v zemi otvor v průměru as 30 cm a zůstala třčet v hloubce as 3 m. Místo ono bylo označeno červ. praporkem; puma zneškodněna po převratu skupinou vojen. zálopníků, s nimiž pracovali trestanci, kteří se k těmto nebezpečným úkonům přihlásili.

Dojičský kurs.

Od 20.–25. list. byl v Len. dojičský kurs.

4/pros. proveden soupis hosp. zvířectva. Zjištěn tento stav:

vepřový brav	: celkem	1001, z toho selat do 8 neděl 755	
hovězí dob.	: "	394, " 3 býci, 51 vůl, 177 krav	Soupis hospodářs. zvířectva.
kozy	: "	461	
ovce	" "	465	
husy	: "	339 (z toho homat 126, husáků 69)	
kachny	:	25	
krůty	"	18	
drůbeř	"	1312, z toho 468 slepic 114 kohoutů	
králíci	:	2086	

12. pros. byla v hospodářství čp. 3. zjištěna obrna vepřů. Po obci se však nerozšířila. — Obrna vepřů.

20. pros. bylo rozpachtováno hospodářství čp. 44. (Marie Hausenblásové), měřící 27·68 ha. Nájemci: — Pronájem hospodářství.

K. Bochskannel z Března 12·80 ha

Vnucená správa 2·92 ha,

R. Kučera 8·15 "

Al. Počt 1·51 "

A. Navrátil 1·27 "

V. Kalík 0·31

27. pros. nařízeno pořiditi seznam koní a selských povozů. Jednalo se o pozdější přibarování na práce v lesích. — Soupis koní.

180. MĚSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

1944

Soupis koní a povozů.

	koní	pov.		koní	pov.
K. Ditrich	2	2	J. Pišoft	2	3
Em. "	1	2	V. "	4	2
Vincenná správa	21	10	Mil. Polák	1	1
Ant. Frisch	2	1	V. Roth	2	1
Jos. Heuler	6	3	J. Rukner	2	1
Th. "	5	2	M. Stanislavová	2	1
Old. Kopřiva	2	2	Boh. Schönfeld	8	4
A. Langer	1	–	A. Svoboda	2	1
Mil. Mildorf	3	3	V. Šulc	2	2
J. Paul	4	2	M. Voglová	1	1
Vl. Petrlík	2	1	K. Kučera	4	2
			celkem	76	47

Poštovní schránky.

Aby prý se získaly další pracovní síly pro Německo, uvolněné v Protektorátě, byla na poštách vymyšlena tato novota: Odstraní se poštovní schránky z ulic. Nebude tu zapotřebí tolik listonošů, když odpadne práce s vybíráním dopisů ze schránek. Bezhlavost toho nařízení byla však brzy uznána i „úředně" – vždyť lidé musili s každým lístkem běžeti až na pošt. úřad a prozakálelo se daleko víc času. Proto 28. pros. octly se i v Len. pošt. schránky na svých původních místech: domy čp. 28., 122, 365 a 404. Na nádraží odstraněna nebyla.

Tím, že bylo u nás zavedeno placení vedle naší měny říšskými markami (v poměru 10 K za 1 RM) stoupalo u nás obětivo a peněžní vklady. Výpůjček ubývalo, neboť podnikání zastaveno a byla nouze o zboží. Jest-liže v leneš. Kampeličce bylo v r. 1939 vkladů 2,108.819 K, bylo jich na konci r. 1944 již 6,027.356 K a při výměně peněz v r. 1945 již 12,875.943 K! Se zápůjčkami to bylo obráceně. Jest-liže v r. 1938 měla Kampelička zapůjčeny skoro 2,000.000 K, klesly zápůjčky v téže době na 668.940 K. Bylť život v Kamp. v l. 1938 – 1945 velmi zvěrný. Ku př. jen v září 1938 vybrali si vkladatelé za měsíc r. 199.779 Kčs.! Kampelička.

V r. 1944 zemřeli v Len. 32 osoby. – Úmrtnost.
" narodilo se " 41 dětí.

Hospodářské zprávy.

V r. 1944 byla v Len. orná plocha, osetá pšenicí 270.06 ha, žitem 75.87 ha. Obilní kontingent.

Ze sklizně odevzdáno od 60 pěstitelů 2005 q obilí krmného a 3735 q obilí chlebového.

398 samozábitelům ponecháno na výživu 688.54 q

1944

(na osobu 173 kg) a na setí 772·51 q (na ha pšenice 110 až 200 kg, na ha žita 170 kg)

Samozásobitelé.

Mletí pro leneš. samozásobitele přijímal jen mlýn J. Nováka v Lounech, ve čtvrtek a v pátek.

Mnozí hospodáři nemohli splniti předepsaný kontingent, ku př. J. Pišoft čp. 38, krmného obilí mu chybělo 20·52 q; dodal za ně vikev.

Pro zatopení pozemků (na jaře) nesplněna též předepsaná dodávka olejnin.

Zelenina.

Pro zeleninu stanovena osevní plocha 66·30 ha, z toho pro zenné zelí 30 ha, pozdní 10 ha, okurky 1 ha, fasole 4 ha, cibuli 3 ha atd.

Českomor. svaz zahradnický zjistil nejnižší sklizňový průměr po ha: u cibule 100 q, celem 60 q, petržele 50 q.

Masný kontingent.

Dodávky živého dobytka byly neúnosné, a splňovány jen ku škodě celk. stavu. V 72. zásob. období odvedly Lenešice v hovězím dobytku 43 q, ve vepřovém 21 q. Za květen 35·76 q hověz. a 56·10 q vepř. V druhé půli roku předepsáno dodati v říjnu a v list. 14, v pros. 44 vepřů, těžších 90 kg. A jak byly úřady horlivé, svědčí to, že pro X dodávku výkrmové akce (od 1/1 – 31/7 1945!) předepsaly si hned takových vepřů 166.!

Ze 210 chovatelů slepic nesplnilo svoji povinnost 13, kteří nedodali 893 vajec, nejvíce K. Kopřiva z čp. 213 jen 240! Vejce.

V měs. list dodáno z Len. do mlékárny v Lounech 3.275 litrů. Mlékárna platila za 1 mléka K. Mléko.

15. července vyměřilo Lesní společenstvo v Libochovicích Boh. Schönfeldovi, jenž měl 6.985 ha lesa, jako příspěvek k uhrazení nákladů, spojených s prováděním odborné lesní služby K 105.— Lesní půda.

Pro daňový výměr u zemědělců stanoven pro Lenešice čistý katastr. výnos z ha K 42.—, a pro daň z obratu 3880 K. Daně.

Chmele sklizeno 263 balíků; cena 2600 K za 50 kg. Chmel.

Ke zápisníku správce B. Soukupa

Přehled povětrnosti v r. 1944.

Měsíc:	Vodní srážky: celkem mm		den	Teplota nejvyšší C°	den	Teplota nejnižší C°	den	Sníh: celkem		den	
Leden:	16·1	3	7/1	11·2°	28/1.	-6·7°	9/1	8	3	5/1	Abnormálně teplý.
Únor:	29·9	8	17/2	11·7°	9/2.	-16·3°	24/2	23	10	7/2	2/3. pomalý mrazíky a bouře.
Březen:	26·8	5·3	14/3	9·9°	17/3	-4·4°	3/3	14·5	5	13/3	Studený. Velký počet přísek, ale nevydatných.
Duben:	29·5	5·4	17/4	22·9°	16/4	-7·3	2/4	1·5	15	2/4	Přísný na teplotu s přísky. Polní práce skončeny. Stromy kvetou na květ.
Květen:	49·1	23·7	17/5	28·2°	30/5	2°	10/5				Téměř přísný.
Červen:	68·4	12·4	17/6	25·2°	9/6	8·7°	14/6				" " "
Červenec:	78·3	35	23/7	31°	9/7	18·3°	24/7				Normální - Hodně přísek.
Srpen:	18·3	10	20/8	33°	27·28/8	8·5°	15/8				Sucho. - Chudý na přísky.
Září:	41	17·3	1/9	26·1°	6/9	1·3°	30/9				Normální.
Říjen:	28·7	8·4	17/10	18·4°	6/10	-0·7°	5/10				
Listopad:	36·6	11·6	2/11	8·5°	25/11	-4·9°	29/11	3	3	17/11	Normální.
Prosinec:	9·9	6·6	1/12	7·7°	9/12	-4	24/12	1			První půle měsíce teplé, druhá ztuhnějící.

Celoroční výška vodních přísek byla 427·3 mm.

Dodatky:

Schodek rozpočtu školního újezdu pro r. 1944 činil 84.339 K a byl uhražen tak, že naň přispěly

Lenešice částkou 78.435 K = 93% (daňový základ 100.996 K)

Dobroměřice " 5.904 " = 7% (" " 7.302)

Školní rozpočet.

Od 1. led. 1944 je obec majitelkou čp. 5

Změna držebnosti.

29. dubna zemřel zde ar 20letý Ot. Jedlička, pocházející z uvědomělé české rodiny. Podlehl svodům něm. propagandy a dal se do němec. služeb. Němci mu však prokázali, že konal při tom i menší dobré služby Čechům, a poloumučeného po dlouhém vyšetřování poslali zemřít jeho rodičům, kteří přechodně bydlili v Lenešicích.

Pobloudilý čes. jinoch.

1945.

Zlatým písmem zapsal se rok 1945 v dějinách našeho národa – zbavil nás potupné poroby a smového žádění našich odvěkých nepřátel – Němců, a přinesl nám zase Svobodu a obnovu milované Čsl. republiky! Nebylo to hned na začátku roku, ale cítili jsme všichni, že se ten šťastný okamžik blíží, a že jistě již přijde. A přišel!

Povozy na dříví.

5. ledna odjelo z Lenešic 11 selských povozů na Kralovicko, aby odvážely dříví z lesů. Přenocovaly v Rakovníku. Kočové musili vzíti píci pro koně s sebou. Koně musili být okováni na ostro. Po 3 nedělích se povozy vzátily. Vozkové si přivezli po pevném metru dříví, jako přídavek ku mzdě. Bylo to jim to velmi vítané; o dříví byla nouze. Koně dali tito hospo-

dáři: V. Pröft, V. Roth a Em. Ditrich po jednom, Jos. Heuler, J. Rukner, Ol. Kopřiva po dvou, B. Schönfeld pět a Vnucená správa 6 koní. (Rozdělení podle soupisu z province předešl. roku.)

6. ledna byl po obci vyhlášen soupis lopáčů, motyk a výšů, které se hned odváděly do skladiště v nové zastnici. Byla to příprava na pozdější kopání zákopů. Soupis lopáčů.

7. ledna sbírány zase pokrývky, a 28. ledna kotle a kuchyňské nádobí. Nebylo divu! Východní fronta se vůči hledě blížila. Uprchlíci z Hor. Slezska tu mohou být každou chvíli! Taky po zatemňovacích papírech do oken byla velká sháňka! Po zase ty nálety! Sběr pokrývek.

8. ledna odjelo z Lenešic 8 mladých hochů, i pod 18 let, na kopání zákopů do Bystrovan u Olomouce. Nebylo to tedy tak daleko, a děti to měly zachránit. Hoši se vrátili 2. května, ale to se již ve Slezsku bijovalo. Nábor na zákopy.

14. a 16. ledna jsme se zas málo vyspali pro velký noční nálet někde v Sasku. Dvéře mlátily, okna drnčela jako při zemětřesení! Nálet.

23. ledna nacpávaly ženy slamníky pro uprchlíky.

29. ledna přijel do Len. první transport něm. uprchlíků z Hor. Slezska. Většinou poněmčilí Poláci a Slezané, z měst, dle vzhledu dobře situovaní a nafoukaní. Pan Stephan dal pro ně připra-

1945

viti sály v hostincích „na Poště" a „u Vlků" – musilo jim být i zatopeno! To bylo však jen pro přechodnou dobu. Pro většinu byly zabrány byty soukromé a

Přistěhovalci.

to s celým zaopatřením, rovněž obě školy a I. poschodnové zadnice. Bylo nám tvrzeno – jaká to tupost! – že to jsou naši „národní hosté," a to jméno se pro ně taky ujalo, ale v jakém smyslu! A „národní hosté" dovedli také těžit ze svého postavení. Leckde se domácí lidé krčili v kuchyňce a panstvo se roztahovalo v pokoje. Vařit si vůbec chodili do kuchyně, nádobí si brali bez ptaní! Taky při nákupu v krámech uplatňovali drze přednostní právo.

Vyvařovalo se pro ně v cukrovaru (6 kotlů a 2 kamna) a u Kostků (3 kotle a 1 kamna)

Knihovna.

3. února dostala obecní knihovna dotaci min. školství v částce 3.500 K, za něž si měla vybrati knihy dle přiloženého seznamu, polovinu však německých!

Nábor na zákopy.

Téhož dne odjela do Rakvus skupina cukrov. zaměstnanců na zákopy. Někteří z nich, nemocní, vrátili se po týdnu domů. Zdejšími úřed. lékaři za nevchopné uznáni nebyli.

Škola.

Od 4. února octla se jedna třída ob. školy v host. u Kaiserů, druhá docela v kantýně cukro-

vane. Pro naše děti mělo to být dobré, školu zabrali „národní hosté."

5. února bylo bubnováním svoláváno občanstvo k radnici. Zde bylo s balkonu vyzváno nějakou komisí z Louny, aby i nepřetitelé odvedli dobrovolně část svých zásob obilí, chtějí-li se uvarovati přísných prohlídek. Zjistilo prý se, že právě tyto rodiny mají nepřiměřeně velké množství obilí, získaného „na černo." Výhrůžka zapůsobila a lidé v kanceláři se pak přisnávali na otázku „Pak kolik toho máte?", jak byl kdo „mazaný." Slavná komise dle nálady určovala, kolik kdo má odvést. A někde přijela i jediných 5 kg, koupených za drahé peníze! Takto „dobrovolně nalíčnuté" obilí mnoho se dovést do skladiště komisionáře Houšky (v tov. Anlický-Kádner). Proplácen o bylo Kampeličkou, ale mnozí se však peněz vzdali ve prospěch nákupu školních potřeb. – Tento, jistě podivný, způsob rekvisic nebyl již v žádné obci okresu opakován. Školy dostaly od fy. Houška 9.470.10 K. Rekvisice.

9. února byl zatčen gestapem železničář Emil Séman, z čp. 197. A v souvislosti s jeho případem byly vzaty do vazby i další osoby občanské a skoro celá četnická stanice. Byli to občané: Alb. Velechovská (v domě četn. stanice čp. 33) a u ní bydlící Zatýkání

NÁRODNÍ ... LENESICE

1945

pen. J. Jirásek z Loun., zolnice Jos. Paulová z čp. 16 a v témže domě četn. strážm. Novák. Při byli zatčeni 25. ún. Vrchní četn. strážm. Zb. Anjezdský byl zatčen již 17. II., a po několika dnech propuštěn. Ale 24. února si pro něho přijelo gestapo po druhé a současně i pro praporč. F. Sobotu a štáb. strážmistry F. Moravce a J. Veselku.

Zatýkání.

Podnět k tomuto hromadnému zatýkání byly hovory o tom, co v noci vysílala cizina, jež se konaly u sběrny mléka, ráno, ještě za tmy. Ta byla přímo pod okny Jiráskova bytu. Podle obžaloby něm. zem. soudu v Praze ze dne 30.3.45 byli všichni obviněni pro naslouchání a rozšiřování válečných zpráv z ciziny, Anjezdský mimo to ještě též pro ponechání si zabavené zuční zbraně. (P 47). J. Jirásek zahynul

P 47

30/3 ve vyšetřovací vazbě, Séman umučen 20. dub. v Terezíně. K odsouzení Paulové (na Pankráci) a četníků v Terezíně již nedošlo. Rovněž Velechovská, vytrpěvši muka při vyšetřování, šťastně se vrátila. Na trestání nezbyl již Němcům čas. (Viz str. 267.)

13. února jsme za náletu na Drážďany pozorovali u Kaiserů v zahradě světelné rakety, házené na město z létadel. Byla tmavá noc a na severní oblase zdálo se nám, že vidíme osvětlený vánoční stro-

Nálet.

měček. Podívaná pěkná, ale být v tu chvíli v Drážďanech jsme si žádný nepřáli.

17. února a ještě více 22-23. a 26-27. února přijely velké transporty vystěhovalců z Prus. Slezska. Zde si měly jen odpočinout. Jejich vozy, plachtami přikryté a naložené všímu možným, nevěsly se do dvorů statků a zaplnily celé náměstí. Byly bez brzd, koně neokované. Vystěhovalci mluvili německy, polsky a i slezským nářečím. Na otázku, kam jedou, říkali: „Přes Protektorát do Čech!" Tam že budou usazeni. Pak to měli popletené, nebo je tak falešně informovali. Vezli také s sebou hospod. nářadí a obilí, prý na setí; ale když se asi za pět neděl vraceli, jeli bez všeho. Dorazili někam za Žatec, tam zatarasili cesty a ulice, a byli jako překážející posílání zpět. Obilí tam musili nechat. Kam zas jedou, nevěděli. Nikdo se o ně nestaral. A nebyl to transport poslední. 2. března jsem v jednom dalším transportu, směřujícím zase k Postoloprtům, napočítal 74 povozy. A 12. března byli tu další vystěhovalci, a zase chudší předcházejících. Mnozí si již vezli své věci jen v kočárkách a dět. vozících! – V transportu

Vystěhovalci z Hor. Slezska.

1945

28. ún. bylo hlášeno 410 osob dosp., 60 dětí a 113 koní.

26. ún. si vyžádal okr. úřad přehled a stavu tažných sil. Byl následující:

Soupis tažných sil.

91 držitel tažných sil obhospodařoval 938·08 ha orné půdy, 67·33 ha luk a 6·93 ha lesa.

Pito držitelé měli

7 koní pod jeden rok,

5 " 1-2 letých,

44 " 2-14 "

25 " starších – celkem 81.

volů 54, tažné krávy dvě a 4 traktory o síle 188 HP.

Zatčení.

3. břez. zatčen žid. učitel Vojta Válek (viz str. 228)

Domácí porážky.

6. břez. hlásí ~~[illegible]~~ Obvodová sběrna sádla (šerník V. Voda, Louny), že mu bylo z Lenešic od 1. ledna odvezeno sádlo, vepřů ze 77. domácích porážek a to po 2-4·5 kg.

Sbírka.

Sbírka na „Soc. pomoc" vynesla 42.373 K.

Planý poplach.

P 43

14. března způsobil v kinu poplach velitel P.O. Pošeptný, tím že za představení samovolně v sále rozsvítil a volal, že je nálet.

3. bř. rozšiřováno poslední provolání vlády Protektorátu.

Ruští zajatci.

18. března (neděle) přihnán do Len. velký zástup ruských zajatců. Mohlo jich být ještě na 2000. Dorazili od Dobroměřic do vsi před polednem a byli namačkáni do stodol. Měl zde být oddech pro další cestu někam k Mostu. Již po cestě jim naši

lidé házeli chléb, pečivo a i kuřivo. Hladoví Rusové přijímali vše s vděčností, jen naznačovali, že by taky rádi měli zápalky. Jejich stráž to zpočátku dost přehlížela, když však v některé skupině zajatců vznikla zvačka, rozháněla je bitím nemilosrdně. Odpoledne se nosilo zajatcům do statků jídlo, vojákům se však musilo dát napřed. Přes to hladoví Rusové vystikovali ruce štěrbinami vrat panských stodol, stodoly Glaserovy a j., a prosebně volali: „Dejte, prosím!" Bylo to k pláči a jaký div, že k těmto zadním vratům stodol putovaly nesčetné tašky s jídlem a jinými dárky. Obětavost se tak stupňovala, že něm. důstojník nařídil davy lidí rozháněti. Ale pohostinství, pryštící z lásky k br. Rusům, nezastavil. Druhý den přicházeli sem i lidé z Dobroměřice, Loun ba až z Podlesí (ti docela s povozy) a hledali vhodný způsob, jak nebohým zajatcům něco podstrčiti. Ale to už do toho zasáhl pan Stephan a zabavil některé větší dávky pro – „národní hosty." – Přetího dne, při odchodu, stal se jeden z Rusů obětí německé zvířečnosti: nenastoupil hned na dvoře zámku – zdržel se na záchodě – a byl při svém příchodu střelen zhovadilým vojákem (byl to prý něm. Polák) – do břicha. Naložili ho ještě na vůz s nemocnými, ale nevyjeli ani se vsi a skonal. Dle neúplných dat totožnosti zjištěno jen, že se jmenoval Pomáš Ivancov a byl stár 45 let. Jeho mrtvola byla pochována na našem hřbitově. – Kolik zaplaceno obci za ubyto-

Zastřelený ruský zajatec.

1945

vání, viz str. 261.

5. dubna zemřel v lounské nemocnici jeden
+ z našich „národních hostů", jmenem Karl Poch.
Pochován je v Lenešicích.

Úraz star. dělníka.

Téhož dne utrpěl vážný úraz 73 let starý
zeměd. dělník Eman. Oliva, který po své dlouhole-
té službě v panském dvoře získal při parcelaci vel-
kostatku polovinu „Mlýnku" čp. 104. Při velkém
nedostatku zeměd. sil vypomáhal na chmelnicích
a při navazování drátů spadl s žebříku. Dlouho
si poležel, ale má dobrý kořínek a šťastně se z toho
„vylízal".

Zákopy v Lenešicích

P 49a

7. dubna byl v Len. nábor mužů ve stáří 18-
65 let na kopání zákopů a silničních překážek
proti tankům. (V Lounech již byly skupiny takových
pracovníků delší dobu.) V nové zadnici „odváděl"
za přítomnosti hospod. komise správce lounského
úřadu práce Seidl, a všechny, kdož se hlásili ne-
schopnými, poukazoval k lékařské přehlídce do
Loun. Bylo nás takových postižených asi 80, a
samozřejmě jsme nepochodili. Hned odpoledne jsme
měli vypomáhati při budování silničních zábran

Soupis vykazoval 879 jmen.

u Schmiedovy továrny, ale hned druhý den, úterý 10. dubna, byli jsme určeni ke kopání zákopů a kulometných hnízd v Lenešicích, a to na Zahrádkách, od protokopetské silnice k řece. Po nás utonovalo v domněnce, že nás asi zaberou Američané, jichž fronta se rychle přibližovala k čsl. hranicím. Ve skutečnosti všechna opatření něm. vojenského vedení již jen tápala, a zakrývala prohru touto zbytečnou činností. Šířka zákopů byla 10 cm, hloubka měla být 120 cm, ale někde se přišlo na vodu již v 70 cm a muselo se přestat. Zákopy jsme však nedodělali a přišel rozkaz kopat hluboký a široký příkop u erární silnice pod Stříbrníkem. Měla prý to být past na tanky, očekávané od severu. Ani ten se nedodělal, bylo již na vše pozdě. Jen velký kus pole, osetý vojtěškou, se zničil. – S blížícím se koncem války netajili se již ani němečtí vojáci, kteří na nás dohlíželi. Nedbali již na to, jest-li kdo dělá nebo nedělá, jen sháněli jídlo, kuřivo a i civilní šaty – nabízeli za ně až 1000 Ř.M. – Po aby mohli snáze utéci na západ, k Američanům. Docházka na zákopy byla pralidná a při jedné náhlé kontrole to prasklo. Pan Seidl dal si nás, nepořádníky, předvést do Lorin četníkem, ale výslech – při odbojnické náladě některých účastníků – dopadl pro něho s

1945

fiaskem! Překřičeli jsme ho a na záhopy chodil, kdo chtěl. Krátce konec se blížil! P 49 a)

Rekvisice.

15. dubna bylo občanům zabaveno 22 kol. P 49 b

Hloubkový nálet na lokomotivu.

Jízda vlakem se stávala nebezpečnou pro útoky hloubkových letců (kotlářů), jež měli spadeno hlavně na lokomotivy. Snesli se nízko k zemi a odstřelovali je nemilosrdně. 17. dubna jsme byli toho svědky i v Lenešicích. Od Břvan přijížděla asi kol 10. hod. zanní samotná lokomotiva. Dva hloubkaři ji pronásledovali, přeletěli, v Kobylách se pundce obrátili a hned v letu zahájili palbu. Stroj přijížděl právě do stanice a byl již u samého bloku. Slyšel jsem až do úřadovny Kampeličky několikeré třeskutí kulometu.

A hned prý se z prostřeleného stroje valila pára a

+ koně. Strojvedoucí Krofta ze Zeměch byl ta při tom zasažen několika ránami a krátce na to byl mrtev. Popič, který uposlechl varování výhybkářů na bloku, a lokomotivu opustil, vyšel bez pohromy. Střely poškodily střechy někt. domků u trati. Druhého dne odevzdali mi lidé prázdnou nábojku těžk. kulometu, nalezenou u trati.

„Pochod hladu."

19. dubna byli vedeni Lenešicemi zajatci koncentr. táborů v Německu. Jejich cesta vedla od Postoloput přes Len. k Rané, Libčevsi do Peresína.

Tyto tábory se vyklizovaly před blížící se amer. armádou. Na transporty zajatců byla hrozná podívaná. Otrhaní, vyhublí, víc umrlci než živoucí bytosti. Pochod hladu! Živili i trávou u cesty a slabostí padali jako mouchy. Když nepomohly kopance a rány pažbou, vojáci je hned dorazili. Když to bylo daleko od obce, byli zahrabáni hned na místě, jako u Řemenářovic kříže bylo jich tak pochováno asi sedm. Jeden padl blízko Cyprianovic hostince, druhý v Růvni. Oba pochoval hrobník P. Přidrich na hřbitově do společného hrobu s Rusem Ivancovem. Potožnost jejich nedala se zjistit, neměli u sebe žádných dokumentů. Dle vzhledu mohli to být polští židé. O výzdobu hrobu staral se hrobník a členky „P. j. S." Štajncová R. R. Mohlová. Dle úředního sdělení (po převratě) zahynulo prý na tomto pochodu hladu z 2000 zajatců 1071! (Viz str. 266.!)

Ruské hroby.

29. dub. (ned.) Celý den bylo vidět na ranské silnici k Lounům dlouhý vojenský transport. Byli to Rusové, tak zv. Vlasovci, o nichž bylo známo, že bojují s Němci. Několik Vlasovců zajelo si na kolech i do Lenešic. Na otázku: „Kam jedou?" odpovídali, že na Prahu, ale proti Germáncům. Bylo jim těžko věřit. Druhý den jsme slyšeli,

Vlasovci.

1945

že si v Lounech (ve starém cukrovaru) vymohli zbraněnmi benzín, který tam měli Němci uskladněný. Den na to byli zde s náhladním autem u pekaře Kopeckého pro chléb; jeden lounský strážník s nimi. Měli poukaz, vydaný okr. úřadem. Pak jsme slyšeli, že se v lesích u Hříškova zmocnili skladišť něm. armády, a že se statečně zúčastnili bojů o Prahu na naší straně. Divné nám bylo, že něm. vojen. pořádka nijak proti Vlasovcům nezakročila, ale oni proti ní také nic nepodnikli.

Vlasovci.

1. května proveden soupis ovocných stromů:

Ovocné stromoví.

napočteno jabloní 1391 a 205 zákrsků,
hrušní 999 a 82 "
třešní 886
višní 343
švestek 2156
sliv 511
vlaš. ořechů 263
mirabelek 10, broskví 9 a meruněk 7.
Celkem 6926 ovocných stromů.
Keřů rybízových 1490
" angrešt. 1500

Události se valily přehotně. Radio hlásilo, že Rusové dobyli Berlína a 2. kv., že je Hitler mrtev! Nálety tu byly přes tu chvíli, létadla měla hlavně spadeno na silniční transporty a na velké letiště za Postoloprty, budované Němci kolik let, ale nedokončené. Jasně jsme viděli od strouhy (Mlýn. potoka) souboje ve vzduchu, a výbuchy po dopadajících bombách. Při přelétávání nad Lev. bylo shozeno několik pum na Hořence a na Podrázce – bylo to 8. května. – Některé nevybuchly, proto místo bylo označeno červ. praporkem. Po převratu byly zneškodněny pyrotechn. odděl. naší armády, a bylo k tomu použito i trestanců, kteří se k těmto nebezpečným pracem přihlásili dobrovolně. – Otřesy země při dopadu pum poškozen byl Stanislavovic pomník v Zahradech.

Válečné zprávy.

Nálety a bomby.

Že se schyluje ku konci války dozvědčovali i utečenci z Říše, dosazení tam na práci. Každodenně, jak se smrklo, trousili se přes pole od Břvan a Hrádku. Někteří se poschovávali v blízkosti obce, odvážlivější šli až do stavení. Nejčastěji vyhledávali hosti nec u Kaiserů, kde se jim dostávalo nejen informací, ale i občerstvení, i když neměli peněz. Ti, co měli „papíry", nasedali ráno ve 3 hod. do vlaku. Jinak bylo jim zaděno vyhnouti se Lounům a hlavně pražským nádražím, kde byly přísné kontroly. Velmi mi

Podporování našich uprchlíků.

200
MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR • LENEŠICE

1945

bylo líto pěti mladých polských děvčat, jež se jednou pozdě večer dopotácela ke Kaiserovům, úplně vyčerpaná, bez průkazů, a také bez jídla a bez peněz. – Jaký div, že takové zjevy vyvolávaly v našem občanstvu soucit a odhodlání k pomoci, byť se tím vydávalo v nebezpečí přísných trestů. A bývala to obět nemalá jako ku př. od pí. Borlové, manželky úředníka ČSD, bydlící v čp. 300. 18. dubna přišla ve střelnici pod Chlumem na schovávajícího se muže, hrozně vysíleného a hladového. Byl to mladý Polák z Krakova, jménem Stan. Kulicza, starý 22 let. Jeho otec měl v Krakově malou továrnu. Při příchodu Němců byl mladý Kulicza nasazen na práci, posledně na stavbě letiště za Postoloprty, odkud pro nelidské zacházení utekl. Paní Borlová se ho ujala, vzala domů a ošetřovala jako vlastního syna. Bohužel Kulicza přinesl si s sebou zárodek zhoubné nemoci. Nepomohlo mu, ani když za pomoci dr. Hibka vymohla mu 8. května převoz do lounské nemocnice. Po 10 dnech zde umírá. Paní Borlová, která po všechny týdny dojížděla na kole do nemocnice, vypravila mu pohřeb ze svých peněz. Je pochován na lenešickém hřbitově v řadovém hrobě. A to nebyl první případ šlechetnosti této dobré ženy. Na podzim v r. 1943 hraba-

Polský uprchlík.

by jsme ve Přesku suché listí na stelivo – bylo toho roku málo slámy – a přišly jsme na dva ruské zajatce. Utekli z tábora u Mostu, „z pověstné", „devětadvacítky," vypravuje pí. Borlová. Přivedla jsem je domů, dali jsme jim najíst a převlékli z trestaneckých šatů. Chudáci, dojetím plakali a nás líbali. Žalostně toužili vrátit se do své domoviny – tam, co vychází sluníčko, ukazovali. Neuvědomovali si ve své prostodušnosti ohromných překážek, i kdyby se byli třeba dostali až na Moravu." Syn pí. Borlové vyvedl je pak druhý den v noci aspoň za Louny na Podlesí. Co se s nimi dále stalo, Borlovic nevědí.

Ruští zajatci.

Jiný, neméně – hodný případ soucitu a obětavosti pro školní čítanky, ukázala rodina p. Šírce z čp. 194. Utrpení našich lidí především – syn byl v koncentr. táboře – ale i bědný stav zajatců všech národností, vyvolal u Šírců pevné rozhodnutí pomáhati těmto nešťastným ze všech sil. Když se p. Šíre dozvěděl, že se v Růvni ukrývají ve stohách hladoví zajatci, nosil jim v noci jídlo a ukládal na souhrnné místa pod silničním mostky. (Činili tak i jiní občané.)

P 56

Ruští a j. zajatci.

Když v dubnu (194) procházel Len „transport smrti", klesl v Růvni vysílený rumunský zajatec Julius Mandl. Provázející ho gestapák střelil ležícího M. do týla. „Rána z milosti!" říkalo se. Chybil ho však a ošehl mu jen zátylek. Když se M. probral ze mdlob, odplížil se do

„Pochod smrti."

1945

blízkého Zájezda a tam se ukryl ve stohu. „Druhý den", vypravuje p. Šuč, ozali tam nedaleko můj syn Miroslav a jeho tchán Old. Kopřiva. Když za polední přestávky u stohu odpočívají, slyší hluboké oddychování a chrčení. Byl to M., který měl velikou horečku a byl takřka v agonii. Když mi to večer Miroslav vypravoval, rozhodli jsme se, že ubožáka zachráníme. O půlnoci se vypravili: Miroslav, Old. Kopřiva, dále můj zeť Al. Skořepa a V. Dundr ke stohu, a asi za hodinu se s M. vrátili. Jeden ho vždy nesl na zádech, druhým dvěma seděl při tom na rukou. Když jsem ho viděl, jen jsem řekl: „Vždyť jste přinesli mrtvolu!" Ale když se napil trochu čaje, otevřel oči. Manželka zatím měla připravenu vanu s teplou vodou a čisté prádlo. Po vykoupání a převlékmutí položili jsme ho na postel. Jídla jsme mu zprvu mnoho nedávali, ač by byl jedl jako vlk. Skrývali jsme ho úzkostlivě a živili jak mohli až do doby, kdy se již nebylo obávati o život jeho i náš. Odešel až po 3 měsíci, vybaven jídlem a i penězi. Jeho děkovný dopis, v němž řekná nám i celému Čsl. národu, chováme jako vzácnou památku. Obsah dopisů vyvrací i výtky někt. našich nešlechetných sousedů: že prý jsme se neměli ujímat „žida", a zda-li prý jsme to neděla-li v naději na tučnou odměnu. Ne! U nás nerozhodovalo, je-li M. křesťan nebo žid. Viděli jsme v něm jen tipického člověka. A že je chudým, věděli jsme též. On se tím netajil!"

Rumunský uprchlík a jeho zachránění.

Viz P 56

4. kv., po Stephanově odchodu, zvolen za předs. správní komise P. Los, čp. 26.

Sobota 5. května 1945

P 50

Již den před tím bylo tu plno zpráv, že se v Praze něco děje, že již neberou německé peníze, lidé že se srocují a p. A přece nás to v sobotu ráno překvapilo – že hodně radostně netřeba povídat – když z radia se ozve hlášení jen české a k tomu ještě, že je konec německého útisku a že zas máme svoji republiku Československou!

Na ulicích bylo od rána zušno. Lidé si podávají ruce, líbají se, a v očích se třpytí slzy radosti. Jak krásně se to dýchálo!

Očista

Začaly se strhávat německé pouliční tabulky, zamazávají se něm. firemní nápisy, a na domech se objevují naše prapory s modrým klínem uprostřed, tedy ne již ty protektorátní. Maně se ptáte, kde se tak najednou vzaly. Vyvěšovati vlajky ruské nebylo však zatím dovoleno.

Revoluční MNV.

Na obci se utvořil Revoluční Národní výbor s dr. Otou Hrbkem v čele. Pajné přípravy k této akci byly asi vedeny z různých míst, neboť dekretem od Okr. Nár. výboru v Lounech vykazovaly se i osoby jiné. Přes

1945

to se však přešlo v nejlepší shodě. Rozpuštěná „Jednota Obce legionářské", Pěl. jedn. „Sokol" a Spolek Čel. Čev. kříže obnovily hned svoji činnost.

Obnovení spolků.

Skupina odvážlivých občanů vnikla hned zá-no do cukrovaru a odzbrojila tam přes odpor něm. důstojníka vojenský oddíl, který byl zde zaměstnán stavbou dřevěných baráků. Pěn si tu ohradil pozemek mezi cukrovarem a hřbitovem, aby měl více místa. V ohradní cukrov. zdi probouraly směrem do Nové ulice východ, jehož pak používali hojně i „národní hosté", když si chodili z obce do společné kuchyně v cukrovaru pro minář.

Odzbrojení něm. vojáků v cukrovaru.

~~Mezi těmito něm. vojáky bylo prý i hodně Vlasovců. Říkalo se o těch, co měli na zameni napis Armia.~~ W Vlku jich bylo ubytováno 41. Mnozí z nich tu zůstali i potom, a splynuli v revoluční náladě s místním občanstvem. Odešli z Len. neznámo kdy a jak během měsíce května.

V Lounech a v Postoloprtech byly však dosud neodzbrojené německé posádky. Ty vyzvaly telefonicky Rev. Nár. výbor odevzdat zabavené zbraně. Bylo to v obci vyhlášeno v pondělí 7. květ. po staro dávnu, bubnováním. Rovněž vyhrožováno, že se Němcům v Len. nesmí nic stát, a že jejich svršky mají být dopraveny do Postoloprt; v obou případech upozorňo-

Vrácení zabavených zbraní

vám, že při neuposlechnutí vyvodí se toho důsledky. Jaké, bylo nám známo z událostí na Pátku a j. Dr. Hrbkovi a Vlad. Shlenkovi hrozilo při osobním jednání o kasárnách postoloprtských a lounských, že tam při nejmenším budou ponecháni jako rukojmí. Zachránila je příznivá výpověď ošetřovatelky Něm. Červ. kříže z lenešické ambulance, kam byl dr. Hrbek přečasto a i zbytečně volán. Zbraně se však odevzdat musely. Jeden z povozů, který v úterý 8. května odvážel „krámy" posledních Germánů z Len. do Postoloprt, složil jim to už na hranici katastru, u Řemenářova křížku. Hned tu však byl telef. rozkaz z kasáren, a musel jeti ještě jednou a věci dopravit až do města.

Odsun Němců.

Zbraně.

Velmi kalilo taky naši počáteční radostnou náladu radio, jež již odpoledne (v sobotu) začalo hlásit, že se v Praze úpravně bojuje, zejména o budovu radia, že je však málo zbraní, a že se ku Praze blíží něm. tanky. Zoufalé volání o pomoc – i v řeči anglické a ruské trvalo až do úterka, a v některou chvíli nás jen vysílání sokolských pochodů utvrzovalo, že je budova radia ještě v českých rukou. Rozechvěni naslouchali jsme až do 1. hod. po půlnoci.

Naslouchání zpráv z Prahy.

A zatím v těchto dnech projížděla Lenešicemi (Smetanovou třídou) poražená německá armáda. Prchala před Rusy na západ. Směr jejich cesty byl od Raně k

1945

Postoloprtům. Auto za autem a později i tank za tankem. V pondělí večer (7. kv.) varovala pouliční hlídka chodce, že prý jedou tanky, a to Brankou na náměstí. Lidé se samozřejmě poschovávali po domech, ale nebyla to pravda, jako i jiné poplašné zprávy, rozšiřované v těchto dnech. Němci ujížděli překotně, ale mlčky a bez zastávky. Zamračení byli dost. Hodně asi taky pili ze zásob, jichž měli ještě pořád dost. Jedno nákladní auto s opilým šoferem najelo v pondělí 7. kv. „u křížku" na Petrlíkovu trafiku a zle ji pocuchalo. (V těch místech je ostrá zatáčka do Smetanovy tř.) A je zajímavé, že to vlastně nebyl ani německý vůz, ale majetek místního autodopravce Boh. Proška. Němci ho zastavili na silnici k Rané. Jejich vůz byl nezpůsobilý k jízdě a tak donutili p. Proška, že jim musel svůj vůz přenechat, aby si do něho mohli přeložit vezené rekvisity. P. Prošek se bránil marně, ale potvrzení o tom, sepsané v Len. na obecním úřadě, mu musel Němci přeci jen dát. A další zajímavostí je, že toto svoje auto našel p. Prošek po několika týdnech až v Podbořanech. Až sem s ním Němci dojeli, narážené, a jak zjistil bez vody v chladiči. Opuštěné auto bylo však už bez gum na

Útěk němec. armády.

Poškozená trafika.

Nákladní auto p. Proška.

kolech a i jinak řádně vykuchané či „očesané", jak se tehdy říkalo a pravidelně stávalo.

Po všechny tyto dny netrhla se silnice od Břvan zajatci všech národností a lidmi, nasazenými do Říše na práci. Prchali na svou pěst, hladoví, zeprášení a hrozně vyčerpaní, jen aby už byli aspoň v Lenešicích, první to české obci na cestě do jejich domovů. Pro některé, polemrtvé, sedící v příkopě u silnice, muselo se dojeti povozem. Žalostný byl pohled na zástup mladých Rusínek z Podk. Rusi. Některé mluvily správně česky, neboť – s pýchou o tom mluvily – chodily do české školy, jež tam zřídila vláda Čsl. republiky. Zde se všech běženců ujal Čsl. Červ. kříž, který hned 6. května zřídil ošetřovnu (nemocnici). Zatím jen v přízemí (s rodnice vlevo), druhý den, když Němci vyklidili I. pusch, rozšířil ji, takže měla 3 místnosti mimo ordinaci. Příchozí vyšetřil dr. Hrbek, jemuž obětavě vypomáhal dr. Marian Jelínek z Prahy, který se přes Len. vracel domů jako polit. vězeň. Vida nutnost toho, zdržel se v Lenešicích po několik dní – bydlil u pí. M. Kornalíkové v čp. 435 – až nával běženců ochábl. Dle zprávy pro Sociál. péči v Lounech, jež si ji 18. kv. vyžádala, prošlo v 10 dnech Lenešicemi na 5000 osob obého pohlaví, které v Leneš. našly bezpečný odpočinek, pohoštění přep. i léčení. Po svém příchodu do Len. mohly se ihned vykoupat buď v cukrovarské koupelce nebo v prádelně v zadnici

Naši lidé se vracejí z říše.

Ošetřovna [nemocnice.]

P 52

1945

(ta proměněna v koupelnu) Dostaly čisté prádlo příp. i šaty, jež přinášelo ochotně místní občanstvo, nebo které bylo nalezeno v hojné míře u prchajících něm. vojáků a jim zabaveno. Noclehy byly v budově měšť. školy a v hostě u Mračků. Těžce nemocní dopraveni autem Čsl. Červ. kříže v Lounech do tamní nemocnice. Pro osobní potřebu Čsl. Červ. kříže v Len. zapůjčil své auto Jos. Kopřiva. Vedoucí sestrou Čsl. Č. kříže byla Krista Mohlová, které pomáhaly M. Veselá, Vl. Müllerová, Jiř. Rybářová a Řepková, později ještě Chabrová a M. Cífková. Samaritskou službu venku konali Jos. Přic a Fr. Šlajchr.

Kuchyně pro běžence.

Pro všechny příchozí zřízena kuchyň, v níž bezplatně byla podávána jídla, přinesená sem občanstvem, nebo z prostředků M. nár. výb. Dlužno podotknouti, že nebylo rodiny, která by byla do kuchyně něčím nepřispěla. Rovněž i místní obchodníci a živnostníci ukázali se velice štědrými. Kuchyně byla zřízena v býv. krámu u Kostků, kde bývala i školní kuchyně. V pondělí podával se již řádný oběd. V ten den bylo pohoštěno na 600 osob (všichni ne obědem), v dalších dnech stoupl tento počet až na 1500. Nejvíce bylo návštěvníků ve dnech 9. až 12 hv. Někdy bylo nejvíce večeří. To bylo u těch, kteří přišli odpoledne. Dostali večeři a ráno po sní-

daní zas odcházeli.

Co se vařilo? V poledne byla polévka (hovězí, bramborová, hrachová a p.), někdy gulaš s brambory, jindy jen brambory štouchané, či bramb. kaše, dle toho, co se sešlo. Taky moučník (buchty). K snídani a svačině byla vždy káva bílá s pečivem, někdy i chléb s máslem. Večeří byla uzenina, salám, nebo aspoň chléb se škvarkovým sádlem; proty, co přišli od hranic až večer, schovávána polévka od oběda, ale vařena i čerstvá. Pro nemocné vařilo se zvlášť, dáváme jim hodně mléka, chléb s medem a máslem, kaše, ale také i amolety.

Kuchyně byla v činnosti plných 12 dní. Vedoucí byla sestra Anna Klíhová, jíž po celou tu dobu pomáhaly M. Umhöhová, Heb. Patočková, R. Beránková, Nada Kaucká, Milada Hartmanová, M. Rothová, M. Stanislavová, M. Moravcová, M. Černá a Milosl. Stanislavová. Ale přicházely občas i jiné sestry, jak jim čas dovoloval, a byly vítány, neboť bylo v kuchyni práce nad hlavu. A to ještě mnozí s běženců našli vlídné přijetí, ubytování a hoštění i v rodinách soukromých. Uvádím vedle dříve již vzpomenutých ještě tyto udaje:

Soukromé ubytování běženců.

U Jos. Mohla v čp. 205 byli 2 muži po 8 dní, jeden doceba 14 dní.

U M. Stanislavové v čp. 30 3 osoby po 2 dny,

u K. Dtricha čp. 47 2 muži po 10 dní,

1945

A. Klíhová čp. 219, 2 osoby po 14 dní, Ant. Zelenka 1 osobu 4 dny, A. Černáková 2 osoby 15 dní (jedna z nich byla nemocna) M. Šubrtová stravovala po několik dní 2 Jugoslávce, M. Beránková si ponechala u sebe delší dobu děvče z pracovn. tábora, Bělorusku. V mnohých těchto případech jednalo se o skrývání osob již před 5. květnem.

Lenešice ve zbrani.

U mužů, hlavně u těch mladých, objevila se veliká sháňka po zbraních. Získávali je odzbrojováním utíkajících něm. vojáků. Při se trousili ojediněle nebo v menších skupinách poli od Černodol, Stříbrníka ke Chlumu na Přešek. A tak jsme viděli všemožné zbraně – „pěšti" – v rukou ne příliš opatrných, a bylo velké štěstí, že se nikomu nic vážnějšího nepřihodilo. Jen pekař Karel Novák poranil se doma, když chtěl vniknouti do tajemství nějaké rozbušky granátu či větší nábojky. – 9. května v noci zraněn byl na ruce

Úrazy.

Stan. Čáka. Stalo se tak při obchůzce ustanovených dvoučlenných hlídek, jež procházely katastrem a odzbrojovaly Němce. Čáka procházel s Kar. Brožkem Přešek. Než mohl jednomu se tím odebrati pistoli, ten vystřelil a utekl. Ve Dřvanech byl však chycen.

Tyto hlídky něm. vojáky zajímaly a odváděly do panských stodol, kde je uzavřely a hlídaly.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

Zajatí Němci – vzdávali se jako ovce – byli po 9. květnu vodění našimi hlídkami na Zahrádky a zahrabávali tam zákopy. Asi po 10 dnech byli propuštěni. Při malé ostražitosti našich hlídek, mohli již dávno z práce utéci. Ale ukázali se již jako úplní zbabělci. Když v zimě Slováci uklízeli po nich z mlatu ve stodole slámu, nalezli po nich v slámě a v plevách velké množství kapesních hodinek (prý aspoň padesátery) a papírových peněz, našich tisícokoun a něm. marek. Peníze byly však už bezcenné, neboť byly již vydány čsl. bankovky nové, a německé prohlášeny u nás za neplatné.

Zajatí němcě vojáci.

V úterý 8. května večer rozkřiklo se po Len., že po zamské silnici jedou ruské tanky k Lounům a ku Praze. Hoši, kteří se vysoukali na střechu zámku, to potvrzovali, a za obcí byl také slyšet rachot. Byla to armáda maršála Koněva, který po zoufalém volání Prahy o pomoc, vytrhl od Berlína Praze na pomoc. Stalo se tak na přímý rozkaz samého generalissima Stalína. Hurá! Ta naše radost! Všecko na holech i pěšky do Dobroměřic! Za nadšeného křiku a pozdravování valila se zde k Lounům nepřehledná ředa tanků, obrněných aut a j. vozidel.

Rusové táhnou od Rané k Lounům.

1945

Do cesty se jim tu připletla prchající skupinka něm. malých tanků, mířících na západ. Stačilo pár výstřelů z ruské strany (za jízdy!!) a skupinka byla rozprášena. Jeden ze zbylých tanků ukryl se pak v pískovně (na jízdárně) a za tmy projížděl Lenešicemi. Lidu bylo ještě na ulici plno. Byl považován za ruský! A jen díky německému strachu nedošlo na rohu Hřbitovní ulice ke kvepnolití. Zde se totiž Němci zastavili, v rozpacích, kudy se dát, a lidé se k tanku nahrnuli. Co tu mohlo být mrtvých a zaměných, kdyby byli zahájili palbu. Ale nebyli si jisti, nejsou-li v obci taky již Rusové. A tak zaslechli jsme jen tichý povel: „Weiter!" a tank se hnul ku předu. V obci se několikrát motal sem a tam, až se dostal na silnici k Postoloprtům.

Zbloudilý němec. tank.

Téhož večera byla ještě očekávána v Lenešicích druhá kolona ruských vojsk a to od Bečova a Břvan. Ale nedojela – až druhého dne!

Očekávání rusk. vojska od Břvan.

A tak se konečně přiblížilo radostné ráno

středa 9. května 1945.

O 0.01 hod. ráno vyhlašuje Okr. Nár. výb. v Lounech mobilisaci ročn. 1915-17. (telef. přes četn. stanici.)

Od 7. hod. ranní projíždělo Lenešicemi (třídou Smetanovou a Husovou) od Bivan ruské vojsko nadšeně vítáno mladými i starými. Cestu na Louny znalo dobře, nikoho se neptalo. Do večera octly se však všude na rozcestích ruské orientační nápisy a značky. Na stromě u Cyprianovic dlouho potom visel nápis, azbukou psaný, „Republ. českosl."

P 51

Příchod ruské arm.

Před 11. hod. zahnulo několik obrněných aut a tanků do obce, k radnici. Z jednoho vystoupil velitel – prý podplukovník – a byl na schodiště radnice přivítán předsedou revol. národn. výboru dr. Hibkem. Do ruského jazyka překládal to legionář, přít. zaměstn. F. Renet. Důstojník pohotově odpovídal, děkoval za přivítání a ujišťoval nás přátelstvím a pomocí pro osvobozenou Čsl. republiku nejen své osoby ale celého Sovětského Svazu. Jeho řeč byla živě aklamována shromážděným občanstvem, jež se sem seběhlo z celé obce.

Vítání na radnici.

1945

Velikou pozornost a zájem vzbudila mezi ruskými vojáky dívka - poddůstojník. Neselké postavy, ale pěkně mostlá a milé povahy. Jak dojemně se zdravila a líbala s ruskými děvčaty, jež přes Len. unikala z Říše a zde prožívala svoji „rekreaci". Do srdcí naší mládeže krásně se tato ruská dívka - voják, u nás to zjev dosud neviděný, zapsala, že rozdávala čekoládu a j. sladkosti. Ale ani ostatní vojáci nebyli skoupí. Cigarety, konservy a p. putovaly do našich rukou. Poprvé po dlouhém čase vařila se v některých domácnostech - zrnková káva!

Dívka - ruský poddůst.

Velitel oddílu prohlédl se svým společníkem zadnici, pochválil nemocniční zařízení a podepsal se do pamětní knihy místního hasičského sboru. (Kronika obecní byla ještě zabavená v Praze.)

V poledne byl ruský štáb pohoštěn ve statku V. Pivofta čp. 34, načež odjel dále ku Praze.

Nekonečné proudy ruských vozů žinuly se přes Lenešice po několik dní, ale již se tu nezastavily. Nebyly to jen tanky, obrněné vozy a děla, ale i koňské povozy trainu, mezi nimi hodně povozů selských, se zásobami, a obsazené jen ně-

kolika vojáky. Při jsou vesměs plavovlasí, plných obličejů, vesele vyhrávají na harmoniku a neunavně odpovídají s úsměvem na naše pozdravování. Květiny, přinášené jim našimi dětmi, zřejmě jim působí radost. Na některém voze vojáci spali, zatřeseni dlouhou jízdou.

10. květ. dopoledne při náhodné srážce dvou ruských motorových vozidlech přišel o život ruský vojín Kaširskij Mat. Grigorovič z Astrachánie. Jeho druzi pochovali jej v parku na náměstí vedle pomníku obětí z první světové války, a Jednota obce legionářské označila jeho prostý hrob křížem.

Smrt rusk. vojína.

Ruská armáda tedy Lenešicemi jen projela, ale pod Mořinou na dobroměřických lukou měl jeden dělostřelecký oddíl svůj tábor. Byla to podívaná na řadu dlouhých dělových hlavní, čnících k nebi, v přesně vyřazeném útvaru. Velitel tohoto oddílu, prý general, bydlil v Len. u ředitele cukrovaru K. Zvěřiny. Legionář J. Nič chodil k němu dělat tlumočníka a nemohl dost vynachválit jeho usnalost a přesné, korektní jednání. Také v velímské továrně a v host. u Kaiserů bydlilo několik důstojníků, šarží i prostých vojáků. Přímý styk byl s nimi velmi živý a vedl často k humorným scénám. Tak ku př. přijde do Kaiserovic hostince

Ruští vojáci v Leneš.

1945

důstojnický sluha – docházel tam pro jídlo – a žádá mléko „Nemáme". Voják se diví: „Takový velký dům a nemáte krávy?"

Ruští vojáci, jak jsme je poznali, byli povahy velmi dobrosrdečné. Stále by rozdávali, zejména cigarety, ale totéž považovali jako samozřejmé pro sebe. Velký zájem měli o jízdní kola a o kapesní hodinky. „Dávaj časy!" stalo se tu běžným zčením. Litovali jsme, že naše znalost ruské řeči byla tak chatrnou a omezovala se jen na „Spasibo", „Do svidanije!" a p. Pití vodky měli zakázáno, a bylo-li jim kdes přece jen podána, na důkaz přátelství, mívalo to pro hostitele nemilé následky, byť to většinou odnesli jen strachem. Ale viděl jsem taky, jak velitelství přísně zakročovalo proti vojákům-rušitelům. Stráž se samopalem, připraveným k záně, odváděla z domu čp. 119 svého podroušeného kamaráda, trochu tam „vyvádějícího". Šel nyní schlíplý jako beránek. Říkalo se, že prý byl zastřelen, ale myslím, že to odnesl jen menším trestem. Podávat alk. nápoje ruským vj. bylo zakázáno.

Kázeň v rus. vojsku.

Rozkaz posádk. velit. 14/5.

Z Lenešic odešli Rusové 14. června. A 17/7 vykonal zde prohlídku starší seržant Melníkov z komendatury v Praze, nezdržují-li se v Len. ruští vojáci – slíbkové.

Devátý květen! Mezník našich dějin! Přinesl nám osvobození od německé okupace, přinutil nás povstat proti Němcům v naší vlasti, ale také přikazuje:

„Nezapomínejte těch, kdož pro Vás mřeli, abyste Vy byli živi!"

†

Oběti německé zločinnosti.

1. Václav Krupička	umučen	10. V. 1940	v Dachau.
2. Ant. Maleček	"	11. II. 1942	v Mauthausen.
3. Rud. Hansenblás	"	14. II. 1943	"
4. Old. Šindrlich	"	18. II. 1942	"
5. Jos. Dvořák	"	9. II. 1942	"
6. Jos. Čapek	"	27. II. 1942	"
7. M. Kučera	popraven	29. VI. 1942.	v Táboře
8. Jos. Svoboda	umučen	13. VII. 1942	v Mauthausen
9. Ant. Jeřný	"	16. VII. 1942	"
10. Kar. Komalík	"	23. VII. 1942	"
11. Jul. Žák	"		"
12. Václ. Kůrka	zastřelen	8. VIII. 1943	v Žabčicích
13. Emil Seeman	umučen	20. IV. 1945	v Terezíně.
14. Kar. Strachota	zastřelen	10. II. 1945	při přesídlení vězňů do Belsenu.
15. Fr. Lhotský	zemřel	17. V. 1946	následkem útrap v koncentr. táborech.
16. Jakub Burcl	umučen		v Mauthausenu.

217

1945

Účastníci odboje ve zbrani.

S uznáním a neskonalým vděkem dlužno zaznamenati také těch našich občanů, kteří se zbraní v ruce zúčastnili se odboje v zahraničních armádách nebo jako partyzáni!

Je to na prvém místě

Antonín Kraus,

který déle než čtyři roky bojoval v zahraniční čsl. armádě na západě.

Zahraniční voják.

Ant. Kraus, vyučený truhlář a člen Těl. jedn. Sokol, narodil se 10. 7. 1911 v Dobroměřicích. Posledně byl zaměstnán v továrně inž. Aug. Černého v Novém Městě na Slovensku. Nemohl snésti německou zpupnost a panovačnost, i rozhodl rozmnožiti řady našich bojovníků za hranicemi. O vánocích 1939 byl se ještě rozloučiti se svou stařičkou a nemocnou matkou, ale se svými plány se nikomu nezvěřil. Odchází ze svého zaměstnání – hlásil, že jde za prací do Německa – a již 15. ledna 1940 podařilo se mu dostati se přes hranice, do Maďarska a do Jugoslavie. Jde bez ce-

stovního pasu do neznáma, cestou plnou neberpečí. Poprvé ve franc. kasárnách v Bělehradě (kasárny pro cizin. legii) mohl si trochu oddechnouti. Ale hned zas dál, přes Bulharsko, Řecko do Syrie, kde se cizin. legie formovaly. Odtud odplouvá přes Alexandrii, Alžír do franc. přístavu Cap d'Agde, kamž přijede po měsíční plavbě 4. března 1940, a již 7. března přísahá jako vojín 2. čsl. přes. pluku. Od 7. června je na frontě. Po porážce franc. armády ustupuje až k Středozem. moři, nasedá na uhelnou loď Nord Mont a plaví se do Anglie. Zmíněná loď byla prý majetkem smutně proslulého lorda Runcimana! V Anglii je zařazen Kraus k oddílu tanků, který často mění své místo; jeden čas je i ve Skotsku. R. 1941 byl Kraus dvakrát povýšen, r. 1943 po třetí. V srpnu 1944 zúčastnil se invaze do Francie. Jejich tankový oddíl byl vyloděn u Palle. Po porážce Romelovy armády byli posláni na belgické hranice a konečně jim přikázáno zúčastniti se dobývání Dünquerku. Nejtužší boje byly zde 2. října a 5. list. 1944. Kraus získal zde zásl. medailli za chrabrost, a jako rotný vtáhl v květnu 1945 s čsl. armádou do Plzně. Nezůstal však ve vojsku, ale vrátil se do obč. života a je nyní skladníkem v továrně fy. J. Černý a syn v Len. –

A. Kraus.

Krausova účast v zahran. armádě nezůstala ovšem

1945

utajena. Na četn. stanici a snad i do Loun docházela udání; Kramovu otci a sourozencům hrozilo nebezpečí. Dobře se k němu zachoval tehdejší v. četn. strážmistr Anjerdský. Poradil mu, co má vypověděti do protokolu. Že se se synem zařešel ve zlém, když tento na něm vymáhal dědický podíl po matce, a že vůbec neví, kde je. Pomohlo to. Otec Kraus měl pokoj.

Jako partyzán zúčastnil se bojů na Slovensku člen P. j. Sokol

Vladimír Kučera,

Partyzáni. kamenotiskař v továrně J. Černý a syn, narozený 4. dubna 1923. Jako celá řada jeho kamarádů byl nasazen na práci do Říše. Tam vytrvale předstíral zanění na ruce a byl na jaře 1944 propuštěn domů. Ale pracovní úřad měl o něho zvýšený zájem a tak si řekl, že než by sloužil Němcům, půjde raději s „našimi" bojovat. Jak, to dobře sám nevěděl, a přes všechno rozmlouvání odjíždí 4. července na Slovensko. Po několikadenním tápání se mu to sice u Hor. Lidče podaří, ale nenacházeje nikde spojení se slov. partyzány, vrací se na Moravu. Domů však nejede. Pokusí se dostat na Slovensko po druhé a to do Nov. Města n. Váhom, kde má zná-

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENES

mého krajana, Jos. Jiráska z Len. Za noci se mu to podaří a to na tendru nákl. vlaku. Zde se ho ujali dobří Češi a Slováci, a Vláďa pracuje v různých podnicích a při tom navazuje známosti s illegal. pracovníky, až jedné noci si pro něho přijdou partyzáni a a odvedou do svého tábora. Vláďa se v krátku naučí zacházeti se zbraněmi a ukáže se velmi agilním. Někdy to nebylo jen hrdinstvím ale přímým hazardováním s (svým) životem. Z počátku podnikají jen menší akce, jimiž zastrašují gardisty, 28. září zahajují již pod kapitánem Přojanem zjevný boj a to odzbrojením četnické stanice. Brzy na to zasahují Němci a jde to pak do tuha. Přojanovu oddílu svěřen úsek u Červ. Skály, Modrého Kamene a j. Německé přesile nemohli se Slováci ubránit. Jejich fronta se zhroutila, partyzáni se stáhli do Nízk. Tatr. „Přikrát jsem byl zajat", píše Vláďa, „ale vždycky to dobře dopadlo!" Zatím postoupila již ruská armáda tak daleko, že jsme se mohli začlenit do II. Ukrajinské fronty 56. divise, u níž jsem pobyl do konce února 1945. Tu jsem již odjel do Košic hlásit se do Čsl. armádního sboru v SSSR. Odtud jsem byl poslán do Popradu do školy pro pěší důstojníky v záloze. Po převratu vrátil se Vláďa do Čech a sloužil jako četař aspirant ve Falknově. Na vojně však nezůstal, ale

VI. Kučera.

P53

1945

přijal místo v továrně Baťa Nár. Podnik ve Svitu (Slovensko), aby byl blíž svému věrnému druhu kap. inž. Projanovi, který je zde ředitelem. Na památku svých partyzánských bojů má uschovaný opasek se 39 vruby – každý vrub jeden nepřítel!

Partyzáni.

Druhým partyzánem z Lenešic byl

Ladislav Verner,

narozený 23. června 1926 v Rané. Na pohled nesmělý hoch. Nikdy bych to v něm nehledal, když jsem ho viděl v sokolovně cvičit jako žáka a dorstence. Z domova odešel se svým 17 letým kamarádem Fr. Dandou 3. září 1944, „aby doma nevěděli" – byli totiž v biografu. Ve svém podrobném deníku, nazvaném „Země se otvírala" (Dobrodružství I. čsl. partyzánské brigády Jana Žižky z Trocnova, oddíl Olga), se přiznává, že šli za hlasem slovenských partyzánů, volajících v radiu o pomoc. Po mnohých příhodách dostanou se konečně na Slovensko k partyzanům a po krátkém záčviku jsou vysláni s menší skupinou spět na Moravu na zvědy. Při tom byl Danda chycen, ale ostatní unikli. Přes to po nějakém čase byl vyslán na Moravu nový oddíl partyzánský znepokojovat Němce v okolí H. Bečvy, H. Polanky. Verner byl s sebou, a zde se jim

podařilo poškoditi železn. viadukt. V nebezpečných přestřelkách s Němci, musili šetřiti střelivem. Byliť po většině odkázáni na zbraně, odňaté Němcům. Jídlo a přístřeší poskytovali jim naši lidé. Místo pobytu stále mění, protože po každé akci soustřeďují Němci proti nim sílu vojska a gestapa. Zeslabený jejich oddíl spojuje se s oddílem partyzánů ruských, v němž je dívka Olga. Šedivý den 1944 strávil Verner se svými kamarády v Kostelanech u Kroměříže, a pak přenesli svoje působiště do Ždánických lesů. V malé dědince Nemochovice měli své sídlo, kde u dobrých lidí cítili se jako doma. V noci „navštěvovali" myslivny a sbírali po dobrém či po zlém zbraně – záno ovšem po nich Němci slídili jako zuřiví. Při akci v myslivně Zlatý jelen byl Verner 6. února 1945 zaněn do levého lokte; a jen tak tak s velkými ztrátami na životech dostanou se partyzáni zpět do Nemochovic. Zde se Láďa skrývá a „léčí" (bez lékaře) po čtyři týdny. Většinu času proleží ve šlabu na střeše, kde bylo nejbezpečněji. Vždyť i v Nemoch. bylo vojsko, a domovní prohlídky velmi časté. Ač nesyléčen zúčastňuje se i dalších akcí. V zámku Hošticích se zmocňuje jeho oddíl i němec. generála Müllera a okr. hejtmana Kobliockka z Kroměříže. Pozdý boj měli s Němci v hájence na Kamince, ve villkách nad Roštínem. Pod klášte-

Ladislav Verner.

1945

zem velehradobým, jejž měli obsazený Vlasovci, zapojují se do činnosti Rudé armády, a pod velením generála Malinovského vtáhli slavnostně do Prahy dne 12. květ. 1945.

Partyzáni.

Věsner zúčastnil se ještě vyčišťovací akce v Lichnově u Bruntálu ve Slezsku a vrací se zas k občanskému životu. Zaměstnání našel v dílnách státních drah v Lounech.

Napsal, vedle jmenovaného již deníku, divedelní scénu pro děti „Zrazeni."

Frant. Danda byl po svém zajetí Němci nemilosrdně ztýrán a vláčen celou řadou trestnic a vyšetřujících síní: od Huslenky pod Makytou přes Mor. Ostravu, Kounicovy kolleje, Pankrác, Cheb, Plavno atd. A všude kvavé výslechy, až v Jeně rozsudek smrti sekerou, který však pro mládí delikventovi – necelých 18 let – změněn v doživotní žalář v Buchenwaldě. Odtud ho 11. dub. 1945 osvoboren amer. armádou. Pro neutěšené poměry finanční nemohl si Danda opatřiti doklady o své činnosti a nebyla mu proto přiznána hodnost partyzána. (Po převratu zúčastnil se s partyzánskou skupinou vyčišťovací akce v býv. Sudetech u Šmídeberku na saských hranicích.)

Viz str. 271.!

V prvních dvou týdnech květnových nebyly Lenešice ani k poznání! Žilo se tu v samém zoufalství, v neklidu a jakémsi lidském hemžení. 30 dub. udává zásobovací oddělení obec úřadu 2895 obyvatel, přílivem běženců počet tento jistě překročil číslo 3500, aspoň v některých dnech, třebas odcházeli z Len. i zajatci, dosazení sem na práci. Často vzpomínám na intelig. Francouze Georges-a Comberousse-e z Villeurbanne-Lyonu, zaměstnaného při hospodářství v zámku. V krátké době naučil se v Len. dosti dobře česky a za své vlasti vzpomněl si na Lenešice českými dopisy. –

Pohyb obyvatelstva.

Francouz. zajatec.

P54

Nálada lidí, jimž bylo po 6 let ubližováno, vybuchovala zevlučně, hněv se obracel proti všemu německému, zejména proti členům gestapa a eseemanů, v nichž právem spatřováni hlavní vinníci našeho utrpení. Projevovalo se to i tím, že při jejich zajetí byly u nich prohlídky daleko přísnější než u řadového vojska, a běda jim, když v jejich denících byly objeveny zápisky o počtu odpravených obětí! Tu byl lidový soud nemilosrdným! 9. května záno viděl jsem takové 3 gestapáky. Ruce měli svázané a byli vodeni ulicemi. Musili na povel cvičit: „K zemi!" a „Vztyk!", což se neobešlo bez četných zan. Byla to mírná odplata rozvášněného lidu za to, jak si tyto něm. stvůry počínaly vůči českým lidem. Druhého dne (10. květ.) dojela si ozbro-

Soud lidu.

1945

jená četa civilistů na strážnici do Břvan pro tamního velitele G. Schmieda, který byl postrachem našich lidí, přecházejících hranice ve Břvanech. Byla to hotová bestie, necitelná k lidem i ke zvířatům! Když byl na jaře 1945 vydán v Sudetech zákaz pěstování husí – snad z důvodů, aby se ušetřilo obilí, jimž by se husy vykrmovaly – zkupovali naši lidé husy a housata v Sudetech a vozili je do Protektorátu, kde tento zákaz nebyl. Když Schmied někoho takového přistihl, rudý vztekem trhal housatům hlasy a housata zašlapával. A to vše mimo pokuty!

Četa našla Schmieda odpočívajícího na pohovce. Byl velmi udiven tím, co se s ním děje. Hněv lidu proti němu byl vystupňován na nejvyšší míru. Celé odpoledne byl vodě lenešickými ulicemi; v noci vydechl v chlívku panského dvora.

Rodina Hoserova.

Se Schmiedem byla přinucena choditi ulicemi i Němka (z Rakous) M. Hoserová, manželka soudního úředníka a výbr. hudebníka Jana Hosera. Hoserovi se přistěhovali do Lenešic na začátku okupace z Jirkova – Hoser byl zarený Čech, ale v Len. se později přihlásil za Němce. Hoserová chovala se zprvu velmi taktně. Chodila do české společnosti a mohlo se před ní mluviti otevřeně i – o Hitlerovi. Když však v jejich

rodině nastal rozvrat, a to z viny manželovy, který se i od ní odstěhoval, stranila se Čechů, a byla viděna často ve společnosti Schmiedově. Pro stačilo, že musila sdílet se Schmiedem potupnou cestu Lenešicemi, ač mnozí rozvážnější odsuzovali to jako nehezké divadlo, a zejména proto, že Hoserová až do posledka lechomus prokázala dobrou službu svou známostí u němec úřadů. Ale co se dalo dělat? Byla to revoluční doba!

Mrtvoly: Schmiedova, 3 gestapáků a jednoho kluka z Hitlerovy mládeže (ten byl velmi drzý!) byly zahrabány v pískovně za drahou (Krchovníček) –

Onen invalida gestapák – tělesně skrček a pajda – který se tu s „národními hosty" zdržoval po několik měsíců, zmizel dříve, než ho mohla zastihnouti slibovaná odměna. Co se nás nadopalovalo jeho panovačné a vyzývavé chování, jeho cvičení německých kluků na náměstí a za obcí, a pochodování za zpěvu německých písní! Drzý gestapák.

13. června hlásí četnická stanice v Len., že zabavila Em. Svobodové, manželce vlajkaře K. Svobody, posledně úředníka na jatkách v Praze, radiopřijímač, který přinesla k své tchýni do Dobroměřic, aby jej zde zatajila. Současně zabaven i radiopřijímač druhý, starý a jen tak nastrčený. Vlajkař.

1945

Válečné soudy.

9. května byly tu vylepeny plakáty O.N.V (Okresní národ. výbor), oznamující zřízení válečných soudů pro věci váleč. zločinů – Druhý plakát se týkal mobilisace.

Ruský film.

10. května promítala ruská branná moc zábavné ruské filmy. Dělo se přenosným filmovým aparátem na zeď hasičské zbrojnice na náměstí. Obrázky byly rozhodně již staršího původu a i projekce málo dokonalá.

Ozbrojené hlídky.

11. května byl na radnici prováděn soupis mužů do 65 let pro ozbrojené hlídky, ze které byli později někteří bývalí poddůst. vybráni do Revoluční gardy. "Mimo jiných byli v ní Vlad. Bureš, Jos. a Mir. Roth, Jan Řezáč, Mil. Pechlík, Ot. Šlegr, Vl. Hamour, J. Verner, V. Andrt, F. Roháč.

Revoluční garda.

Parno.

12. května bylo parno, provázející naše osvobozovací dny, tak veliké, že dosáhlo až 40° C. – Z radia jsme poslouchali vysílání o tom, jak Praha vítá ruskou a čsl. armádu.

12. května vrátil se z Pankrácké trestnice řídně Vojt. Válek, zatčený kladen. gestapem 3. břez.

Důvody zatčení, že prý připravoval s vrch. strážm. Anjerdským Národní výbor, poslouchají cizí rozhlas a mimo to, že prý Válek s řed. V. Malinovským odmítali uznat komisaře Stephana za předsedu Místní škol. rady, že prý je Němec. Žaloba byla později rozšířena na jeho předokupační žurnalistickou činnost, jakož i na to, že v Horánech přechovával pod cizím jmenem osobu, hledanou gestapem. Věznen byl v Terezíně a na Pankráci. Výslechy byly velmi kruté: ztlučení, rozdrceny oba prstěnníky jakýmsi lisem, zavíráním do „komína" s kapající vodou a pak s průvanem, věšením za ruce. Za tohoto vyšetřování přišel o 6 zubů-stoliček. Ve Strahově akademii byl mu přečten rozsudek smrti; k provedení však už nedošlo. 8. května osvobozen a zúčastnil se bojů s Němci. Nyní je okr. osvět. inspektorem v Teplicích. P55

Vojta Válek.

P55

13. května dal Míst. Nár. výbor vybubnovati, aby se lidé po radostných osvobozovacích dnech vrátili zase ku své práce, neboť je obava, jak to bude s úrodou na poli. Vždyť také po takových 14 dní se na poli skoro nikdo ani neukázal, řepa nebyla ani okopaná ani zjednocená a trávy všude jako v džunglích. Výzva částečně po

Práce na polích.

1945

mohla, ale nějaký zájem o práci se neprojevil. Událostmi, jež jsme právě prožívali, byli jsme příliš vyšinuti z normálního života. Pozornost našich lidí byla sváděna k pohraničí, o němž se vědělo, že bude od Němců vyklizeno. Plakáty „Zaberte německou půdu!" vyzývaly k zájezdům do bývalých Sudet, kde se též po silnicích válely zbytky vojenského materialu, zanechaného zde prchající něm. armádou.

Utopený něm. voják.

15. května byla v Obozách vylovena z Ohře mrtvola utopeného něm. vojáka. Patrně si zoufal nad něm. prohrou. Byl pochován na hřbitově.

Pastvina.

17. května převzali správu Pastviny správce Bed. Soukup. a ~~Klein~~ pro Náhradový fond při Min. zem. – vedoucí inž. Brdlík.

Národní tělových. výbor.

21. květ. (ned.) konána slavn. schůze Pěl. jedn. Sokol, k níž pozván Míst. Nár. výb. a zástupci všech místních tělovýchov. a sportovních korporací. Schůzi zahájil a řídil starosta Sokola Jar. Černý, vylíčil utrpení našeho národa za doby okupace, ztráty na životech a majetku,

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

jež tak krutě postihly sokolské rodiny. Při této schůzi bylo také usneseno utvořiti v Len. Národní tělovýchovný výbor, v němž by byly zastoupeny všechny tělovýchovné a sportovní korporace. Odpoledne sešli se zástupci a tento utvořen následovně:

předseda: Jind. Šebesta (S.K. Slavoj)
jeho zástupci: Jarosl. Černý (T.J.S.) a A. Schránil (DTJ)
náčelník Vl. Trávníček (T.J.S.)
náčelnice: Kr. Mohlová (T.J.S.)
jednatel { Mil. Ječná (DTJ) a po ní
Věra Rybáková (T.J.S.)
pokladník: A. Šindeláč (S.K. Slavoj)

Činnost v rámci Nár. Těl. výboru vykonával však jen Sokol, a ke skutečnému splynutí tělových složek a sportu nedošlo pro různost zájmů.

27. května vrátil se z koncentr. tábora Jarosl. Širc (propuštěn byl 21. května), jemuž mnoho kamarádů z loun. dílen vděčí za jeho hrdinské mlčení při hromadném vyslýchání a zatýkání v r. 1941. Prohlásilť tehdy: „Půjde to až ke mne!" a slibu svému přes všechno utrpení dostál. Po něm nebyl již v této souvislosti zatčen a dán do koncentráku nikdo.

Jaroslav Širc.

1945

25. května byla první schůze prozatímního (revolučního) Míst. Národ. výboru, o níž je učiněn zápis. Zasedali až na malé změny titíž členové od 5. května. Pro změnu pobytu odstoupil Jan Řezáč.

Členy tohoto prozat. M. N. výboru byli:

MNV

Dr. Otto Hrbek (předs.), čp. 184.
Ant. Kliha, topič na dr. v. v., čp. 342.
Ant. Formánek čp. 468
K. Proura, sušič v tov. na cikorii čp. 139
Al. Kašpar, zahradník " " čp. 139
Fr. Novák, zaměstnanec v cukrov., čp. 504.
J. Rukner, rolník, čp. 36.
V. Kalík, zaměstnanec Č. S. D., čp. 13.
V. K. Verner " " čp. 289 51
V. Sedlák, zaměstnanec Č. S. D., čp.
Jan Parma, zeměd. dělník, čp. 1.
Vlad. Sklenka, obchodník čp. 50
Fr. Jirásek, zaměstn. Č. S. D. čp. 430.
V. Peis, " " čp. 334.
Rob. Široký " " čp. 170.
Ad. Přic, dělník čp. 481.
Vlasta Čapková, v domácnosti

Mil. Ječná, soukr. úřednice, čp. 375
St. Piala, dělník, čp. 458
J. Cepl " čp. 119
V. Šubrt, sem. dělník čp. 70
V. Štorek, vařič v cukrovaru, čp. 441
F. Líbrcajt, závozník ve mlýně čp. 158
A. Schrámil, topič na dráze v. v., čp. 377
F. Komalík, krejčí, čp. 294
A. Šindelář, úředník obce, čp. 521
Ol. Kopřiva, zolník, čp. 250
Al. Skořepa, krejčí čp. 194
K. Brožek, tesař pomocník
F. Renet, listonoš čp. 167

V této schůzi usneseno vyplatiti z ob. pohladny po 2000 Kčs rodinám, kterým zahynul otec v koncentr. táboře, a poděkovati dr. Max. Jelínkovi v Praze za jeho obětavou zdravotní službu v převratových dnech. – Těmže 9 rodinám poskytl O.N.V. podporu po 5000 Kč. Podpora rodinám popravených

Na místě bývalé policie ustaven bezpečnostní sbor (placený), v němž byli: K. Brožek, Rud. Kühnel, F. Kokoška a J. Peč. Placeno jim denně 60 Kčs, mimo přesčasové hodiny. Bezpečn. sbor.

1945

Obecní pokladna.

26. května byla úředně převzata pokladn. hotovost (a movité jmění vůbec) pokladníkem A. Šindelářem:

hotovost činila 114.809 Kčs
vklady 304.489·40 "
knihovní dluhy 2,461.,072·92 "

Schválení složení MNV.

27. května (ned) byl před radnicí veřejný projev prozatím M.N. výboru. Shromážděnému obecenstvu přečteno složení M.N. výboru a souhlasem schváleno.

Oslavy narozenin p. presidenta.

P 57

28. květ. bylo při slavn. večeru v sokolovně vzpomenuto narozenin p. pres. dr. Edv. Beneše. Při nácvikě písní na tento večer bylo přítomno i několik ruských vojáků jako zvědaví diváci. S obdivem si pochvalovali naše písně a byli mile překvapeni, když jim byla zazpívána ruská hymna, kterou nacvičovaly tehdy všechny naše složky. – Ale i cvičení na nářadí se jim líbilo.

Koncem května začaly se stěhovati do svých domovů, z nichž byly vypuzeny v r. 1938,

české rodiny, usedlé v Len. První byl Ad. Aschenbrenner z Rudolic. Další údaje viz na str. 249-253.

2. června vrátil se do Lenešic Jaroslav Předák z čp. 474. Původně byl nasazen do práce ve Hydraverku. S jinými čes. dělníky (mezi nimi byl i R. Rýček z Len.) byl vřazen do tak zv. Todtovy organisace a převezen na zákopové práce na francouz. hranicích. To bylo v prosinci 1943. Po příchodu americké armády byl z příslušníků Čsl. rep. utvořen strážní oddíl něm. zajatců. Předák v něm pobyl od 28. ún. do 28. květ. 1945. Tato jeho působnost byla označena jako partyzánská v amer. službách.

Jaroslav Předák.

2. června byla v Lenešicích založena třemi mladíky (J. Bozlem, J. Rothem a Dáňou Sklenkou) Odbočka Čsl. nár. aeroklubu. První z nich byl předsedou. Ještě téhož roku zúčastnilo se z Odbočky 14 hochů ~~do~~ kursu výcvikového plachtění na Rané. Obec pronajala Odbočce místnost pro klubovnu v čp. 401. za roční nájemné 100 Kčs, jež bylo později promimuto. Odbočka získala v Postoloprtech dřevěný barák a převezla si jej do Růvně. Používá jej za

Odbočka Čsl. nár. aeroklubu.

1945

dílnu Zde v Rům mělo také být zřízeno letiště motorových létadel.

3. června navštívil Louny gen. Svoboda, ministr národní obrany. Z Lenešic ho byly přivítat a pozdravit korporace a velmi četné občanstvo. Paní Prchlíková získala od něho podpis do sokolské pamětní knihy, v níž je i podpis presid. dra Edv. Beneše, ministra Jana Masaryka a j. význačných osobností našeho národa.

Sokolská „Pamětní kniha".

14. června vzdal se předsednictví v M.N.V. dr. Hrbek, neboť byl svým povoláním příliš zaměstnán a vykonávati tuto funkci bylo již nad jeho síly. Předsedou zvolen byl Václ. Sedlák, mus. legionář a zaměstnanec Č.S.D. v v.

Nový předs. MNV.

V této schůzi složili všichni členové M.N.V. slib věrnosti Čsl. republice. – Utvořena bytová komise s předs. Ant. Schránilem. Tato měla dosti práce a někdy ne příjemné. Ač se mnoho rodin z Len odstěhovalo Majitelé domů byli rádi, když se staří nájemníci vystěhovali, a přáli by si míti byty prázdné. Naproti tomu zase celá řada mladých rodin, bydlících ponejvíce dosud s rodiči, přála si byty samostatné, prostran-

Nouze o byty.

nější, a ne v domech starých (Kořeluhovna!)

Pář schůze ustanovila národním správcem nad věm. majetkem rodiny Hausenblásovy Emila Ditricha, a nad majetkem židov. rodin Glaserových a Reichových Julia Glasera, nad ostat. J. Mladého. Předsedou honebního společenstva ustanoven V. Pišoft s čp. 34.

Národní správci.

Honební společenstvo.

V téže době přidělováni byli do Lenešic Němci ze sběrných táborů na hospod. práce. Pěkný tábor byl i v postoloprtské Bažantnici. Hospodáři ručili za ně, že neutekou. 16. června přišlo několik vojáků ze Svobodovy armády do zámku a hrubě vytýkali hospodáři, že jeho Němci šli s pole bez všeho dozoru. – Také členové „Vlajky" (vlajkaři) byli v Lounech u soudu zajištěni, a jedna skupina voděna na práci i do Len. Byla mezi nimi i majitelka vinárny Stočesová. Její manžel byl zaměstnán v Kádnerově továrně. Vlajkaře vodil do práce nějaký dozorce Ant. Piala, a míval zprvu veliké důtky, jichž se za okupace užívalo v trestaneckých táborech. Nikdy jich nepoužil; měly jen připomínati ona velká utrpení našich lidí v koncentrácích, jež se děla za německé hrůzovlády, a kterou vlajkaři podporovali. – Z leneš. vlajkařů zajištěn 22/5 K. Leufer, dále K. Herina, Ad. Svoboda. Tento potrestán 15 letým žalářem.

Němci na práci.

Svobodovci.

Vlajkaři.

1945

Pracovní povinnost.

K opožděným pracem na poli bylo vyzýváno i ostatní občanstvo. Proto se dobrovolně sdružovalo v pracovní brigády. Ve svém deníku mám poznamenáno, že 17. června (neděle) byla na polích skoro celá obec.

Nový předseda MNV.

29. června resignoval z místa předsedy M.N.V. Václ. Sedlák. Důvody: nevalné zdraví a pak neshody s někt. členy M.N.V. Jeho nástupcem zvolen Ant. Formánek z čp. 468.

Sbírka na Lidice.

1. července vykonána po obci sbírka na obnovení Lidic, Němci zničených. Vynesla hodně: 58.691 Kčs!

Soupis dom. zvířat.

Soupis hosp. zvířectva ke dni 1. července:

Koní 97 (hříbat 7)

hověz. dobytka 338 (3 býci, 28 telat, 152 dojnice, 48 tažn. volů)

vepř. " 544 (135 selat, 127 na výkrm, 2 kanci)

ovcí 454 (5 beranů)

koz 415 (1 kozel)

slepic 1773 (65 kohoutů, 899 nosnic)

husí 1851 (18 husáků, 119 husí a 1714 houzat)
kachen 138 (2 kačeři)
krůt 18

5. července uspořádal M. N. V. manifestaci k uctění památky M. Jana Husi. Velký průvod všech korporací a občanstva směřoval od cukrovaru k nové zadnici, kde krásně promluvil o životě a významu toho našeho mučedníka zástupce Okr. Osvětové rady odb. učit. Lad. Prachárka z Loun. Občanstvo se pak odebralo za doprovodu hudby p. Aug. Schránila na hřiště „Slavoje", kde byla zapálena velká hranice a vystříleno mnoho raket. Po 11. hod. shlédli diváci ohňostroj na Oblíku, uspořádaný korporacemi z Loun. P58 (fotografie)

Oslavy památky M. J. Husi.

7/7. ustavena odbočka Svazu přátel S.S.S.R.

Svaz přátel SSSR.

20. července bylo létadlem rozšiřováno pozvání ke slavnost. otevření ústřední plachtař. školy na Rané dne 22. t. m. P58 b

Plachtař. škola na Rané.

21. července za velkého pana chytlo od jiskry z lokomotivy obilí na Veselý. Lidé, pracující na blízku, oheň sice udupali, ale byla přece jen škoda asi na

Oheň.

1945

50 úrech.

Tělocvičná slavnost.

Odp. 22. července bylo na letním cvičišti před sokolovnou první veřejné vystoupení Nár. Pěkových výboru. Pořad vyplnila T. j. Sokol, - cvičily všechny její složky za vedení br. Vl. Právníčka a s. Právníčkové, Mohlové a Rybákové - K nejhezčím číslům patřily tance s májkou (dorostenky), cvičení s kladinou (dorostenci) a první díl prostných X. všesok. sletu, při nichž rozmnožili počet našich cvičících mužů lží z Loun. Toto cvičení provedeno však již v sále, kam jsme se pro náhlý liják museli uchýliti. Místní Boxing-klub předvedl úkazku zápasu a to dvou dvojic. P 59a

P 59a

Poučení výtěžek proúčtoval Nár. Pěkových výbor podobně jako „Veselici", konanou v sokolovně téhož večera.

První vojen. odvody.

31. července byli naši zeknuti poprvé zas v Lounech u odvodu. Ten se vztahoval na všechny ročníky, jež této povinnosti nemohli po dobu okupace vyhověti. Ze 116 předvolaných neuznáno jen 8. Odvedenci šli do Loun i zpět s hudbou a

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

ve vzorném pořádku. V Lenešicích položili u pomníku obětí první světové války hytici, vyslechli tiše projev předsedy M.N.V. a pak státní hymnu, načež se v klidu rozešli. Večer měli svůj tradiční „věneček".

P (fotografie)

13. srpna bylo ve schůzi M.N.V. zrušeno vybírání dávky 5 Kčs z kmen. bistů na udržování hlídek. Předsedovi M.N.V. odhlasována měsíční odměna 800 Kčs a ušlý zisk 2.500 Kčs. Zrušení dávky. Předs. MNV.

19. srpna konána po obci sbírka ve prospěch Čsl. Červ. kříže. Vynesla Sbírka.

20. srpna jsme se zadovali z toho, že nám pekaři upekli lepší chléb – již ne ten „válečný". Lepší chléb.

15. srpna ustavila se v host. „u Vlků" organisace Čsl. strany nár.-soc. Předsedou (důvěrníkem) zvolen Fr. Šlajchr, dílenský četař z čp. 356. Hned na to zahájila jednání o svém zastoupení v Míst. Nár. výboru a o utvoření koordinační komise. Vobci byly tehdy ustaveny jen tři polit. organisace. Čsl. strany komunistické, Čsl. strana nár. social. a strana lidová. Čtvrtá, dovolená organisace politické, strana Organisace Čsl. strany nár. soc. P59b

1945

soc. demokratická, se dosud neustavila. Organisace Čsl. strany nár. soc. žádala zastoupení v M.N.V. dle parity t.j. jednu třetinu ze 30 mandátů. Čsl. str. komun. jako početně nejsilnější na tento nárok nepřistoupila. Jednání o tomto bodě vleklo se po několik měsíců.

Chmel.

21. srpna se počal v Len. česat chmel. Od čtvrtky platilo se 5 K anebo 5·80 K (kdo načesal denně nad 6 čtvr.)

Letecký rekord.

26. srpna (ned.) v 10·15 hod. startoval na svahu Ranské hory plachtař Jan Zeibrt, syn lenešického postmistra K. Zeibrta, na větroni Grunau Baby I. k vytrvalostnímu pětihodinovému letu, který se mu podařil. Přistál v 15·30 hod., dosáhnuv v některou chvíli 2100 m (dle udaje výškoměru.) Jeho výkon byl s uznáním zaznamenán ve všech časopisech.

Stát převzal sokolské Bio.

28. srpna byl převzat do státní správy biograf Pěl. jedn. „Sokol" za prozatímní náhradu 10% z hrubé tržby. Správcem zůstal dosavadní vedoucí – sokolský činnovník – Jar. Černý a po jeho odchodu do Teplic Jos. Novák. – Návště-

ry v bin však značně poklesly. Zájem občanstva přenesl se na taneční zábavy, jichž se vyrojilo nad míru.

1. září ustavil se v Len. Svaz čsl. mládeže a vedl si z počátku velmi čile. Předsedou byl stud. Al. Los. Spolkovou místnost měl Svaz v domě čp. 28 za roční nájem 100 Kčs, jež jim později obec prominula. Hned ve svých začátcích podnikl Svaz mládeže sbírku knih po obci. Vydařila se a 260 svazků bylo odesláno chudé obci Konobrž u Mostu. – Jako podporu své činnosti obdržel od obce dar K. 4.000. – Svaz Čsl. mlád.

9. září dal M. N. V. podnět ke sbírce na poškozené kraje ve Slezsku. Sbírka vynesla 18.99 Sbírka.

14. září vzpomenuto pietním způsobem výročí umutního dne pres. Osvoboditele T. G. Masaryka. Slavnost konána v Sokolovně. Hodnotná čísla pořadu obstarali členové Svazu a T. j. Sokol. Proslov měl Al. Los ml. – Vkusná návěstí měla heslo: „Vzpomínáme!“ … P 60 Tryzna.

23. září byla odevzdána veřejnosti pamětní deska legion. V. Dvořáka, která za okupace byla tajně sňata a ukryta. (Viz str. 90.) Pamětní deska.

1945

Pracovní povinnost.

30. září (ned.) vyhlásil M.N.V. pracovní povinnost v dobývání řepy. Obecenstvo uposlechla a účast (brigady) byla uspokojivá zejména z řad dělnických. – Téhož dne bylo v Praze na hradě holdovati za

Hold b. presidentovi

T. j. Sokol Lenešice 5 členů (členek) v krojích.

Kurs rusk. jazyka.

6. října zahájen pro dospělé večerní kurs ruštiny. Vyučoval dvakrát v týdnu rus. legionář říd. uč. Jar. Cyprián.

Obecní archiv.

Od 8–13. října byl v Praze v kursu pro archiváře učitel Jan Tvrzník, který se i nadále uvolil zovnati a tříditi obecní písemnosti min. let a položiti tak základ obecního archivu.

28. říjen.

Oslavy 28. října provedeny s velkou okázalostí, hlavně přičiněním T. j. Sokol, Svazem čsl. mládeže a hudeb. sborem p. Aug. Schránila. Konány v sokolovně. Proslov pronesl řed. Jin. Havelka. Svaz čsl. mládeže se dobře uvedl sborovou recitací J. Pohala: „K 28. říjnu“, a žactvo měšť. školy „Směr národ. písní“, jež nacvičil a hudební doprovod sám řídil autor

P 61

odb. učit. J. Vorlíček.

Od 29 října žily Lenešice po několik týdnů jako v horečce. Dle dekretu o obnově měny přestaly v naší republice platit peníze protektorátní a německé a dávány do oběhu peníze nové, tištěné z větší části v Anglii. Výměna starých peněz děla se do 4. list. na poštovním úřadě a nebo v Kampeličce. V obou úřadovnách bylo v tyto dny rušno. Každá osoba mohla si vyměniti jen 500 Kčs, živnosti mimo to ještě 1000 Kčs. Ostatní peníze musily se uložiti na tak zv. vázaný vklad a to jen do 15. list. S výměnou nových peněz dostala každá rodina výplatní list, na který se poznamenávalo každé uvolňování z vázaného vkladu (dle zvláštních směrnic.)

Nová měna.

Druhou akcí měnovou bylo hlášení vázaných vkladů, cenných papírů a životn. pojistek. Vyplňování pětidílných přihlášek bylo dosti složité, mnoho tiskopisů se pokazilo a byla to škoda – 20 Kčs, tedy již v nových penězích. Pontokrát byl nával v Kampeličce ještě větší, a ač přibrány na výpomoc další dvě síly (F. Kapr a F. Zeman) úřadovali jsme denně, a to někdy až do ½23 hod. Co měli lidé peněz,

Vázané vklady.

1945

svědčí o tom číslo z výroční zprávy Kampeličky:
vklady 31/12 1939 činily 2,101.809.52 K
" 31/12 1945 " 12,875.943.35, a mimo to ještě běžné účty členů vzrostly na 1,028.504 K.
Nové peníze dostávala Kamp. zálohou od Nár. banky v Praze (ku př. 27. října 305.000 Kčs); staré peníze, pěkně srovnané v balíčkách po 1000 kusech, odváděny Nár. bance – taky v jednom dni za několik millionů.

Nové názvy ulic.

2. list. ve schůzi M.N.V. usnešena změna jmen někt. ulic: Náměstí knížete Václava dostalo jméno Náměstí Rudé armády (někteří členové byli pro původní název: Masarykovo.) Jednota Obce legionářů podala protest, který byl zamítnut.

Subvence.

V téže schůzi sděleno, že obec obdržela od Zem. Nár. výboru příspěvek 106.170 Kčs na schodkový rozpočet r. 1945. – Předs. fin. komisse zvolen Ant. Klika.

Finanční kom.

Oslava výročí ruské revoluce.

6. listop. oslavil místní Spolek přátel SSSR v sokolovně 28. výročí ruské revoluce. Přednášel řád. učitel Jar. Cyprian.

15. list. přestaly býti platidlem protektorátní peníze i papírové peníze z let před r. 1939. Lidé se nezadi loučili s uschovávanými celenými stokorunami („Hradčany") a tisícikorunami (s pres. Masarykem) — Staré peníze.

3. pros. odstraněna dřevěná bouda na náměstí (sběrna mléka) a přeložena do Branky k ohradní zdi hospodářství čp. 39. — Sběrna mléka.

5. pros. uspořádal Sokol Mikulášskou nadílku s rozmanitým dětským pořadem recitačním, zpěvním a cvičebním. Děti se navzájem překonávaly a nic jim nevadilo, že elektr. světlo „zlobilo" a představení bylo jen při svíčkách. Mikuláš byl štědrý – sestry z cvičit. sboru se o to postaraly – a spokojenost u malých všeobecná. Byly poděleny všechny děti, i ty, jež nechodily do cvičení. — Dětská mikulášská nadílka.

6. pros. uspořádal Svaz mládeže a Sokol Mikulášský večer pro dospělé. Nejlepším číslem pořadu byla taneční dvojice: Irena Hahnová a Jiří Stříbrský. Po řadě kupletů a sol. výstupů následoval tanec při jazzové hudbě Jana Kalaše. Čistý výtěžek věnován na postavení pomníku obětem druhé světové války. — Mikulášský večer pro dospělé.

1945

Kuřáci.

14. pros. byli potěšeni kuřáci mimořádným (vánočním) přídavkem kuřiva: 120 cigaret.

Výtržnost.

15. pros. došlo při taneční zábavě u Mračků k slovní potýčce mezi domácími hosty a vojáky Svobodovci, kteří byli usazováni na Žatecku a Podbořansku na statcích, zabraných Němcům. Neodzbrojili však hned a vykonávali dozor nad Němci v táborech i nad žijícími dosud na svobodě. Z hospodské hádky pro různost polit. názorů vyvinula se i pouliční přestřelka, při níž na štěstí nebyl nikdo zaněn. Hospod. správce „Pastviny" Fr. Reiter byl však předveden do lounských kasáren a vyšetřován pro urážku Svobodovy armády.

Sbírka.

16. prosince byla po obci sbírka ve prospěch „Sociální pomoci". Vynesla.

Pouliční osvětlování.

Od 22. pros. zavedeno zase pouliční osvětlování, což bylo zadostně uvítáno. Noční tma za doby okupace patřila taky mezi svírele, jimiž jsme byli tak hojně častováni. Dobrovolná brigada značně vypomohla při „natahování drátů" v neděli 2. pros.

Od 23. pros. do 1. ledna 1946 byla slavnost „Vánoční

strom republiky," pořádaná Čes. zoo. pomocí a M.N. výborem za součinnosti všech místních spolků a korporací. Na náměstí postaven vysoký strom, ozářený množstvím barevných žárovek. Na zahájení promluvili předs. M.N.V. a osvětový referent Old. Štágler, Věra Rybáková přednesla vhodnou báseň, orchestr kapelníka Schránila vyhrával koledy a vánoční písně. V násl. dnech střídal se výkon orchestru, který byl tentokráte z ochoty a bezplatný, se zpěvy a recitacemi mládeže obou místních škol, a přispíval nemálo k ožívení vánoční nálady v osvobozené republice. Při každém večeru vkládalo občanstvo příspěvky na „Sociální pomoc", v jejíž prospěch byla tato slavnost konána. Sbírka však vynesla málo, jak stěžoval si v novinách osvět. referent Štágler – jen 3.227 Kčs.

Vánoční strom ČSR

P 62

Od 23. prosince měli jsme po několikaleté přestávce rozžaté pouliční svítilny. Hned to bylo zas veselejší! Nemalou zásluhu měla o to dobrovolná pracovní brigada, která obnovila po obci zavodní síť (natahovala síť.) Hodně činnými byli Frant. Kvrt. Král se svým synem, pracujícím v ned. 2. pros. a v několika nedělích následujících.

Pouliční osvětlování.

Z domácího obyvatelstva zemřelo v r. 1945 32 osob.

Umrtí.

1945

Roh 1945 přinesl pro Len. tolik změn, že je kronikář stěží může zachytiti. České rodiny, jež se r. 1938 uchýlily do Len. před německou zlobou, počaly se vracet do svých domovů, nebo přijaly zase služební místa v pohraničí. Bylo jich hodně; uvádím aspoň některé.

Rodiny ze Sudet se vracejí.

Ad. Aschenbrenner, pens. zaměstn. Č.S.D. z Rudolic

Jan Bártl, listonoš

Pav. Bím, praporčík SNB; odešel do Bíliny.

Fr. Cibulka, listonoš, odešel do Mar. Lázní.

Kar. David, šofér

Fr. Dražan, kapitán čsl. arm. v.v. ze Zaječic.

V. Duška, rolník ze Skupic

Fr. Haas, šofér Zubrnice u Ústí n. L.

Fr. Havlíček, úředn. berní správy z Mostu

V. Jedlička, pensista Č.S.D. z Verměřic

Hasenöhrl, zaměstn. Č.S.D. ze Břvan

Ad. Jenč, rolník ze Zaječic

Fr. Kobera, strážm. SNB z Petipsů

Boh. Marek, měst. strážník z Postolopit

Fr. Moravec, št. strážmistr SNB odešel do Mostu.

V. Malinovský, řed. školy z Lomu.

MÍSTNÍ NÁROD... LENEŠICE

Jos. Mašek, zaměstnanec ČSD ze Břvan

K. Pacina, elektrikář ČSD z Osecku

Jos. Pospíšil, zaměstnanec ČSD ze Břvan

V. Krpálek

Ol. Kučera, malíč ze Žatce

V. " , stavitel " "

Rampa, pens. ČSD ze Břvan

Fr. Renet, listonoš odešel do Karl. Varů

Fr. Šroub, soukromník z Petrpsů

Jar. Vávra, maj. mlékárny z Duchcova

Wil. Vlček, zedník ze Břvan

K. Werner, zaměstnanec ČSD z Rané; odešel do Břvan

H. Vojáček, odb. uč. Odešel do Lomu

Boř. Winkelhöferová a syn Jaroslav, učitel ze Žatce

Max Babor, horník ze Břvan

Daleko větší mezery v počtu obyvatelstva způsobily však odsuny rodin domácích:

Zbyněk Anjerdský, přeložený sem ze Přtěna jako v. četn. strážmistr, a odtud do Chabařovic. Odsun do pohraničí.

Jos. Beránek, četn. strážm. v. v. do Mostu

Jar. Berka, holič, do Teplice

Jos. Bošek, zaměstn. fy Černý, do Sirmi u Podbořan

1945

Ad. Cífka, skladník Č.S.D. do Mostu

Jar. Černý, přednosta stan. do Teplice

V. Beránek, zaměstn. fy. Černý, do Postoloprt

Jan Beránek, správce hospodářství čp. s., do Staňkovic. Z tohoto hospodářství odešel také šafář Čenjúrovec (do Vyškova) a kočové Jiří Váleček (do

Fr. Charvát do Vyškova

Odsun do pohraničí.

Mašek.

Fr. Fridrich, kolář, do Vyškova

Old. " do Vitorovce

Boh. Pousek, rolník, do Břerna

Jind. Formánek, vedoucí fy Baťa, do Benešova n. Pl.

An. Grásl, dělník z „Pastviny", do Bečova

M. Havránková, dělnice fy Černý, do Úštěku (S ní i její syn Jiří a matka Šimáková

dr. O. Hrbek do Bystrovan u Teplice

K. Hynek, skladník fy Černý do Tanvaldu

G. Hetzer, zaměstn. Č.S.D. do Podmoklí

Fr. Grohman, zám. fy Černý do Kostomlat

Emil " " " do Ústí n. L.

Vl. Hamouř, malíř, do Postoloprt

Eman. Hruška, dělník Velím. tov., do Postol.

V. Kalík, zaměstnanec dílen Č.S.D. do Vyškova

Fr. Kokoška, pekař
K. Koříček, úředník samospr. do Žatce
Ol. Kučera, truhlář do Mostu
Rud. Kühnel, fotograf
Lad. Jakouš, zaměstnanec Č.S.D.
Ol. Lhotský, malíř písma do Chomutova. Odsun do pohraničí.
Fr. Lhotský, pens. Č.S.D. " "
Jan Parma, zem. děl.
Irma Reichová s dcerou Inkou Köplovou do Žatce
Ludvík Richter, zaměstnanec Č.S.D.
Jos. Richter, dělník Hlinec.
Rud. Rýček do Kozel
Fr. Řepka, zem. dělník
Fr. Smrček, dělník do Vyškova
Al. Skořepa, krejčí do H. Litvínova
Rich. Srb, zentista do Postoloprt
Fr. Šedivý, zaměstnanec Č.S.D. do Chomut.
V. Šubrt, zeměd. dělník do Vyškova
Tenner " " do Kozel
K. Urban, dělník do Hor. Litvínova
Jiří Vísner, zem. dělník do Vitozerse.
Vojta Válek, říd. uč., do Teplice
K. Vondráček, závozník nákl. aut, do Žatce
V. Zárvorka, zem. dělník, do Bečova u M.
Dimit. Zabravarný, " " do Postoloprt

1945

V. Zimmermann do Teplice-Šanova

Kar. Zeibert, postmistr, do Mar. Lázní

Jos. Žák, zem. dělník.

Četn. strážmistři A. Blín do Erženic, J. Veselka do V. Března

Nedostatek pracovních sil.

Nejcitelnější ztráty byly v zemědělství, z něhož odešlo nejvíc pracovních sil. Jul. Glaser, „Pastvina" a i Henler Jos. byli takřka bez kočího. Úřad práce jim pak dosazoval Němce, Slováky, Maďary a brigádníky. Ti jevili vesměs malou chuť ku práci. Největší potíž byla s cikány.

Národní správa.

Další změnou v životě Lenešic bylo, že všechny tři lenešické továrny byly převzaty do Národní správy.

Z cukrovaru musil odejít dosav. ředitel Kar. Zvěřina, obviněný z kolaboranství. U soudu byl však uznán nevinným. Přijal místo v správce smíš. cukrovaru v Předměřicích. Zmocněnci Nár. správy ustanoveni: dispon. Jan Vladyka a inč. Fr. Přidal. Předsedou závodní rady zvolen Fr. Novák.

Zmocněncem Nár. správy Velímské továrny stal se úředník z pražské centrály Vl. Potovič, který zde nastoupil za dosavadního správce Jos. Drahovzala. Pen pro odpor dělnictva nezůstal ani v pražském úřadě a odešel do Karl. Varů. Předse-

do závodní rady zvolen K. Prouza.

V továrně Jos. Černý a syn, jež se ze okupace přeměnila v podnik akciový, ale hlavním majitelem zůstával inž. Aug. Černý, byl ustanoven zmocněncem inž. Ryska a předs. závodní rady zvolen Jan Mádl. Inž. Černý odstěhoval se již za války do N. Města u Váhem a přijal slovenskou státní příslušnost. O vedení vrácení továrny vede tuhý boj.

Národní správa.

V Nár. správě byl vedle usedlosti čp. 44 také cihelna, dům čp. 285, patřící Němci Emil Vrbovi z Obrnic, a domky čp. 417 a 429. Jejich majitelé K. Leifer a K. Hermna nacházejí se ve vyšetřovací vazbě pro své členství ve Vlajce. – Nár. správa nad domkem čp. 239 (Fr. a Růž. Kuklovi) zrušena. F. K. zemřel již 29.8.1943.

Vedle celých rodin odešla z Len. i řada mladistvých, svobodných lidí, kteří si v pohraničí vyhledali výhodnější místa. Mnoho jich taky jen dojíždělo z Lenešic do Stalinových závodů u Mostu, kam mzdové podmínky přímo lákaly. Pro tyto zaměstnance dojížděl do Lenešic každého rána závodní autokar a večer je zase domů dovezl. Aby nemusil tento vůz konati cestu

Autokar Stalinových závodů.

1945

do Lenešic dvakrát za jeden den, garážoval zde v noci na dvoře u Kaiserů, a vyplatilo se to prý, i když šofér dostával za tuto noc dietu 125 Kčs. denně (z 1947)

Národ. správa.

Další národní správa vložena na násl. podniky a objekty:

„Vodní družstvo (36 členů) nár. spr. V. Koříšek

„Elektrár „ (412 „) „ „ Fr. Šlajchr

„Kampelička (450 „) „ „ V. Pišoft

Na čp. 147, 386, 397 (cihelna) 198, 205 (jakož i na ½ čp. 417 a 429 – nár. spr. J. Mladý. Pen vyhrál měs. nájemné: v cihelně (12 místn.) po 10 Kčs, v čp. 417 Kčs 50 – v dalších 60-75 Kčs.

Cihelna.

Kůlna v cihelně (dřevěná) zbořena a dříví rozprodáno: zdravé dříví m³ za 200 Kčs, ostatní dle odhadu. Utrženo celkem Kčs. 1965. –

Knihovna.

Ob. knihovna byla otevřena od 2. led. do 6. květ. Měla svazků 1902, čtenářů 86 a vypůjček 2894. Byla sice ustavena knih. komise, ale knihy půjčoval a celou agendu vedl po většině sám tajemník obce V. Koříšek.

Dle záznamů spr. B. Soukupa

Přehled povětrnosti v r. 1945

Měsíc:	Vodní sražky: Celkem v mm	Vodní sražky: Dne	Nejvyšší teplota C°	Nejvyšší teplota Dne	Nejnižší teplota C°	Nejnižší teplota Dne	Sníh celkem v m	Sníh Dne:	
Leden	16·9	11/1 7·6	5·3	19/1	-18·4	15/1	18·5	11/1 10	
Únor	23	17/2 5·3	11·4	28/2	-1·9	20/2	3·5	13/2 3·5	Poplý; bez sněhu.
Březen	9·7	18/3 2·7	20·6	26/3	-2·9	8/3	3	8/3 1·5	Teplejší; na srážky chudý.
Duben	21·7	23/4 8·5	21·4	17/4	-1·9	16/4	–	–	
Květen	105·7	31/5 28·3	32·7	12-13/5	-1·2	3/5	–	–	Bohatý na srážky. Nepřešlo jen ve dnech 8–18 ho.
Červen	55	28/6 13	30·4	7/6	10·6	14/6	–	–	Velmi dobrá úroda. Průměr výška žita 170 cm
Červenec	38	26/7 13	32·1	16/7	11·5	7/7	–	–	Normální.
Srpen	94·7	29/8 21	27·7	6/8	8·7	29/8	–	–	Bohatý na srážky.
Září	26	18/9 7	26·9	18/9	4·8	25/9	–	–	Studenější
Říjen	15·6	2/10 3·7	20	11/10	-0·2	8/10			Pro polní práce velmi příznivý.
Listopad	40·2	14/11 11·2	15·8	3/11	-3·7	26/11	3	27/11	"
Prosinec	16·9	21/12 7·2	10·2	27/12	-11·7	8/12	1·5	6/12	Abnorm. teplý, zvláště v posl. třetině. – Pakřka bez sněhu.

Celoroční výška vodních srážek 463·6 mm.

1945

Hospodářské zprávy za r. 1945.

Uhlí.

Nouze o uhlí byla veliká a pan Stephan se staral jen o své soukmenovce. 20 ún. zabavil zásoby uhlí hostinským. 26. ún. musel dodati uhlí pro evakuované Němce lounský cukrovar a to z 489·70 q. Přivézti je musili lenešičtí hospodáři svými potahy. Rovněž i slamníky (25) a pokrývky (45) si tam „vyžádal", když sběr v Lenešicích nepostačoval.

Soupis.

14. ún. proveden soupis bílých, sánských koz a angl. králíků (jednalo se kožešiny a sist.) – 82 přeštitelé těchto koz hlásili 72 kusy dospělých a 25 kůzlat. Držitelé angl. králíků byli jen dva se dvěma králíky.

Soupis.

22. ún. hlásilo 17 držitelů koní jejich počet: 49, většinou po dvou. Vnucená správa měla koní 12, Jos. Heuler 5, Jar. Vogel 1.

Prodej masa.

4. června prodáváno tu maso vepřové z mimořádného výsebu kg za 13·50 K. Aby se zmírnil nedosta-

tek masa, byl povolen 8/4 výsek koňského masa. To šlo na dračku už i proto, že na masové ústřižky se ho dostalo dvakrát tolik, co masa jiného.

Když se O.N.V. dotazoval po věkovém rozvrstvení leneš. obyvatelstva, aby dle toho upravil spotřebu textilního zboží, odpovídá 21. července M.N.V. následovně: dětí do 1 roku je 53, od 2-3 let 85; hochů 3-15 letých je 157, děvčat v témže stáří 153, mužů, starších 15 let je 1015, žen 979, celkem 2442.

Přiděl tekstilií.

Počet obyvatel.

Pozměněný dotazník z 31. října (bez dětí do 3 let) vykazuje hochů 3-15 letých 131, do 18 let 52 a starších 705, tedy celkem 888. U žen jsou čísla: 121, 61 a 834, celkem 1006. I když k těmto číslům připočteme děti do tří let (53+85), jeví se tu již úbytek v počtu obyvatelstva (2032). Jiné zprávy o počtu obyvatelstva jsou na str.

Kontingent obilí, předepsaný k odevzdání, několikrát byl přezkoušen a měněn. Ustálil se na tomto množství:

Obilní kontingent.

chlebového obilí	3.147 q
ječmene	1.138 q
ovsa	37 q

1945

Masný kontingent.

Větší potíže byly s dodávkami dobytka na masný kontingent, který byl obci předepsán na 13 období (=1 rok) od 1. srp. 1944 do 31. července 1945 takto: hovězí dobytek v živé váze 558·28 q a vepřový dobytek o váze 103·15 q. Poštitelů, povinných odvážených, bylo 98. Při svodu dobytka do lounských jatek bylo obyčejně zde naváženo méně než doma. Ku př. býček, vážící 360 kg, měl zde jen 331 kg! Cena kg živé váhy kolísala dle jakosti a dobrozdání komise; v tomto případě 890 K. Srážky činily jen -84·40 K!

J.S.Č.Z.

22. července byla na Poště ustavující schůze Jednotného svazu čes. zemědělců. Předsedou zvolen Jos. Šteiger

Velimská továrna.

Místní Velimská továrna (Nár. podnik) hlásila na konci roku, že vyrobila za běžný rok 7.260 q kávoviny, kdežto v r. 1938 jen 2.500 q. Od 24. 9. 1945 byla sem dosazena Národní správa.

Okurky.

Rok 1945 označován hospodáři za příznivý. Nebývalá byla úroda zeleniny, zejména okurek, jež k posledu již nikdo nechtěl. Krmil se jimi dobytek.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR • LENEŠICE

27 ún. učiněna smlouva s Th. Heulerem, který převzal k chovu plemeníka-kance jménem Neklana, vážícího 90 kg. Obec jej koupila za 8.000 K. – Th. Heulerovi platila ročně 4000 K. — Plemeník.

30. června dává Z.N.V. povolení 14 leneš. hospodářům k odběru vody z Ohře na zavlažování pozemků, ležících u řeky, a na nichž pěstují hlavně chmel a zeleninu. Doba povolení je od 1. dub. – do 30. září. Uznávací poplatek 1 Kčs. — Odběr vody z Ohře.

Taky na podzim přídělý uhlí nepostačovaly. Na oddůvodněnou žádost starých, nemocných osob, nebo rodin s více dětmi nebo majících studený byt, poskytoval O.N.V. mimořádný příděl. Poukaz zněl na 1–5 q uhlí. – Do 25. říj. musely také domácnosti podati přihlášky na dříví (200 kg) na celý rok. — Uhlí. — Dříví.

V r. 1945 osázeno brambory 63·30 ha, cukrovkou 128·21 ha polí. — Osev.

Dodatečně obdržela obec další mimořádný příspěvek (pro obce, finančně slabé) v částce Kčs. 194.900 — Subvence.

1945

Doplňky: (r. 1945.)

Pochod zajatců.

Vyúčtování výloh s ubytováním ruských zajatců a něm. vojáků ve dnech 18-20. bč. (viz str. 192.) Obec obdržela celkem 249·82 RM = 2498·2 K. dle tohoto zasebníku:

za 3 důstojníky po 60 pheníkách za 1 den.
" 20 poddůst. " 40-55 "
" 181 prost. vojáků po 30 "
" 27 koní po 30 "
" 1727 zajatců po 3 "
Účtovány 3 dni (noci) Ke str. 192

Převrat v Lenešicích.
Ke str. 203.

O své revoluční činnosti ve dnech květnových vyžádali si později někteří občané potvrzení od M. Nár. výb. Četn. stráčen. V. Vašut udává, že hned 5. květ. ráno strhl něm. tabulku a vyvěsil českou s nápisem „Četn. stanice" a tím dal signal k revoluci. Byl také skutečně viděn, jak důrazně vybízel „opatrné" majitele domů, aby vyvěsili naše vlajky. Zúčastnil se odzbrojení něm. posádky v cukrovaru – píše o důstojníku a 70 mužích. K ně-

mu přidala se skupina rus. zajatců, vedená kpt. Grigorčíkem. Ve dnech 9-11 květ. zajišťoval za pomoci legion. V. Peixe a Vl. Sklenky gestapáky a nacist. osoby v Postoloprtech. To bylo již v době, kdy O.N.V. v Lounech hlásil, že i vojen. posádka v Lounech se vzdala (8/5)

15. květ. dal si potvrditi M.N. výborem v Len. Rus Libarit Antonjan, že jako velitel partyzánské čety v Leneš (o 35 lidech) zúčastnil se činně převratu v Len. a 9. května podnikl výpravu do Stradonic, kde zdolali velkou skupinu prchajících Němců, asi 200 pobili a ostatní odzbrojili. (Zdá se, že tato zpráva je silně přehnaná.) Potvrzení dostávali i ostatní účastníci.

Partyzáni

P 63 a

P 63 b

Zbraně a konání strážní služby v Len. i v sousedních něm. obcích chápal se kdekdo. 12. květ. byl Jos. Borlem ml. zraněn kovář Vojt. Kraus, když Borl zajišťoval svoji pistoli. Stalo se tak ve služebním voze při jízdě do pohraničí. Střela zlomila Krausovi levý ukazováček a vnikla do pravého stehna. V nemocnici si pobyl od 12 květ. - 23. června.

Úraz.

Tyto stráže zajišťovali před rozkradením něm. majetek a potraviny. 10. květ. potvrzuje jim M.N.V., že převzal od nich z mlékárny v Počeradech 760 kg.

1945

másla a 800 kg hrachu.

Vojenské záležitosti.

V prvních dnech květnových (revolučních) pokusili se vésti vojen. záležitosti místní občané: kpt. Kar. Hynek a kpt. Fr. Dračan. Nedocílili však patřičného vlivu a byl proto pověřen ppor. K. Kříž, který zde působil do 15. května.

Auta.

V těchže dnech přidělil také Lenešicím O. N. V. v Lounech náklad. auto („třítunku") k používání, podobně jako auto osobní značky „Oppel". Po krátkém čase přidělení aut odvoláno.

Poděkování občanstvu.

Mezi osobami, jimž bylo v Lenešicích poskytnuto v různých dnech květnových pohostinství, byli někteří velmi uznalými. Nezapomněli vlídného přijetí, zaslali děkovné dopisy. Byli to především L. Kopec, ředitel „Techny" ze Slez. Ostravy a inž. Kalivoda z Pardubic. Tento sebral mezi svými pardubickými známými, kteří rovněž prožili v Lenešicích první dny svobody, částku 3.400 K a zaslal ji do Lenešic M. N. výboru na uhražení výloh Social. péče.

Taky Přípravný výbor koncentr. táboru v Postoloputech děkuje 30/6. lenešickému občanstvu za

podporu a pomoc, poskytnutou našim příslušníkům za doby jejich internace a útěku z koncentr. tábora v Postol (v Bačantnici) a z tak zv. „štráfky" (trestanecká skupina) pracující ne stavbě letiště za Postolopity. Byl v ní též ml. syn zedn. mistra Pil. Přidricha a má na tuto dobu velmi smutné vzpomínky.

21. května byla zvolena vyšetřující komise za účelem očisty od lidí českého původu, jež se svým jednáním za doby okupační prohřešili proti svým národním povinnostem. Občanstvo vyzváno, učiniti na takovéto osoby průkazné oznámení u předsedy V. Sedláka. Takto získaný material měl být odevzdán národním nebo lidovým soudům. Byla to jedna z těch smutných kapitol v dějovém pásmu našeho osvobození. Mnohá z obvinění nebyla prokázána, mnohá nebyla hlášena. Uvedu některé: Ludv. Andrle ze Stěnkova žaluje na Kar. Herinu, že na jeho podnět bylo 31/7. 1944 zatčeno v Sas. Kamenici 25 Čechů, z nichž 7 zemřelo. U kraj. soudu v Mostě to 6/12. 46 prokázáno nebylo. Herina však odsouzen později pro delikty jiné. Vyšetřující komise. P69

Správa nemocnice Bulovka v Praze žádá o vyslechnutí Jar. Míška, v záležitosti Ad. Svobody, který byl ve službách gestapa a udával čes. lékaře a jiné P70

1945

zaměstnance v nemocnici. Míškova výpověď to dosvědčovala. Sám uposlechl Svobodovy výzvy, aby se dal taky do „jejich strany," aby získal místo domovníka na Bulovce, ale jinak se činnosti tohoto druhu nezúčastnil. Míšek byl osvobozen. Svobodovi zajištěn 6. června jeho majetek v Lenešicích (bytové zařízení v čp. 510.) Odsouzen byl na 15 let.

Vyšetřující komise.

Četn. strážm. J. Beránek obviněn Mil. Ječnou, že při zatýkání jejího manžela Ant. Ječného 16. břez. 1939 počínal si „velmi horlivě" (předvedl do Loun i jí, ač toho nebylo zapotřebí.) U soudu v Lounech byl osvobozen. 7/10. 1946.

P 64

Obvinění Hedv. Zeibertové z nečestného chování za okupace (příliš důvěrný poměr se správcem P. Gabrielem) bylo později odvoláno.

P 65

18. června předkládá M.N. výbor písemný materiál O.N. výboru a žádá o zavedení žádného vyšetření proti Boh. Markovi, býv. zaměstnanci obec. úřadu v Lon. Vytýká se mu přílišná horlivost ve prospěch okupantů, přemlouvání a přepisování Čechů za Němce, zbytečné pálení čes. knih a mnoho j. nezností. Vyvázl však lehce.

Očista.

2. července uskladnili si na zdejším nádraží nějací vojáci, přijíždějící z pohraničí, 16 kufrů, plných různého zboží, 6 radiových přijímačů a 3 motorky. Přidali, že to zakoupili od M.N.V. některé obce na severu. Věci byly S.N.B. zabaveny. - Viz str. 263! Zabavené předměty.

2. července došlo na obec poděkování z kanceláře p. presidentovy za blahopřání k 28. květnu. Na poděkování je vlastnoruční podpis dr. Edvarda Beneše. P 57

3. července potvrzuje Mezinárodní komitét Červ. kříže v Praze, co mu osobně hlásili Al. Skořepa a Fr. Šiřc z Lenešic o „transportu hladu" dne 19. dub. 1945. Zajatci tábru Riessa u Buchenwaldu při pochodu Lenešicemi schovávali pod kameny při cestě a do kanálů umutní listy svých zemř. kamarádů. Skořepa a Šiřc odevzdali nalezené listy a současně i knihu Reichskriminalpolizeiamtu z Berlína z r. 1940 se seznamem osob, podezřelých z protinacistického smýšlení. „Transport hladu".

30. srpna podána žádost 9 rodin po obětech polit. persekuce o udělení válečného kříže, tu Válečné vyznamenání.

1945

memoriam 1939." Týkalo se to vesměs hrdinů, umučených v koncentr. táborech.

Em. Séman.

Někdy začátkem března 1945 obdržel obecní úřad anonimní dopis z jedné obce u Velvar. Pisatel sděluje, že 27. ún. projížděl městem transport trestanců a jeden z nich vyhodil nenápadně z vozu přiložený lístek. (Psaný patrně zdejším občanem Em. Sémanem, který byl toho času ve vazbě na Kladně) Šlechetnému nálezci není obsah lístku dosti srozumitelným; posílá jej však do Lenešic, aby byla o tom uvědomena rodina Semanovic. Po se také stalo, když obec. tajemník V. Kořísek

P68

obezřetně vyřadil "tento dopis „denní pošty", předkládané Němci Stephanovi, a jednoho ze dvou Sémanových synů důvěrně seznámil s obsahem dopisu jejich nešťastného otce. (Viz str. 189)

Zabavené předměty.

28. června dány Měst. spořitelně v Lounech do úschovy cenné předměty, zlaté a stříbrné peníze, zabavené něm. příslušníkům. Byly to především věci rodiny Němce (pol. národnosti) Scheier-Szajer a Gottfried a Cecilie, sestávající

326 kusů stříbrného kuchyňského náčiní, 167 stříbr. mincí a 8 zlatých šperků. K tomu 3. srpna připojeny předměty zabavené 2. června vojínům dobrov. vojen. skupiny „Železo-Praha" 31 kusů stříbr. kuch. příborů a 14 šperků, většinou zlatých. A dále předměty, odevzdané 28. srpna. Byly zabaveny příslušníku něm. branné moci: 19 stříbr. částí příborů a 4 chromované. 14/6 odevzdány do Lomu 3 radiostanice, 17 pušek, 6 párů sunek, 1 bodák a 1 pistole. P 72

7. září hlásil do Lomu M.N.V. počet obyvatelstva s přirovnáním ke dni 1. ledna 1945 (v závorce) Počet obyvat.

nár. české: muži 812 (874) – ženy 985 (1271) – děti 371 (460)

" něm.: " 78 (8) " " 31 (16) " 4 (4)

Tedy 1. led. celkem 2605 Č. a 28 N = 2633 obyv.

7. září " 2168 " a 113 " = 2.281 "

o 352 " méně,

třebas počet Němců stoupnul. Při byli sem nasazováni na hosp. práce. Aby byli k rozeznání, nosili na rukáve bílé pásky. Němci.

K dotazu O.N.V. ze dne 29. října 1945 o předběžném odhadu válečných škod od 17. září 1938 odeslán tento soupis: Válečné škody.

1945

a) škody osobní na životech a zdraví:

8 mrtvých, 2 nezvěst., 4 zranění (neschopnost práce činí 6.500 K

Válečné škody.

Škody, způsobené rodinám mrtvých a nezvěstných, odhadnuty na 726.210 K.

b) škody na majetku: v zemědělství u soukromníků 9,800.000 K

c) majetková škoda, vzniklá nuceným nasazením:

mimo území ČSR:	152 osoby,	počet dní	2.190
na opevňovací práce	74 "	" "	22
" práce v továrnách	132 "		2.455
k výkonu protiletecké služby	40 "		2.430

Nároky na náhradu škody uplatňovali i jiní: Emil Paul si stěžoval, že mu ruskými vojáky bylo zcireno kolo. – Mlynář V. Stejskal odhadoval si svoji škodu na 300.000 K, kupec Vl. Sklenka na 87.604 K a t. d.

Sbírky.

V dušičkových dnech byla uspořádána u hřbitova sbírka na pozůstalé po obětech Gestapa: 30. října vynesla 337 K

1. list. " 997 "

2 " " 703 "

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LENEŠICE

celkem 2037 K. – Podomní sbírka 28. října, určená témuž účelu, vynesla 9.730 K.

Pomocná akce Slovensku – dary věcné i peněžité – provedena 11. list. s tímto výsledkem: K 18.995; 174 kg obilí (81 kg ječmi, 75 kg ovsa a 19 kg pšeni) a bedna různých věcí. Sbírka.

20. srpna uděleny pokuty po 1000 K V. Kopřivovi v čp. 213 a P. Veselému v čp. 221 pro neoprávněné (bez schválení bytové komise) obsazení bytu. Zaplacení bylo jim po rozhodnutí O.N.V. prominuto. Pokuty.

K dotazu O.N.V. po počtu tažných sil odpověděno 13. září:

4 nákl. auta o 5 tunách
2 " " o 3 "
5 traktorů, majících 313 HP
80 koní tažných
42 voli
54 tažné krávy

Tažné síly.

Dotaz se týkal se zjištění, možno-li čekati klidný průběh cukrovarské kampaně.

Chmele sklizeno 277 řoků; cena 3.500 K za 50 kg. Chmel

1945

Vládní vojsko.

Jarosl. Netík, absolvent louns. obch. akademie, narodil se 27. ím. 1923 v Lenešicích. V r. 1943 přihlásil se do vládního vojska, jehož některé oddíly byly nasazeny k strážní službě v sev. Itálii. Pro „nespolehlivost" – některé části přeběhly – byl zbytek vládního vojska odzbrojen a přidělen na hrubé práce. Jar. Netík se pro nemoc vrátil v r. 1944 do vlasti. Po převratu byl přijat do vojen akademie v Hranicích.

Partyzán.

Vasil Renet, nar. 6. led. 1924 v Novojelovce v SSSR, přistěhoval se s rodiči do Lenešic až za okupace. Otec, legionář, sloužil u pošty, matka byla Ruska. Vasil studoval v Lounech gymnasium, ale ze sedmé třídy byl nasazen na práci. Učil se ve Stradonicích ve mlýně pekařem, ale musel do Německa.

P 71

V červenci 1944 hrozil mu zatčení. Utekl tedy z Berlína a hledal v Protektorátu spojení s partyzány. Po se mu podařilo až 5. ím. 1945 na Vsetínsku, kde se zapojil

do I. čsl. brigády Jana Žižky z Trocnova. Zúčastnil se mnoha bojových akcí, 29. dubna byl při případu oddílu SS zaněn do páně. Léčí se u domácích lidí, ale již 4. května zúčastňuje se osvobozovacího boje o Všetín. Po převzatu byl předsedou partyzánského soudu ve Všetíně. Tam také dokončil gymnasiální studium a dnes je zapsán na právnické fakultě v Praze. Jeho rodiče přestěhovali se z Len. do Karl. Varů. Za svého pobytu v Len., byl Vasil – podobně jako jeho bratr Nikolaj – velmi oblíbeným pro svou milou povahu. Jsa nadšeným a horlivým cvičencem Sokola stal se v r. 1941 i přeborníkem místní jednoty. O své partyzánské činnosti prohlašuje: „Bez příkladné pomoci a obětavosti místních obyvatel, zejména pasekářů, nebylo by ani partyzánů. Jim náleží čest všech partyzánů a celého národa.“

Partyzán.

Za říšské příslušnice přihlásily se tyto manželky Čechů (rozené Němky): Fr. Gabriela, strojv. ČSD (Pavla), A. d. Hrocha, zřízence cukrov. (Arnoštka), Jan. Mühldorfa, úředn. ČSD a K. Maška, úředníka v cukrov. První dvě i s dětmi. Důvody nejen nacionál, ale i hmotné.

Němkyně.

1945

Naši lidé a Němci, dosazení na práci.

Nedostatek pracovních sil v zemědělství (v kampani i v továr. podnicích) vyžádal si zvláštních opatření. Hned 7. června byla lékařská prohlídka žen ve věku 15-45. Kdož byly uznané, musily si odpracovati na poli 60 hod. nebo taky jen 30 hod. Neobešlo se to bez rušivých příhod. a taky to na trvalo nepostačovalo, neboť nouze o pracovní síly byla veliká. Jen správa statků (Pastvina a Jul. Glaser) žádala 50 žen, Jos. Heuler 5 mužů a 8 žen a t. d. Žádáno proto o válec. zajatce a civil. něm. obyvatelstvo, jež bylo shromažďováno do sběrných táborů pro odsun „za kopečky". Ti byli do Len. dodáni, ale jejich počet se měnil denně. To pro časté přemísťování, pro neschopnost, ale také, že byli voláni zpět do tábora, aby mohli být odsunuti. Také někteří utekli. Mezi zajatci byli také 3 Maďaři. Byli za okupace nasazeni v Říši na práci a mezi zajatce se jen „připletli". Ti byli „repatriováni" nejdříve.

Úřady žádaly často seznamy Němců. Pak 21. srpna hlášeno 80 mužů a 19 žen, 14. září 51 muž a a 14 žen ze Sudet, 18 vojáků, 2 ženy z Říše a 1 z Vimka

z Jugoslávie; celkem 86, 1 pros. 148 dospělých osob (v tom však v cukrovaru 46 a nějací v druhých továrnách) Mzdu měli z počátku nižší, pak tutéž jako naši dělníci, ale strhávala se jim částka na režii s vydržováním táborů. Jul. Glaser platil stavým kočím měsíčně K 650·–, mladším 440 K·–, krmičům 690 K – Hodinová mzda u mužů byla K 2·40 – K 4·50, u žen 2·50 – 3·50 K. Typickou figurkou mezi Němci byl ovčák v Zájezdě Kurt Loth, silně krátkozraký, dosazený do Lenešic již v r. 1941 Hlásil se k nějaké něm. evangelické sektě a mezi jeho oblíbenými knihami byla i jedna o M. Janu Husovi (něm.) Cestou milosti byl vyňat z odsunu. Mzda.

Na výzvu O.N.V konán od 1. října záznam repatriantů, t.j. všech našich lidí, kteří za okupace musili opustiti svoje bydliště, nebo byli zavřeni, nebo byli nasazeni na práci, krátce byli poškozeni na majetku nebo na zdraví. V Lenešicích se jich přihlásilo na 150 (mnoho se jich už zase odstěhovalo a hlásili se patrně jinde. V seznamu čteme jméno Jos. Vydra (žalářován, protože se u něho našla „černá" vysílačka), Jos. Sém, déleslouřící poddůstojník u vojen. hudby v Bratislavě (pro politickou Repatrianti.

1945

činnost.), Vlasta Enčlová, nasazená ve zbroj. průmyslu v Hrádku n. Nisou přišla při „útrpném" vyšetřování a věznění o vlasy a o zuby (sabotáž); a celá řada jiných.

Komise žen KSČ.

18 list. 1945 byla v host. „u Mračků" ustavující schůze komise žen KSČ, jež si vytkla za úkol dbáti, aby zásada rovnoprávnosti mužů a žen byla uplatňována na všech úsecích státního a veřejného života v ČSR., aby bylo zvýšeno politické uvědomění žen a tyto aby plnily své poslání jako matky a vychovatelky. Za předkyni komise zvolena Růž. Libecajtová, za místopředsedkyni M. Vrbová a za jednatelku Běla Shlenková. Tato komise KSČ sdružila se v příštím roce s komisemi žen druhých politických stran a utvořily Nár. Frontu žen.

Zaměstnanci obec. úřadu.

Květnovým převratem nastaly změny v zásobovacím oddělení obecního úřadu. Jestliže do té doby byli zde zaměstnáni: Kr. Kočíšek jako vedoucí, a dále Jos. Novák, Lad. Klatovský, Sylva Klatovská a po nějaký čas Vlasta

Burešová a Žofie Dohnalová, odešly nyní poslední dvě ženské síly a i K. Kožíšek. Vedoucím se stal Jos. Novák a pomocných sil se vystřídalo v krátkém čase několik Jindra Komalíková, Jiř. Komalíková, Vl. Krejčí a i j. V oddělení ob. tajemníka vypomáhala občas Běla Sklenková.

Na újezdní měšt. škole byly rovněž osobní změny. Za řed. V. Malinovského ustanoven byl Jind. Haselka. Újezdní měšt. škola.

V dotazníku po nemocech včel v l. 1943-5 odpovídá p. J. Bureš, že nákaza roztočová nebyla v Lenešicích zjištěna. Včely.

V r. 1945 se již znovu neustavila Střelecká jednota, rozpuštěná hned po zřízení Protektorátu. Zbraně musily být odvedeny do Loun, pro spolkové knihy a peníze (ty hlavně!) přijelo si Gestapo hned v dubnu 1939 k pokladníku jednoty, pekaři K. Novákovi. Pak zanikla v Len. tato korporace, založená zde r. 193. Spolky.

Dle později zjištěných dat zahynuly v konc. táborech: 7/7 1942 Dora Glaserova provd. Fleischerová, 25/2 1943 Marta Gl., provd. Židov. oběti.

Hellerová a 3/4. 1943 Přant. Glaser.

Uzavírám zápisy z památného roku 1945. V něm dostalo se nám po šestiletém utrpení znovunabytí ztracené Svobody a ještě dalšího významného daru, o němž se nám nikdy ani nesnilo: očisty od Němců. Odčiněna neblahá politika kolonizační posledních Přemyslovců, a ČSR se stává státem národním!

Při, kdož v Lenešicích prožívali ony různé události květnové, budou věru moci hodně vyprávěti svým dětem a vnukům. Již ta pestrá směsice lidí v přeplněných Lenešicích! Lidské masy, vracející se přes naši obec do svého domova, vedle ní četní zajatci, vojenští zběhové, Ukrajinci, Vlasovci a kdo ví, kdo ještě! Přijíždí vítězná Rudá armáda a s ní kouzelné slovo: „Mír!" Ale již i tehdy nechybělo takých, jimž tanula na mysli touha: „Již nikdy žádná válka!" Kéž by se toto zbožné přání splnilo na věky!

1946.

Konec r. 1945 a začátek r. 1946 projevil se nestálou zimou. Nejvíc na to doplatili hoši z místního Svazu čsl. mládeže, jimž „Sokol" dovolil, aby si na hřišti před „Pugnerovým domem" zřídili umělé kluziště a hráli na něm hokej. Horlivě urovnávali terén a ve dne v noci polévali vodou, kterou přiváděli z blízké obecní studny. Ale nic platno! Příroda si tentokrát postavila hlavu a chudáci-hoši si ani nezabruslili!

Kluziště.

Masopust v Lenešicích, byl, asi jako v celé Č.S.R., velmi hlučný a rušný, vždyť to po několikaletém odříkání byl první masopust, kdy se mohlo tancovat. A tak každou sobotu měla některá z místních korporací svůj ples a vždy se slušnou návštěvou a nějakým tím čistým ziskem, ač i výlohy byly značné. Hudba a poplatky (zem. dávka a p.)

Masopust.

1946

činily značnou položku. Obvyklé vstupné bylo 15 Kčs., poplatky a dávky až 38% vstupného. Hudebníkům se platilo za dobu od 20 hod. do 4 hod. ráno po 250 Kčs, později ještě víc. Ale co! Peněz bylo dost! Jevilo se to, bohužel, i ve zvýšeném konsumu lihovin, jemuž holdovati navykala si i mládež a ženy!

Soupis zvířectva.

1. ledna proveden soupis zvířectva:

koní 94 (z toho 56 klisen, 34 valaši a 4 hřebci)

hovězího dob. : 488 (31 tele, 197 krav, 50 volů a 2 býci.)

vepř. dob. : 649 (110 selat, 529 chovn. vepřů a prasnic, 10 kanců.)

ovce : 222, z toho 3 berani

kozy : 345, a 11 koslů

drůbeř : 1076 slepic, 141 kohout, 184 hus a 81 husák, 38 kachen a 8 kačerů, 5 krůt.

MNV.

5. ledna byl ustaven nový M.N.V., v němž již zasedali zástupci tří polit. stran, v Lenešicích hlášených: Komunist. strana českoslov. (KSČ), Českosl. strana národ. socialistická a strana lidová. Strana soc. demokr. dosud

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR LEMBERICE 280.

zde ustanovena nebyla, její příslušníci byli ještě zahrnuti ve straně komunist. O počtu zástupců dohodly se po delším jednání stávající 3 strany v tak zv. koordinačním výboru 22/11.45 Straně KSČ přiřknuto 12 mandátů – uplatňovala tento nárok z důvodů, že je nejpočetnější a zastupuje vlastně 2 strany. Strana nár. soc. a lidová dostaly po 7 mandátech; čtyři zbývající přiřknuty zástupcům Svazu Čsl. mládeže, Míst. tělových. výboru a dvěma zástupcům továrních podniků.

MNV.

Předsedou M.N.V. zvolen zase A. Formánek

I. náměstkem Fr. Šlajchr (S.N.S.)

II. " Václ. Skůra. (S.L.)

Rada byla 10 členná a zvoleni do ní tito další členové str. komun.: A. Kliha, A. Šindelář, Al. Skořepa, Fr. Líbecajt a F. Novák;

za str. S.N.S. Ol. Štágler

" " lid. Boh. Schönfeld.

Dalšími členy M.N.V. byli:

J. Cepl, St. Fiala, V. Hudeček, K. Kühnel, Aug. Keller, Am. Havránek, Fr. Jirásek, Fr. Kornalík, K. Mašek, Jan Parma, K. Prchlík, Fr. Roth, Mir. Roth, Em. Rybář, V. Pišoft, A. Schránil, Jos. Šteigr, K. Šteigr, V. Šubet, Old. Vinduška, administrátor.

1946

Uhelné prázdniny.

7. ledna byly na celém okrese prodlouženy vánoční školní prázdniny, aby se ušetřilo palivo, jehož byl nedostatek. Lenešická škola byla však zásobena uhlím dobře, ale přes to se neučilo.

Němci.

16. ledna proveden nový soupis Němců, pro něž zavedeny evidenční lístky. V Lenešicích zjištěno 29 něm. rodin se 197 členy.

Čsl. Červ. kříž.

ledna došla Čsl. Červ. kříži zásilka potravin pro děti. Dárcem byl amer. Červ. kříž. Obsah balíčků přišel dětem velmi vhod. Přiložené cigarety byly ovšem vybrány a rozprodány za běžnou cenu ve prospěch pokladny Čsl. Červ. kříže.

Aeroklub.

16. ledna propůjčila obec místnosti v čp. 401 (Mateř. škola se přestěhovala do budovy obecné školy) Aeroklubu skupina Lenešice na dílnu. Pro školu se tento dům nehodil pro vlhkost a j. hygienické závady.

Lékař.

19. ledna oznamuje O.N.V., že za dr. Hrbka, který se z Lenešic odstěhoval, převezme zdravotní službu dr. J. Prchal v Chožově, a že na

místo lékaře v Lenešicích vypisuje konkurs. Přím však byly Lenešice vlastně bez lékaře a nemocní byli odkázáni na lékařskou pomoc z Chořova či z Lomu, což se však ještě i prodražilo náhradou za povoz (od auta se platilo i 200 Kčs). Pěnto stav trval skoro celý rok. Usazení nového lékaře bylo stíženo tím, že nebylo vhodného bytu. Dům dr. Hibka koupil cukrovar a obsadil svými zaměstnanci. (Od 1. 4. 1946 za Kčs 132.422 – dle smlouvy z 24/2. 1947.)

Změna držebnosti.

Nedostatku českých knih v pohraničí bylo odpomoženo sbírkami, jež provedla jednak školní mládež, jednak odbočka Svazu mládeže. Z Lenešic odeslala 22. ledna

Sbírka knih.

obecná škola 212 knih do Brandova u Hory sv. Kateřiny,

újezd. škola měšť. 38 knih Masarykově škole v Opavě

a Svaz mládeže 300 knih do Mostu

celkem 550 knih

25 ledna dostalo se obecnímu archivu vhodného umístění: světlá, vzdušná místnost vedle obec. důchodu v zadniční budově. Též nový

Ob. archiv.

1946

nábytek: 2 účelné skříně a stůl.

Zásobovací komise.

V ustavující schůzi zásobovací komise dne 25. ledna (předs. A. Pormánek) byl zvolena za místopředsedu A. Kliha. Dalšími členy byli: J. Aschenbrenner, J. Svítek a V. Štorek.

Polit. org.

Téhož dne ustavila se zde organ. čsl. str. soc. dem.

Ovocnářství.

31. ledna jmenuje M.N.V. Jarosl. Mračka předsedou ovocnářského kroužku v Lenešicích.

„Unra".

5. února bylo na obci rozdělováno obnošené šactvo z přídělu „Unry". Bylo toho hodně, vesměs dobrá jakost a některé části oděvu velmi cenné.

Velká voda.

9. února vystoupila voda v řece ze břehů a rozlila se po luhou. Proti jiným letům byla povodeň menších rozměrů.

Plachtění.

V plachtářském výcviku (kursu) na letišti v Rané bylo 14 účastníků z Odbočky Čsl. nár. aeroklubu Lenešice. 14. února Jindra Juklová překonala dosavadní čsl. rekord nepřetržitého plachtění 5 hod; její let ve vzduchu trval 7 hod.

Slavíme 30 let vítězné velké říjnové revoluce
Přinesla jsem obyvatelům Lenešic bratrské pozdravy
statečného sovětského lidu. Byl nám vzorem v boji
proti fašismu, je nám vzorem ve výstavbě zničené
země.

Též je u nás hodně takových obětavých pracovníků
jako jsou obyvatelé Lenešic. Svojí prací dokazují,
že jsme hodni obětí, které za naši svobodu
přinesla slavná Rudá armáda!

Sláva SSSR a generalissimu Stalinovi!
Ať žijí budovatelé naší dvouletky
mezi nimiž i Vy zaujímáte první místo!

B. Škrlantová
poslankyně UNS.

Lenešice, dne 30. října 1947.

1946

Dávky mléka.

Od 17. února byla na přechodnou dobu zvýšena dávka odstředěného mléka z 1/16 l na 1/4 l, ale jen po 3 dny v týdnu.

Obět nacismu.

17. února zemřel v domě čp. 143. zaměstnanec ČSD. Frant. Lhotský a to následkem útrap v koncentr. táboře v Dachau. Do tábora se dostal proto, že nekonal železničářskou službu v Říši tak, jak si Němci přáli. Bylo mu 30 let. P 73

Státní statek.

22. února byla „Pastvina" úředně převzata do státní správy a její jméno zní „Státní statek". Správcem zůstal Bed. Soukup. Dočasným majitelem byl Náhradní fond min.

Oslava armády SSSR.

24. února bylo u pomníku padlých vzpomenuto založení ruské armády. Pořad slavnosti pokračoval v sále hostince u Vlků. Ohlášený řečník se nedostavil a dojem ze slavnosti nebyl takovým, jaký si tato významná událost vyžadovala.

3. března odp. požádala T. jedn. Sokol „Dětské zadovánky", při nichž mládež v krojích a mas-

kách tančila. Byla to vlastně podívaná pro maminky a babičky, které se zadovaly nad neobratnými pohyby svých „nastrojených zapartů". Z ohledů výchovných, a jistě správných, nebyly již nadále podobné zábavy požádány. P 74

Dětské radovánky.

Od 4. břez. byly potřebným žadatelům vydávány poukazy na obuv a textilie zvláštní komisí, jež vyhláškami oznamovala čísla kmenových listů těch, jimž byl poukaz přidělen.

Poukazy.

5. března byl zvolen předsedou Místní rady osvětové (MRO) Old. Štágler, knihovní rady Kar. Fronk. Když tento brzy na to z Lenešic odešel, Mil. Roth.

MRO.

Knihovna.

Ve středu 6. břez. vzpomněla MRO za vydatné pomoci Pěl. j. Sokol a Svazu Čsl. mládeže narozenin presidenta Osvoboditele P. G. Masaryka. Při slavnosti, konané v sokolovně v 19.30 promluvil odb. uč. Jos. Karásek, načež následovaly recitace, tělocvičné ukázky a živý obraz „Hold panu presidentovi". Hudební čísla přednesl orchestr kapelníka Aug. Schránila. – Ve vý-

Oslava T.G.M.

P 75

kladní skříni „Kampeličky" byly J. Karáskem ladně vyloženy spisy Masarykovy a přečetné obrázky, vztahující k jeho životu a k významným událostem z obou světových válek a našeho osvobození. Uspořádání této výstavky vyžádalo si hodně práce, ale těšilo se zasloužené pozornosti všeho občanstva.

Plyn.

7. března byla v hostinci „u Pošty" informační schůze o zavedení plynu do lenešických domácností. Ministerstvo průmyslu zřizuje dálkové vedení plynu z Mostu do Prahy, na něž navazuje přípoj ze Žatce, vedoucí Lenešicemi na silnici Raná - Dobroměřicemi. Tato přípoj sloužila by i naší obci a MNV. vyzval zvláštním letákem občanstvo, aby se této schůze zúčastnilo a přihlašovalo k odběru plynu. Schůze četně navštívena, ale přihlašek bylo málo. Lidé vyčkávali. S kladením potrubí se začlo v Len. v letních měsících. Prováděla je fa „Lanna" z Prahy. Mnozí hospodáři měli důvod k hubování, neboť jejich pole a luka utrpěla značnou škodu rozrytím půdy.

P 76

Strana soc.-dem.

V březnu ustavila se v Len. politická

organisace str. soc. demokr., odloučením se od strany komunist. Do M.N.V. byli vysláni členové V. Sedlák a Al. Los.

16. března obdržel míst. div. spolek „Tyl" na svoji kultumí činnost od obce 500 Kčs a z prostředků MRO také 500 Kčs. Div. spolek „Tyl."

Téhož dne jednáno o ustavení místní skupiny Svazu brannosti. Potíže byly najíti ochotného vedoucího. Žádný z navrhovaných se k této funkci neuvolil a skupina zatím v život nevstoupila. Tento smutný poválečný úkaz u mládeže jevil se i u jiných korporací. Odbočka Svazu brannosti.

24. března byla po obci vykonána sbírka na poškozené Slezsko. Vynesla 19.950 Kčs. Sbírka.

26. března hlášeno O.N. výboru, že se v Lenešicích zdržuje na hospod. pracech 16 Němců z Říše (tedy ne z bývalého Protektorátu) a to: 3 příslušní do americké zony, 9 do ruské, 1 do angl. a 3 do francouzské. Němci.

27. a 28. března hostovalo tu divadlo

1946

Divadlo.

z Kladna. První den sehrálo v sokolovně „Posvátný plamen" od Pughama, druhý den „Šťastný věk" od Pugeta. První hra měla větší úspěch, neboť byla hodnotnější a lépe sehraná. P 77

Politické školení mládeže.

Koncem března a pak v dubnu (vždy ve středu) prováděno politické školení mládeže, o které požádány byly místní polit. organisace Svazem mládeže. První školení bylo dle dohody organisací Čsl. str. nár. soc. Provedl je 29. břez. odb. učitel Jos. Karásek. Školení strany komunist. provedl dr. Soukup z Louny, ostatních dvou organisací řečníci cizí.

Pohřeb vojína.

2. dubna byl pohřben z domu čp. 46 aktiv. vojín Jindřich Šnájberk. Zemřel následkem nemoci, propuknuvší u něho během konání vojen. služby. Při jeho pohřbu herby se uvedla čestná vojenská assistence (16 mužů) naší obnovené čsl. armády – bohužel, bylo to při ztrátě mladého života. P 78

P 78

Odvody.

4. dubna byli lenešičtí hoši po druhé u odvodu v Lounech, samozřejmě s hudbou.

Na zpáteční cestě položili kytice u pomníku padlých a u hrobu ruského vojína. Večer měli svůj tradiční věneček. M.N.V. vyplatil všem branrům po 20 Kčs.

12. dubna resignoval na svůj úřad dosavadní předseda M.N.V. Ant. Formánek. Jeho nástupcem byl Ant. Klika z KSČ. Nový předseda MNV.

Ve schůzi M.N.V. dne 12. dub. zvolen byl knihovníkem Václ. Kopřiva, pokladník obec. úřadu. Knihovna.

V téže schůzi udělen příslib domov. práva inž. Borisu Žukovi, techn. úředníku zdejšího cukrovaru. Inž. Žuk, rodem Ukrajinec, evakuoval se svojí manželkou-Češkou za doby okupace z Čupreje v Jugoslávii. Zaplatil uznávací poplatek 2.000 Kčs. Příslib.

14./4. Květná neděle. Dobrovolný úklid po obci. Zúčastnil se ho slušný počet občanstva. Úklid.

16. dubna uprchli zase Němci, nasazení zde na hosp. práce. Tentokráte byli tři a to od Ph. Henlera. Němci.

1946

Čsl. Červ. kříž.

21. dubna (Boží hod velikou) bylo na náměstí u pomníku padlých Slavnostní prohlášení Božího míru Čsl. Červ. kříže. Proslov o významu hesla „Důvěrou k míru" pronesl řád. uč. Jan. Cyprian. Slavnost zakončena po st. hymně (hudba kap. Aug. Schránila) hasičským signálem na zbrojnici a hlasem zvonu na kostele. – Velikonoční sbírka ve prospěch Č. soc. pomoci vynesla Kč 10.954.–

P 79

Sbírka.

Výstavka kraslic.

22. dubna měla mládež v sokolovně svůj „Pomlázkový vínek." Daleko hodnotnější počin byla „Výstavka kraslic", kterou velice ladně uspořádaly sestry M. Pimová a Slávka Šrámková ve výkladní skříni Kampeličky. Obsahovala velikou, pestrou směs barvených vajíček, vesměs prací sokolských žaček a dorostenek. P 80

Změny v MNV.

Místní organisace soc. dem. žádala o zastoupení v M.N.V. a to dle paritního zastoupení t.j. s rovným počtem zástupců jako ostatní tři politické strany. Na to nechtěla přistoupiti nejpočetnější strana – komunistická – a jednání se dlouho vleklo. 28. dubna došlo k ustavení M.N.V. v novém složení, když

organisace strany nár. soc. a strany lidové popustily soc. demokratům po 1 mandátu. Měli tedy v MNV komunisté 12, nár. socialisté a lidovci po 6, soc. demokraté 3, odbory a Svaz mládeže a Pělov. výbor 4 zástupce. Stav tento trval však jen do blízkých voleb.

1. května. Svátek práce oslavily všechny politické strany velkými okresními manifestacemi v Lounech, k nimž dostavili se příslušníci stran v průvodech. Z Lenešic šel jen velký průvod strany komunistické, jež měla svůj tábor na Masarykově náměstí. Čsl. strana nár. soc. měla tábor na letním cvičišti – lenešičtí šli průvodem z Dobroměřic. Strana soc.-dem. se shromáždila na Komenského náměstí, lidová na výstavišti.

Svátek práce.

Ve dnech 4.–9. května uspořádala M.R.O. za spoluúčinkování obou škol a místních korporací velké oslavy prvé výročí květnové revoluce a obnovení Č.S.R. 4. května večer byla u pomníku padlých „Prysna", při níž byla proslovem a dvouminutovým tichem uctěna památka obětí druhé světové války.

Květnové oslavy.

P 81 a

1946

Žáci Sokola zapálili na Oblíku hranici.

5. května měla být dopoledne slavnostní schůze M.N.V, ale pro mínnou účast členů na okr. slavnosti v Lounech byla tato schůze odložena. Odpoledne byly slavnostním způsobem položeny věnce na hroby Rusů na hřbitově, na náměstí a u Řemenářova křížku. Požádila je T. J. Sokol a druhé korporace připly na ně své stuhy. U posledních hrobů zazpívaly děti obecné školy ruskou hymnu v ruském jazyce. – Později byly mrtvoly ruských vojínů exhumenovány a uloženy na hřbitově v Postolopitech.

Květnové oslavy.

Večer téhož dne byla v sokolovně „Besídka" žactva a dorostu.

8. květ. večer vyšel průvod korporací i občanstva od cukrovaru na náměstí. U pomníku padlých vylíčil předs. M.N.V Klika průběh loňského květnového převratu, načež osvětový důstojník lounské posádky, štab. kap. Neruda, promluvil a zhodnotil význam našeho spojenectví se SSSR. Slavnost zakončena hymnami čsl. a ruskou, při čemž vztyčena úplně čsl. vlajka (dosud jen do půli žerdi.)

Při „Slavnostním večeru", pořádaném téhož dne v sokolovně, předvedla obecná škola líbivé recitace, újedné měst. recitační pásmo „5. květen" a div. hrsc. „Partyzán Ivan" od J. Pujby s Jirkou Brožkem v tit. roli. Zasloužený úspěch se dostavil.

7. květen. Poslední den začínal v 6 hod. ráno „budíčkem" po obci. V 8 hod. byly v řím. kat. kostele Květnové oslavy.
dělovné Bohoslužby (smuteční Bohoslužby 5. května byly sloučeny i Církví čsl. v Len., a to ve školní budově). V 10 hod. za zvuků fanfár vztyčeny čsl. a ruská vlajka před radnicí, načež konána ve vyzdobené zasedací síni slavnostní schůze M.N.V. Průběh schůze, při níž čteno slavnostní prohlášení p. presidenta, byl vysílán z radnice reproduktorem. Ze schůze byl také odeslán blahopřejný telegram p. presidentovi a vládě Čsl. Odp. ve 14.30 byl před radnicí promenádní koncert, večer u Mračků a u Vlků veselice, a v sokolovně členský večer. Čistý výtěžek všech podniků, ač na Slavnostní večer obou škol, byl věnován na postavení pomníku obětem druhé světové války.

295.

1946

Koncert.

12. května uspořádala „Ochrana matek a kojenců" odpolední koncert před radnicí, při němž děti z mateř. školy a ze Sokola předvedly málopočetnému občanstvu některé hry. Návštěva koncertu utrpěla tím, že v týž den byla „Národní pouť" v Přerešíně, na kterou se vypravilo četné obecenstvo zjednanými náklad. auty. Přes to činil čistý výtěžek Kčs. 4.112 Kčs.

Koncert.

19. května byl při lenešické pouti zase koncert ve prospěch postavení pomníku padlým. Koncert navštívil ministr V. Majer, který Lenešicemi projížděl, a krátkým proslovem pozdravil lenešické občanstvo, což toto živě aklamovalo. Na vstupném bylo vybráno Kčs 7.765 Kčs

Dekréty minist. zem.

25. května před radnicí odevzdávali předseda O. N. V. Vyšata a předs. okr. rolnické komise dekréty na půdu, získanou z konfiskovaného majetku rodiny Hausenblásovic čp. 44, těmto novým majitelům:

P 81 b

budovy získal Em. Ditrich jako náhradu za svoji usedlost ve Žďáru u Kadaně.

Pozemky získali vedle obce (zahrada u hřbi-

tova) Fr. Los, Em. Blábolilová, V. Sedláček čp. 163, Hruška Bed. čp. 348, Svoboda Ant. čp. 196, Navrátilová M. a Müller V. Nejvíce získala obec (27·1949 ha) a Em. Ditrich (12·9327 ha)

26. května byly volby do Ústavodárného Národ. shromáždění. Voleno ve dvou místnostech: u Mračků a u Vlků. Volby. P 82

Volební číslo 1. měla KSČ.

Obdržela hlasů u Mračků 364 u Vlků 491

celkem 855 hlasů

č. 2. (čsl. lidová	25	a	112	"	137 "
č. 3. (soc. dem.)	60	a	76	"	136 "
č. 4 (nár. soc.)	72	a	167	"	239 "
prázdné byly lístky					3 "
celkem odevzdáno					1370 "

Volby byly klidné a důstojné.

27. května uspořádala MRO v sokolovně oslavu narozenin p. presidenta ČSR. dr. Edv. Beneše. Za ohlášeného řečníka inspektora Václ. Šlajchra promluvil ředitel Jind. Havelka. Oslava. P 83

1946

Ostatní pořad obstaraly sokolské složky a Schrámilův orchestr.

Havarie.

V sobotu 1. června zahynul při motocyklové havárii na Ranské hoře nadějný elektrotechnik Vratislav Kokš, starý teprvé 18 let. Byl se tam dívat se svým otcem na nějakou produkci. Na zpáteční cestě dostali smyk. Spolujezdec vyvázl bez pohromy.

P 86

Divadlo.

9. června sehrál v sokolovně div. spolek „Pýl" Jiráskovu „Lucernu" (odp. i več.), jejíž provedení klade na herce velké požadavky. Role mlynáře a Haničky (K. Pacina a Mil. Sklenková) byly v dobrých rukou, rovněž kněžna (Věra Rybáková) a Klásková (M. Vesebá). Rovněž oba rodníci (A. Salač a Mil. Roth) se dobře zhostili svých úloh. Vydatnou pomocí „Pýlu" byli účinkující členové dram. odboru Sokola.

P 84

Němci.

10. června měli zdejší Němci povinnou návštěvu ruského filmu.

10. června večer vzpomenul Sokol výročí Lidic. Před vyzdobeným vchodem do sokolovny byl zapálen řecký oheň; odb. uč. J. Karásek měl vystižný projev. Účasti vadil nejen nezájem (!), ale i méně vhodná doba v přestávce mezi dvěma představeními biografickými. Lidice.

Nedostatek pracovních sil při zemědělství trval i v tomto roce. Vymítil si opatření, že všichni schopní, v stáří 18 let, odpracují si 3 měsíce v zemědělství. A tak jsme zase měli v Lenešicích vedle Němců a našich vojáků i brigády mladých, mezi nimi hodně studentů. Výkonnost jejich nebyla stejná. Dvě studentky z Loun při obsluze dobytka ve státním statku, počínaly si prý tak svědomitě, že by zahanbily mnohé ženy, této práci zvyklé. Na některé hochy byly stížnosti. Brigády.

12. června navštívil lounský Sokol zdejší jednotu. Přišel i s hudbou. Na rychlo připra- T.j.S.

1946

vený pořad zábavního večera a jednoduché pohoštění vyvolalo u lounských velmi příznivý dojem a vyzněl k pozvání lenešických do Louny, což se později také uskutečnilo.

Místní rozhlas.

14. června rozhodnuto v M.N.V., aby byl v obci pořízen místní rozhlas. Jeho provedení svěřeno ~~Frant.~~ Královi a jeho synu Jiřímu.

19. června zvolen byl jednomyslnou volbou v Ustav. národním shromáždění presidentem ČSR. dr. Ed. Beneš. Radostné této události bylo vzpomenuto v sokolovně před představením bia a oklášení upřímně pozdraveno.

Cvičná střelba.

Na 23. a 30. června hlásí lounská Odbočka Svazu brannosti, že bude na lenešické střelnici konati cvičnou střelbu na ostro.

Seznam majitelů domů.

25. června dal M.N.V. vytisknouti „Seznam majitelů domů" (dle popisných čísel i dle abecedy), který sestavil učitel Jan Pvorník.

Dle záznamů zásobovacího oddělení žilo v Len. ke dni 24. června 1896 obyvatelů národnosti české a 143 Němců (dle vydaných potravinových lístků.) Počet obyvatelů.

Ve středu 26. června sehrálo v sokolovně žatecké divadlo Vernerilovu detektivní komedii „Stín pana Lambertiera." P 85 Divadlo. P 85

V měsíci červnu byla uspořádána po obci sbírka ve prospěch „Sociální pomoci" Vynesla 7.208 Kčs. Sbírka.

4. července došlo k ustavení obnoveného M.N.V. a to dle výsledků voleb Ústavodárného Nár. shromáždění: MNV.

strana komunistická získává 19 mandátů,
" soc. dem. 3 "
" lidová 3 "
" nár. soc. 5 "

Za předsedu zvolen Ant. Kliha (KSČ)
" I. náměstka Václ. Ječný (KSČ)
" II " Fr. Šlajchr (nár. soc.)

301.

1946

Další členové z KSČ:

Ant. Šindelář, J. David, Vl. Sklenka, Mir. Roth, J. Štajgr, V. Šubrt, V. Jakouš, Fr. Jirásek, Jar. Čáka, Fr. Bartoš, St. Fiala, Fr. Líbecajt, Fr. Novák, Fr. Roth a Běla Sklenková.

MNV.

za str. lidovou: Al. Sedláček, Boh. Schönfeld a V. Skůra,

za str. soc. dem.: A. Kraus, Anna Mladá a Fr. Vávra,

" " nár. soc.: Ol. Štágler, V. Hudeček ml., K. Mašek a M. Beránková.

Současně ustaveny rady a určeny jich předsedové:

finanční rada: Al. Kašpar

zeměděl. " : V. Šlajchr,

chudin. a soc. : Fr. Jirásek,

stavební a zdrav : K. Mašek,

vyšetřující : A. Kraus

osvětová : V. Ječný

pro sestavení pozorních seznamů: K. Siegl

letopisecká : předs. MNV. A. Kliha.

5. července byly oslavy Husovy. Průvod od cukrovaru pokažen deštěm. Místo u pomníku padlých promluvil osvět. inspektor V. Šlajchr z Loun. Jako obyčejně účinkovala Schrámilova kapela. Recitace Svazu mládeže (Eva Kleinová - Richter) nebyly tentokráte na výši. Hranice na hřišti Slavoje shořela jen za účasti mladší generace.

Oslavy Husovy.

13. července zbaveny svéprávnosti manželka horníka Anežka Zelentová z čp. 131, a krejčová M. Bláhová z čp. 390, první pro slabomyslnost, druhá pro duševní chorobu. Obě jsou v ošetřování v ústavu Horní Bečkovice.

Zbaveny svéprávnosti.

17. července havarovalo na silnici Peplice - Louny osobní auto obchodníka Ph. Panského. Auto se hodně porouchalo, Panský silně poraněn sklem na ruce. Řeznice pí. Vl. Kučerové, sedící vzadu, se nestalo nic.

Havárie.

24. července byla lenešická veřejnost zor-

1946

Otrava alkaholem.

zušena tragickou smrtí dvou lenešických občanů: pokrývače K. Kalčíka a jeho druha Rud. Fraňka. Kalčík zahynul ve svém bytě na otravu alkaholem, jemuž nemírně holdoval řadu let, a taky si jej po domácku sám vyráběl. Fraňek převezen do nemocnice, ale už mu nebylo pomoci.

Skauti.

Ku konci července utábořili se na Hořence skauti z Kladna. Asi 8 stanů. Dopoledne vypomáhali na polích, odpoledne užívali příjemné říční koupele, jež je asi sem hlavně přilákala. Zdrželi se zde asi 14 dní. Kážen měli dobrou.

Přeložení mostku.

8. srpna bylo zkrácené ediktální řízení o úpravě silniční křižovatky silnic Břvany-Lenešice, a Postolopity-Lenešice-Louny. Jednalo se při tom i přeložení Mlýnského potoka a přestavbu mostku přes tento potok. Celou tuto akci podniká O.N.V. Rozpočet zní na 1,500.000 Kčs i s vydlážděním tohoto dopravního

nelu) Lenešice přispějí na to 10% nákladu, z čehož může býti část kompensována prací, potahy, dodávkou materiálu a p. Touto úpravou docílí se větší bezpečnosti.

9. srpna projednávána resignace II. náměstka předsedy Př. Šlajchra – blok nár. soc. členů uplatňoval nárok na I. náměstka. Zvolena Běla Sklenková (KSČ.) Resignace.

Česání chmele trvalo v Len. od 16. do 25. srpna. Chmel.

31. srpna zahynul v Kostomlatech zdejší rodák Př. Grohman, který teprv před krátkým časem odešel z Lenešic, aby se tam ujal kovárny a autosprávkárny, jež patřila poloněmeckým příbuzným a měla být zabrána. Jel na motorce do Bíliny a byl osobním autem sražen na zeď. V Len. byl všeobecně vážen pro svoji veselou, ale charakterní povahu. Neštěstí.

3. září rozděloval Čsl. Červ. kříž „výbavičky" t.j. prádélko a šactvo pro novorozeňata. Byl Čsl. Červ. kříž

1946

to dar amerického Červ. kříže, který podobně jako UNRA, prokázal našemu národu vydatnou službu jak v ošacování tak i v zásobování potravinami, jež bylo po válce nedostatečné. Každý s radostí uvítal jakýkoliv kus oděvu, nebo i tu masovou konservu, jež byla přidělována na body (60 bodů bylo na jedno zásobovací období.)

UNRA

8. září uspořádala M.R.O. a to odpoledne na náměstí, kde mládež zatančila „Besedu" a sokol. žactvo několik národních tanečků. Večer byla pro dospělé „Veselice." - Čistý výtěžek připadl fondu na postavení pomníku obětem války.

Dožinky.

9. září byly do obecní knihovny dodány účelné, 4 kovové police za Kčs. 17.500 a knihovna tak vybavena vzorně. Bohužel nedostatek knih dosud trvá, neboť tyto jsou velmi drahé, a ač v obecním rozpočtu bylo na knihovnu pamatováno částkou velmi značnou: 54.000 Kčs. - Zmíněné kovové regály dodala fy Podhajský z Hostivaře.

Knihovna.

10. září uznala trestní komise O.N.V. v Lounech na základě provedeného šíření Jarosl. Srbeckého, zedníka z čp. 79., vinným, že se zúčastnil zájezdu lounských Vlajkařů do Prahy, jejich demonstračního průvodu Prahou a jejich akce proti kancelářům Nár. Souručenství. Odsoudila Srbeckého k veřejnému pokárání. Přestní nález byl veřejně vyvěšen po 8 dní. Vlajkaři.

15. září dokončili členové Odbočky Čes. nár. Aeroklubu stavbu dřevěného baráku v Růvni při silnici k Rané. Byl jim propůjčen z likvidujícího tábora v Postoloprtech. Přemístili jej svépomocí sem, kde se domnívali, že bude zřízeno letiště. Ale letiště získala Obora u Loun a barák se v příštím roce stěhoval do býv. Hausenblásovy zahrady, nyní majetek obecní. Aeroklub.

19. září zahynul při posunování vlaku v Ústí n. L. vlakvedoucí K. Ditrich. Byl stár 44 let. Zanechal po sobě vdovu se dvěma nedospělými hochy. Smrt železničáře.

P 87

1946

Sbírka. Pudlov.

6. října sbíráno po obci na poškozenou obec Pudlov ve Slezsku, na jejíž obnovu převzal ochranu celý lounský okres. Jen v Len. bylo vybráno 14.761 Kčs. Lenešice obdržely z Pudlova jako projev díků olejomalbu „Stará Slema"

Lidová škola.

7. října vyzývala MRO vyhláškou ke vstupu do lidové školy, kterou zde chtěla vydržovati v době od 15/10 - 31/12., celkem 40 vyučov. hodin. Zápisné 5 Kčs mělo být jediným vydáním posluchačů, ale těch se přihlásilo tak málo, že škola neotevřena.

8. října byl opětně odstřelován Chlum, ale zase bez znatelnějšího ohlasu v Lenešicích.

Sběr odpadků.

11. a 12. října sbíralo žactvo újezdní měšť. školy hadry. Odvedlo do Loun 6 q odpadků.

Knihovna.

15. října zahájila svoji činnost obec. knihovna. Vyhazovala 2064 svazky a do 4. břez. 1947 půjčila 125 čtenářům 2796 knih. - Za legitimaci zaplatil čtenář 5 Kčs, od vypůjčení knihy 1 Kčs.

18. října přistoupila obec za zakládajícího člena Spolku rodáků a přátel města Loun a okolí s příspěvkem 500 Kčs jednou pro vždy. Mateřské škole darovano 1.700 Kčs na zakoupení boutek (25)

Spolek louns. rodáků

Mat. škola.

Ve dnech 23. října až 9. list. odevzdávaly se v zasedací síni zadnice přihlášky k dani z majetku a z přírůstků za účelem ozdravění naší měny. Přihlášky přijímala dvoučlenná komise berní správy z Loun. Vyplňování složitých přihlášek činilo lidem značné potíže, zejména u hospodářů. K jich zdolání značně přispěli účetní Kampeličky Fr. Pýcha a i jiní ochotní a zapracovanější činitelé.

Daň z majetku.

28. říjen oslaven již v předvečer „Akademií" Pěl. jedn. Sokol, která před zahájením ohlásila prostřednictvím svých činovníků vstup Sokolstva do roku sletového. Žáci Sokola zapálili na Oblíku hranici (společně s jedn. Louny a Dobroměřice.)

Akademie.

P 88-89

Druhý den (28./10) odevzdána jednotou Obce legionářů veřejnosti deska na mohylce u Masarykovy lípy. Za okupace byla zničena. Přap-

Masarykova lipa.

1946

ně působil malá účast občanstva. „Nějak brzy zapomínáme!" říkali mnozí. – Legionáři odešli po této intimní slavnosti, při níž promluvil říd. uč. Jar. Cyprian, do Lomv na slavnost celého okresu.

Kampaň. 29. října začla kampaň v místním cukrovaru a trvala až do 26. list.

Neštěstí. 1. list. ráno (za mlhy) chtěla na nádraží nasednouti do rozjetého vlaku paní Navrátilová z čp. 126, ale spadla pod kola. Byl jí způsoben tak těžký úraz, že mu podlehla krátce po převozu do lounské nemocnice.

Sbírka. Sbírka ve prospěch Sociální pomoci vynesla na hřbitově ve dnech 1. a 2. listopadu Kčs. 1778·50 –

Oslava. 9. list. konána v sokolovně místní odbočkou Svazu přátel SSSR. oslava 29. výročí ruské revoluce, při níž promluvil říd. Jar. Cyprián. V programu

se střídal orchestr Schrámlův se zpěvy býv. operní pěvkyně Boř. Potovičové. Ochotníci spolku „Pyl" vedle sborové recitace předvedli Wolkerovu aktovku „Její nejvyšší oběť", jejíž volba nezdála být dosti vhodnou pro přítomnost školní mládeže. Pqo

V noci na 10 list. vypukl na půdě domu Boh. Formánka čp. 187 oheň. Dík obětavým sousedům zničil jen střechu domku. Všechen nábytek nájemníků byl vynešen a zachráněn. Oheň vznikl na půdě od špatně isolovaného elektr. vedení. Oheň.

10 list. založen v host. u Vlků odbor spolku „Krematoria". Ustanující schůze byli přítomni hosté z Loun. Krásný proslov, který by měl vyslechnouti každý, pronesl duchovní C. Čsl. Jos. Znamenáček. Předsedou odboru zvolen Jos. Novák, úředník zásob. odděl. ob. úřadu, jednatelem Jan Pvrsník, uč. v. v. Členů se přihlásilo 22. Spolek „Krematorium."

Téhož dne bylo na obci rozdáváno šatstvo Unra.

1946

z přídělu U.N.R.A., celkem 567 kusů, některých velmi pěkných.

25. list. zemřela v ústavě pro choromyslné v Hor. Beřkovicích zdejší rodačka R.N.Dr. Františka Naděžda Jelínková, roz. Kolářová, za doby před okupací majitelka obchodu „u města Pekingu" v Praze. Byla první ženou-doktorkou z Lenešic. O svém několikaletém pobytu v Číně napsala knihu „Do říše zlatého draka". Příčinou jejího předčasného tragického skonu byla ztráta majetku a velké šikanování za okupace, z důvodů, že její manžel byl žid. Byla 30. list. pochována v Lenešicích.

R.N. Dr. Kolářová.

P 91

Promována 1/7. 1927.

2. prosince zahájil v Len. svoji lékařskou praksi dr. Kar. Nováček ze Čtyř Dvorů u Budějovic. Bylo to ulehčením pro obec, jejíž pacienti skoro celý rok byli odkázáni na lékaře v Lounech nebo v Chožově. Ordinaci si zařídil dr. Nováček v přízemí zadnice, kde se uvolnily kanceláře zásobovacího oddělení. To se přemístilo do zasedací síně v

Lékař.

I. posch. Dr. Nováček zařídil si v ordinaci i roentgen a diathermu. Nájemného obci platil 5000 Kčs ročně. Soukromý byt byl pro něho vyhledán v čp. 463.

14. pros. byl velký hon v Lenešicích, při němž bylo zastřeleno 723 zajíců a ? koroptví. Dokončen za silné sněhové vánice. Sněhu napadala silná vrstva (16 cm) a vydržela až do jara, což je v Len. velkou vzácností. Mimo to přišel i tuhý mráz (až 27.5°C), který se nás nepustil po několik měsíců. Nastala tuhá zima, jež při nedostatku uhlí byla v mnohých rodinách tím svízelnější. – Koroptví zastřeleno v tomto roce 411, 92 div. králíci a 72 straky. Hon.

15. pros. byla v host. u Vlků ustavující schůze odbočky Svazu brannosti. Svaz brannosti.

17. prosince obdržel obec. archiv státní subvenci ve výši 1000 Kčs, poskytnutou mu na doporučení výboru Archivní rady Ministerstvem školství a osvěty. Archiv.

1946

Maďaři.

Téhož dne přiděleno sem několik maďarských rodin na zemědělské práce. Muži „chodí" již po našem, jen ty černé čepice, bez štítků, je prozrazují, za to ženy a děvčata svými kroji budily zaslouženou pozornost. Maďaři se tu dlouho nezdrželi, brzy se vrátili na Slovensko, a myslím, že jejich odchodu žádný z hospodářů nelitoval.

Divadlo.

21. pus. sehrál div. spolek „Pyl" v sokolovně frašku „Emánek to rozčeší," hru nevalné literární ceny.

Kniha o Lenešicích.

22. pus. rozprodávali členové MRO knihu „Soupis místních jmen a pomístních názvů obce Lenešic," kterou sepsal učitel v. v., obecní archivář a kronikář Jan Pozrník, a kterou MRO vydala svým nákladem. Tento popis starých i současných Lenešic, opatřený pěknou mapou katastru, byl přijat veřejností i odbornou kritikou velmi příznivě. Bylo vytištěno 800 výtisků s mapou a 200 bez map. Vydání s tiskem knihy

činilo celkově asi 28.000 Kčs (jen mapy stály 8.000 Kčs) Kniha prodávána po 50 Kčs, a vyžádala si ji celá řada rodáků, bydlících mimo Lenešice. Výtěžek z prodeje byl značný. Slušný honorář obdržel autor, ostatek věnován na knihovnu, Svazu bramosti, a zbytek na zbudování pomníku obětem druhé svět. války.

Vánoce byly bez vánočního stromku na náměstí. Stalo se tak, po tiplých zkušenostech z loňského roku, kdy výsledky sbírky nesplnily zdaleka naděje, na ně kladené", stěžuje si místní kulturní referent v novinách. Jen ve školách byla „nadílka", pořádaná správami škol, rodičovskými sdruženími a Čsl. Červ. křížem, který na tuto akci obdržel od obce 3.000 Kčs. V domácnostech byl leckdes štědrovečerní stůl bez tradiční ryby; ~~jen~~ zklamal kuřáky i vánoční dárek tabákové zeře za 150 Kčs, obsahující vedle nevalných cigaret, zápalky, ale i žvýkací gumu a nějaké pastylky. Za to ženské pohlaví přišlo ke cti: jejich tabákový příděl činil 30 „partyzánek".

Vánoce.

Kuřáci.

1946

Plyn.

V prosinci, za velmi nepříznivého počasí, pokročily práce s položením plynového potrubí až k samé obci. V našem katastru vedlo od Řemenářovic kříže přes pole „U kláštera", „Podrázky" a luka směrem na Poříčí. Ve vykopaném příkopě hlubokém as 120 cm objevila se leckde spodní voda. Do příkopu spouštěli pomocí kladkostrojů zaměstnanci fy Mannesmann z Prahy svařované potrubí. Pro obě skupiny dělníků to byla v zimních měsících práce zasovská – musili se za mrazu broditi v ledové vodě. Výdělky obou byly však značné. Kopáři pracovali úkolově a měli 500 Kčs od běžného metru. A někteří, hlavně Slováci, se chlubili týdenním výkonem: vykopat 20 m příkopu! Z vydělaných peněz hodně padlo na „alkohol." – Ke konci roku a v lednu 1947 musely být práce na plynovodu přerušeny pro krajně nepříznivé počasí.

Subvence.

31. prs. poskytlo obci Ministerstvo zemědělství příspěvek 1.200 Kčs na zakoupení plemenného kance a 5.000 na zakoupení plemen.

Plemeník.

býka. – Býk „Habr", váha 420 kg, zakoupený za 10.345 Kčs, umístěn u J. Heulera za odměnu 10.000 Kčs ročně.

Schody u řeky.

Stavební ruch v obci se nijak nerozvinul, jen tu a tam nějaké opravy. Pravým dobrodiním bylo zhotovení pohodlného betonového schodiště s břehu řeky dolů k vodě u tak zv. „koňské díry", kam skoro celá obec jezdí pro užitkovou vodu, a kde je vynášení vody nejen obtížné, ale za kluzka i nebezpečné. –

Čp. 108.

Bývalá kůlna na seno pro obecní býky, stojící proti bývalé pastoušce (čp. 51), byla v době okupace přeměněna v obytný dům a obdržela čp. 108, za zrušené čp. v Košíkářské ul. Zmíněné schodiště zhotovil K. Kopřiva z čp. 213.

Kampelička.

P 92

Spořitelní a zál. spol. „Kampelička" vydal k své valné hromadě 22. června 1946 leták, v němž oznamuje, že její vklady k 31. pros. 1945 stouply proti předcházejícímu roku o 125 %, nové vklady že jsou volné, a že poskytuje zápůjčky svým členům na 4%. Na vánoční nadílku školní mládeže přispěl Kčs 1.600. –

1946

Nár. fronta žen.

Vedle koordinačního výboru tří socialistických stran působila v Len. i koordinační výbor žen, později Nár. fronta žen. Stalo se tak po květnových volbách. Předsedkyní byla Růžena Lenková (KSČ) a místopředs. Mar. Beránková (Nár. soc.)

OPM

Okr. péči o mládež přispělo zaměstnanectvo Velimské továrny darem 500 Kčs, a pp. V. Ječný 200 Kčs, Př. Kapr a V. Raháč po 100 Kčs.

Poradna OMD

Ochrana matek a dětí byla umístěna v ordinaci p. dr. K. Nováčka. Její poradna byla otevřena jednou za 14 dní v úterý od 14-15 hod. Zdravotní pracovnicí byla Lib. Matějíčková. Pod zdravotní obvod patřila i Raná.

Bio.

V letošním roce bylo v 97 dnech promítáno 142 filmů při celk. návštěvě 23.773 osob, hlavně z Lenešic. Nejv. návštěvu měl film „Vpád" (10. června): třikrát promítán, návštěva 798 osob, hrubý příjem byl 4.957 Kčs. Úspěšný byl i film: „Cirkus" a „Osudné setkání".

Hospodářské zprávy.

V r. 1946 bylo ještě hospodářství řízené.

Pěstitelů chlebového obilí bylo 79, a měli oseto 149·63 ha polí (Státní statek 49 ha, Jul. Glaser 37 ha, K. Kučera 14·32 ha, B. Schönfeld 12 ha, J. Heuler 11·12 ha atd.)

Sklízeň obilí.

Obci byl předepsán kontingent 3050 q, a bylo odevzdáno: 2006 q

na osivo ponecháno 465·84 q

275 osobám samozásobitel. 637·22 q

177 sezonním dělníkům 241·06 q

Pěstitelů krmného obilí bylo 72 a měli oseto 114·02 ha polí jeřem., 52·48 ovsem a t. d.

Předpis zněl na 1250 q

odvedeno 664·99 q

na výkrm dobytka ponecháno 1400·95 q.

Rozvržení kontingentu provedla zvláštní místní komise dle bonity půdy. Uznala, že

1946

pole v Lenešicích patří do skupiny III (normální) s výtěžkem 20 po ha, jen pole v lukou do skupiny II. s výtěžkem 25 q, a pole u Hrádku, na Okrouhlici, u mlýna do skupiny IV s výtěžkem 15 q a Nové pole docela do skupiny V. s výtěžkem jen 10 q po ha. – Úroda uznávána všeobecně za dobrou.

Soupis hosp. zvíř.

1. července proveden soupis hosp. zvířectva.

Napočítáno:

koní 99 (hřebat do 2 let 8, klisen 57, val. 33, hřebec 1)

hovězí 487 (telat do 1 roku 123, mladý dob. 86, 36 jalovic březích, 142 dojnice, 57 krav těž tažných, 5 krav na žír, 44 voli, 4 býci)

vepřový dob. 724 (selata a vepři do 1/2 roku 507, prasnice 78, na chov 137, kanci 2)

kozy: 414 (mladé 83, kozli a kleštěnci 18, kozy staší 1 roku 313,) ko

ovce: 304 (do 1 roku 134, bahnice 168 a berani 2)

slepice: 2271 (letošní kuřata 1187, slepice 992, kohouti 92)

liliputky: 20

husy: 1460 (letošní 1247, staré 177, husáci 36)
kruty: 48

Dle zprávy včelaře J. Bureše zazimovalo r. 1945 včelstev 204. - Na jaře 1946 mělo 27 včelařů 203 včelstev (jeden doceba 23) Z úlů bylo 140 přístupných zadem, 63 vrchem i zadem. Rojů bylo 56 a z nich 49 bylo usazeno do nových úlů. Na podzimě 1946 zazimovalo 252 včelstev, ale jaro se pro tuhou zimu dočkalo včelstev jen 194. Smůška byla: medu 1218 kg, průměr na včelstvo 40·6 kg
vosku 6 " " " " 0·2 "

Soupis včel.

10. květ. při soupisu ovocných stromů napočteno u 309 pěstitelů 6926 ovocn. stromů a to: jabloní vysokokmenných 1391 a 205 zákrčků,
hrušní " 999 a 82 "
třešní 886
višní 343
švestek 2156
sliv 511

Ovocné stromoví.

1946

mirabelky 10

broskve 9

meruňky 71

ořechy 263

Největšími pěstiteli byli: obec (1580 stromů), Boh. Schönfeld (574), J. Pišoft (310) V. Hudeček (250) a J. Hauler (177)

Soupis vepřů.

Sčítání vepřů 1. října 1946:

selata do 8 neděl: 116

prasata do 1/2 roku: 307

bčerí prasnice 64

jalové " 30

kanci: 3

ostatní prasata: 240

celkem: 760

Chmel.

Vr. 1946 prodalo 39 pěstitelů chmele 643 lehkých centů v ceně 2,743. 260 Kčs; prům. cena as 4.250 Kčs. -

Čes. social. pomoc.

Z prostředků Č. soc. pomoci úřadovna Louny bylo vyplaceno na pravid. podporách (9) Kčs. 19000 -

" jednotl. " " 7.100 -

Přehled povětrnosti v r. 1946.

Měsíc	Vodní srážky v mm: celkem	nejvíce dne	Teplota nejvyšší Dne	C°	Teplota nejnižší Dne	C°	Sníh za měsíc celkem	Dne cm	Dle deníku srážkoměrné stanice
Leden	12·3	20/1. 9·3	12/11	11·8°	17/1	-14°	13	20/1 12	stát. meteorolog.
Únor	28·6	20/2 5·3	8/2	11·1°	26/2	-6·9°	10	20/2 5	stanice v Lenešovicích
Březen	12·5	2/3 a 5/3 2·8	31/3	19·6°	18/3	-7·1°	-	-	Správce B. Lonkup.
Duben	20·2	29/4 13·4	5/4	24·5°	11/4.	-0·7°			
Květen	47	17/5 12·1	3/5	26·8°	10/5	3·5°			
Červen	90	13/6 34·3	8/6	29·8°	14/6	8·5°			
Červenec	55·3	28/7. 20·3	27/7	32·4°	16/7	10°			
Září	25·6	14/9. 6·2	22·8°	25/9	5·2	30/9	-	-	
Říjen	41·2	6/10 8·2	12/10	22·8°	25/10	-6·9°			
Listopad	6·8	24/11 1·9	27/11	18·2°	24/11	-3·8°			
Prosinec	33	13/12 12·8	2/12	9·8°	15/12	-24·5°			
Srpen	55·1	19/8 18·2	27·5°	10/8.	9·6	16/8	23	15/12 16	

Celoroční výška vodních srážek byla 457·1 mm.

Měsíc leden byl na teplotu normální. – Holomrazy. – Sníh napadl až 21. a vydržel do 29. ledna. Na polích se nedalo pracovati.

1946

Únor. Dle teploty byl normální. Jen 6 dní v únoru bylo beze srážek, ale ty byly málo vydatné. Půda nebyla promrzlá a mohlo se orat. Pěsty počasí příznivé.

Březen byl dle teploty normální, ale na srážky chudý. Ozimy dobře přezimovaly, a kol 15/3. síly se jarní pšenice napořád. Stromy dostavaly poupata. 4. března zjištěn zde skřivan. – Za to se ukazovalo hojně hrabošů.

Duben byl rovněž na teplotu ~~ch~~ normální a na srážky chudý; až 29. dubna přišel liják a kroupy. V 10 min. leželo na zemi krup na 2 cm vysoko – některé značně veliké – a zůstaly ležet 3 hodiny. Na květech ovocných stromů způsobily značnou škodu.

Květen byl poměrně teplý a suchý, proto se vyvin rostlin zpozdil, obilí bylo poměrně nízké. Jinak však byl polním pracem příznivý. – Na řepce se objevil

dřepčík a lesknáček.

Červen byl na teplotu normální, spíš studenější. V druhé půli měsíce dostavily se vydatné deště, jichž bylo již nutně potřebí. Namohlo na velkou brázdu. Seno dotáhlo a bylo I. jakosti. Stav brambor je velmi dobrý. Zato dřepčík poškodil řepky na 80%.

Červenec byl spíše teplejší a měl málo srážek. Obilí dříve dozralo a po 30/7 byly již žně v plném proudu. Pahy druhá seč vojtěšek se dobře sklidila.

Srpen byl normální, na srážky chudý, pro sklizeň však příznivý. Orat se však dalo špatně. Ku konci měsíce zlepšila svůj vzrůst cukrovka. Chmel se dobře česal, byl krásně vzrostlý a zelený; po kopě dal 20-30 i více věrtelů. - V polích se ukazuje dost myší.

Září bylo teplotou normální, proti předcházejícím dvěma letům o něco vyšší. Na srážky byl chudý. Pro vybírání brambor a česání ovoce byl velmi příznivý.

325.

1946

Obého bylo v r. 1946 nadprůměrně. – Hospodáři si stěžují na množství myší.

Říjen. Do svých dvou třetin byl normální, ale pak značně chladný. Řepa tu a tam namrzla. Srážky nebyly dostatečné, zejména v druhé třetině měsíce. Přes to se v polních pracech mohlo dobře pokračovati. Mrazy ku konci měsíce jen málo pozdržely.

Listopad. Průměrná teplota se pohybovala kol 0°C, což bylo pro ozbu a setí velmi vítané. Ozimy byly krásně zelené. – Záplava myší vzbuzuje obavy.

Prosinec. Teplota velmi rozdílná. Na začátku měsíce stojí teploměr nad 0°C, ale 14. pros. napadne náhle sníh na 16 cm a uhodí silný mráz (večer již – 20·2°C) a ještě se stupňuje: ráno 15/12 je 27·4°) 18 pros. je půda pod sněhem zmrzlá na 15 cm. Ubrodila tuhá zima, jaké není pamětníka pro její délku a vytrvalost. Obilí pod sněhem se nezapařilo a bylo by dobře obstálo, ne býti hrozného sucha v příštím roce. – Ptac-

tu se dařil velmi zle, koroptve se musily přikunovat.

Na státním statku byla sklizeň po ha odhadnuta následovně: Státní statek.

žito a ozimá pšenice	ca 15 q,
jarní pšenice byla lepší,	až 18 q
ječmen	15-20 q
oves	20 q
hrách	12 q
směsky	15 q
řepka	5 q
mák	3-6 q
brambory	80-100 q (!)
řepa	250-270 q.

Úroda tedy dobrá; u některých místních hospodářů byla však ještě vyšší.

Pekařská živnost Fr. Kopeckého – čp. 12 byla zrušena. Syn tohoto, Karel, rozšířil svůj obchod potravinami a prodej mlékař. výrobků a přestěhoval se z čp. 12 do čp. 245. Pekařství. P 90

1946

Přirážky. Přirážky k dani činžovní byly 125%, k ostatním (nejvýš dovolených) 400%

Polnosti vynesly obci nájemného 37.901 Kčs,

sady 500 "

nájem z budov 84.820 "

hřbitov 10.143 "

Dávky. Dávky: ze zábav, z přírůstku hodnoty, ze psů, z pronaj. místností, z nápojů, ze hry v karty, z elektr. energie, z přepych. bytů, z návěstí, dále poplatky za úřed. výkony, ze staveb. poplatků, ze hřbit. poplatků a příspěvek na polního hajného vynesly celkem 238.061 Kčs.

Rozpočet. Obecní rozpočet byl pasivní a obdržel z fondu pro obce finančně slabé příspěvek 703.380 Kčs. Dluh obce činil 2,397.715 Kčs; schodek rozpočtu 1,293.901 Kčs.

Obyvatelstvo.

Osv. inspektor V. Šlajchr uvádí ve svém článku „Pohyb obyvatel. v okrese lounském" (Ročenka „Lounsko"): Lenešice měly r. 1850 obyv. 798

r. 1930 " 2.539

r. 1946 " 1916 (dle někt. zjišťování mezi rokem. Dle vydaných potrav. lístků na konci prosince 1946 bylo:

do 6 let 191

7-12 " 111

13-20 " 205

nad 20 " 1374 (v tom 22 ženy těhotné)

celkem 1881 obyvatel

Proti r. 1930 jeví se v Len. značný úbytek obyvatelstva (623) = 245 %; proti r. 1850 je ovšem přírůstek vysoko přes 100 %

Umrtí.

V r. 1946 zemřelo v Len. 41 osob.

Duševně úchylná.

Dle rozhodnutí okr. soudu v Lounech 14. pros. 1946 byla umístěna v ústavu pro děti duševně úchylné v Slatiňanech dcera ovdovělého dělníka Ant. Cutycha Jiřina Cutychová, nar.

Jeho druhá dcera, Jarmila, dána do Social. ústavu v Ml. Boleslavě. Ošetřovné činilo měsíčně 770 Kčs, ošacení ročně Kčs. 2000. →

1946

Archiv.

Obecní archiv od nejstarších dob do r. 1918 je roztříděn a urovnán dle věcných hesel. Listiny jednotlivých skupin jsou seřazeny chronologicky, opatřeny tuhými deskami. O celém tomto listinném materiálu, jenž nezachoval se sice úplný, ale přes to je dosti bohatý, byl sestaven Inventář (listový) o 3 dílech asi s 8000 pořadovými čísly. O každé listině je v něm uvedeno: kdo ji vypravil, komu a kdy odeslal, stručný regest a řeč, v níž je sepsána. K tomuto Inventáři je pro snazší hledání sestaven listový Jmenný rejstřík.

Ochrana matek a dětí.

Velice čile si vedla „Ochrana matek a dětí," založená zde již 27. květ. 1938, jež se po skončení války ihned dala zase do práce. Vydatně používala „Horského slunce", jež si z popudu dr. Hilka zakoupila za 7000 Kčs hned před válkou; otoman byl za 1890 Kčs. – Na vánoce rozdala potřebné zodinám prádlo a kakao, jež zbylo z nadílky r. 1945. (Dar Amer. Červ. kříže.) A gilní předsedkyní „Ochrany m. a d." byla od jejího založení pí. Vl. Houslová, učitelka dom. nauk v. v.

Jako celá Č. S. R. zařadily se 28. října Lenešice do plánovaného hospodářství, tak zvané „dvouletky", a vytkly si pro léta 1947-8 tento úkol: zbudovati novou hasičskou zbrojnici, načež zbořiti pavilon v býv. zámecké zahradě a přikročiti k defin. úpravě náměstí a ulic. Dvouletka.

Jako další práce, prováděné pokud možno svépomocí, bude bouzání čp. 5, čímž získá se stavební místo na rozšíření budovy obecné školy.

Jako další úkoly přichází v úvahu rozšíření hřbitova, kanalisace, vodovod a další ještě projekty.

V r. 1946 přidělena do Lenešic kolekce knih, jež jako Gottwaldova knihovna byla umístěna v zásobovacím oddělení M. N. V. Knihovna.

331.

Zápis

o schůzi letopisecké komise, konané dne

Letopisecká komise prokonmala a doplnila zápisy ob. kroniky za léta 1940-46 a usnesla se, aby kronika byla dle zákona o ob. kronikách ze dne 30 ledna 1920 č. 80 Sb. vybřena k nahlédnutí za přítomnosti kronikářovy ve dnech

Dále se usnesla letopisecká komise zakoupiti:

a) novou knihu pro kronikářské zápisy, počínaje r. 1947,

b) album pro fotogr. snímky změn výstavby naší obce a pro podobizny významnějších Senešnických rodáků, jakož i občanů, zasloužilých o povznesení a rozkvět obce Senešic.

Obsah:

Rok:	1934	stránka	6-12,
"	1935	"	13-24,
"	1936.	"	25-32,
"	1937.	"	33-40,
"	1938	"	41-57, 77-79,
"	1939	"	58-63, 80-85,
"	1940	"	86-98,
"	1941	"	99-125,
"	1942	"	126-143,
"	1943	"	144-165,
"	1944	"	166-185
"	1945	"	186-277
"	1946	"	278-283, 285-

Zápis poslankyně B. Šklantové str. 284.

" letopisecké komise str. 64-76, 331.

Věcný seznam.

Stránka:

Archiv, kronika, 23, 64, 130, 157, 243, 280, 312, 329

brigády, nasazová-
ní do práce, nezaměst-
nanost, 11, 23, 29, 60, 79/104, 135, 152, 173, 177,
186-7, 194, 228, 237, 243, 253, 273, 298

ceny, 124, 149,

církve 42, 71, 136, 156, 167, 172

cesty, silnice, chodník, 40, 113, 151, 303

CPO a hlídky míru, 60, 83-4, 115, 129, 150-1, 159, 177-8,
227

daně, dávky, 135, 94, 140, 183, 240, 308

divadla a koncerty, 31, 90, 100-2, 140, 174, 288-9, 295, 297,
300, 306, 313

dobytek (soupisy), 11, 16, 18, 34, 45, 62, 85, 96-8, 120, 129, 137, 146,
163, 173, 179, 180, 237, 257, 279, 319, 321

družstva, 70, 130

domov. právo (působ.) 82, 114, 290

gestapo 56-7, 91/152, 226, 276

honitba, 32, 120, 143, 161, 236, 261, 312

chmel, 96, 125, 134, 241, 304, 321, 163, 183, 270.

Kampelička, 40, 181, 244-5, 316

katastr (změny), 50, 83, 88, 93, 114, 151, 169, 183,

kino, 72, 93, 136, 159, 241, 317

knihovna, 73, 31, 70, 94, 166-7, 176, 188, 255, 286, 290, 305, 307, 313, 330

kolaboranti, 142-3, 264-5,

komisi obecní a j., 9, 90, 121, 134, 146, 170, 245, 264-5,

kontingent, 160, 163, 170, 173, 177, 181-3, 258-9, 318

kontrola (revise) 168,

revoluční M.N.V. 203

krádeže a vloupaní 168

Kuratorium 149, 157

lékaři (a nemoci) 166, 279, 311

Maďaři 313

meteorolog. pozorování 6-7, 12, 13, 25, 36, 41, 55, 141, 164, 184, 255, 322

mléko 61, 138, 166, 175, 183, 246, 326

mzdy 85, 97, 274

nálety 171, 175, 176-8, 187, 190, 196, 199

národní správa a
nár. podnik 236, 253, 254-5

navození, 12, 28, 181,

navrátilci, 249-250, 274

Němci, 81, 86, 90, 107, 130, 132, 134, 161, 204-5, 206, 210, 272, 277, 279, 281, 288, 294, 268

nemoci 179, 328

nehody a neštěstí, 12, 16, 26, 34, 87, 95, 114, 147, 153, 194, 209, 214, 262, 302, 304, 306, 309

nová měna 244, 246

obec (MNV, NRV, zaměstnanci), 9, 33-4, 68-70, 86-7, 95, 113, 116, 123, 132-3, 136-7, 155-6, 161, 203, 231, 233, 235, 245, 276, 279, 291, 296, 300-1

oběti pomsty, 91, 108, 111, 127, 132-3, 154, 185, 216, 230, 233, 237, 239, 267

obyvatelstvo, 102, 258, 268, 300, 328

okupace, 48, 63, 77-8, 80

osev, 15, 28, 35, 260

ostrahy, 239, 289

oheň, 16, 94, 155, 167, 238, 310

oslavy, 15, 27, 33, 63, 107, 128, 233, 238-9, 242-3, 245, 286, 292-6, 308-9,

osvětlování, 81, 84, 247-8.

partyzáni, 219-223, 262, 270

Pastvina (st. statek) 88-9, 229, 285, 326
plyn, 287, 315,
podpory, subvence, 8, 162, 245, 260, 315, 321.
pokus zabití, 10,
polit. organisace 72, 80, 144, 240, 275, 283/287, 317
popis obce 66, 86/313, 299, 316, 245,
pozůstalé po obětech
války, 232, 266
povodně, 59, 100, 113, 126, 129, 169, 283
přednášky, 160, 170
převzat, 203-209, 224-227, 261
přistěhovalci, 188-190,
přídět půdy, 295-6,
regul. plán, 40, 164,
rekrisice, 127, 145, 160, 163, 169, 189, 196.
revoluční MNV. 213
repatrianti, 249-250, 274,
resignace, 21, 304
rodičov. sdruž. 71
Rudá armáda, 197, 199, 201, 210-215, 277, 293,
Rusové, 129
rozhlas, 81, 148, 161, 205, 299
sabotáž, 99, 119, 131, 147, 155, 171
sad, 29

sebevraždy, 10, 23, 26, 98

sbírky, 52, 58, 90, 126, 187, 237, 269-70, 280, 288, 291/300, 307, 309

sklíčeň, 14, 121, 135, 318

slavnosti, 11, 19, 33, 41-43, 53-4, 83, 248, 285, 292-4

spolky, 19, 23, 27, 47/52, 72, 83, 93, 95-6, 98/102, 137-8, 141/145, 152, 158, 162, 173, 204, 234-5, 238, 241-2, 276/279, 288, 281, 291, 298, 303-4, 308, 310, 312, 317, 329

starby, 12, 16, 42, 59, 84-5, 94, 103, 111, 136, 316, 108

stromoví, 29, 34, 42, 113, 135b, 198, 283, 320

sucho, 14,

Svobodovci, 236, 247;

škody na polích, 33, 113, 148

školy a učitelé, 36, 58/71, 85, 89, 93, 106, 134-5, 155, 185, 188, 243, 276, 281, 307-8

tabák, 148, 161, 176, 206, 247, 314

továrny, 11, 73, 259, 309

umití, 12, 23, 26-7, 28, 31, 33, 37-40, 41, 55/82, 95-6, 106, 114, 127, 128, 134, 138, 145-6, 162, 181, 248, 311, 328

uhlí, 51, 59/61, 97, 257, 260

uprchlíci 48-49, 52-54, 199-200, 202/207, 249

včely 98, 320, 276.

Vlajkáři 234, 305, 226
Vlasovci 197, 277
Vnucená správa 488-9,
vojsko (zahran. a vlád.) 40, 52, 101, 105, 153, 169, 263, 271, 289,
volby 8, 16, 20, 22, 44-5, 296
výchova 29-30, 229, 289
UNRA. 283, 305, 310
zábavy, 25, 90, 127, 146, 167, 246, 278, 286, 291, 295, 305
zajatci, 192-3, 196, 201-2, 224, 260, 266
zátýkání, 63, 108, 111, 115-8, 147, 189, 192, 227-8,
zdravotnání, 60-1, 76, 81, 94, 134, 138, 142, 240, 257, 280, 283, 285, 305, 310
změny duchovní, 15, 100, 104, 162, 185, 282
židé, 51, 61-2, 92, 156, 276.
živnosti 72-3, 257, 326
pokuty 123, 127, 134, 139, 165, 171, 270